

சிவமயம்.

ஸ்ரீ ராமநாத மான்மியம்

இஃது

ஸ்ரீ ராமநாத வித்தியாலயத் தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஸ்ரீ ராமநாத சம்ஸ்தான வித்துவானுமாய

சாவகச்சேரி

ஸ்ரீமாந். ச. பொன்னம்பலபிள்வன

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று,

பருத்தித்தறை

கலாநிதியந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1930.

ஆசிரியர் குறிப்புரை.

இதற்கு இன்றியமையாதென்றே வேண்டிய விடங்கள் லாங்கிலமொழிகளைச் சேர்த்தும் அரிதிற் பொருள் பயக்குந் திரிசொற்களைத் தவிர்த்தும் எவர்க்கு மெளிதிற் பொருடரு மியற்சொற்களையே பிரயோகித்துஞ் செய்யு ணடையோ வுரைநடையோ வென்று கருதும் வண்ணங் காலவகைக்கேற்ப இந்நூ லியற்றப் பெற்றிருத்தல் கற்றறிந்த அறிஞர்க ளாய்த்து ணர்ந்து கொள்ளத் தக்கதேயாம்.

இன்னு மெஞ்சிய பாகங்களை இரண்டாம் பதிப்பில் வெளியீடு செய்வேம்.

ச. பொன்னம்பலபிள்ளை.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புலோலி

ஆரியதிராவிடமஹாபண்டிதர்

பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்கள்

இயற்றியது.

ஊ. ஸ்ரீ. வ. ஜ. ர. வ. ஸ்ரீ. து. ஸ்ரீ.

ஸ்ரீராமநாதபுரம் நடுவொதுவூர்

சாஹாதுவூர் உதகபிண்டிகாரி

சுவாமிநாதபுரம் மூலபுரம்

வொண்டவூர் உதகபிண்டிகாரி

ஆசிரியவருத்தம்.

சீர்ப்புத்த விலங்கையெனு மணங்கினணி வதனமெனத் திகழா நின்ற
பேர்ப்புத்த கொழும்புநகர் வாழ்வுகூர் பெருஞ்செல்வப் பிரபு வான்
நேர்ப்புத்த புகழ்ப்பொன்னம் பலமுதலி யார்தரும நிலைக ளெல்லாம்
பார்ப்புத்த திசையெங்கும் வானெங்கும் பரந்துளநாம் பகர்வ தென்றோ. (க)

பகர்த்தவின் பெறுபுதல்வர் குமாரசுவா மிப்பெயர்ச்சீர் பரவு மன்னன்
சுந்தரைய வவதரித்த விராமநா தப்பெயர்கொள் சயபு பாலன்
திகந்தமெலாம் புகழருண சலத்தரையாள் செம்மலெனச் செப்பு மூவர்
உகந்தவிழி மூன்றெனவே யுலகோர்க ளுய்த்துரைக்க வுற்று ளாரோ. (உ)

உற்றவின் மூவருளே நடுவந்த வுத்தமெனன் றோது நீரான்
சுற்றமள வோவுகத் தெவ்வியுந் தன்னுயிர்போற் சுகம்பெந் துய்யப்
பற்றகலா தோம்புகின் தயாளுவெனப் பலகவிஞர் பாடு பண்பான்
செற்றமதென் ளளவுமிலா விராமநா தப்பெயர்கொள் செல்வ னாமே. (ங)

—5—

செல்வனின் நந்தைமுனாட் செய்தகிவா லயப்பணியைச் சிறப்பி னோங்கப்
பல்வகைய சித்திரங்க ளணியுநல் லுயர்சிலையாற் பண்பி னோக்குந் [ல
தொல்வாமார் புண்ணியப்பே நேனையர்க்கிங் கமைந்திலதே சொல்லங் கா
நல்வளமார் பெருஞ்செயலு ளீதுபெருந் தருமமென நவில லாமே. (ச)

நவிலுமிவ னிவ்வுலகி லெவ்வூரி லெச்சங்க நடைபெற் றுலுந்
தவிரவிடா தவரவர்வந் தழைத்துப்போய் வரிசைபுரி சபேச னாகி
அவிர்புருஷ சிங்கமா சாங்கத்தார் மதிக்குநெறி யமைந்த தீரன்
கவிஞர்தமை யாதரிக்கும் பூதலகற் பகமென்னக் கருத லாமே. (ஊ)

கருதுபெருஞ் செல்வமின மாயுஞ்செயல் கல்விமெனக் கழறு மைந்
துட், பொருவரிய வெவ்வொன்று மேலதிக மதிப்பாகப் புகலு நூல்கள்,
திருவளரு மிராமநா தக்குரிசிற் கிவையைந்துஞ் சிரந்த வென்ற, லொரு
வரிவர்க் கிணையென்றிங் கோதரிதா லுண்மைதெரிந் துரைக்குங் காலே. (ஈ)

உரைத்தபுகழ்ச் சீமான்பற் பலவிடத்துங் கழகங்க ளோங்க வைத்தான்
வரைக்குமி விளக்கனைய விவன்சீர்த்தி நெறியெவரு மகிழ்ந்து தேற
விரைத்தமலர் மாலையென வினியதமிழ்க் கவிகளினால் விரிவ தாகத்
தரைத்தலத்திம் மான்மியத்தைப் பாடினோன் யாவனென்றிற் சாற்று வாமே.

சாற்றுபுகழ்ச் சாவகச்சே ரிப்பதிவே ளாளருலந் தழைய வந்தோன்
நீற்றொளிபொற் புறவடிவோன் சைவாசா ரம்வழுவா நெறியி னிற்போன்
ஏற்றமுள சங்கரப்பிள் ளைப்பெயர்கொள் குரிசிறவத் தீன்ற மைந்தன்
மேற்றிகழு மறிவடக்க நிறைபொறையா தியகுணங்கண் மேவு மேலோன்.

மேவுவயித் தியலிங்கம் வேற்பிள்ளை யெனுமிவர்பால் விழைந்து கந்
றுத், தாவில்வித்வ சிரோமணிபொன் னம்பலபிள் ளையினிடத்துஞ் சார்
ந்து பன்னாள், ஒவில்பல கலையாய்ந்தோன் வடதேசத் தறிஞர்மதிப் புரை
யும் பெற்றோன், தேவனருள் வளர்பொன்னம் பலபிள்ளைப் புலவனெனச்
சிறந்து ளானே. (க)

சிறந்துளமான் மியமிதனு ளாயிரத்தின் மேற்கவிகள் சிறந்து மன்னும்
அறிந்தவர்க ளறிவதலா ளறியாதார் கவியருமை யறிகு வாரோ
பிறந்தபயன் புகழெனவே சொல்வர்கலி நாயகனும் பெருமன் றுனுஞ்
செறிந்தபுக ழோடுவாழி கவிவாழி கவினுஞ்சீர் சிறந்து வாழி. (கஉ)

சுன்னாகம் பிராசினபாடசாலைத் தமிழ்த்தலைமையாசிரியரும்

வித்துவானுமாகிய

புன்னலைக்கட்டுவன்

பிரமபூ. சி. கணேசபர் அவர்கள்

இயற்றியது.

—o-o-o-o—

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்த வரைவளமும் திரைவளமும் குணாகொண்திப் புனலார்
நாட்டின், மன்பூத்த பணைவளமும் தருவனத்தின் பெருவளமுமலிந்து தே
ங்கும், இன்பூத்த செல்வமெலாம் கொண்டிடலிற் பிறதேயத்திறைவ ரோ
டும், நன்பூத்த மார்தர்களு நயந்திடவை குவதீழ் நாடா மன்றே. (க)

அன்னதற்குத் தலைநகரா வக்கிலமா மன்னவர்க ளமர்ந்தே யான, மன்
னியது பெருநிதிசேர் மக்களொடு மகளிருறை மாட மோங்கித், தன்னி
யது முந்நீரு மோர்பாலின் முழங்கியிடத் தோன்று கிற்பத், தின்னியல்பல்
பொருட்புதுமை காட்டுவது கொழும்பெனப்பே ரியல்வ தாமே. (உ)

அப்பதியின் மன்னவர்போற் பெருஞ்சிறப்பி னெடுமவாழ்ந்தோ னவ
னிமேய, ஒப்பில்புகழ் பெருங்கருணை பேராண்மைகொடைவீர மோங்கு
கல்வி, மெய்ப்பரம னடிக்கமலத் தன்புடைமை முதலியவா மிளிர்கு ணங்
கொண். டிப்புவிக்கோர் நிதியனபொன் னம்பலமா முதலியென வியம்பு
வோனே. (ங)

அன்னவனு மிராமேச னடிவணங்கிப் பெற்றெடுத்த வருமை மக்கள்
முன்னுறுமு வேந்தாளுர் மூவருளு மிடைப்பிறந்து முதன்மை பெற்றோன்
மன்னியசெந் தமிழினொடு வடமொழியு மாங்கிலமு மற்றுங் கற்றே
தன்னிகரில் பண்டிதனாய்த் தாணியிசை ஞாயிறுபோற் ருனே நின்றோன்.

தென்னிலங்கைத் தேசாதி பதியாகி வருவோருஞ் செப்புந் தன்
சொல், பொன்னியல்பிற் போற்றியிடச் சட்டநிரு பணசபையிற் போற்
றுஞ் சிங்க, மென்னவுந் இ யஞ்சாமல் விழைவுபெற வன்மையொடு மியம்
பும் வாக்காற், துன்னியவச் சபையினிடைத் தானெவற்கு முதன்மைபெ
றத் தோற்றி நிற்போன். (இ)

வேதமுட னாகமதான் மிருதியிவை முதலாக மேவு தூல்கள்
ஏதமறக் கேட்டவற்றின் வழியொழுதிச் சிவயோகத் தெய்தி நின்றம்
பேதமுறம் பிறருமுளங் கொண்டிடந் சைவநெறி பிரசங் கித்தம்
தீதகல வரியனசெய் வார்பெரிய ரெனுமியல்பு திடஞ்செய்திட்டோன். (ஈ)

எழும்பெரிய மாடமிகுக் கொழும்புதனிற் நன்றதை யியற்றி யிட்ட,
செழும்பிறகொள் சடைமௌலிப் பொன்னம்பலவா ணேசர்தனி சிறப்
புற் றோங்கக், கொழும்பரிய சுருங்கல்லா லாலயமொன் றமைத்திட்ட குரி
சில் யார்க்கும், தொழும்புனித ஞானியவன் பெருமைதனை யாரெடுத்துச்
சொலவல் லாரே. (எ)

தன்றதை வழிமுன்றோர் தாமுதித்த யாழ்ப்பாணத் தனிநன் னாட்டில்
இன்றோன்று மிளமகளிர் கற்றறிவின் மீ தூர வியம்புந் தன்பேர்
நின்றோற்கு கழகமுட னிளைஞர்களாங் கிலம்பயில நிமலன் தன்பேர்
முன்றோன்று கலூரியுநன் கமைத்துதல்த் தருமத்தின் முதலாய் நின்றோன்

கன்னன்முதலாகமொழி வள்ளல்கண்முன் னின்றோருங் கடைக்க ணிற்பக்
கன்னன்மணி தருதேனு நிதிசுளெனு மிவையுமிவன் கணிக்குங் காலோர்
கன்னன்முகந் தீவநிகர் கொடுப்பவெமக் கூழிவரை காணு வின்னே
கன்னன்கிது வாமெனவான் கரப்பவளித் திடுமவண்மைக் கரத்தி னுனே.

ஆங்கிலநாட் டாசரிருந் தாசாளும் லண்டனக ரடைந்தி லங்கைத்
தேங்குறுகுஞ் சனங்களுக்கு வேண்டுவன பலமுறையுந் தேர்ந்து தாமே
பாங்கிநெடும் புரிதலினுந் தேசநலத் தொண்டனெனப்பகர்சி மான்சேர்ப்
பூங்குலவும் பட்டமினி துறும்ராம நாதனெனப் புகல்கோ மானே. (ஊ)

பகரிலங்கைத் தீவனவோ பாவுறுமிந் தியநாடு பாலி யப்பாற்
நிகழுறுமா சியகண்டத் திடைமருவு தேயமொலாஞ் சென்று நீடம்
இகழ்விலயி ரோப்பகண்டத் தொடுமிளிரா பிரிக்ககண்டம் யாவஞ் செல்லம்
புகலுமம ரிக்ககண்டம் புகுமராம நாதனுயர் புகழா மன்றே. (கக)

அன்னவன்நன் சரிதமெலாம் விருத்தமெனும் பாவதன லமைத்தே
யார்க்கும், இன்னியல்பு கொளராம நாதமான்மி யம்மெனலிங் கியம்பிப்
பேரும், தன்னியல்பு லணிகளொடுஞ் சொற்களையும் பொருட்சுவையுந்
தோன்றச் செய்தான், மன்னியயாழ்ப் பாணமெனு நாட்டினிற்சா வகச்
சேரி வாரூந் தோன்றல். (கஉ)

வாரம்பெறுவே ளாண்குலத்து வந்திடுஞ்சங் காப்பிள்ளை வள்ளல் செய்த
அரும்பெரிய தவத்துதித்தோன் வயித்தியலிங் காசிரிய னகத்தும் மேலாம்
நிரம்பியதூற் புலவமணி மட்டுவிலவேற் பிள்ளையெனு நிபுணன் பாலும்
சிரம்பெறுவித் துவச்சுடா மணிபொன்னம் பலப்பிள்ளைச் செம்மல் பாலும்.

அரிதுணா நின்றபல நூல்களெலாம் கற்றமிக வறிவு பூத்தோன்
பெரிதுமதி கந்தபுரா ணந்தனின்மார்க் கண்டேயன் பெருமை யாவந்
தெரிபடலந் தனக்கொர்விரி வுரையெழுதந் திறமையினுன் சீரார் பன்றிக்
கிரியுறையு மாசன்மேற்கோவையெனு தூலியற்றிக் கீர்த்தி கொண்டோன்.

இகழ்வில்லிதம் பரவாத நடராசப் பெருமானே யேத்தும் வாக்கான்,
திகழ்ராம நாதவித்தி யாலயத்துப் பண்டிதனாஞ் சிறப்பு வாய்ந்தோன், புகழ்
மேவ லுறும்ராம நாதனெழின் முன்னிலைவாழ் புலவ னானேன், நிகழ்வா
ய்மை புளன்பொன்னம் புலப்பிள்ளை யெனச் சொலும்பேர் நிலவுவோனே.

திருநெல்வேலி

பரமேஸ்வரக்கல்லூரித் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதரும்

உலகியல்விளக்க நூலாசிரியருமாகிய

பிரமபூர். க. சு. நவநீதகிருஷ்ணபாரதி அவர்கள்

இயற்றியது.

திருமகட்குப் புயங்கொடுத்துக் கலைமகட்கு நாக்கொடுத்துத் தெய்வத்
தர்மத்(து). ஒருமகட்குக் கைகொடுத்து மெய்கொடுத்த சிவஞான வுண்
மைச் செவ்வம், தருமகட்குத் தலைகொடுத்துச் சச்சிதநந்தத்தின் சாரந்
துய்ப்போன், பெருமகளாம் இலங்கைக்குப் புகழ்கொடுத்து மகிழ்படைத்த
பெருமை யோனே. (க)

காடெல்லாம் வயலாக்கி காடெல்லாம் பசுநீக்கிக் கவின்று நெஞ்சின்,
ஊடெல்லாம் கலைபடிந்த அருட்சோதி விளக்கேற்றி ஒன்றைப் போற்றி,
எடெல்லாம் பாட்டாக்கிப் பாட்டெல்லாம் தான்பொருளா விரும் தொளிர்
ந்து, கூடெல்லாம் எடுத்தபயன் உயிர்கொள்ளத் தவம்புரியும் கோமான்
ரானே. (உ)

உண்ணுழியுந் தனைநினைந்துண் டெவ்புற்றும் பலகலைகள் ஒதும் போதும்
நண்ணியதன் பெயரோதிப் பின்னோதும் நலனுற்றும் ஞான சோதிக்க்
கண்ணுதலான் கழல்போற்றுவ் காலையிலும் தனைநினைந்து காட்சி சரலப்
பண்ணமைந்த இலங்கைவளர் தமிழர்களைப் புரிவண்மைபடைத்த கோவே.

படிக்காத நூலில்லைப் பேசாத அவையில்லைப் பகருஞ் சொல்தேன்
மடுக்காத காதில்லைப் புகழாத நாவில்லை மலர்ந்து கொஞ்சங்
கொடுக்காத கொடையில்லைக் டும்பிடாத் தேவுமில்லைக் கூர்ந்து பார்த்தும்
வடுக்காண வொண்ணாத திருராம நாதனவன் வாழி மாதோ. (ச)

அன்னவன்றன் னவதார மான்மியத்தைச் செந்தமிழி லன்பிற் றந்
தான், கன்னலைத்தீவ் கனிபாலைக் கோற்றேனிற் குழைத்தாங்குக் கனிவு
சான்ற, சொன்னலனும் பொருணலனும் நடைநலனுந் தொடைநலனுந்
துள்ளிச் சொட்டப், பன்னுகலை நலனுண்பொன் னம்பலவேன் என்றெ
ங்கும் பகர்சி மானே. (ஊ)

இந்தூலாசிரியரின் மாணக்கர்களிலொருவரும்
யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை மாணக்கரும்
திருநெல்வேலி ஆசிரியகலாசாலையாசிரியருமாகிய

மட்டுலி

புரீமத். சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

அழகீர் ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்னாடென் றலகனைத்தும் புசமுமொழிப் பொருளாகிப் பொருந்தமீ
நன்னாடு செய்ததவப் பயனாகி யவதரித்த ஞான பாண [மு
எந்நாடுந் தன்கிரண ஒளிப்பிழம்பிற் றிளைத்தமகிழ் வெய்த வெள்ளிக்
கன்னாடுந் கீர்த்தியினான் றன்புகழே கவிகளெலாம் கருது மேலோன். (க)

பைந்தருவு மிருநிதியும் பயின்றதிருக் காமுடையான் பயிலுந் தோறஞ்
செந்தமிழே போலினிய திருமுகத்தான் செழியகலைத் திறங்கள் யாவும்
மைந்தர்மட வார்பயிலப் பலகழக நிறுவியசீர் வள்ளற் கோமான்
இந்திரசம் பத்துடையா னிலங்கைநரேந் திரன்பகைவர்க் கிடியே றன்னான்.

மன்னவையி லொருமணியாய் மருவலர்தம் வயமிழக்க மழைபெய்
மேகந், தன்னிகர்பன் னூலுரைகள் தந்தகட லத்துவித சைவ ஞானி, எந்
நலமும் பிறர்நலமா எவ்வயிருந் தன்னுயிரா எண்ணும் மேதை, பொன்னி
யல்சேர் பொன்றாம நாதனெனும் புரவலர்கோன் புகழ்மிக் கோனே. (உ)

அன்னவன்றன் புகழ்ச்சரிதை துவனிதலத் தமிழ்தமென அழகு வாய்
ப்பச், சொன்னலமும் பொருணலமும் துறுமியிடந் தொறுமிளிரத் தொ
ன்னு லுள்ள, எந்நலமுஞ் சேர்ராம நாதமான் மியநூலொன் றியற்றித்
தந்தான், முன்னவன்றன் சமஸ்தான முதன்மணியாய்க் கவிபொழியு
முகிலே போல்வான். (ச)

என்னனைய மாணவருக் கிலக்கணலக் கியக்களெலா மியம்பு மாசான்,
தன்னிகர்சா வகச்சேரித் தலம்புகழ்சுவ் காப்பிள்ளை தந்த செம்மல், பன்னி
யநா வலர்கல்விப் பரம்பரையோன் நூலுரைகள் பலமுன் செய்தோன்,
பொன்னிகர்பொன் னம்பலவன் சைவநெறி பயின்ற தமிழ்ப் புலமை
யோனே. (ஊ)

உலகனைத்துந் தொழுதேத்த வுடல்பொருளா விகண்முழுது முதவா ரின்றே
நலமினைத்துந் துறந்தபெரும் புகழாளர் புகழ்ச்சரிதை நவிலுந் தோறும்
புலமினைத்து மொழுதமிழ்ப் புலவருளப் புதுமதுவப் பேராத விழ்ந்து
தலமினைத்தும் பார்துவளந் துளும்பியெழி லொழுதமுது சகசந் தானே. (இ)

பிழைதிருத்தம்.

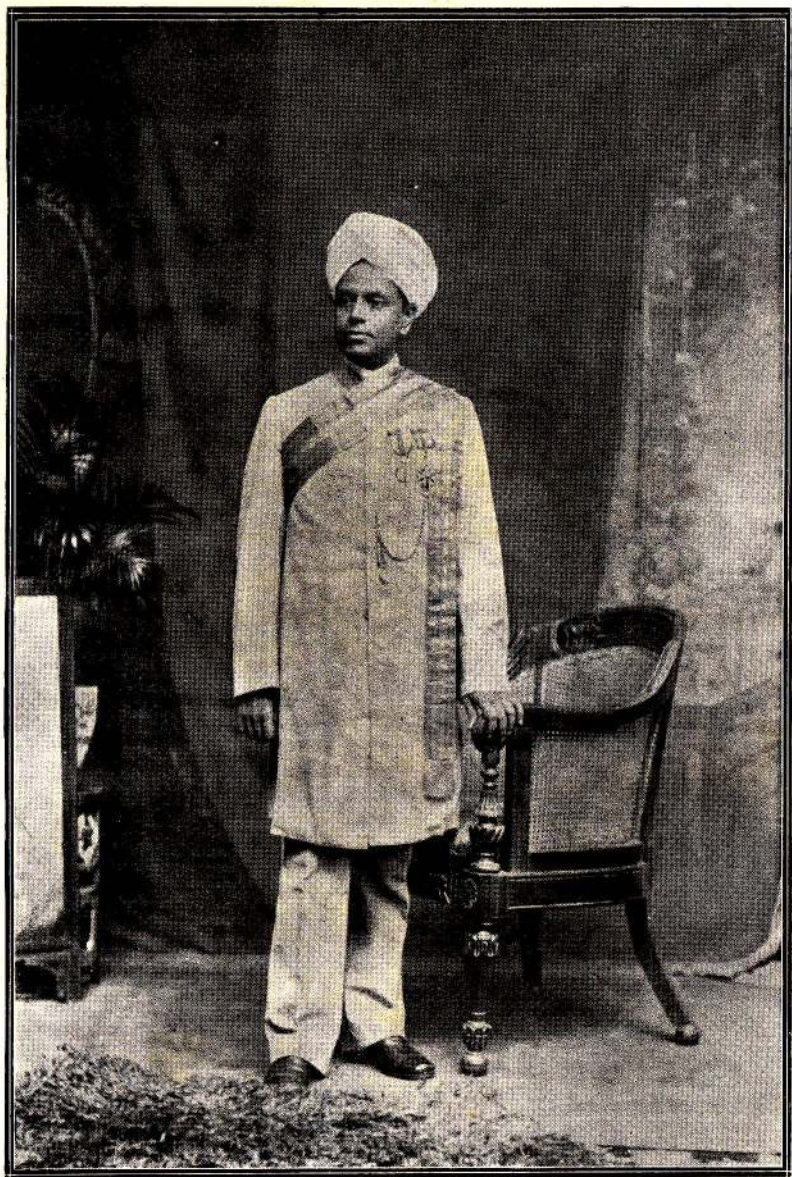
பக்கம்.	செய்யுள்.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ	நக	விட்டாலுஞ்	விட்டாலுஞ்
கக	கூச	செய்வான்	செய்வான்
கஉ	எக	செல்லவே	செல்லவே
உஉ	கநக	வரநல்	வரால்
உரு	கருந	பதுமத்	பதுமைத்
நக	ககூந	மேனார்	மேனார்
சக	உகூ		வேறு
”	உகூஉ	பரங்குற	பத்திரம்
கஉ	நகூச	சட்டங்கள்	சட்டகங்கள்
”	”	னோர்ந்த	னோர்ந்த
ககூ	சசூ	யெண்ணு	யொண்ணு
அந	ருநக	வழங்கல்போற்	தூர்த்தல்போற்
அகூ	ருஎக	கருணைச்	கருணை
கூஉ	ருகூச	மன்றுற	மன்னுற
கூகூ	கூகூஉ	நாத	நாதன்
கககூ	எருகூ	விலங்கு	விலங்குச்
ககஎ	எருகூ	மாற்றுயர்ந்து	மாற்றுயர்ந்து
”	எகூந	பலநாளாக	பலநாளாக
கஉரு	அககூ	நீங்கப்	நீங்காப்
கஉஎ	அஉஎ	நாதனென்று	நாதனன்று
கஉஅ	அககூ	னீங்கள்	நீங்கள்
ககூ	கூசரு	வாழ்க என்பவற்றின்கண் மிக்குவந்த வல்லொற்றுக்களே நீக்கிக்கொள்க.	

ஸ்ரீராமநாதமான்மிய
விஷய அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.
காப்பு ...	க
அவையடக்கம் ...	க
நாட்டுச்சிறப்பு ...	உ
நகரச்சிறப்பு ...	உ
மரபினர்மாட்சி ...	ரு
ஸ்ரீமான் பொன்னம்பலமுதலியார் வசலாறும் அவர்க ளின் தருமப்பேறும் ...	கூ
ஸ்ரீராமநாதோற்பவம் ...	கசூ
சல்விபயிறல் ...	கஎ
நியாயதூரந்தாராதல் ...	ககூ
மணச்சிறப்பு ...	உ௦
புதல்வர்ப்பேறும் அவர்தம் விவாகச்சிறப்பும் ...	உ௨
முதன்முறை இங்கிலந்துக்கேகல் ...	உஅ
யாழ்ப்பாணம்வருகை ...	உகூ
ஸ்ரீமான் பொன்னம்பலமுதலியார் தலயாத்திரையும் பத முத்திப்பேறும்... ...	நக
முதன்முறை ராசாங்கசட்டநிருபணசபையைச் சேருதல் (கவுஞ்சில்மெம்பராதல்) ...	நகூ
சகோதமமாட்சி (துணைவர்மாட்சி) ...	நகூ
யாழ்ப்பாணத்தினர்மதிப்பும் மகிழ்வும் ...	சரு
சொலிஜிட்டர்ஜெனரலுத்தியோகப்பேறு (ராசாங்கமர் திரியாதல்) ...	சகூ
அட்டோணி ஜெனரலுத்தியோகப்பேறு (பிரதிநிதித் தலைவனாதல்) ...	சஅ
இரண்டாமுறை இங்கிலந்துக்கேகல் ...	சகூ
சைவசித்தாந்தப்பயிற்சி ...	ரு௦
யோகசாதனை ...	ருக
பத்தினியார் செல்லாச்சி அம்மையார்பதமுத்தி ...	ரு௨
கிரீஸ்தவர் பையில் வியாக்கியானம் ...	ருச
தமையனார் குமாரசுவாமிமுதலியார் பதமுத்தி ...	ருச
ராசாங்கஉத்தியோகத்தில் வெறுப்புறுதல் (கவுஞ்சிலி விருந்து விலகுதல்) ...	ருகூ

புரோமநாதமான்மிய விஷய அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.
அமெரிக்கர்காட்சிபெறுதல்	௫௭
இரண்டாந்தர்பத்தினி லீலாவதி அம்மாள் ...	௬௧
ராசாங்கசட்டநிருபணசபையில் மீளவுமமைதல் (கவுஞ் சிலில் மீளவுமமைதல்)	௬௫
பொன்னம்பலவாணேசராலய தர்மகர்த்தாப்பேறு ...	௬௬
மூன்றாமுறை இங்கிலந்துக்கேகல் ...	௬௯
ஸ்ரீ ராமநாதவித்தியாலய ஸ்தாபனம் ...	௭௦
பெண்ணாசிரியர் தமிழ்க்கல்லூரி ஸ்தாபனம் ...	௭௩
தமிழிற் பகவற்கீதை மொழிபெயர்ப்பும் உரையும் ...	௭௪
திருக்குறள் ராமநாதியமும் ஆத்திருடி மந்திரவிளக் கமும்	௭௫
ஊர்க்கலகமும் சேனுபத்தியமும் நான்காமுறை இங்கி லந்துக்கேகலும் சிறைவிடுதலும் தேசாதிபன் நீக் கமும்	௭௬
பரமேஸ்வரவித்தியாலய ஸ்தாபனம் ...	௮௬
பட்டஞ்சூடுதல்	௮௭
அருணாசலமுதலியார் பட்டம்பெறுதல் ...	௯௧
திருச்செந்தூர் விழாநடைபெறுத்தல் ...	௯௨
திருமயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவமகாசபையில் அக்கிராச னம் வகுத்தல்	௯௬
சிதம்பரதீகத்திராபத்தைத்தீர்த்தல் ...	௧௦௧
வேதாரணியவழக்குச்சமாதானஞ்செய்தல்... ..	௧௦௭
அருணாசலமுதலியார் பதமுத்தி ...	௧௧௦
மலாய்நாடு காட்சிபெறுதல்	௧௧௪
ஸ்ரீமான். நடேசபிள்ளைக்கும் ஸ்ரீமதி. சிவகாமசுந்தரி அம்மாளுக்கு விவாகப்பேறு	௧௨௯
செந்தமிழிலக்கண வெளியீடு	௧௩௫
மதுரைச் செந்தமிழ்ச்சங்க உபன்னியாசம்... ..	௧௩௬
வித்தியாலயஸ்தாபனமும் சமயபரிபாலனமும் ...	௧௩௮
சட்டநிருபணசபையிற்சேர்ந்த ஐப்பதாம்வருடக்கொண் டாட்டம்	௧௪௦
தொகைநலம்	௧௫௦
ராசரிஷித்துவப்பேறு	௧௫௪
சிவஞானப்பேறு	௧௫௮

கௌரவ ஸ்ரீ: சேர்: பொன். இராமநாதனார், கே. ஸி., ஸி. எம். ஜி.

உ
கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ ராமநாதமான்மியம்.

காப்பு.

பைமுகப் பார்த்தனும் பாதித் திங்கனும்
வைமுகச் சூலமு மழுவ மாணுங்கொள்
ஐமுகத் தொருவன்முந் தருளுந் தாரகக்
கைமுகக் கடவுளென் கருத்தைக் காக்குமே.

அவையடக்கம்.

ஓங்குகலை திருத்தருமம் பகைவேற லுலவுபுக முலகை யெ
ன்றுந், தாங்குமமைச் சிவலமையச் சேர்ராம நாதனுயர் சரிதந்
தன்னை, யிங்குபலர் வரைவதற்கென் றுங்காங்கே நானுனென்
றிருக்க விர்தப், பாங்குநின் தெனவறிவி லேன்னிருத்தப் பாந
டையாற் பகர்கின் றேனே. (க)

பின்னூல்க ளியற்றுமவர் முறைதவறு ரமைதிகளைப் பெரி
து முன்னி, முன்னூலின் வழியுரைத்தா ரவர்தமக்கென் மொ
ழிந்திடுங்கான் முதனூலாகு, மிந்நூலி னுண்டுகளும் பிறவுமு
றை தான்மாறி யிருக்கு மேனு, நன்னூல்க ளாய்ந்துசற்றோர்
குற்றமென ருய்த்துணர்ந்து நயப்ப ரன்றே. (உ)

மன்மொழியா மாங்கிலத்தாற் கவுஞ்சிலினும் வேறிடத்தும்
வாய்ப்ப வையன், நன்மொழிபோற் பேசுகையில் வரும்பொருட்
சொற் சாரமெலாஞ் சாரவைத்துத், தென்மொழியா லுரைத்து
மெனி னமைதருமோ வதற்கதுவே சிறந்து நிற்கும், பன்மொழி
யும் பயின்றவர்கள் பகுத்தறிந்து பாராட்டிப் பகர்த னன்றே. (ங)

நாட்டுச்சிறப்பு

வேறு.

வானுயர் வமைமேற் படிந்துபெய் தாரை வடிந்துவந் தொருங்குறத் திரண்ட, தேனுயர் நதிக டாயரின் வளர்க்கச் செழித்தெழுஞ் செந்நெலின் வளமுங், கானுயர் மலையோ டலைநு வளமுங் கதித்தவென் றுரைப்பதுஞ் சிறப்போ, தானுயர் மிதிலை மான்பதம் படலாற் றவம்பெறி யுயர்ந்ததில் விலங்கை. (ச)

ஏலுறு மசோக வனமில்ங் கிலங்கைக் கீழநா டென்பதும் பெயரார், சாலுறு மிதன்கண் வடதீசை யிருந்தே தனித்துவேறிணையகன் றெருபா, லாலுறு தமிழுஞ் சைவமும் விரும்பு மறிஞ்ஞ செல்வரும் வதியா, மேலுறு மொருசீர் நாயுர் வளங்கண் மேவுயாழ்ப் பாணமென் றுளதால். (சு)

சீர்பெறு திருவாற் நிகடிரு நாட்டிற் சிறந்தயாழ்ப் பாணன் னாட்டி, நேர்பெறு பலவு சூதமே கமுக விளமரக் காவுசூழ்ந் திமையோ, ஞர்பெறு சுதன்மை நிகருமா மனைக ளோங்குவெள் ளொளிமிகப் பரப்பும், பேர்பெறு தலைமைத் தகுதியோர் பிறந்த பெரும்பதி மானியம் பதியே. (சு)

சாற்றிய வருள்சேர் சோழநே ரீழத் தலைநக ரளகைதன் னுருவை, மாற்றிய கொழும்பாம் வயங்குவேந் திருக்கை வலியுடை யாணமற் றுயர்ந்த, போற்றிய வினைய நாள்வரு மழகாற் புவியிலோர் பொன்னகர் கொளும்பு, தோற்றிய முதனூனிலையு மே லுளவாந் தோற்றமு முரைக்குவன் சிறிதே. (எ)

நகரச்சிறப்பு

வேறு.

காடுகளுங் கரம்புகளும் வெற்புகளும் கதித்தெழுந்து கற்கள் செற்று, மேடுகளும் பதிவுகளு மிதமான சிங்களரு மேவு மன்னோர், வீடுகளும் குடிசைகளும் கழனிகளும் விரிதிரைகள் வீசு முந்நீர்க், கோடுகளுங் குண்டுகளு மாறுகளும் குளங்களு மே கொளும்பு முன்னாள். (அ)

தொன்னுளிற் சிங்களரைத் தமிழினரைப் பறங்கிவந்து தொடர்ந்து பற்றிச், சின்னாளிற் புரந்துவரச் செயிர்த்தெடுத்த வெல்லார்தர் சிறிதுகால, மந்நாளிற் றுமளிக்கக் கலைத்தவரைக் கொளும்பைமுத லணைய வந்தே, யிந்நாளிற் றனியரசு புரியுமிந்த வாங்கிலர்க ளெளிதி னெண்ணி. (க)

தனமிசூந்த கண்டியா சானகண் ணுச்சாமிபுடன் சமரி னேற்றுச், சினமிசூந்த வவனெனிக்கத் தொடர்ந்து பற்றி வேலூரிற் சிறையில் வைத்தே, சனமிசூந்த தொல்லிலங்கை முழுதினுந்தன் னுணைசெல்லத் தனிக்கோ லோச்சி, மனமிசூந்த மனூரீதித் தவரமற் றுனாசின் வருமக் காலம். (க0)

ஏர்படுத்தித் தலைநகரை யாணமுத லானவெலா மியற்று வித்துச், சீர்படுத்தி நாடுகளைச் சிங்களவெம் பகைகளையுந் தெளிந்து தம்மி, நேர்படுத்தி யாசியலைக் கோப்பதற்குங் குறைதவிர நேமி யுய்த்துப், பார்படுத்தி யாள்வதற்கும் வேண்டுமெனச் சங்கமொன்றேற் படுத்தி யங்கே. (கக)

தோய்ந்தசில மதியினரை யமைத்தரசைத் தானியற்றத் தொடங்கி மன்ன, நேய்ந்தசில வருடமட்டி லிவணிநுந்தங்கக் கால மெய்தி மன்னும், வாய்ந்தசில ரவர்தமினு மிம்மான முதலியென்பான் வழியில் வந்தே, யாய்ந்தபல தூலறிஞ் னாங்குமார சாமிதனை யவர்கைக் கொண்டே. (கஉ)

இன்றுமுத லாகவினி யெம்மரசின் மந்திரிரீ யென்று சட்டந் துன்றுசங்கத் தமைச்சாகத் தெரிந்தவர்தா மமைத்துவைத்த தொன்மை தொட்டே, யென்றுமவன் சந்ததியே யமைச்சியலின் குடும்பமென விலங்கை தன்னி, வின்றுமுள தாமிதனை யாரறியா ரெடுத்துரைப்ப நிதுபின் னிங்கே. (கங)

மன்னுமிவன் றந்தசிவன் கோவிலுந் மடமுமிவன் வயங்கு கிற்குந், துன்னியபே ரையாற்றுத் தீவிலொரு சிவாலயமுந் துலங்குஞ் செட்டிப், பன்னுதெரு வதினமுத்து விராயகரி னாலயமும் பாங்கி லுள்ள, முன்னுசெந்துப் பிட்டியிற்சப் பிரமணிய ராலயமு முதலின் வந்த. (கச)

கொங்குவளர் தருவனக்கே தீச்சுரமும் குலவுதிரி கூட வெ
ற்புந், தங்குதனித் திருவிலங்கைத் தலைநகரென் றிக்காலத் தன
க்கடம்மாற், பொங்குகொளும்பக்காலம் பொருந்துநிலை யீதுக
ண்மர் புகலு மிந்நா, ளிங்குவரும் புரத்தணிகள் சொல்லவன்
றியினுஞ்சற் றியம்பனன்றே. (கரு)

நீருரு மரணலை எடங்குதுறை மந்திரஞ்சேர் நீடு மன்றம்
பேருரு மரண்மனைசத் திராமமா லயசிகரம் பெயர்பல் வேறு
தேருரும் விதிவகை யிருபாலுந் தொடர்மனைக டிகழங் காடி
யேருரு மியந்திரங்க ளேற்றபல கல்லூரி யிமைக்கு மின்னும். (க)

பாங்குளபேர் வீதிதொறுஞ் சனநெருக்கம் பண்டவிதம் பா
ப்பு தெற்றி, தீங்குபெறு வகையிடங்க டொறுந்தொறும்போர்ப்
படைவீரர் திகிரி மன்னர், வீங்குநடு நீதிமன்ற தூதனங்கொ
ள் சாலைமுற்ற வெளியை யாளி, யோங்குமனை யகங்கடொறு ம
ரிவையர்க ளருகுதொறு முயருப் யானம். (கௌ)

மின்சார பண்டிவிளக் குண்டுபுனற் குழல்களுண்டு விறல்
சேர் யுத்தக், கொன்சார மானபடை வீரருண்டு காசடக்குங்
கூட முண்டு, பொன்சார முளவெறுக்கை சுமந்துறுமண்ட ப
மான புரமி தென்னி, நென்சார மென்னகொலோ கொளும்பு
நகர்ச் சிறப்புக்கை யியம்பு தற்கே. (கஅ)

இருநகர மியக்கபதிக் கொன்றளகை வடதிசைக்க ணிருக்
கு மற்றை, பொருநகர மிலங்கையிது தென்றிசைக்க ணிருந்த
துமுன் னுயர்ந்த செல்வத், தருநகர மேய்க்குமிந்தநகரினுக்குத்
தலைநகராய்த் தயக்க முற்ற, திருநகரங் கொளும்பாமே லதன்சி
றப்பை யினைத்தெனயான் செப்பப் போமோ. (கக)

நீட்சியுள வரமியமேன் மாடிதெற்றி வீதிமற்று நிரம்பி யெ
ங்குங், காட்சியுள விக்கொளும்பு நகர்வதிந்தோன் பண்டவளங்
கதித்து மன்னி, யாட்சியுள தனிமானிப் பதியுதித்தோ னுற்றி
யபேரறங்க டம்மான், மாட்சியுள னுனபொன்னம் பலமாபு மு
தலனைத்தும் வகுப்பன் கேண்மின். (உ௦)

மரபினர்மாட்சி.

தென்னாட்டிற் றலந்தீர்த்தந் திகழ்சோழ நாடுமுதற் செப்பு கின்ற
நன்னாட்டிற் சவுந்தரனா ராசிருத்த திருப்பாண்டி நாட்டி னின்றும்
பன்னாட்டிற் றிருமகளுக் கிடமாகக் கவின்மானிப் பாயென் றிந்த
முன்னாட்டின் வந்தசைவ வேளாள முதன்மானு முதலி யென்பர்.

ஊருளருந் திருவுளரு மிலங்கையா சியற்றுமுத்தி யோக
மென்னுஞ், சீருளரும் படிப்படியே திறலரச சேவைகளிற் சிற
ந்து மன்னும், பேருளரும் பெருங்கீர்த்தித் திறத்துளருந் தரும
மதிற் பேசற்கொண்ணு, வேருளரு மாகுமிவர் தமக்கடிகா ணி
ம்மானு முதலி யென்பேம். (உ௨)

வாய்ந்துவரு மிவற்குமுன்னம் வருகுரை வாழையடி வா
ழையென்ன, வாய்ந்து புகன் றிடுவெனனிற் காலநனி கழிந்தத
னாலரிது கண்டர், தோய்ந்துவருங் குரிசிலிவன் பின்னுமொரு
சிலரொழியத் தொல்லை தொட்டே, யேய்ந்துவரு மவர்தமைநா
னாய்ந்துமுறை வழுவாம லியம்பு கின்றேன். (உ௩)

போற்றுமா பிதன்கணந்நாட் புண்ணியமே யுருவாகப் பொ
ருந்தி வந்து, தோற்றுமொரு பேரறிஞன் னோன்றுமுடற் கட
மையென்றே தொல்லை னுல்கள், சாற்றுமற முள்ளவெலார் தா
ன்விரும்பி யியற்றிவரும் தரும மன்னன், பேற்றுலவ வழங்கு
பொன்னம் பலமிவளை யாரநியார் பெரிது மிங்கே. (உ௪)

ஆர்பூத்த சடையானை யனுதினமு மறவாத வன்பு பூண்டோ
னார்பூத்த குணங்கொடிவலை யம்பலமென் றிம்மாபி னிலங்க வ
ந்தோன், பேர்பூத்த விவன்பயந்தோன் பேரறமும் பெருநோன்
பும் பெரிது முள்ளோன், சீர்பூத்த பொறுமையுளோ னிவன
ருண சலமெனும்பேர் திகழப் பெற்றோன். (உ௫)

தொடுத்தியம்பு மிந்தவரு ணசலவே ளரிதுபெற்ற தோன்
றல் கண்டர், மடுத்தியம்பும் புகழ்பொறுமை வாய்மையறந் தேச
கலை மகிபர் தம்மாற், கொடுத்தியம்பு மதிப்புநிறை சிவநேயந்
தனமிவற்றிற் குறைவொன் றின்றி, யெடுத்தியம்பு மனையபொ
ன்னம் பலமுதலி யாரென்மே லியம்பும் வள்ளல். (உ௬)

என்டுவருந் தனியிலங்கைத் திருநாட்டைத் தர்மமைச்சா யீ
ருந்து பண்செய், தாண்டுவருந் திருவாள ராங்குமா ஈ சுவாமியுட
னவனி பெங்கு, நீண்டுவரும் பேர்ராம நாதனரு னைசலரனிக
ழ்த்து மின்னோர், பூண்டுவருஞ் சீர்பெருக்கு மிணையபொன்னம் ப
லம்பயந்த புதல்வ ரன்றோ. (௨௭)

பன்னுமா புயரவந்தோ னுமுதத் தோன்றலவன் பயந்த
செம்மன், மன்னுமியன் முன்னரச ராராச்சிக் கவுஞ்சிலுக்கு ம
திக்கத் தக்க, துன்னுமதி சாலுமங்கத் தவனாக விருந்திலங்கை
துலங்க வைத்து, முன்னுமரும் பேருலவப் பெறுங்குமார சுவா
மியெனு முதலி யம்மா. (௨௮)

சாற்றுமியன் றலைநாநி னலந்திகழ்நா கம்மானைத் தயங்க
வேட்டே, தோற்றுமழ கேய்ந்துவட மீனிகர்த்துத் தவம்விளக்
கித் தொல்லை ஞாலம், போற்றுமரு ளமைந்திலங்குஞ் செல்லாச்
சித் தனையுடன் புகலென் றற்றோர்க், காற்றுமுப காரிமுத்
துக் குமாரசாமித் தனயனையு மரிதிற் றந்தான். (௨௯)

தோன்றுதவத் துருவாகத் துலங்குபொன்னம் பலமுதலித்
தோன்ற லுக்கிங், கேன்றுவிருந் தேவேள்வியியலறங்க ளிவை
யனைத்து மியற்று தற்கும், போன்றுசுர பதியிலங்கை யாளுவ
தற் கொருமுன்று புதல்வர் தம்மை, யின்னுநமக் கீந்திடற்குந்
தான்பிறந்த செல்லாச்சி யிவடா னம்மா. (௩௦)

மனையிழந்து நாடிழந்து நகரிழந்து மயோத்திதனை வழுவா
தோம்பும், வினையிழந்துந் தனிமகனைத் தானிழந்தும் பெறற்கரி
தாம் விடு தன்னைப், பினையிழந்து விட்டாலுஞ் சத்தியத்தை
யங்குகடைப் பிடித்து நின்றே, தனையிழந்து மிழவாத மன்ன
னரிச் சந்திரன்றன் சரிதந் தன்னை, (௩௧)

அங்கிலத்தின் மொழிபெயர்த்திட் டிலண்டனகர்ப் பாலேகி
யாண்மனைக்கட், பங்குமகா ராணிதனைக் கண்டெயந் தளவள
விச் சார்ந்த பின்னர்ப், பங்கமிலன் வாய்மைதனி லோருவேந்த
னவன்சரிதம் படிப்ப னென்றே, பொங்குமரிச் சந்திரனின் சரி
தமுற்றும் புந்தியுறப் புகட்டச் செய்ய, (௩௨)

உனதருமைக் கலையறிவு முயர்வேந்தின் சத்தியமு முவப்
பா மென்றே, தனதருமைக் கரத்துமணி வாளெடுத்து வெரின்
றோள்க டடவி யின்னு, மனதருமைத் துரைமகற்குப் பலவரி
சை மாராணி மகிழ்ந்து செய்யா, துனதருமைப் பெருங்கீர்த்தி
யோங்குநயிற் பட்டமவன் சூட்டப் பெற்றே, (௩௩)

பொன்னிலங்கை யாண்டிருக்கு மங்கிலரும் விபந்துவந்துபுக
ழ்ச்சி செய்ய, மன்னிலங்கை வந்தவனு மன்னவரு மந்துளரு மதி
க்க மன்னி, முன்னிலங்கை யுளநீதிச் சட்டநீரு பணசபைக்கண்
முறைகள் வைத்துத், தென்னிலங்கை புரந்தவனு மிணையமுத்துக்
குமாரசாமிச் செம்ம லன்றோ. (௩௪)

ஆதவன்சென் றத்தமியாத் தேயமெங்கு மோராழி யானை
கொண்ட, மாதவஞ்சான் டாராணி யார்க்காங்கி முகமுறை வழ
ங்கு மங்கே, மீதவன்றன் கரமாக மாவலியோர் காரிகர்க்க.
மேன்மை பெற்றோ, லோதவன்றன் சீர்க்குலகி லார்சீரை பொப்
பாக வுரைப்ப தம்மா. (௩௫)

எண்ணுலகைப் புரந்துவருந் தனியாசன் றுமைரிங் கிலந்தி
லங்கோர், கண்ணுலவுஞ் சர்வகலா சாலைதனக் கமையுமெனக்
கருதி யந்நாட், பண்ணுலவும் பலகலையும் படிப்படியே யரிதரி
தாய்ப் பபிலக் கற்று, மண்ணுலகிற் சிற்பநுண்ணுல் வாய்ந்ததெ
னச் சித்தியதின் மாணப்பெற்றே, (௩௬)

ஆக்கமரு ளறிவுகலை யருந்தொழில்க ளமைந்துவரு மமெ
ரிக் காவிற், றுக்கமுள வொருநகர மங்கணுறு மதிவிநோத
சாலை யின்க, ணைக்கமுறுஞ் சிற்பவகை விளக்குமதி பதி
யாக மேன்மையுற்றோன், பூக்கவினு னந்தனென்போ னிவன்
றுனிப் பெருந்தகைதன் புதல்வன் கண்டீர். (௩௭)

முன்மனையாள் கதியதற்கு மேற்குமார சுவாமியெனு முத
லிக்கின்பப், பின்மனையா ளளித்தவிசா லாட்சிதனை மணம்புரிந்த
பெரும னின்னோன், றன்மனைநேர் தருந்தரும னெதிர்மன்ன
சிங்கமெனத் தகும்பேர் பெற்றே, மன்மனையார் கவுஞ்சிலுக்கு
வந்தவனு மானமரு மகன்றான் கண்டீர். (௩௮)

ஆய்ந்துகரு திடினிலங்கை யாங்கிலர்கைப் பட்டவர்க ளரசு
செய்ய, வேய்ந்துவரு மொருசிலநா ளாமளவில் வேந்தியலுக் கி
யைந்த வெல்லாம், வாய்ந்துவா நெறிநிறுவு மந்திரத்து மந்திரி
யாம் வகுப்பி னுக்குட், டோய்ந்துவருங் குடும்பமென்றே யிக்
குடும்பந் தொன்றுதொட்டுத் துலங்குங் கண்டிர். (௩௯)

கருகுலமுந் தமிழரசுந் திருத்தலமுந் செந்தமிழுங் கவிஞ
சென்னு, வருகுலமு மாரமுதம் வாய்ந்தவட தேயநின்றும் வ
ந்து மன்னி, பொருகுலமு மீடியென் றியாழ்ப்பாணத் திரு
நாட்டி னுலவி நின்ற, விருகுலமுந் துய்யகுலத் தினர்தமை
யும் வரன்முறையே யியம்பு கிற்பேன். (௪௦)

நயந்துவரும் வேளாண்மை நாடுமதிப் புள்ளாகு நாத னின்
னோன், பயந்துவருந் தனயளிந்த மரபையென்று மென்மே
லும் பல்க வைப்போன், வியந்துவருந் குரிசினன்னித் தம்பி
யெனு முதலியென்போன் விளம்பு மிந்த, வுயர்ந்துவரு மண்ண
லுக்கு முவப்புடைய பலதனய ருண்டு கண்டிர். (௪௧)

ஆற்றறஞ்சா லிம்முதலி தனதுமனை யாகியமுத் தாச்சி யம்மா
ள், சாற்றறஞ்சா லொருதனயை தனையலித்த தலைநாளத் தனயை
தன்னை, யேற்றறஞ்சான் றிருந்தபொன்னம் பலமுதலி தனது
மனைக் கிருந்த நற்பேர், தேற்றறஞ்சால் சேர்ராம நாத னுக்கென்
றேயதித்துத் திகழ வைத்தான். (௪௨)

இன்னுயிவன் மாபுதுய்ய னிருந்தரும னின்னிலத்தி லெவ
ர்க்கு நல்லன், மன்னுபெரும் பொருள்களுள் மனையறஞ்சா
ன் றிலங்குபெரு வாழ்வு பெற்றோன், பன்னுசிவ பத்தியுளோ
லையங்கட் கனுதினமும் படிய ளப்போன், முன்னுமரு ளோ
ங்குருணத் தோனமசி வாயமெனு முதலி கண்டிர். (௪௩)

நலமதித்த குரிசிலிவன் றுனியற்றுந் தனியறத்தா னயந்து
பெற்ற, நிலமதித்த தனயாவர் பெருடையர் மேலதுநா னிகழ்த்
து கிற்பேன், குலமதித்த யாவரையுங் கூறவென்றிற் சாலுமது
கூடுங் கொல்லோ, தலமதித்த முதலிபொன்னம் பலத்தறமும்
வரலாறுஞ் சாற்று கிற்பேன். (௪௪)

ஸ்ரீமான். பொன்னம்பலமுதலியார் வரலாறும்
அவர்களின் தருமப்பேறும்

வேறு

எண்ணிய வுத்தி யோக மிறையவன் ரெழும்பு பூசை
கண்ணிய மருள்சீர் செல்வங் கடைப்பிடித் தறங்க ளென்றும்
பண்ணிய வள்ளல் பொன்னம் பலப்பெயர் முதலி யென்னும்
புண்ணிய புருடன் செய்த புண்ணியம் விளங்கு மென்றும். (௪௫)

தந்துறு தந்தை தாயர் தாஞ்சிவ கதியைச் சேர
வந்துறு மிளமை தன்னின் மாதல னான வன்பு
முந்துறுங் குமார சாமி முதலிதான் கொளும்பிற் கூவிச்
சந்துறு மாங்கி லத்தைத் தமிழுடன் பயிற்று வித்தான். (௪௬)

அறைதருங் கல்வி கற்றே யந்தநாட் கலங்கள் கொண்டு
துறைதரும் பண்டங் கட்டுத் துலைநடு நாவைப் போல
முறைதரும் வரிக ளேற்கு முதலதி காரி யான
நிறைதரு முத்தி யோக நிலைமையி னிருந்தா னங்கே. (௪௭)

திண்ணிய வுத்தி யோகத் திறமையர் விதற்கு மேலாம்
விண்ணிய னகர மேய்க்கு மேலைமா காண மாட்சி
நண்ணிய வதிகா ரிக்கு நலந்தரு முதலி யாக
வெண்ணிய வுத்தி யோக வேற்றமும் பெற்றானன்றே. (௪௮)

அங்கவ னிதினு மேற்ற மாதலை நேர்மை தன்னைப்
பங்கமின் முயற்சி தன்னைப் பலருப காரந் தன்னை
யிங்குகண் டிவனால் வேந்த ரிடுக்களைத் தீர்வ மென்றே
சிங்கள தமிழ்மேன் மக்கள் சேர்ந்துபின் பற்று வார்கள். (௪௯)

இன்னவா ரெழுகு நாளி லினியமா துலன்றன் பெற்ற
சொன்னமாண் புடனே கற்புந் தூயசெல் லாச்சி யாச்சித்
தன்னமா சிலாமல் வந்து தவமொரு வடிவாய்த் தோன்றும்
வன்னமா மகனோ யாங்கே வதுவையுஞ் செய்து வைத்தான். (௫௦)

முனையற நலத்தி னுலே முதுமைசே ருலகம் வாழ்த்த
மனையற மரிதிற் காத்து வருமிவன் முதனாட் செய்த
வினையற முன்னி யிந்த மேதினி தனினு மேலுந்
தனையற மோம்பு மென்னுத் தானற மோம்பு வானுல். (௫௧)

நலந்தனை யுதவு மான்ம நாதனைத் தாபித் தற்கோர்
தலந்தனை யெடுக்க வேண்டித் தலைநகர்க் கொளும்பின் மேல்பாற்
சலந்தனை யலைகொண் டெய்க்குஞ் சலநிதிக் கரைய தான
நிலந்தனை யிடமே யாக நிதானஞ்செய் ததற்குப் பின்னர். (௫௨)

ஆங்குதன் னும மாம்பொன் னம்பல வாண நாதற்
கோங்குமோ ரால யத்தை யுவப்புட னுக்கு வித்தே [ற்
யிங்கொரா யிரத்தி யெண்ணுற் றைம்பத்தே மெனுமவ் வாண்டி
நேங்குமன் பாரக் கும்பத் திருவபி டேகம் பண்ணி. (௫௩)

சிந்தனை தனிலெஞ் ஞான்றுஞ் சிவனடி யானென் றுன்னி
வந்தனை புரியு மேந்தல் வரும்று காலப் பூசைப்
பந்தனை யமைத்து மேலும் பங்குனி விழாவும் வைத்தே
நிந்தனை யகலி ரண்டு குரவரை நியமித் திட்டான், (௫௪)

சிவாலய மதற்கோர் சார்பிற் றிருமடா லயமுந் தந்தே
யவாவுடன் மனைகள் கோலி யருச்சக ரிருக்க வைத்துத்
தவாவகை பூசை யாற்றத் தண்மலர்த் தோட்ட மாக்கி
யுவாமதி கண்ட நீரி னுவகையா லோங்கி யுற்றான். (௫௫)

கதியினை யருளே வாக்கைக் காவலர் வசியந் தன்னை
நிதியினை மகாரை நேரு நெடுப்பகை வென்றி தன்னை
மதியினை யுதவ நின்ற வாலையை மனையில் வைத்தே
விதியினை நாடி நாளும் விரந்தையாய்ப் பூசை செய்வான். (௫௬)

தினந்தின மருளான் மார்த்தந் திகழ்சிவ பூசை பண்ணி
மனந்தின மிசைந்தே யாங்கண் வந்தபண் டார மென்னு
மினந்தின மிரண்டு பந்தி யிருத்திரீர் தத்தஞ் செய்தே
யனந்தின முண்ண வூட்டி யதற்குமேற் றுனு முண்பான். (௫௭)

நெற்றிபுண் டரநற் பொட்டு நிலவுடை பஞ்ச கச்ச
பற்றிய கரம்பொற் றண்டு பண்புறு தலைமேற் பாகை
செற்றிய மேனி யங்கி திருச்சியிற் பாத ரட்சை
முற்றிய விர்தக் கோல மொழியலார் தரத்த தேயோ. (௫௮)

ஆனவன் பணிக ளோடு மாலயக் கருமம் பார்ப்பான்
மானவன் மனையி னின்றும் வரும்வழி யதினா நேயா
மேனவர் குறைகள் கூற வினவியுல் லாச மாச
வானவன் போல வந்தே மடாலயத் திருந்து கொள்வான். (௫௯)

மகாசக் கிராந்தி மேட மதியிற்சக் கிராந்தி யாதிப்
பகாவொண் னாத நல்ல பண்டிகைக் காலந் தோறுஞ்
சிகரமேல் விளக்கே போலத் திகழ்புகழ் வளரிச் சீமான்
நிகரமா யுறவோர் வாழு நீண்மனை தொறும்போய் மீள்வான். (௬௦)

வலமதி னுயர்ந்த மன்னர் மகிழ்ந்துறை கொளும்பி னோர்சார்
நலமதி னுயர் கல்யாண நதியினுக் கழைத்து நண்பாங்
குலமதி னுள்ளோர் தம்மைக் கூட்டியே பாதை யேற்றிச்
சலமதி னுலாவி யாடித் தங்கிப்பின் மனைக்குச் செல்வான். (௬௧)

புலங்களி னவாக்கொண் டெற்ற பொருளிலார் தம்மைத் தங்கள்
குலங்களி னுள்ளோர் தம்மைக் குடும்பமோ டொருங்கே கொண்டு
கலங்களி னேற்றிச் சென்றே கவினவட தேய நண்ணித்
தலங்களி னுள்ள யாவர் தரிசனஞ் செய்ய வைப்பான். (௬௨)

கன்னியர் தமக்கு நல்ல கடிமண மியற்று தற்குஞ்
சென்னிமேன் மதியஞ் குடுஞ் சிவன்றிருப் பணிக னுக்கு
மன்னிய பசியால் வாடும் வறிஞரா மவர்க ளுக்குந்
துன்னிய நோயா ளர்க்குஞ் சொன்னவா றுதவி வந்தான். (௬௩)

இந்தயாழ் ப்பாணத் தாரங் கிறந்திடிற் புதைத்தி டாமற்
சொந்தமாய்த் தகனஞ் செய்வான் சுடலையு மாக்கித் தந்தான்
வந்ததுந் கலைதேர் வேத வனத்துள குரவ மாரைச்
சுந்ததங் கிரியை யாற்றத் தகும்படி யழைத்து வைத்தான். (௬௪)

தந்துள தாய்நா டாகத் தயங்குயாழ் ப்பாண நின்றும்
வந்துமுன் வதிகின் ரோர்க்கு மற்றுளோர் தமக்கும் வாய்ப்ப
முந்துள கொளும்பின் மேனாண் முதன்முத லிடங்கள் கோலு
நந்துத லிலாத சீமா னவினுமிச் சீமா னன்றோ. (௬௫)

தேர்தரு மறிவு சாலாச் சிங்களர் நகரே யான
பேர்தரு கொளும்பின் மேனாட் பேதமை யிலாத ஞானச்
சீர்தரு தமிழை மேலாஞ் சிவமத மதனை யென்று
மார்தரு மாறு செய்யு மறிஞனு மிவனே யம்மா. (௬௬)

ஓதல கிதுவென் றுண்மை யுணர்ந்திடாக் கொளும்பிற் றுளே
தீதல வரம னாட்டுஞ் சிவாலய மடத்தில் வைத்துத்
தாதுவ வுயர்ந்தா ரேந்த றுனத்துட் சிறந்த தென்றே
யாதுல ரறவோ ருண்ண வன்னமுங் கொடுத்து வந்தான். (௬௭)

தூயபே ரொளியார் ராமேச் சுரனரு ஞருவ மாக
வாயபே ரருளான் மன்னு மாலய முன்பு பாங்கர்ப்
பேயபே ரமுகு காட்டும் பொற்றுசத் தம்ப மொன்றை
மேயபே ரன்பி னாலே மேலைநா னிறுத்தி வைத்தும். (௬௮)

மாசல பதிவெரிக்கண் மன்னுறு சேது தீர்த்தத்
தேசல முழ்கு வோர்க ளிருந்தினைப் பாறு தற்காய்க்
கோசல நாடன் வில்லாற் கொளுந்தனுக் கோடி யின்கண்
மாசில வாக வந்தாட் சத்திர மமைத்து வைத்தும். (௬௯)

பிறந்ததன் மக்க ளுக்கும் பெரும்பய னாகும் வண்ண
நிறைந்ததன் பெயரை யிங்கே நிலவுற நிறுத்தி வைத்தோன்
சிறந்ததென் னிலங்கை வாணர் செயற்கரி தாகச் செய்த
வறந்தன துருவே யாம்பொன் னம்பல முதலி தானே. (௭௦)

சொல்லவும் வேண்டுங் கொல்லோ சுற்றமா மவரைப் பேணி
நல்லதோர் னகர நேராய் நாடுறத் தழுவி வந்தான்
செல்லலே யிலாம லின்ன செயற்கருஞ் செயல்க னாடி
யெல்லதா னிலாமற் செய்தே யிருமைப்பே றுடைய னானான். (௭௧)

ஆன்றுள வறங்க் ளுக்கு மளவைதீர் தகுதி கட்டுஞ்
சான்றுமற் றளவை யென்னுச் சாற்றுவு தெதற்கு மண்மேற்
றோன்றுக புகழோ டென்றே சொற்றவா றுகத் தோன்று
மூன்றுநன் மக்க ளுந்தான் மொழிந்தகண் கூடு கண்டிர். (௭௨)

தனந்தனைப் பெரிதென் கேளே தருமமே பெரிதென் கேளே
கனந்தனைப் பெரிதென் கேளே கருணையே பெரிதென் கேளே
மனந்தனைப் பெரிதென் கேளே மக்களே பெரிதென் கேளே
வினந்தனைப் பெரிதென் கேளே வெதனையே யறைவ னம்மா. (௭௩)

ஆவியு முடம்பு மான வனன்னிய ராகி பென்று
மேவியு ளுவப்ப வேண்டும் விருந்துகள் விரும்பிக் காத்துக்
காவியு மொவ்வா நோக்கங் கவின்றசெல் லாச்சி யாச்சித்
தேவியுந் தானு மாங்கே சிறப்புடன் வீற்றி ருந்தான். (௭௪)

நாளுநன் மக்கட் பேற்றை நாடின ரிருக்குங் கால
நீளுநன் மன்னர் யார்க்கு நேத்திர நிகர்க்கத் தானே
யாளுநன் னிலத்தை யென்னு வரியசோ திடநூல் கூறுங்
கோளுநன் னிலையி நிற்கக் குயரானங் கொருவன் வந்தான். (௭௫)

தோன்றல்வர் திடலுந் தந்தை தூயநீ ராடி யாங்கே
யேன்றல் லறவோ ரேனோர்க் கேற்றதா னங்கள் செய்யாச்
சான்றபல் கிரியை யாற்றத் தக்கமு தாதை யாகி
யான்றவர் குயர சாமி யாமெனப் பெயரை வைத்தார். (௭௬)

சித்திர மிலகு பாலன் சிறுமைதா னிலாத செல்வ
மித்திர ருடனே யாட மேதகு தாதை பஞ்ச
வத்திர னருளார் பன்னூன் மன்னுறப் பயிற்ற வந்தப்
புத்திரன் கலையுந் தானும் பொற்புற வளர்வ தானான். (௭௭)

மாமக னுவகை நல்க மனையுநல் லின்ப நல்கக்
காமக பதிகண் டெள்ளக் காட்சிசே ரிலங்கை யென்னும்
பூமக ளுளந்தான் றுள்ளப் புகலுமென் னான்க றங்க
டாமக னிலத்திற் றேங்கத் தகுமுற வினர்க ளோங்க. (௭௮)

காவலர் கண்போ லேந்திக் கனந்தா நயந்து பாங்கிற்
பாவலர் போற்றப் பொன்னம் பலமெனு முதலி யார்தான்
தேவலர் கருணை கூர்ந்தே தியாகதா னங்க ணல்கிப்
பூவலர் புகழ்வா னோங்கப் பொற்புடன் வாழு நாளில். (எக)

ஸ்ரீ ராமநாதோற்பவம்

தலனுள தமிழும் போற்றுஞ் சைவமுந் தரும மின்னும்
வலனுள தனிச்செங் கோலும் வாழ்வுற வந்து பொன்போற்
புலனுள ராம நாத பூபதி யுதித்தற் கான
நலனுள கால மீங்கே நனுகலாற் போலு மன்றோ. (அ௦)

சதம்பர ஞானந் தூண்டத் தையலு மகனுந் தானும்
பதம்பர வுறுவா னெண்ணிப் பாரத வருடத் தேகிச்
சிதம்பர மாதியான திவ்விய தலங்க டம்மின்
னிதம்பர னுபயப் போதை நியமமாச் சேவை செய்தே. (அ௧)

சீதையைச் சிறைக்கண் வைத்த தென்னிலங் கைக்கு னேந்தரம்
பேதையைக் கோற வந்த பிரமகத் தியைத்தான் போக்கத்
தாதையை யயோத்தி யோடுந் தான்பிறந் திழந்து கான்போம்
மேதையை யான ராமன் மேலேநாட் டாபித் திட்ட. (அ௨)

சுரந்தரு ளளிக்கும் ராமேச் சுரன்றிரு முன்பு நின்றே
யிரந்தரு வாய தேவே யின்னுமரீண் மகவு நல்க
வரந்தரு கென்று வேண்டி வள்ளலுந் தன்னு ரேகிச்
சுரந்தரு விழிமா தோடுந் தலைமக னோடும் வைக. (அ௩)

நீர்த்திரைச் சேது தீர நிலவிய ராம நாத
முர்த்திநல் வரத்தி னாலு முந்துசெய் தவங்க ளாலும்
பூர்த்திபெற் றிலங்கு கர்ப்பம் புண்ணிய வதிவ யின்க
னார்த்திதந் திடலு மண்ணற் களவைதி ருவகை யான. (அ௪)

ஆதபத் துழல்கின் றோரை யருநிழல் போலப் போற்றுந்
தாதையு மதியந் தோறுந் தானமுந் தியாகந் தானும்
போதவே யளித்து நாதன் பொற்பத நினைந்து மிக்க
காதலுந் நருளை முன்னக் கருப்பமும் வளர்ந்த தன்றே. (அ௫)

ஏர்பெறு மனுதூல் செல்ல விலங்கையு மாசும் வாழப்
பார்பெறு தருமந் தேங்கப் பாவலர் கலிக ணீங்கச்
சீர்பெறு சைவ மோங்கச் செந்தமிழ் சிறந்து பொங்கப்
பேர்பெறு மறையோர் மல்கப் பெருநில மகன்க ளிக்க. (அ௬)

உன்னுமிக் கலியு கத்தி லுற்றநா லாயி ரத்துப்
பன்னிய தொழாயி ரத்தைம் பானிரண் டொருங்கே செல்ல
மன்னுற வரும்கி ரோதி கருதெனும் வருடந் தன்னிற்
றுன்னுசித் திரையி லைந்திற் றுலங்கிய புதவா ரத்தில். (அ௭)

மேடமா மதியின் சோதி மீனலக் கினத்திற் செவ்வாய்
கூடமால் காரி வாக்குக் கூறுமைந் தினிலே ராரு
நீடவோ சேழிற் பொன்மே னிலவுபன் னிரண்டிற் சுங்கன்
நாடவே நவமாங் கோள்க ணன்னிலை யாக நிற்ப. (அ௮)

நோக்குற நம்மோ டொன்றாய் றுவன்மனு தானே ராக்கிக்
காக்குறக் கலியிற் காவந் கடவுள்வந் துதித்த வாபோற்
றேக்கிய கருணை செய்வான் றென்னிலங் கையர்க்கோ யார்க்கும்
பாக்கிய மாகப் பாலன் பாரில்வர் துதித்தா னம்மா. (அ௯)

பிறந்தனன் மைந்த னென்னப் பிதாவட திசைக்க ணேகி
யறந்தனக் கியைந்த வாற்றி யாதுலர் தமையும் பேணிச்
சிறந்ததன் சுற்றத் தார்க்குஞ் செயத்தகு விருந்து மூட்டிப்
புறந்தரீ இச் சூழி கைக்கட் புதல்வனைத் தரிசித் தானால். (௧௦)

எல்லவர் தமக்கு மந்நா ளினியநற் சகுனந் தோன்ற
வல்லவர் தூல்கள் கூறும் வைதிகக் கிரியை யாற்ற
வில்லவர் பணியு மந்த விண்ணவன் குறிய தாக
நல்லவர் தெரிந்து ராம நாதனென் றிட்டார் நாமம். (௧௧)

பின்புசின் னுட்கள் செல்லப் பிரானருட் பேற்றி னுலு
மூன்புசெய் யறங்க ளாலும் மூத்தவர்க் கிணையி னுலு
மன்புதற் தருள்கை யாலு மாரிவற் கிலக்கென் றேச
வின்புமிக் கின்னுடாக்கோ ரினைய சிர்ச் சுதனைத் தந்தார். (கூஉ)

ஏண்டரு புலியி லுள்ள வெழிலுடைத் தேயந் தம்முட்
காண்டரு மீழத் தோர்நங் கதித்தபுண் ணியங்க ளெல்லாஞ்
சேண்டரு குழவி யாகத் திரண்டிவ னுதித்தல் கண்டே
மாண்டரு மறிஞர் வைத்தார் மகற்கரு னுச லப்பேர். (கூங)

தோற்றிய குழந்தைக் கான தொன்மறை விதிக ளின்னுஞ்
சாற்றிய வாறு செய்தே தளர்நடைப் பருவ நீங்க
வேற்றிய வாங்கி லத்தை யெழிலுள தமிழை மேலும்
போற்றிய வடநா றன்னைப் போதவே பயில வைத்தான். (கூச)

பிறைமதி போலு மிந்தப் பிள்ளைகள் வளர்ச்சி யாலு
நிறைமதி தோறுங் கல்வி நிரம்பிய வளர்ச்சி யாலு
முறைமதி யமைச்சர் போலு முயர் மதியுடைமை யாலு
பிறைமதி யுடைய தாதைக் கிசைக்கலா மகிழ்வு பூத்த. (கூரு)

முன்னவன் குமார சாமி முதன்மைசேர் ராம நாதன்
பின்னவன் பின்பு வந்தோன் பிறங்கரு னுச லந்தா
னென்னவர்ப் புகல்வ மேரு விலங்குமுச் சிகரம் போலு
மின்னவர் தாமே யன்றோ விலங்கைமே லுளமு வேந்தர். (கூக)

சேருடைத் திருவி லீசன் சேவையி லீகை தன்னிற்
பேருடைப் புதல்வர்ப் பேற்றிற் பிறங்குமன் னவரம் திப்பிற்
பாருடைப் புகழிற் பொன்னம் பலத்தனி முதலி யார்க்கு
நேருடைத் தாக விர்த நீணிலத் தொருவ ருண்டோ. (கூஎ)

சிவமிக விளங்கு மூன்று திறலிக் குருளை முன்னஞ்
சுவமிக வைக வைத்துச் சொல்லிய மதிகள் பத்தும்
நவமிகச் சுமந்து தந்த நலந்திக முதரத் தாயார்
(தவமிகப் புரிந்த தாயிற் றுயருங் கலியி லீல்லை. (கூஅ)

யர்வரு மதிக்க வேந்த ரிறைத்தொழில் வினவ மைந்தர்
மூவரு மொருவர் போல் முதன்மைபெற் றிருத்தல் காண்ப்
பாவரு சீரார் பொன்னம் பலமுநற் றேவி யாருந்
தேவரு நலம்பா ராட்டுஞ் சிறப்புடன் வாழு நாளில், (கூக)

நிகழ்ந்தபோ கங்கள் முற்று நீடவுந் துய்த்து மாக்கள்
புகழ்ந்தபூ லோக விற்பம் பொய்யென வெறுத்துக் கொல்லோ
மகிழ்ந்தசெல் லாச்சி யாச்சி வயதுபத் தொன்ப தாகத்
நிகழ்ந்ததே வருவ மெய்திச் சிவகஜிப் பேறு பெற்றாள். (கூ௦)

ஏன்றநல் விளமை தன்னி னில்லறங் கண்டிட் டாலு
மீன்றநல் லமையத் தோகை யெய்துபத் தினியம் மாளுக்
கான்றநல் லறிவுங் வாக்கு மமைந்ததன் மக்கட் குள்ள
சான்றநல் லாற்றல் காணுத் தவக்குறை விருந்த தென்னோ. (கூ௧)

ஆவியை யிலாத காய மாகவே முதலி யார்தர்
தேவியை யிழந்திட் டாலுஞ் செல்லலை யிலங்கை பென்னுங்
கோவியை யொருமுன் றான கோடுநேர் மகார்க ணீக்கப்
பூவியை மகிழ்வுஞ் சீரும் புகழுடன் பொலிய வற்றார். (கூ௨)

குலம்புரி தவத்தின் சீரார் குலவுமில் மூவர் தம்முள்
வலம்புரி சூழ நாப்பண் வதிகலஞ் சலமே மானு
நலம்புரி யிராம நாத நாயக மணிதன் சீர்த்தித்
தலம்புரி சரித மல்லாற் சாற்றவுஞ் சரித முண்டோ. (கூ௩)

க ல் வி ப யி ற ல்

வேறு

ஒங்குமிளம் பருவமதி னுயராச பாடையென்றே யுலக மெ
ங்கும், பாங்குபெற வழங்கிவரு மாங்கிலத்தை யுயர்தரத்துப்
பயிலச் சென்னை, யாங்குநயந் திருந்தரிய சாத்திரத்தின் பகுப்
பையெலா மமையக் கற்றே, தேங்குபல தேயமுடன் றென்னி
லங்கை செயுந்தவத்தாற் சித்தி பெற்றும், (கூ௪)

சீரியநான் மறையாதி முதனூல்க ளத்தனையுந் தெளித்துக் காட்டு, மாரியமாம் வடமொழிதான் நென்மொழியோ டெம் மொழிக்கு மழகு செய்ய, நேரியமேன் மொழியாமென் னுண் றீந்துவியா கரணமுட னின்ற மற்றுந், தேரியதுந் கலைகளைந் குருமுகமாய்த் தனதுமனந் தெவிட்டக் கற்றும், (க௦௫)

ஏய்ந்தபல புலவருட னணிமதுரைச் சங்கமமர்ந் திறைவன் முன்ன, ளாய்ந்ததமி தோவினிமை பெற்றிணையந் நிருந்ததெ ன வகத்துட் கொண்டு, தோய்ந்தபொருட் டருக்கமுடன் காவி யமு மிலக்கணமுந் துகடர் ஞானம், வாய்ந்தபல துல்கருமாய்க் கற்றருமைச் செந்தமிழை வரம்பு கண்டும், (க௦௬)

மூன்றுசுட ரொருமுகத்தே யமர்ந்துபுற விருள்கடியு மு றைமை தன்னைப், போன்றுபுக லொருமூன்று பாடைகளு மிக் குரிகில் புந்தி யுற்றே, சான்றுபெறப் பேசுபன்னி யாசமதாந் றுனியற்றித் தருஞ்சீர் தூலா, லான்றுவரு மவனிமிசை யவரவ ர்த மகவிருளை யகற்று மம்மா. (க௦௭)

கொங்களவுந் தார்மார்பக் குரிகிலுக்கு நாடுமெடுத்துக் கூறு மூன்று, பங்களவு மாத்திரயோ பயிலீழ மண்டலத்தோர் பகா நின்ற, சிங்களமும் லத்தினுங் கிரீக்குடனே பாஸியெனச் செப்பு கின்ற, விங்களவில் பாடைகளு முரியவருட் சாலவிவர்க் கெளி ய தன்றே. (க௦௮)

உற்றவுல கேர்புதற்கோ வோதுமகோ ராத்திரமு முழைப் பு விஞ்சச், சொற்றவொரு நாழியினுந் தூங்காமல் விழித்துவ ருஞ் சோர்வு மின்றிப், பற்றமன மீதினமைப் பருவமதி லேழ ருமைப் பாடை முற்றுந், கற்றவதி துண்மதியை யறிஞரெலாம் பாராட்டிக் கழறு கிற்பார். (க௦௯)

வருத்தமுறப் பலகலையும் பாடைகளும் பலகால மதித்து நல்ல, திருத்தமுறக் கற்றபயன் முன்னுழவு பின்விளைவைச் செ ய்வ தென்னப், பொருத்தமுற வமைச்சாயுய்த் திடுநெறியும் புகலருஞ்சொற் பொழிவு மின்னு, மருத்தமுறத் தருதூலுந் தருமமுமே கண்கூடா யமைந்த வம்மா. (க௧௦)

நியாயதூரந்தராதல்.

ஏன்றகதி ராளந்திடொண் டாயிரத்தி யெண்ணுறே டெழு பான் மூன்றி, லான்றவிரு பானிரண்டாம் வயதின்த வவனிமுற் று மதிச யிக்க, வான்றவமாய் மனுதூ லுள் விரித்தெடுத்துக் கூறு பிர மாண மெல்லாந், தோன்றவெவ ரெவரினுந்தா னுயர்ஞாய தூரந்தரனுய்த் துலங்க வந்தான். (க௧௧)

வலமான வழக்கொழிய வழிவழக்கிற் புகுதர்மல் வாய் மை மன்னப், பலமான வாக்குறுதி மொழியழகு பிரமாணம் பலவுந் காட்டிச், சலமான பெருநீதி பதிதனையுந் தன்வச மாய்ச் சாரவைத்தே, நலமான செயமனைத்தாந் தனதாக வழ க்குகளை நடத்தி வந்தான். (க௧௨)

உந்துமனச் சாட்சியுட னுண்மையென்றே யுளவழக்கி னுவ ப்புந் னாக்கந், தந்துமதி நனிசெலுத்தி யுகமுடன் வென்றிகளைத் தருவ தன்றி, முந்துமதந் தருந்திப் பொய்வழக்கே லவர்தமிலே முனித லொன்றே, நந்துமறு பாலிலஞ்ச மெனவிடுகிற் றேன் றலுக்கு நஞ்ச மன்றே. (க௧௩)

தருமொழியா லோருதவி புளிகவெனப் பணிபவர்பாற் றய ங்கு மன்பு, மிகுமொழியா லுலகமதிற் பெருவெளிச்சம் போ ட்வேரு மேன்மை யோரை, நகுமொழியான் மிகுமகிமைப் பேற்றினரை மன்னவரை நயந்து பேசும், வெகுமொழியா லிவ ற்கீடு முண்டுகொலோ வென்றுலகம் விளம்பு மம்மா. (க௧௪)

வாக்கிலனு வழியுடனே யாதவனுங் காரியுமாய் வதியும் பேற்றை, நோக்கிலதி லுறுபயன்றான் பொய்யாத சோதிடனா னுவன்ற வாரே, நாக்கிலெழு மொருவாக்கே யவையகத்தி னுறுகுநரை நடுக்கு மென்னி, னாக்கியொரு காலுரைக்கி னே ராக வுத்தரமொன் றுரைக்கப் போமோ. (க௧௫)

வேறு

கரைதூந் தோடு நீரிந் கவுரவ ராம நாத துரைதூந் தரனுய்ப் பேசத் தொடங்குநாட் சீயஞ் சீறி நிரைதூந் திடத்தா மோடி நெடுப்புதர்ப் பதுங்கு மாபோ லுரைதூந் தடங்கி ஞாய தூரந்தர ரொதுங்கி னாரே. (க௧௬)

நோக்கிய கவர்ச்சி யோடு துண்பொருட் பேற்றி னோடுந்
தேக்கிய சுவைக ளோடுஞ் சித்திர மாகப் பேசும்
வாக்கிய லான யாவு மந்திரத் துணைவ னாமென்
றுக்கிய விடத்திற் கூற வமையுமென் றிங்குக் கூறேன். (க௧௭)

ம ண ச் சி ற் ப் பு

வேறு

அருவமைந்த காமனிந்த வவனிதனிற் கலியுகத்தி
லுருவமைந்த வுருவமென்றே யுயர்ராம நாதமன்னன்
றிருவமைந்த வடிவமுற்றுந் தெவிட்டாமற் கண்டுகண்டே
மருவமைந்த கூந்தனல்லார் மருண்டுமயல் கொள்ளுவரால். (1)

ஆதவனேர் நகைமுகமு மணியரச ருயர்நோக்குங்
கேதமிலா வுடையழகுங் கெம்பிர நடையழகு
மோதவருஞ் சொல்லழகு மொருங்கேகண் டாடவருங்
காதலுற வேயிவனுங் காணையனு யுறுங்காலம், (க௧௯)

பல்லறங்க ளானவெலாம் பகுப்பிரண்டென் றறநூல்கள்
சொல்லறத்துட் செயற்கரிதார் துறவறத்துட் புகுதாமற்
செல்லறங்க ளெண்ணுன்குஞ் செய்திருமைப் பேறுபெற
நல்லறமென் றில்லறத்தை நாடவிதி மதியுமதாய், (க௨௦)

கதிப்புமிக வுளபதியாய்க் கவின்மாளிப் பதியிலந்நான்
மதிப்புமிகப் பிறந்தாலு மகிமைவரு மென்றுகொலோ
விதிப்புமிக விதிவிதித்த மேனகரின் மேனகராய்த்
துதிப்புமிக விருந்திமைக்குந் தொல்கொளும்பு நகரொருசார். (1)

நீட்சிபெறு வீதிகளா னிலவுமதின் மனைகளினுன்
மாட்சிபெறு மரமியத்தான் மலருந்த வனங்களினு
லாட்சிபெறு மிந்துகளு ளருந்தனத்தோ ரமருகையாற்
காட்சிபெறு தற்பகநா டதுகறுவாக் காடதென்பர். (க௨௨)

ஐந்தருவும் வெளிற்றயிரா வதமுமிவை யல்லாத
விந்திரனா ராங்கறுவாக் காடுசிறப் பினிதமைய
நந்தறமு நளிர்ந்தனமு நவின்முதலி நற்பதமு
முந்தருளு மொருங்குபெறு முதன்மையுடன் வாழ்குரிகில். (1)

பார்வருஞ்சி ரோங்குபொன்னம் பலமுதலி யார்தனக்கு
நேர்வருஞ்சி ராமுறவோ னீடுசைவ வேளாள
னேர்வருஞ்சி ரெய்தவரு மில்லறந்தான் வழாதியற்றிப்
பேர்வருஞ்சி ரேற்றபல பிள்ளைகளைப் பயந்தசெம்மல். (க௨௪)

மேனிலத்தோர் தனக்குதவ வேளரண்மை விருந்துசெய்வோன்
நானிலத்தோர் மதித்தநன்னித் தப்பியெனு நாமமுனோன்
தானிலத்தோர் பயனாகத் தருந்தனயர் பலர்தமக்குட்
டேனிலத்தோர் தெய்வமகள் செல்வாச்சி யாச்சியம்மர். (க௨௫)

பொறைதனக்குப் பூமாதா பொற்பினுக்கு மலர்மாதா
நிறைதனக்கு மீன்மாதா நிகராக வருமணங்கு
சிறைதனக்கு நெறியதனாற் றெய்வமுந்தான் றெண்டுசேயக்
குறைதனக்கு நேராமற் குலாவுமிந்த வுத்தமியை, (க௨௬)

முற்றினத்தி னறமிவர்க்கு முந்திரின்று கூட்டுதலாற்
பிற்றினத்திற் றுமடையும் பேறதெலாஞ் சித்திபெறச்
சுற்றினத்திற் றலைவருடன் றுணைவருமுன் சூழ்ந்திருப்ப
நற்றினத்தி லோரைதனி னன்மணமுஞ் செய்தனரால். (க௨௭)

தனமொருமித் ததற்கியையத் தாணிநனி துதியெடுக்கக்
கனமொருமித் தொருபொழுதுங் கையகலாக் காதலுடன்
றினமொருமித் துயர்தூல்கள் செப்புமுறை திறம்பாமன்
மனமொருமித் திருவருமாய் மனையறங்கள் பேணிவந்தார். (1)

நலக்கிலக்கா யருள்பூணுந் துரைராம நாதவள்ளற்
கிலக்கினத்திற் கதிபதிபொன் னியம்புகளேத் திரத்தினிற்
துலக்கமுள மனைமாட்சிச் சோதிடநூல் வகுத்தவுண்மை
கலக்கமுற லெயுலகிற் தண்கூடே தாட்டுமன்றோ, (க௨௯)

செரற்றுணைவர் தமிழ்குமார சாமியெனத் தோன்றுமந்த
முற்றுணைவன் றுனிதற்கு முன்புமன்ற லயரவங்ஙன்
பிற்றுணைவ னுமருணு சலம்வதுவை பின்னியற்றி
நற்றுணைவர் மூவருமே நசேந்திரராய் வாழ்வுபெற்றார். (கந௭)

பொருளிருந்த புகழிருந்த புரவலசென் றுயர்விருந்த
மருளிருந்த மனையிருந்த மற்றுமெலா மிருந்தினும்
தெருளிருந்த வானறோர்க டெரித்தோங்கு மில்லறத்திற்
கருளிருந்த மக்களையே யணிகலமென் றோதுவரால். (கந௮)

தேயமுறக் கொண்டாடுஞ் சேர்ராம நாதமன்னன்
காயமுற விளங்கவருள் காண்முனை நுற்பவமு
நேயமுற வவரவர்த நேரான வதுவைகளுந்
தாயமுற விவணெடுத்துச் சாற்றுசிற்பே னடைவாக. (கந௯)

புதல்வர்ப்பேறும் அவர்தம் மணச்சிறப்பும்

வேறு

சுருடற் குயிரொன் றுக வியைந்தனர் வாழ வாங்க
னோருட னுயிரு மொன்று யுலாவுறத் தொடர்ந்து பற்றிச்
சுருடன் மழலை கேட்குஞ் செல்வநன் மக்க டம்மே
னோருட னிலாத வாசை நீடவே யமரு மந்நான், (கந௧௦)

தந்தையார் தமக்கு, மீன்ற தாயர்க்குந் தவிராதாக
முந்தைதொட் டிருந்த பிள்ளைக் கலியகன் றுங்கே முற்றாஞ்
சிந்தைமே லுவகை பொங்கச் செல்வமுஞ் சிறப்பு மோங்க
விந்தையா யுதித்திட டாஸ்கா மினிவிசா லாட்சி யம்மா. (கந௧௧)

தாயர்த மடியு மற்றைத் தந்தைதன் மார்பு மேனை
நேயமார் செவிலி கையு நீங்கலா வகைமைத் தாசு
மேயபே ரன்பாற் போற்ற மென்னடைக் குதலைப் பேதை
யாயமோ டாடி யின்றோர்க் ககநனி களிப்பு நல்க, (கந௧௨)

நீர்ணமக னுதிக்கப் பின்னு நாடிய கடன்க ளாற்று
மாண்மக வர்சை நீட வனையசின் னுன்க ளிற்பின்
சேண்மக பதிநேர் ராசேர் திராவென்ச் செப்ப நின்ற
மாண்மக னுதிக்கக் கண்டே வரம்பிலா மகிழ்வு பூத்தார். (கந௧௩)

மருவருங் குழவி தானும் மருவுதம் பியரு மான்
விருவரு மேக மாக வியைந்துநல் லாடல் செய்யா
வுருவரும் வளர்ச்சி சான்றே யுலவுமாங் கிலமுஞ் செய்ய
திருவருந் தமிழு மாங்கே தெளிவுறக் கற்ப தானார். (கந௧௪)

சோதரச் சோக மிந்தச் சோதரர் தமக்குண் டாகப்
போதரப் பெற்றோ ருக்கும் புத்திச் சோகம் விஞ்ச
வோதரப் புனியைக் கைத்த வுத்தம் மகேசச் செம்ம
லாதரத் துலவு மூன்றே யானநற் பால னம்மா. (கந௧௫)

பவந்தனை யெடுத்து மாற்றும் பழனினைப் பயன்வந் தெய்தத்
தவந்தனை யினைக்குந் தாய்க்குந் தந்தைக்குந் கலக்க நல்கிச்
சிவந்தனைப் பெற்றி ருந்த சிவகாம சுந்த ரிப்பேர்
நவந்தனை யுடைய மானு நான்கெனுங் குழவி யர்மே. (கந௧௬)

பாருள பலரும் போற்றும் பஸ்குபுண் ணியங்க ளாற்றிச்
சீருள வாழ்வு மன்னுந் திவ்விய காலந் தன்னி
லோருள குணங்கள் சான்றே யெழில்பெறும் வர்ம தேவப்
பேருள தனய னுங்கே பிறந்துபே ருவகை தந்தான். (கந௧௭)

முன்னுற சின்ற மாயன் முயங்குபத் தினிநன் னும
மன்னுற வருமு ருக்கு மணியெனு மணினேர் பேதை
தன்னுற வாகத் தர்மந் தனைத்திட வுதிக்க வந்நாட்
பின்னுற வந்த செல்வம் பிறங்கிய தனயை தானே, (கந௧௮)

ஒள்ளிய தபையே யாதி யுலவிய சிவக்கொ ளுந்தாம்
வெள்ளிய குணங்கள் பெற்று விளங்குமில் வைவர் தாமுந்
தெள்ளிய நீரும் பாலுஞ் சேர்ந்தெனத் தம்மு ளொன்று
யுள்ளிய சோத ரத்துக் குலகினி விலக்க மாணார். (கந௧௯)

தெருளுடைப் பாவை யாட நிரண்டபந் தாட வின்னு
முருளுடைச் சிறுதே ரூர்த லுரைத்தவாட் டவைக ளாடி
மருளுடைப் பருவ நீங்கி மழலையுந் திருந்தி நல்ல
வருளுடைக் கழக மேவி யருங்கலை யமையக் கற்றார். (கசு௩)

திருந்திய மொழிகள் காட்டுஞ் செந்தமி முதலு மெங்கும்
பெருந்திய பாடை யாக்கப் பொலிந்தவாங் கிலமுங் கற்று
மிருந்திய விலங்கைக் கண்ணு யிலங்குகிங் களம்ப யின்றும்
விருந்திய லான மைந்தர் விண்மணி பேர்ன்றங் குற்றார். (கசு௪)

இவ்விய லான யாவு மெய்திய தனயர் தம்மு
ளவ்விய மிலாத நெஞ்சு மருள்மை யறிவுஞ் சான்று
செவ்விய வாங்கி லத்திற் சித்திக ளீங்கு பெற்ற
இவ்விய மான ராசேந் திராவெனுஞ் செம்ம லந்நான், (கசு௫)

நிரந்தர மன்னர் மன்னர் நெடுநில முழுது மோம்பிப்
புரந்தர னெனமன் னுற்ற புரமெனும் லண்ட னிற்போய்த்
தாரந்தர மாகக் கற்றே தக்கபார் விசிட்ட ஞாய
தாரந்தர னான மேன்னமத் துரைமக னானம்மா. (கசு௬)

வாய்ந்தவண் ணலுக்கு நல்ல வலியுடைத் தம்பி முற்ற
வாய்ந்தவங் கிலமே பல்லா லருந்தமி முதலுஞ் சாலாத்
தோய்ந்ததன் சோத ரத்திற் றுதியுடைப் பெற்றோர் தம்பி
னேய்ந்தநல் லன்புஞ் சான்ற வேந்தலே வரம தேவன். (கசு௭)

அத்தமு மருளும் பேரு மாற்றலுங் குணமுநெஞ்சச்
சுத்தமு நெறியு மீவுஞ் சூழ்ச்சியும் வலியும் வாய்மைச்
சுத்தமும் பொறையுந் தேசந் தகுதியு மொழுக்குந் தர்மச்
சித்தமுந் தவறு துற்ற செம்மலே வாம தேவன். (கசு௮)

எம்மையுஞ் சீர்சேர் ராம நாதமன் னவனு மெண்ணுஞ்
செம்மையு முலவா தென்றுந் திகழ்ந்தசெல் லாச்சி யாச்சி
யம்மையும் புதல்வர்ப் பேற்று லானபே ருவகை பூத்தே
மும்மையுஞ் சிறப்பு நல்கு முதற்பெரு வாழ்வு பெற்றார். (கசு௯)

சோன்னவ வை ருக்குந் தொல்லைபூழ் கூட்ட யாரு
முன்னுறு வுத்தி யோக வுயர்வுக்குந் தனத்தி னுக்கும்
பன்னுசீர் மரபினுக்கும் பாங்குள வெவைக்கு மீடாய்
மன்னிய சிறப்பொ டாற்றும் வதுவையு மீங்குச் சொல்வேன். ()

சாலுறு தவங்கள் செய்துந் தங்குடிக் குயர்வு தந்து
மர்லுறு கொழுந் ருழ்ந்து மனையிலக் கணங்கள் பூண்டு
மேலுறு மரிவை மாருக் கிலங்குமோர் திலக மாக
மேலுறு பசும்பை நேர்கா மினிவிசா லாட்சி மாதை, (கரு௧)

திண்ணிய நிலைமை பெற்றோன் செல்வனென் றெண்ணுகிற்போன்
கண்ணிய மிகவு முள்ளோன் காவலர் மதிக்கப் பெற்றோன்
றண்ணிய தரும முள்ளோன் தம்பையா முதலி தந்த
குண்ணிய தன்யன் முத்துக் குமாரசந் துரைம கற்கே, (கரு௨)

பந்தரின் விதானம் பேர்க்கிப் பன்மலர் மாலை நாற்றி
யந்தரம் புதைய வெங்கு மாம்பையுங் கமுகு நாட்டி
யேந்திரப் பதுமத் திப மெல்லென வெறிப்பச் செய்த
விந்திர மாட மேய்க்கு மெழில்கொண்மண் டபத்தி னாடே, ()

மன்னரு மதிவல் லோரு மகாமதிப் பினரு முள்ளத்
துன்னருஞ் செல்வர் தாழு மொக்கலு முத்தி யேர்கப்
பன்னருஞ் சிறப்பி னோரும் பாங்குறச் சடங்கை நாடிப்
பின்னரு முளவோ வென்னப் பெருமண மியற்றி வைத்தான். ()

சொல்லிய சீர்சார் முத்துக் குமாரசந் துரையு மிந்த
மெல்லிய லான நற்கா மினிவிசா லாட்சி மின்னும்
பல்லிய லமையும் பேர்கம் பரிவுட னுகர்ந்து நானு
மில்லிய லறங்க ளெல்லா மோப்பெற நடாத்தி யுற்றார். (கரு௩)

நேரிய மனுநூற் கண்ணே நேர்பிர மாணம் யர்வுந்
தேரிய நின்ற ஞானஞ் சேர்ந்தவர்க் கருளும் வண்மை
யேரிய றிருவென் றுள்ள விவைபெலா மமைய வந்த
சீரிய செல்வ ராசேந் திராவெனுஞ் செம்ம லுக்கே, (கரு௪)

ஒங்குறு மொழுக்கந் தானே யுயிரெடைப் பாது காத்து
மாங்குறு கணவ னுக்கோ ரடிமைபோற் றெண்டு செய்துந்
தாங்குறு மாது லர்க்குந் தவர்தநற் பணிகள் பூண்டும்
பாங்குறு குணங்கள் சான்ற பகவதி நாம மின்னும், (கரு௭)

பிறந்ததன் மனைக்கு மேலும் பெட்புறப் புகுந்த தான்
சிறந்ததன் மனைக்கும் வைத்த தீபமே யான் விந்த
வறந்தவி ராத மாதை யறைவதென் னனைத்து மொப்ப
நிறைந்தநன் னுளி னுடி நேர்மண மியற்றி வைத்தான். (கரு௮)

பிறந்தவர் பிறந்தா ராவர் பெருநில மீது வைகி
பிறந்தவ ரிருந்தா ராவ ரென்றுதன் புகழு டம்பை
யறந்தன னுட்டி யென்று மவனிமே னெடிது வைகுஞ்
சிறந்ததன் றுதை தன்னைச் சிந்தையின் மறவாச் செம்மல். (கரு௯)

ஏதிலார் தமக்கோ வின்னு மெல்லவர் தமக்கு மொக்கத்
தீதிலா வகைமைத் தான் திவ்விய குணங்கள் சாலா
வோதிலோ ருவமை யுண்டோ வுத்தம னாகி யேதுங்
கோதிலா வாம தேவக் குறைதவிர் குரிசி லுக்கே, (கரு௧௦)

சிலவள முளது நீடி நிலவுமா முகத்தோன் வைகுந்
தலவள முளது தக்கோர் தனித்தனி தோன்ற நின்ற
நலவள முளது மேலு நான்புகன் றிடுவ தென்னே
பலவள முளதாம் மானிப் பதியினி லந்த நாளில், (கரு௧௧)

தன்பெருந் தரும மாகத் தனிப் பெரும் புகழு மாக
மன்பெரும் வீதி யொன்றை வயங்கவே நெடுத்து முன்ன
மின்பெரு மாண வர்க்கே யிந்துக்கல் லூரி யொன்றைப்
மின்பெரும் பெயர்வ முங்கப் பெட்புற நிதீஇய வேந்தல். (கரு௧௨)

நாற்பொருள் பம்பப் தாகி நல்லவர்க் கூன்று கோனோர்
நூற்பொரு ள்ச்சிட டாக்க துவல்பொரு ளுதவும் வள்ளல்
மாற்பொருள் பேசிக் கற்ற மாந்தரை மயங்க வைப்போன்
மேற்பொரு ளீட்டி நாளு மேன்மையேர் டமர்ந்த தோன்றல். (கரு௧௩)

தரைவரு சீர்சே ரிந்தச் சங்கரப் பின்னை முன்ன
ஞராவரு சிறப்பி னோடு முதலிய மக்க டம்முட்
டிரைவரு திருமா தென்றே செப்பலார் தன்மைத் தான்
விரைவரு குழலா என்ன பூரணி பெணும்பேர் மின்னை, (கரு௧௪)

சொன்னபல் லணிகள் யாவுஞ் சோர்விலா தமைத்தே யந்த
முன்னவர் தமக்கு முன்ன முறைமுறை புரிந்த வாபோற்
பன்னருங் கிரியை முற்றும் பழமறை யவர்க ளாற்ற
நன்னல மான நாளி னவமண மியற்றி வைத்தான். (கரு௧௫)

வெல்லயிற் குமார வைப்பாம் வேங்கடம் வடபாற் றென்பா
லெல்லையாங் குமரி யாங்கே யென்றுந்தன் னும நிற்க
வல்லவ ரினியா ரென்ன வண்டமிழ் வரம்பு கண்ட
நல்லையி லறுமு கப்பேர் நாவலன் மருமா னுன, (கரு௧௬)

குலங்கிளர் தமிழு மல்லாற் குவலபத் தேக மாக
நலங்கிள ராங்கி லத்தை நன்குறப் பயின்று வாய்ந்த
தலங்கிளர் கிளைக னோம்பித் தருமமுந் தையுந் தேசுந்
துலங்கிள மதனன் சோம சுந்தரக் குரிசி லுக்கே, (கரு௧௭)

உருவுநற் பெறுமை வாக்கு முத்தம குணமு மோங்குந்
திருவுநற் கணவற் கேற்குஞ் செவ்விய வொழுக்குங் கண்டோர்
வெருவுநற் கற்பு மான மெல்லிய ரியல்பு முற்று
மருவுநற் பேரு ருக்கு மணிபென வயங்கு மாதை, (கரு௧௮)

எங்கணு மலங்க ரித்தே யிலங்குமண் டபங்கோ டித்துத்
துங்கமிக் குடைய மாந்தர் துணைவாங் கமர்ந்து வைகப்
பொங்குநற் கிரியை யாற்றிப் பூசுர ராசி கூற
மங்கல வோசை பொங்க வதுவையை யியற்றி வைத்தான். (கரு௧௯)

அரசருக் குரிய பாடை யங்கிலங் கற்றே ஞாயம்
விரசநன் காய்ந்து தேர்ந்த மேதகு தரணி மட்டோ
விரசமார் மொழியும் பேரு மின்னமுங் குணமுஞ் சான்றே
பரசநன் றிருக்கும் ராச நாதனும் பார்த்தி பற்கே. (கரு௨௦)

பாங்குள சோத ரத்தோர் பரிந்தெடுத் தணைக்குஞ் செல்வி
திங்கிலா வொழுக்குந் தேசுந் திருந்திய குணமு மென்று
மாங்குள பயந்தோன் மீதே யாசையு மொருவா துள்ள
மோங்கிய சிவக்கொ முந்தென் றெளிபெறு மணங்கு தன்னை, ()

வீடெலாம் பதுமைத் தீபம் விரித்தபூக் கம்ப லங்கண்
மாடெலாங் கழுகு வாழை மங்கல முரசு வோசை
ஆடெலாந் தக்கோர் கூட்ட மோதுவோர் சடங்கி யற்ற
நாடெலா மதிக்க வாய்ந்தே நன்மண மியற்றி வைத்தான். (௧௭௨)

கரைகுறித் துரைக்க வொண்ணக் கவுரவ ராம நாத
துரைகுறித் தினைய வாறே தொன்மகா ரைவ ருக்கு
முரைகுறித் தோத லாகா தொன்றுக்கொன் றுச்ச மாக
வரைகுறித் தியற்றத் தக்க வதுவைக ளியற்றி னானே. (௧௭௩)

1. இங்கிலந்துக்கேகல்

காசிலா வுலக மேத்துங் கவுரவ ராம நாத
னேசிலா யிரத்தி யெண்ணூற் றெண்பத்தா றுன வரண்டின்
மாசிலா மாணி யம்மாள் வதியுமிங் கிலந்திற் கேகி
பாசிலா நகர்க்கட் சின்ன ளமர்த்தன னாசை கூட. (௧௭௪)

சேணுலா நகர மேப்த்துத் திகழ்நக ரணிகள் கண்டு
மாணுலா மமைச்சர் தம்மை மணிமுடி யரசைக் கண்டு
மேணுலா மிராச சேவை யிறைமையோர் மதிப்புக் கண்டும்
பூணுலா மவர்சன் மானம் புகன்றுகொண் டாட வுற்றான். ()

பொன்னெக்கும் வாக்கி னாலும் பொலம்புரி மகுடம் பூண்ட
மன்னெக்கு மதிப்பி னாலு மகிதலத் தெடுத்துக் காட்டத்
தன்னெக்கு மொருவ ரில்லாத் தராதிபன் ராம நாதன்
மின்னெக்கு நகரி னோர்க்கோர் விருந்தனுப் விளைவு தந்தான். ()

பாரிய பட்ட ணத்திற் பார்க்கவென் றுன்னி வந்த
காரிய சித்தி யெல்லாங் கருத்துற முடிந்த பின்னர்
நேரிய கிரிகள் காவு றெடுத்தி வளங்கண் மிக்க
சீரிய விலங்கை மீண்டு திகழவே வீற்றி ருந்தான். (௧௭௭)

ஓதுல கத்து ளொன்று யுயர்ந்தவிங் கிலந்தி விர்நாட்
ஓதுல வாம லோங்குந் திவ்விய குடும்ப மென்று
மாதுலன் றனிணு மிந்த மருமகன் பெரிய ளென்றுந்
தாதுல வுற்ற தாரான் றயங்கவே வைத்து மீண்டான். (௧௭௮)

யாழ்ப்பாணம் வருகை

வேறு

மாநக ராகவே மதிக்க விர்நிலத்
தாநக ரெங்கனு மமைவ தாயினு
மேனக ராகியே விளங்கும் புட்பகக்
கோநக ரொத்து அங் கொளும்பு நின் றுந்தான், (௧௭௯)

ஆனதாய் நாட்டினை யவாவி யந்தநாட்
கானதாய் வதிவழி கடந்து தானிவண்
மேனதாய் வழங்குயாழ்ப் பாண மேவுதல்
தேனதாய் சுரும்பெனத் தெரிந்த விங்குளோர், (௧௮௦)

காற்றுவர் துலவுறுங் கடற்க ரைக்கணே
யேற்றுவர் தமர்தர வீச்சு மோட்டையில்
ஆற்றுவர் தயரவற் கான வோர்மனை
சாற்றுவர் தனைபெறத் தயங்கத் தந்தனர். (௧௮௧)

இங்குளர் வழியெதி ரேற்க வேற்றவா
றெங்களுக் குதவிகூர் ராம நாதமன்
பொங்குள மேற்களி பொருந்த வந்துதா
னங்குள மனைவயி னமர்த்து வைகினான். (௧௮௨)

ஓசமார் மதிதனை யுடுக்கள் சூழ்ந்தெனப்
பாசமார்ந் துற்றயாழ்ப் பாண மாந்தர்கள்
தேசமார் புகழுடைச் செம்ம லார்தமை
நேசமார்ந் தம்மனை நேர்ந்து மொய்த்தனர். (௧௮௩)

பொன்முகந் தளித்தெனப் பொலிந்த கஞ்சநேர்
இன்முகங் காட்டியு மின்சொற் கூறியுந்
தன்முகங் கண்டவர் தம்மை யவ்விடை
நன்முகம் வைத்துரை நவின்னு வைகினான். (௧௮௪)

கோடுத லிலாதமேற் கோட்டுக் காயது
வாடுத லிலாததாம் வழக்கொன் றந்தநான்
நாடுத லுற்றவ ணடாத்துஞ் சீரையுந்
தேடுத லுற்றுநான் செப்பு கின்றனன். (௧௮௫)

வேறு

ஆற்றலன் பிரதி வர்திக் காகவே வழக்கை முற்றுந்
தேற்றமேற் தேற்ற மாகத் தெரிந்துநன் காய்ந்து கொண்டே
தோற்றமா முடையுந் தேசந் தூயபுன் னகையுந் தோன்ற
வேற்றமன் றகத்திற் றுனு மெய்திவீற் றிருந்தான் மன்னன். (1)

கரையிவண் காணுச் செல்வக் கவுசுவ ராம நாத
துரையிவண் வாத மொன்றிற் றேற்றினு னென்று கேட்டே
வரையிவண் கூற வொண்ணு மாந்தர்கள் வந்து மன்றத்
தரையிவண் போதா தென்னத் தனிதமேர் டமர்ந்தா ரன்றே. (2)

அந்தமேற் கோட்டு வேந்த னூர்வஞ்செய் யவரை நோக்கிச்
சுந்தர மான ஞாயத் துரைமகன் றன்னைக் காண்பான்
வந்தபான் மையினு லும்மை வரைவது தகாது நீங்கள்
பந்தமுற் றடங்கி வைகிப் பார்ப்பதே தகுதி யென்றான். (௧௮௮)

சொற்றவேந் தனுமேன் ஞாய துரந்தார் தானு மாக
மற்றவா தத்தி னெல்லாம் வரதித்து முடிந்த பின்னர்
கற்றநூற் றுறைகை போய கவுசுவ ராம நாதன்
உற்றவவ் வழக்கி னுள்ளோ ருரைத்தன யாவுங் கோண்டே, (3)

ஐந்துநர் ழிகைமட் டெந்தா னமுதம்போ லுலாவி நின்றே
யுந்தமன் னவனும் யர்ரு முவப்பவே யுரைக ளாடி
யிர்தயாழ்ப் பாணத் தாருக் கேற்றமுஞ் சிறப்பு நல்கி
விர்தையாய் வழக்கை யாங்கே விலக்குவித் தெழுந்து போனான்.

வாமநேர் தலைமேற் பாகை வாய்ந்தமெய்க் கவசஞ் சோதித்
தாமநேர் நகைநற் செய்ய தாமரை வதன மன்னர்
ஏமநேர் விலாச நோக்க மியம்பிய வெழில்கள் வாய்ந்த
காமனே ரிந்தக் கோலங் கண்ணுக்கு விருந்து செய்ய, (௧௯௧)

உண்ணு து தேனைப் பாலை யொருங்குறக் கலந்த தென்னப்
பண்ணு து மாறு நின்றே பனிமொழி யுலாவிப் பேசும்
எண்ணு து மினிய வாக்கு மேய்ந்தமெல் லிசையின் பேர்க்குங்
கண்ணு து விருந்து மட்டேர் காதுக்கும் விருந்து செய்ய, (4)

துரந்தர ராச சேனார் துதிதர வெழுந்து மண்ணிற்
புரந்தர னாகு மென்னப் புரவித்தே றுர்ந்து சென்றே
கிரந்தர முலகிற் றன்பேர் நிறுவிய ராம நாதன்
வரந்தர மாக மன்னு மானிகை யதன்சட் சேர்ந்தான். (௧௯௩)

நந்தலி லறுமு கப்பேர் நாவலன் மருகன் கற்ற
செந்தமிழ் வரம்பன் கித்வ சிரோமணி கலைமா னேடு
பந்தமுற் றிருந்த பொன்னம் பலமிவன் றுணர் தானு
மிந்தநா ளொருங்கு கூடி யினிதள வளவிக் கொண்டார். (௧௯௪)

பார்மலி வளங்கள் சால்பாழ்ப் பாணநாட் டணிக னுடிப்
பேர்மலி தகுதி வாய்ந்த பெருமகா ரருகிற் சூழ
வேர்மலி வீதி வாய்ச்சென் றிந்துக்கல் லூரி வந்து
சீர்மலி வறுக வென்றே திறந்துதற் துவகை தந்தான். (௧௯௫)

தேனமர் தொடையன் மார்பன் செந்நெலின் வளங்க ளோங்கு
மானம ரிலங்கை வாழ வந்தசேர் ராம நாதன்
தானமர் நாட்டி னுள்ளோர் தங்குறை வினவிக் கொண்டே
கோனமர் நகர மரீன கொளும்புவர் தணைவ தானான். (௧௯௬)

முச்சுட ராகத் தோன்று மூவரு ஞானைக் காக்கு
மச்சுத னமிசு மாகி யவனியா ளிராம நாதன்
மெச்சுசெந் தமிழின் வல்லோர் மேவுபாழ்ப் பாண மார்தர்
நச்சுநம் சுகங்கள் யாவு நாயு நயந்து செய்தான். (௧௯௭)

இன்னமு மிருகர் லீந்த வேந்தலயாழ்ப் பாண நாட்டிற்
கன்னவர் றுக வந்தே யனைவர்க்குங் கர்ட்சி தந்தான்
உன்னநா வுணர்க்க வொண்ணு வுத்தம் வணமச்சுச் சிங்கே
பன்னரும் விருந்தோன் லீந்த பான்மையும் பகர்வன் கேண்மின்.

வேறு

நிலங்கை வந்த நெடும்பரப் புள்ளது
நலங்கை தந்து நளிர்ந்தருந் தென்னைதன்
குலங்கை பெங்குங் குலாவுறுந் தோப்புமர்
விலங்கை பென்ன விளங்கு மிதன்பெயர். (௧௯௯)

நிதிகொள் பான்மை நிரம்பு சூலையுடன்
சுதிகொ டென்னை தயங்குமித் தோப்புத்தான்
மதிகொண் மன்னவன் மந்திரி யாகிய
துதிகொ ளீந்தத் துரைமகற் குள்ளதே. (௨௦௦)

சீரி னோங்கிவண் சித்திர மர்டத்திற்
பாரி னுள்ளதின் பண்டங்கள் யாவையும்
ஊரி னுள்ளவ ரொவ்வொன்றாய்த் தேடியே
நேரி னங்கு நிரப்பினர் நின்றிட; (௨௦௧)

பரிகஞ் செய்து பரின்றவர் சைவர்கள்
ஆக மூவ் சுவரோரு வார்மாய்ப்
போக விர்திரன் பேரனக மோவென
யுக மோடுபல் லுண்டிக ளர்க்கினார். (௨௦௨)

ஏவ லாள ரெடுத்துக்கை நீட்டிட
மூவர் பாகத்தின் முந்துகை வந்தவர்
ஆவ தாமுண வாக்குவ ரேலது
தேவ ருணென்று செப்பவும் வேண்டுமேர். (௨௦௩)

வேறு

ஆன போனக மமைத்தபி னண்ணலை யழைக்க
மான மார்தர்க டம்முடன் வந்தவன் குறுகி
யுன மற்றவர் தம்மொடு மொருங்கினி தமர்த்தே
வான வர்க்கெனும் போனக மருந்தினன் மகிழ்தான். (1)

பொருந்து மந்தரஞ் சுழற்றபு புணரியைக் கலையா
வருந்தி யுண்டவன் சுரபதி வருத்தமொன் றிலனாய்த்
சிருந்தி வந்தவர் தம்முடன் சேர்ந்தொருங் கமர்த்தே
யருந்தி னுனினி தாகவிந் நரபதி யமுதம். (௨௦௪)

உந்த நல்லிருந் தவ்வயி னொருதினத் தருந்தி
யிந்த வுண்டிபோ வினியதொன் றிலையென மருங்கின்
வந்த மார்தரு மதித்திட முகமனும் வழங்கி
யந்த ஆண்டொழி லவர்க்குப காரமு மளித்தான். (௨௦௫)

முந்து மீழத்தோ ராற்றிய முழுத்தவ வருவாய்
வந்து தோன்றிய மன்னவர் மதியுடை யமைச்சன்
பந்து போலய லுறுநர்க்குப் பரிவுடன் விடைக்
டந்து மீளவுந் தானமர் தலைநக ரடைந்தான். (௨௦௬)

வேறு

முந்துசேர் ராம நாதன் முதன்முதற் றுய்நா டான
விர்தயாழ்ப் பாணம் வந்தே யெங்களுக் குயர்வு தந்த
நந்தலில் லாத வாண்டு நவிலுகி லாயி ரத்தோ
டுந்துமெண் ணுற்றின் மேலு முற்றவெண் பானொ டாரே. (௨௦௭)

தூயநா டான தங்க டெல்கு யாழ்ப் பாண நாட்டிற்
கேயசேர் ராமநாத நெய்திய வாறு சொன்னேன்
மூயபே ரன்பார் பொன்னம் பலமெனும் முதலி யார்தம்
பாயயாத் திரையின் பேறும் பதமுத்திப் பேறுஞ் சொல்வேன். (1)

ஸ்ரீமான் பொன்னம்பலமுதலியார் தலயாத்திரையும்
பதமுத்திப் பேறும்

ஆல்வருங் கடவு ளெங்க ளாவிரா யகன்மன் னுற்ற
மேல்வருந் தலங்கள் யாவும் விரும்பியே காலக் கால
நால்வருந் தாமு மாக நயந்துயாத் திரைகள் செய்தே
சேல்வரும் விழியா ளந்நாட் சிவபத மடைந்த பின்னர், (௨௦௮)

மூவருந் தாமு மாக முதலியா ரவ்வக் காலந்
தேவரும் வழத்துந் தில்லை திருவிரா மேச்சு ரம்பூந்
காவருந் காளி காஞ்சி காளத்தி மதுரை யாதி
தாவருந் தலங்க ளெங்குந் தரிசலஞ் செய்து மீள்வார். (௨௧௧)

மீத்திரை நரைக ளேற விமலன்மேற் பத்தி தானு
மாத்திரை யளவு நெஞ்சின் மறக்கலா தேற வேற
யாத்திரை நினைவே யாகி யினியநன் மைந்த ரோடும்
பூத்திரை காவு சூழிப் புண்ணியத் தலங்கள் செல்வார். (௨௧௨)

ஏறுதா னுயர்த்த வெங்க ளிறைவனைத் தொழும் போதெல்லா
நீறுதான் பூத்த மெய்யு நிமலன தருளார் பத்தி
வீறுதான் விளங்கு நெஞ்சந் துதியுமாய் விமல னோடு
வேறுதா னிலாம னிற்பார் மேலொன்று மறியா ராங்கே. (௨௧௩)

துரியமே லுணர்வு கூடத் துளக்கிச்சித் திரநே ராகி
யரியமே லமல னோடு மைக்கிய மாகி யிவ்வா
துரியமேற் றலங்கடோறு முமையொரு பாகற் போற்றிப்
பிரியமே:தலைக்கொண் டோங்கப் பெருநகர் வருதல் செய்வார். ()

வேறு

தினந்தருதன் னறங்களுமேற் சிவாலயத்துத் திருப்பணியு
மனந்தருதன் றுனமது மான்மார்த்த பூசையுநன்
மனந்தருதன் பத்தியுமாய் வந்துதிரண் டிவ்வமைய
முனந்தருதன் னுழாகி முகங்கொடுத்து முந்திறிந்ப, (௨௧௫)

ஓங்கியமூன் றரசர்களு மொருமூன்று மருகியரும்
பாங்கியலும் பவுத்திரரும் பற்றார்த வுறவினரு
மாங்கியலு மயலாரு மருகிருந்து பாராட்டத்
தேங்கியநற் பத்தியுளோர் தேவார முறைபடிக்க, (௨௧௬)

திண்டுமா வொடுமதியந் திகழ்மவுலி மீதினன்பு
பூண்டுமற வாதவலு பூதியுள புண்ணியருக்
கீண்டுவரு மாயிரத்தெண் ணூற்றெண்பத் தேழெனுமான்
டாண்டுமிக முறிகிழு மகவையுமெண் பானாக, (௨௧௭)

நாவேறுங் கலைவாணர் நானிலமே னிலைநிறுத்தும்
பாவேறும் புகழ்ப்பொன்னம் பலமுதலிப் புண்ணியர்தார்
தேவேறும் பதங்களினுந் திப்பியநல் லொளிதிகழுஞ்
சேவேறுஞ் சிவபெருமான் திருவடிபைச் சேர்ந்தனரே. (௨௧௮)

சடக்கடனுந் தந்தையர்க்குத் தகனவிதிக் கேய்தருதிக்
குடக்கடனு மாற்றியபின் கூடவுறப்புரியு மந்தித்
தடக்கடனு மதன்மேலுந் தரத்தகைய தாகியவில்
விடக்கடனுங் குறைதீர விவர்கணிறை வேற்றினரே. (௨௧௯)

சொற்றபத முத்தியிவண் டொடுத்தொருங்கு சொல்லுகினு
மற்றமக வந்தாங்க வமைச்சினனா யரியமக
னுற்றபெரு மகிழ்வினுட னுலகுரைக்கு மிகுமொழியும்
பெற்றபின ராமறிஞர் பிறழாம லாய்ந்தறிவர். (௨௨௦)

வேறு

இந்திரச் செல்வர் துய்த்திட் டிருநில மேத்தப் பாச
பந்தமற் றிருந்த பொன்னம் பலப்பத முத்தி யீதால்
சுந்தர ராம நாத துரைமக னீழ தேய
மந்திரக் கவுஞ்சி லுக்கு வந்தது வரைந்து சொல்வாம். (௨௨௧)

முதலாவது கவுஞ்சில்மெம்பராதல்

ஈண்டுமா யிரத்தி யெண்ணூற் றெழுபதோ டொன்ப தான
வாண்டுதா னிகழ வந்த வகவையு மிருபத் தெட்டிற்
தேண்டுசீ ரிலங்கை யோங்கத் தெரிந்துசட் டங்கள் செய்வான்
வேண்டுந் கவுஞ்சி லுக்கு மேன்மைசே ரமைச்ச னான. ()

சிங்களர் தவமோ சேர்ந்த தமிழர்செய் தவமோ நாடா
திங்குமூன் மயங்க வைத்த விறைமுறை நெறிநே ராக்க
வங்கில ரதிட்ட மேயோ வமைச்சியந் றலைவ னான
மங்குறாக் கவுஞ்சி லுக்கு மந்திரி யான தம்மா. (௨௨௩)

வேறு

காட்சிபெறுங் கவுஞ்சிலெனக் கழறுவது பெர்துவகைகான்
மாட்சிபெறுந் துரைராம நாத மன்னன் வருங்கவுஞ்சில்
நீட்சிபெறும் ராசாங்க சபையாக நேருமிதை
யாட்சிபெறுஞ் சட்டநிஞ பணசபையென் றறைகுவரால். (௨௨௪)

சாதனமாம் ராசாங்க சபைக்கடன்க டெருமனைகள்
மாதனஞ்சால் பாலவகை வயங்கிருப்புப் பாதையிவைக்
கேதனங்க ளாயந்தீத லின்னுமுத்தி யோகருக்கு
வேதனங்கள் விதித்திடுதன் மேலுமவை யீந்திடுதல். (௨௨௫)

என்னகுற்ற மெனவினவி யேற்பாடு செய்தலுமார்
தன்னமுமா சாற்றவிந்தச் சட்டநிறு பணசபைக்கண்
முன்னமன முவந்திருந்தோன் முதன்மையுள மாதுலனும்
பின்னமகன் றுய்ந்தமுத்துக் குமாரசாமிப் பெருந்தகையே. ()

துங்கமுள கவுஞ்சிலுக்குத் துரைராம நாதனென்பான்
மங்கலமாய்த் தோற்றுமன்றே மந்திரமா ளிகையிருந்த
வங்கமுளோர் தம்முகமு மணியரசர் தம்முகமுஞ்
செங்கமல மொத்தவவன் றிருமுகமோ பரிதியொத்த. (௨௨௭)

பாட்டனுடன் மாதுலனுஞ் சட்டநிறு பணசபைக்க
ண்டமுடன் முன்னிருந்தோர் நிருபருட னொத்திருந்தோர்
நாட்டமுடன் சேர்ராம நாதமன்னு மொத்திடுமோ
கூட்டமுடன் குடிகளுறுங் குறைகளைத்தா னொத்திடுமே. ()

வல்லாரென் றுள்ளவரும் வஞ்சகரென் றுள்ளவரு
மொல்லாரென் றுள்ளவரு முற்றவரென் றுள்ளவரு
நல்லாரென் றுள்ளவரு நாமுரைக்கு மித்தகைய
வெல்லார்தங் கண்களுஞ்சென் றிவன்முகத்திற் றைக்குமன்றே. ()

ஓராழி யுருட்டியுல கோம்புமவன் முறை பிறழின்
வாராழி சூழிலங்கை மந்திரிக ளேதுசெய்வார்
பேராழி விரற்கரத்தாற் பெரிதமர்த்திப் பேசுமிவன்
தேராழி போற்பொறுத்துத் தீர்க்குமுய ரமைச்சினன்காண். ()

தேக்குகலைக் கடல்பருகித் தேயமுற்றும் விளங்கவொளி
யாக்குபுகழ் மின்லப்பாபி யரியசட்ட விடியிடித்துக்
காக்குமருள் சேர்ராம நாதனெனுங் காரெழுமேல்
வாக்குமழை பொழியாதோ மந்திரஞ்செய் மன்றகத்தே. (௨௩௧)

தானுட்டித் தானிறுத்தும் தன்மதமுந் தயக்கமுள
மேனாட்டி லுள்ளவரு மிகவிரும்பு மொழியழகு
நானுட்டி நவிலுவனோ நவிலுவதென் னின்னுமென்னைப்
போனாட்டி நெவர்க்கேனும் புகல்வரென்கை யையமன்றே. ()

புத்திரர்கள் பேசுகின்ற புந்திகவர் குதலையென்னப்
பத்திரமாய்ப் பேசுகினும் பலருளமு மூடுருவ
வத்திரம்போற் பேசுகினு மவைகருதா ரவையகத்தோர்
சித்திரமாய்ப் பேசுமதைத் தெவிட்டாமற் கேட்டிருப்பார். ()

ஓழுங்கான வாக்குகளை லொண்பொருள்க ளுடையனவேன்
மழுங்காத நீதிகளேன் மன்னவரும் விரும்புவதேற்
றொழுங்காத லெவர்க்குமுள துரைராம நாதன்மொழி
விழுங்காமல் விட்டிடுமோ மேவமைச்ச ருளங்களையே. (௨௩௪)

முன்னாக்கை பெடுத்தவரு மொழிசுவரோ பூவுலகிற்
பின்னாக்கை பெடுப்பவரும் பேசுவரோ வென்றிறமை
பென்னாக்கை திருந்தியபின் னேற்குமெனத் தானினைந்து
பொன்னாக்கை யீங்கிவற்குப் புண்டரிகன் படைத்தனனால். ()

தானீதி பெடுத்துரைக்கத் தடைவிடைகள் காட்டவதிற்
கோனீதி வழவுமெனிற் கூறாமற் குறைகூறும்
மேனீதி யீதெனவே மேலமைச்ச ருரைக்கினிது
போனீதி யீலையெழுப் புன்னகையுஞ் செய்திடுமால். (௨௩௬)

பொறுத்துரைத்தும் பொருத்தமிலாப் போலியுரை புகலுவரேன்
மறுத்துரைத்து மனுதலின் வழக்குலக வழக்குகளை
யறுத்துரைத்துந் தென்னிலங்கைக் கமைந்தநெறி முறைமைகளை
நிறுத்துரைத்து நீதிகளை நிலையாக நிறுத்திடுமே. (௨௩௭)

தேர்த்தகலைக் கடல்குளித்த சேர்ராம நாதனுரை
யார்த்தமதி யமைச்சனென்றே யானதென்றே வன்றுதொட்டே
நேர்த்தபிற ரிருந்துமென்றே நீடியவை வகைவளமுஞ்
சேர்த்ததளித் தென்னிலங்கை திருந்தியது நிச்சயமே. (௨௩௮)

ஆங்கிலத்தி லெவ்வளவோ வவ்வளவு செந்தமிழு
மோங்குவட மொழியுமென வோதியுலாவறிவுந்
தெங்குவரும் பெருந்திருவுஞ் சேர்திலங்கு மிவனிடத்தே
யிங்குலவு மந்திரித நிலக்கணநாங் கண்டனமே. (உருக)

காட்டிடையே குறைகளுறி னல்லிலங்கை யதிபதியைக்
கூட்டியவண் கொண்டேகிக் குடிகளுக்காத் தானிரங்கிக்
காட்டியவை நீக்கவைப்பான் கருதிடுங்காற் றுய்புதல்வர்க்
கூட்டிவளர்த் திடுதலொக்கு முவனுயிர்கட் கண்ணையன்றே. (1)

அன்றுதிரு தானியத்தி னடைகளையு நீக்கினனா
நின்றகுறை யெனத்தெரிந்து நெல்லடையு நீக்கினனா
கன்கொலைத் தீர்ப்பினுற்றோர் களக்கயிறு நீக்கினனா
சென்றுகுறை நேர்த்தவர்தஞ் சிறைகளையு நீக்கினனா. (உசக)

தோற்றுமணைக் கானசங்கத் துறைகளையு நீக்கினனா
லேற்றுமதித் தீர்வைகளை யெளிதாக்கக் குறைத்தனனா
சேற்றுழக்கும் வன்னிகளிற் சேனைகளுங் கொடுத்தனனா
மாற்றுவருந் தனியீழ மந்திரியென் றுயர்ந்தவிவன். (உசஉ)

வேந்தருக்குந் திறைப்பொருட்கு மமைச்சருக்குந் குடிகளெனு
மாந்தருக்கு மொருபடித்தாய் மனுதலி னடுவுநின்றே
தாந்தருக்கு மிளங்கையுந் தயங்கியிட மற்றொருவ
ராந்தருக்கு மடங்கவிவ னரியசட்ட நாட்டிவைப்பான். (உசங)

தென்னென்னுந் தருமனென்றுஞ் சேடனென்றுக் கலியுகத்துக்
கன்னென்னுந் போகியென்றுங் காமனன்றிக் கூடவரும்
பின்னென்னுந் பெயல்காத்துப் பெருவிளவு தருமிலங்கை
மன்னென்னுஞ் சேர்ராம நாதமன்னை வழங்குவரால். (உசச)

தென்னிலங்கைத் தமிழருக்கே சீர்களைநன் காய்ந்தாய்ந்து
முன்னுபதின் மூன்றேயாம் வருடமட்டு முறைசெலுத்தி
யுன்னியவா யிரத்தியெண்ணு றுடன்றெண்ணுந் திரண்டாண்டிற்
பன்னுமனுச் சட்டநிரு பணசபையிற் பிரிந்துயர்ந்தே. (உசரு)

திதியுடைய பாண்டிதொண்டை நிலவியகே ரளஞ்சோழ
நதியுடைய வளநாடு நான்கனுளுந் தான்கிறந்தே
திதியுடைய தாயிலங்குந் தென்னிலங்கை யாளநல்ல
மதியுடைய ராசாங்க மந்திரிதா னுயினனே. (உச௧)

தானமைச்சாய்த் தம்பிவரச் சட்டநிரு பணசபைக்குக்
கோனமைக்கத் தனித்தமையன் குமாரசாமி முதலியென்பா
னானமிலா யிரத்தியெண்ணு ரோடுதொண்ணுந் தேழாண்டின்
மானமைந்த மந்திரியாய் வந்துநமக் குதவினனே. (உச௨)

நலமதித்த சேர்ராம நாதனுரை தமிழருக்காப்
புலமதித்த கவுஞ்சிலுக்குப் போய்ப்புரிந்த நலங்களிவை
வலமதித்த ராசாங்க மந்திரிச்சீர் மேலுரைப்பன்
குலமதித்த துணைமாட்சி கூறுவது மமையுமிங்கே. (உச௩)

துணை வர் மாட்சி

வேறு

முந்த வேமர போங்குற முதன்மைபெற் றிருந்தோர்
தந்த பேரறந் தானுரு வாமைனத் தகுந்தோ
ரிந்த நானிலத் தேவரு மேத்துமா றிருந்த
வந்த வன்புடைச் சோதார் மாட்சியு மறைவேன். (உச௪)

ஏய்ந்து தன்னுட னுதித்தநற் சோதா ரிவரை
வாய்ந்து நின்றிட முன்னநான் வரைந்தது பொதுக்காண்
டோய்ந்து மன்னசிற் றுலங்கிவர் துயமாண் பவைக
ளாய்ந்து மற்றிவண் வேறெடுத் தறைவது சிறப்பே. (உச௫)

சொன்ன சோதார் மாண்புடன் ரோற்றமும் பிறவு
மின்ன காலமென் றவணவ ணெடுத்தெடுத் தெனக்குப்
பன்ன வென்றிடிற் பல்சூறும் பகர்ந்தபல் குறிப்பா
லன்ன வாண்டிக ளறிகுத லறிஞரின் கடனே. (உச௬)

ஆயி வற்கிது தகுமென வருங்கலை முதியோர்
பூமி போற்றிட வாய்ந்துமுன் புகன்றிடுங் குமாரசாமி
யாங்குலப் பெயரினன் றாணிபர் மதித்த
தோமி லாதமந் திரிக்குமுன் ரோன்றிய குரிசில். (உச௭)

ஆதி நானினி னாக்கில மரியவித் தோன்றல்
கோதி லாவிறற் கொற்றவர் குலாவிய கொளும்பி
னீதி சான்மகா ராணிதன் பெயர்கொடு நிலவுந்
திதி லாதகல் லூரியிற் திருத்தகப் பயின்றே, (உரு௩)

முன்பு தானிவண் சுற்றிடுமுறையினுக் கிணங்கப்
பின்பு சென்னைமேற் போந்தவண் பிறங்கிய கழகத்
கின்பு சாலுறுத் தருமதூற் பண்டித நெனவே
யன்பு தந்தநன் னகரிமீண் டணுகின னிவன்காண். (உரு௪)

ஓத வேந்தனு நியாயநல் வாநியா யுலவா
நீத மன்னிய கவுஞ்சிவி னிலவுறுப் பினனுப்
சீத நாட்டுள சீர்களைத் திருத்துநான் ராம
நாத மன்னுமச் சங்கமே னணுகின னொருங்கே. (உரு௫)

ஆய சீர்த்திகள் சாலவு மமைந்தவிக் குரிசில்
நேய மானவன் னீடிய தனத்தினன் னமசி
வாய மென்றுறு முதலியில் வாழ்க்கையி னைத்தாற்
ரூய மாகவே பயந்திடு முத்தநற் றனயை, (உரு௬)

ஆன பேர்பெறு மன்னபு ரணியெனு மணங்கை
மான மேவிய மன்றலை மனமகிழ்ந் தியற்ற
மேன வில்லற விளைவுகள் யாவையும் விளைந்தே
யூன மில்லவன் காந்தனென் றொருமக வளித்தான். (உரு௭)

உற்ற காந்தனு மோதுபல் கலையறி வுடையோன்
கற்ற மார்தருக் கரியநூல் கவின்பெற வியற்ற
நற்றனந்தரு வானிது நின்றிட நலத்தாற்
சொற்ற தந்தைதன் சோதா னுடனவ ணமைந்தே, (உரு௮)

அங்க ணற்றவர் துலங்குற வமர்வுறு நகர
சங்க நாடனிற் றனதுதாய் நாடெனத் திகழ்ந்து
பங்க மற்றயாழ்ப் பாணமென் திருந்தசீர்ப் பழைய
வெங்க னுடுவந் தேசுவா னாங்குநின் றெழுந்தான். (உரு௯)

கௌரவ ஸ்ரீ: போன். குமாரசுவாமி.

தோற்றுமா யிரத்தெண் ணுற்றுத் தொண்ணுற்றைந் தாரு மா
[ண்டி
னேற்றுள கன்னி மாத மெய்துநற் கால மாகப்
போற்றுயாழ்ப் பாணத் துள்ள பொற்புகள் பார்க்க வென்றே
சாற்றுநாட் டணிக னுடித் தரைவழி யாக வந்தான். (உசு௦)

மூத்தசீர்க் குமார சாமி முதலியக் கொளும்பு நின்றும்
பாத்தயாழ்ப் பாண மென்னும் பழநகர் வருகின் றுனென்
றேத்தகு நாடு தோறு மெழில்பெறப் பந்த ரிட்டே
பூத்தகு மாரி யோடும் பொலிவொடும் வரவேற் றார்கள். (உசு௧)

பந்தரி எனக்க னெங்கும் பாங்குறப் படித்த பின்னர்ச்
சுந்தர நாடு கட்டுச் சுகங்களைத் தருக வென்றே
வந்தபேர் மாந்தர் வாழ்த்தி வேண்டலு மதற்கு நேர்ந்தே
யந்தகன் எனகர்போய் மீள வவர்குறை நீக்கி வைத்தான். (உசு௨)

சந்துக்க டெருக்க னெங்குஞ் சனநனி நின்றி நோக்கக்
கொந்துற்ற மாலை நாற்றிக் கோலஞ்செய் வீதி வந்தே
யிந்துக்கட் கான வண்ணை யிந்துக்கல் லூரி நாடி
முந்துற்ற குமார சாமி முதலிதன் காட்சி தந்தான். (உசு௩)

தன்னுள ளூர்க ண்டாத் தலங்களை நாடா மன்னன்
மன்னுள வரண நாடா மதிப்புளோர் தமையு நாடாத்
தென்னுள வளங்க ண்டாச் செய்யதா மரைமேன் மேய
மின்னுள நகரி வந்து மீளவு மடைந்தா னன்றே. (உசு௪)

மங்கலில் லாமற் கற்ற மகாமகோ பாத்தி யாயன்
தங்கட னொழுக்கம் பூண்டோன் சாமிநா தைய னென்போன்
சங்கதூற் காவி யத்துட் டகுமணி மேக லைப்பே
ரங்கணு லச்சி டற்கே யாய்தருங் காலந் தன்னில், (உசு௫)

மயங்கிய வையந் தீர வகுத்ததா லுணர்ந்த புத்தந்
தயங்கிய பாட சாலைத் தலைமையா சிரியன் றன்னல்
வயங்கிய பொருணுட் பங்கள் வரைகுவித் தனுப்பி வைத்தே
முயங்கிய தமிழை யோம்பு முதறி வினனு மின்னேன். (உசு௬)

அருந்தவே யமுத நல்கு மதுவென வுபர்த்தி யாய
 னிருந்தவேர் தியல்சொல் சிந்தா மணியுட னியம்ப நின்ற
 திருந்தவே சிலம்பு கூறுஞ் சிலப்பதி காரந் தன்னைப்
 பொருந்தவே யச்சி டற்காய்ப் பொருளுப கரித்த வள்ளல். ()

ஆற்றிய தருமஞ் சால்பொன் னம்பல முதலி யார்முன்
 போற்றிய தமது நாமம் பொருந்துமீச் சுரனுக் கென்றுஞ்
 சாற்றிய வவற்குப் பின்னாட் டலைமக னான தானே
 மேற்றிய னித்தி யம்மை மித்திய நடத்தி வந்தோன். (உ௭௮)

ஏர்தகு மணங்க டம்மை பெழுதினு மொழியி னுந்தான்
 நேர்தகு மறையோர் வேத நெறிப்படி யியற்று வாரேற்
 பார்தகு மெனுமச் சட்டம் பண்டைநா னிறுத்தி வைத்தோன்
 பேர்தகு மாறு வந்த பெருந்தகை யிவனே யன்றோ. (உ௭௯)

முன்னமு மீன்று ரோடு முறைகொள்யாத் திரைகள் செய்தோன்
 பன்னுநாற் கடலைத் துய்த்த பாவலர்க் கதிகந் தந்தோன்
 மன்னுதன் னாட்டை நோக்கி வளநனி பெருக்கி வைத்தோ
 னின்னமுந் குமார சாமி யேந்தறன் சீர்க ளுண்டால். (உ௮௦)

வேறு

முந்தை வந்த முதல்வர்க் கிளையவன்
 தந்தை தாய்க்குத் தகுங்கலிப் பீந்தவன்
 வந்தை யானநல் வித்தைவி னேதனுய்ச்
 சிந்தை கூர்ந்தவன் சீரரு னுசலம். (உ௮௧)

திண்மை நீதி தெளிவு கலையரு
 ளொண்மை யோக முயர்வு பொறைநிறை
 வண்மை யோதி மதிசுணை மாண்புசி
 ருண்மை யாவு முவனுடன் ரேன்றின. (உ௮௨)

நோக்க நண்பு நோதாமல் பகையெனப்
 பார்க்க வின்றிப் பழிதனக் கஞ்சிக்கோ
 னாக்க தென்ன நடுநிலை நிற்பவன்
 நீக்க மற்றநன் னீதிக டந்தவன். (உ௮௩)

கௌரவ ஸ்ரீ சேர்: பொன். அருணாசலம்.

நேர நின்ற நெறிக டவறுகிற்
 ரூர மென்றுந் தனயர்க ளென்றுமுட்
 சோர லற்றதன் சோதர ரென்றுஞ்சற்
 றீர நெஞ்சி லீலாத குணத்தினன். (உஎச)

போற்று மீசன்றன் பூசைமேற் பத்திமா
 னாற்று கின்றதற் காமில் லறந்தனைச்
 சாற்று மாற்றிற் றகுதிகண் டுப்பவன்
 னோற்று மந்தத் தொழிற்பயன் கொள்பவன். (உஎரு)

வேறு

முன்னவருங் கொளும்புநகர் முதற்பாட சாலையதின்
 மன்னவருங் கலைகளைத்தான் மனலுக்கத் துடன்பயிற் றே
 பின்னவருங் கதித்தவினைப் பேறுநின்று கூட்டிவைப்ப
 வுன்னவருங் கலைவனப்பா லுதனுடன்சம் பந்தமுள்ள, (உஎசு)

ஆட்சிபெறும் புரவலருக் கரணன கொளும்பி னுறுங்
 காட்சிபெறும் மாராணி கழகமதிற் கற்றுவரு
 மாட்சிபெறுந் திறமதனை மதித்தெடுத்த வரசினராற்
 சாட்சிபெறு மிங்கிலத்திற் றுணுவந்து சென்றிருந்தே, (உஎஎ)

தாக்கமுள வருங்கலைதேர் சர்வகலா சாலையென்னி
 யாக்கமுள வங்கிலரு மதிசயமு மன்புமுற
 ஆக்கமுள னாயடங்கி யோதுமுபர் னால்களிலே
 நோக்கமுள னாகிமதி துட்பமுடன் கற்றதன்மேல், (உஎஅ)

பின்னெவரு மதித்திடுவான் டீயேமே லெம்மேயென்
 றின்னவரும் பட்டமிரண் டங்கொருங்கே பெற்றனனாய்த்
 துன்னவரும் பெருஞ்சீர்த்தித் துணைவருக்கு வாய்த்ததம்பி
 யுன்னவருந் தொல்லிலங்கை யுயர்வுபெற வந்தனனே. (உஎசு)

சாலுயர்ந்த கழனிதொறுஞ் சாலிசெழித் தெழுமில்ங்கை
 மேலுயர்ந்த ராச்சியநல் விவகார சேவையெனுங்
 கோலுயர்ந்த கோனேர்து குலவுமுத்தி யோகமுடன்
 மாலுயர்ந்த துரையருண சலமுயர்ந்து வதிந்தனனே. (உஎஊ)

ஊருக்கு முறவி னர்க்கு மொருமகன் பிறந்தா லெய்துஞ்
சீருக்கு நிகரின் றுயிற் றிரைபுடை கொளித்துச் சூழு
நீருக்கு வீழ நாட்டை நிருபராய்ப் போற்று மூன்று
பேருக்குத் தாய்நா டதேற் பெருமகிழ் வளக்கப் போமோ. (1)

மூன்றுவேந் தரையே போல முற்றியே விளைவு கொண்ட
மூன்றுசெம் மணியே போல முத்தொழி வியற்றி நின்ற
மூன்றுதே வரையே போல முழுதருட் கருணை கூர்ந்த
மூன்றுநேத் திரமே போல மூவரு மிலங்கை யுற்றார். (உக௬)

தன்னேநே ரறங்கள் செய்துந் தவங்களைச் செய்தும் வைத்த
பின்னையே பயந்த பாலர் பெரியவ ராவ ரென்பர்
பொன்னேநே ரறிஞர் வாக்குப் பொய்மையோ மெய்மை யன்றோ
முன்னையோர் தவத்தி னுண்மை மூவரிற் கண்டா மன்றே. (1)

அங்கிலர் தமிழர் டச்ச ரானவொல் லார்தர் மற்றைச்
சிங்கள ரெவர்க்கு மந்நாட் சிந்தைமே லுவகை யென்னிற்
பங்கமி றுதை பொன்னம் பலமெனு முதலி யாருக்
கிங்குள மகிழ்வி னுக்கோ ரெல்லையு மிருக்குங் கொல்லோ. (1)

முந்தையிற் றவஞ்செய் தற்கு முயங்குமில் லறமார் றற்கு
மைந்தரைப் பெறுவ தற்கு மதிபத்துஞ் சமப்ப தற்கும்
வந்தந் றுய்த னக்கு வயதினின் மகார்கள் வையும்
விந்தையைக் காண வையா விதியுமொன் றிருக்குங் கொல்லோ.

ராசாங்கமந்திரியாதல்

வேறு

சீத மேவுதென் னிலங்கைமேற் றினகர னிகர்த்து
நீத நீடொளி பரப்புற நேர்தரு மிராம
நாத மன்னவன் மேலைநா ணவிலுரா சாங்கப்
போத மந்திரி யானமை யினியிவண் புகல்வேன். (௩௦௦)

வலமும் வாய்மையு மனுமுறை வந்தன லறிவுங்
குலமுஞ் செல்வமும் பொறையருண் முதலிய குணனும்
புலமும் வாய்ந்தமந் திரிக்கெனப் புகலுறும் சகல
நலமுந் தானொருங் கேயந்தநன் னரேந்திர னிவனே. (1)

எண்ணு மாயிரத் தியைந்தவெண் ணாறுட னினங்கி
நண்ணு கின்றதொண் ணாற்றிரண் டாண்டி னிலங்கள்
யண்ணு மாறுரா சாங்கநல் லமைச்சுணுப் பரித்தே
கண்ணு மாங்கவன் கண்ணென நடத்தினன் கருமம். (1)

ஆன மந்திரிக் காகிய வமைச்சியற் கடமை
மேன தானகிழ்க் கோடுகள் விசாரணை நடத்தித்
தீன மாஞ்சிறு தண்டனை தெரிந்திட றவிர
ஆன மானமேற் றண்டனைக் குவைக்கலை யுரித்தே. (௩௦௩)

வாத புத்தகம் வரைந்தவன் விடுத்திட வடித்துப்
போத வாதிகள் சாட்சிக டெர்தார் பெரிது
மோத நின்றன யாவையு மொருங்குநன் காய்ந்தே
நீத மானமேற் கோடுக டீர்த்திட நிறுத்தல். (௩௦௪)

ஆலு துண்மதி யாற்றவு மமையுமிங் வமைச்சன்
சாலுங் கோடுகட் காமெனத் தருவது மலாம
லேலும் வாதிக டம்மிடைக் குற்றங்க ளிலையேன்
மேலுந் தானதை யாய்ந்தனன் விலக்கவு முரித்தே. (௩௦௫)

அந்த நீதவான் றனதுதத் துவப்படி யலது
முந்த நின்றகுற் றங்களைத் தண்டித்தன் முடியா
திற்த மேற்பெருங் கோடுகட் கேற்றவு முடியா
வுந்த மந்திரிக் குவையெலா முடியுமென் னுணர்மின். (1)

உலக நீர்மையு மோங்குபன் னால்களி னுணர்வு
மிலக நோனு பவங்களுஞ் சித்திபெற் றிலங்கைத்
திலக மேயெனத் திகழ்ந்துதன் சீர்களுக் குரைக்க
வலகி லாதவித் தோன்றலுக் கிவைகளு மரிதோ. (௩௦௭)

இந்த ராசநல் லமைச்சனா யிறைத்தொழி னடத்தி
வந்த வாண்டுபன் மூன்றதை வகித்தன னுறுங்கா
லந்த நல்லதே சாதிப னாமுய ரரசின்
னந்த லில்லவந் தாங்கமந் திரியுமாய் நயந்தான். (௩௦௮)

ஒங்கு கோடுகட் குயர்வழக் குதவுவ துவனேற்
 றுங்கு வேந்தனுக் கரியவர் தாங்கமுந் தருமே
 லீங்கு நாடுகி னருந்தவ மியற்றுநர் தமக்குட்
 பாங்கு பெற்றவன் றருந்தவம் பகருகிற் பெரிதே. (௩௦௯)

பிரதிநிதித் தலைவனாதல்

இன்ன வாண்டுபன் முன்றினுட் டானிடை யிடையே
 யன்ன வாய்ந்தவர் தாங்கநல் லமைச்சியற் கடனு
 முன்ன வந்தவர்க் காகமும் முறையிருந் ததற்பின்
 சொன்ன மந்திரித் துவந்தனைச் சொந்தமுந் திருந்தான். (௩௧௦)

சேட்ட மந்திரி தானவண் செய்குறுங் கடமை
 நீட்ட மானமேற் கோடுக ணீதங்கள் விளங்க
 நாட்ட மாமதி கரங்க னுடுநீ இக் கொடுத்தல்
 வேட்ட ராசநல் லமைச்சுக்கு மேவுமில் விதியே. (௩௧௧)

வேண்டு மண்டலக் கோடுகள் விளங்குபுத் தகங்கள்
 ஆண்டு தான்றரச் செய்துநன் காயவு முரித்தே
 யீண்டு வந்தகிழ்க் கோடுக ளியற்றுநர் தீர்ப்பை
 மீண்டு மேலுயர் மன்றுக்கு விடுவது முரித்தே. (௩௧௨)

ஆக வாதிகள் சாலவு மாளத்தின் மறைத்த
 வேக மானநல் லுண்மையைப் பருந்தென வெடுத்தே
 யோக வேந்தன் குணரந்திடத் தெள்ளிதி னுணர்த்தும்
 யூக மொன்றினுக் குவர்கிணை யுலகினி லுளதோ. (௩௧௩)

ஒக்க லோடுநட் புறுபகை பென்றுல குரைக்கும்
 பக்க மொன்றுதா னோக்குமென் றுன்னுதல் பழியே
 யக்க ணந்தனி லன்புசெய் வேசிக ளகம்போ
 லொக்க வாதங்க டெரிந்துதீர்ப் பிடுகுவ னுவனே. (௩௧௪)

முந்த நிற்புறம் ராசமேன் மந்திரி முறைக்குப்
 பிந்த வேசல நிதியுடைப் பெருநில மளிக்கு
 மந்த நல்லதி பதியினந் தாங்கமே வமைச்சாய்
 வந்த பின்னடப் பித்தது வருடமீ ரிரண்டே. (௩௧௫)

வேறு

கரையிலண் கலைக்குக் கண்ட கவுரவ ராம நாத்
 துரையிலண் கோல்கைக் கொண்ட துயதே சாதி பற்குத்
 தரையிலண் புரத்தற் கொத்த தனியிர ஈசிய மாயும்
 வரையிலண் காண வாய்மை மந்திரி யான வந்தான், (௩௧௬)

தாங்கிய நீதிச் சட்ட நிருபண சபைத னக்கு
 மாங்கிய லமையுந் தேச வதிபதி தனக்கும் பாங்கர்
 யோங்கிய மதிக ளாயா லோசனைச் சங்கத் துக்கும்
 வாங்கிய புகழான் மிக்க மந்திரி யாகி யுற்றான். (௩௧௭)

சொன்னவா யிரத்தெண் ணூற்றுத் தொண்ணூறே டேழு தொட்
 யின்னநன் முறைக ணுட்டு மிருவகைக் கவுஞ்சி லுக்கு [டே
 மன்னவர் துயர்ந்த நீதி மதியுடை யமைச்ச னாகிப்
 பின்னமி லிலங்கை நாட்டைப் பெப்புறப் பேணி வந்தான். (௩௧௮)

நீட்சிசேர் நேர்மைத் தான நெற்கொள்செங் கோலை யேந்தி
 பாட்சிசே ரரசை யோம்பு மவற்குமேற் றுணையா யுற்றே
 சூட்சிசே ருலக பாரஞ் சமந்தன் னுரைப்ப தென்னோ
 மாட்சிசே ரிலங்கைச் சூடா மணியன்றோ ராம நாதன். (௩௧௯)

2. இங்கிலந்துசேறல்

தோற்றிய வாயி ரத்துத் தொளாயிரத் தொருநல் லாண்டிற்
 சாற்றிய முன்னை யாண்டிற் றுன்பதி னைந்திற் பின்னர்
 பேற்றிய நிதிக டம்மாற் பொற்பினு லமர ருரை
 மாற்றிய விங்கி லந்து மதிக்கச்சென் றடைவ தானான். (௩௨௦)

மாண்டகு மரண்ம னைக்கண் மகுடமர் மகிப னோடு
 மேண்டகு பாளி மேந்தி னெழின்மதி யமைச்ச னோடுங்
 காண்டகு மவர்க் ளோடுங் கலந்துகண் டளவ ளாவி
 வேண்டகு ராம நாதன் மேவினன் சிலநா ளாங்கே. (௩௨௧)

ஒங்கியே யுலகின் மார்த ரைம்புல வுணர்வு முற்றும்
 வாங்கியே விளங்கு கின்ற மாநகர் லண்ட னாமேற்
 நேங்கியே யணிகள் சான்று திகழ்புர மனைத்துஞ் சீர்க
 டாங்கியே யமர்ந்திட் டாலுந் தனக்கிணை யாகு மோதான். (௩௨௨)

சீருடைத் தாக நெஞ்சிற் சிந்தித்த கரும முற்றிப்
பாருடைத் தேய மார்தர்ப் பகுப்புளோர் விடுப்ப லாங்கே
நீருடைத் தான தான நெடுவழி கடந்து மீண்டு
மேருடைத் தாகு மீழத் திலங்கைவர் தணைந்தான் மன்னன். ()

சோதரர் பெருமை யாலுந் துலங்குமுத் தியோகத் தாலு
மாதா வளித்துப் போற்று மருமகார் சிறப்பி னாலு
மீதா மாக மன்னி விளைவுகூர் செல்வத் தாலுந்
சீதா னருளி னாலுந் திகழ்ந்துவிற் றிருந்தா னையன். (௩௨௪)

வேதனே யமைப்புத் தன்னின் மேலுள நூல்க ளாய்ந்த
போதனே யறிவு தன்னிற் பூதலத் தவரைக் காக்கு
நீதனே யரசு தன்னி னேர்கவு ரவசேர் ராம
நாதனே யாகு மென்னி னுனினி நவில்வ தென்னோ. (௩௨௫)

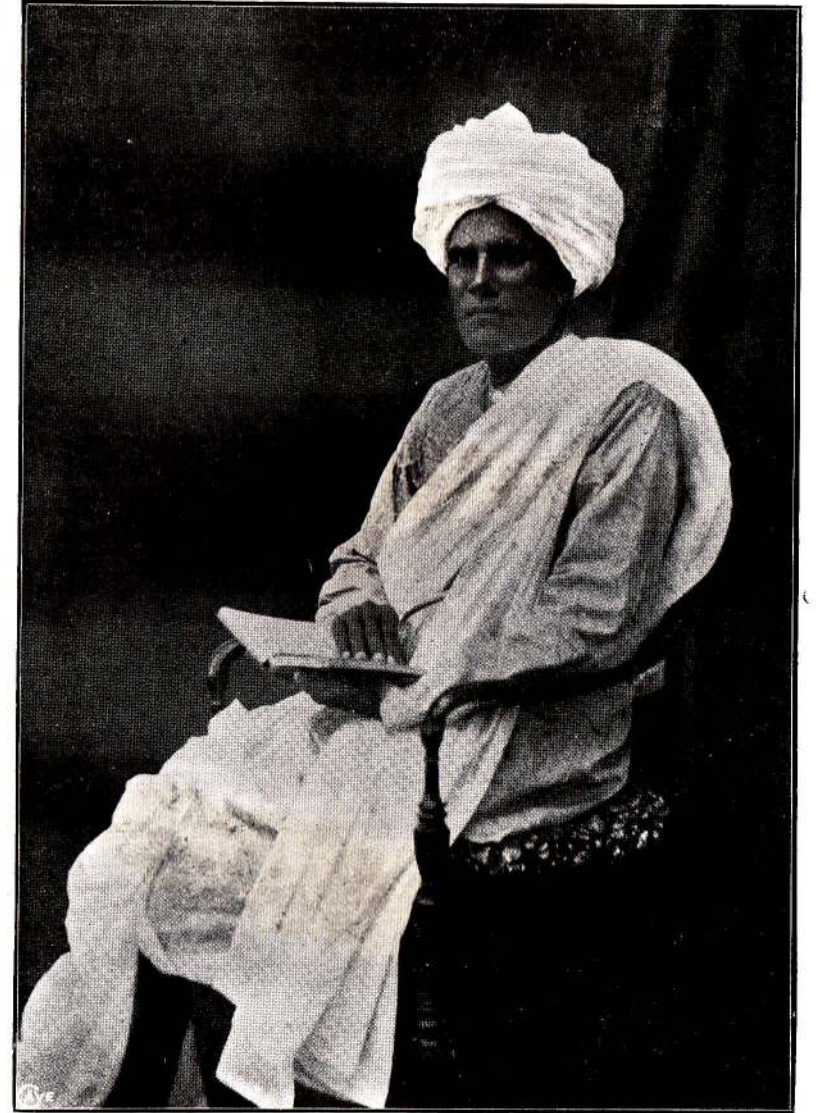
உலங்குல வுறுந்தோள் வேந்த னொருகுறை யிலாம விர்தா
ணலங்கிள ரிலங்கை வாழ நடாத்துறுந் தருமச் செங்கோல்
வலங்கிள ரறமுஞ் சீரு மன்னுசேர் ராம நாதன்
தலங்கிர வலர்பாற் செய்யுங் கருணைநேர்ந் தோங்கு மம்மா. (௩௨௬)

சித்தாந்தப்பயிற்சி

வேறு

பொன்னிவள நாட்டினொரு தலைகராய் முத்தமிழுட் பொ
லிசங் கேதந், தன்னினினை யகன்றுசா போசியா சியற்றியுற்ற த
ஞ்சை யின்கண், மன்னியுள மாஞானி சித்தாந்த நூன்முழுது ம
யக்க மின்றிப், பன்னிவரு மருளபரா னந்த சாமித் தேசிகன்பா
ற் பத்தி பொங்கு, (௩௨௭)

முந்துபசு பதிபாச முப்பொருளின் குணங்கோயு முதல்வ
ன் றானே, தந்துலக நடத்துவது மாயைகன்ம மானாவமார் தனோ
க டம்மா, னொத்துயிர்க ளுழலுவது மவ்வினையின் போகமுற்று
துகர்ந்த பின்னர், வந்துசிவ மடைகுவதுந் தத்துவத்தி னிலைகளு
டன் வகுத்துச் சொல்லும், (௩௨௮)

ஸ்ரீலஸ்ரீ அருள்பரானந்த தேசிகர்.

புத்திதருஞ் சிவஞான போதமதன் வழிநூலாய்ப் பொருந்தி
நின்ற, சித்திசிவப் பிரகாச நவரீத மொடுக்கமுடன் சேர்ந்து ம
ன்னும், புத்திமிகத் தருந்தாயு மானவர்மேற் கீதையெனப் பகரு
கின்ற, முத்திதருஞ் சித்தாரந்த னன்முழுதுந் தெரிந்தெடுத்து
முறையிற் கற்றே, (௩௨௯)

வாய்ந்தபரா னந்தசாமித் தேசிகனைத் தன்னகமேன் மன்ன
வைத்தே, யாய்ந்தபதி சாத்திரத்தி னுண்மைகளை யுள்ளவண்
ண மகத்திற் பின்னுந், தோய்ந்தபல பொருளையது வதித்தரிதி
ற் கேட்டறிந்துந் தொல்லை ஞாலத், தேய்ந்தபந் தேர்ராம நா
தமகா ஞானியென்றே யிலங்கு மையன். (௩௩௦)

ஆனபரா னந்தகுருத் தந்தவுப தேசுமுளத் தமைய விர்த,
மானவுல கதுமாய மெனவுதிக்கு முணர்வுலகை மறைக்க வை
ய, னீனவுட லேனுமிதன் பயனிதுவென் றதுதுணையா யிருந்
து நித்த, ஞானநிலை நின்றுபரா னந்தவமு துண்ணமன நயந்து
பின்னர், (௩௩௧)

யோகசா தின்

ஆரியமனு வாயினர்க்குப் பக்குவங்கட் கேற்றநிலை யறையு
ங் காலேச், சரியைமுதற் கிரியையதன் மேல்யோக ஞானமிவை
தாமே யெய்தற், குரியமுறை யானேதான் சாலோக சாமீப
மோடு மின்னுந், தெரியவரு சாருபசா யுச்சியமும் பதவியென்
ன்றுஞ் செப்பு நன்னூல். (௩௩௨)

ஞானமருள் சாதனமா யுறுதிதரு நிலைத்தாகி ஞாலம் போ
ற்று, மோனமதைக் காதலித்தே குருமுகமாய் முறைமைகளை
முறையிற் றேர்த்தே, யானமறைப் பொருளுரைக்கு முபநிடத
முதலெவையு மாய்ந்து வல்ல, மானமனத் தூய்மைமுதற் பக்
குவத்தா லுயர்ராம நாத மன்னன், (௩௩௩)

கருமமதிற் பட்டாடை யுடுத்து வெள்ளிக் கயிலையென்னக்
கவின மெய்யிற், மருமமருள் ளுதியள்ளிப் புனைந்துமணி
வடங்கழுத்திற் றயங்கச் சாத்திச், சருமமதிற் றுகில்விரித்துத்
துலங்குகம லாசனமாய்த் தானங் குற்றே, பெருமனவன்
சிவமயமே யாகியவ னுற்றுமம் பெரிது பொங்க, (௩௩௪)

குணங்களொரு மூன்றினையு மைம்புலனே டடக்கியவண்
குலவு மூலத், திணங்குமொரு வாயுவினை பெழுப்பியிடை பிங்
கலையென் றிரண்டை யப்போ, தணங்கவுடன் கும்பகஞ்செய் தோ
ங்குசுழு முனைவழியை யணுகிச் சென்றே, வணங்குதுரி யாதீத
நின்றுபரா னந்தவிற்பம் வழாமற் றுய்த்தே, (௩௩௫)

மீண்டுமுடன் ரேசகத்தில் வருவதுவு நடுவழியை மேவி
நின்று, வேண்டுபரா னந்தவெள்ளத் தழுந்துவது மெந்நாளும்
விடாமலெங்க, வீண்டுபர ஞானமகிற் றிகழ்ராம நாதனென்றே
பியம்புஞ் செல்வ, ஞான்புல வாகவின்று மோனவப்பி யாச
முட னமரு கிற்கும். (௩௩௬)

ஊற்றுவரும் பெருந்திருவு மொருகுழ்ச்சித் துணைவனெனு
முயர்வு மிக்க, மாற்றுவரும் புகழமன்னி வாளரசும் வாயடங்க
மனமுமெஞ்சக், கூற்றுவருங் கணைதொடுக்குஞ் சேர்ராம நாத
னெனுங் குரிசி விற்கே, பேற்றுவரும் யோகவப்பி யாசமுனோ
ரிசைத்திடுங்கா லெவரு மில்லை. (௩௩௭)

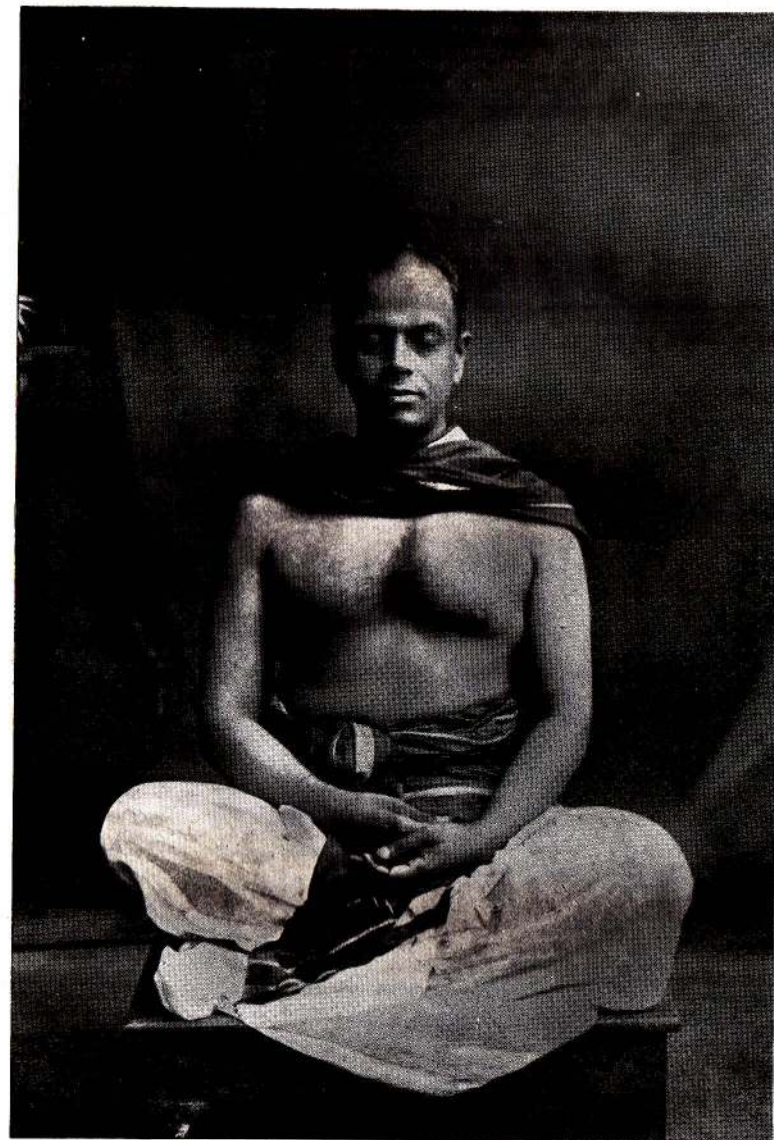
நீற்றுமிளிர் பூச்சினுட னீமெரைப் பட்டாடை நிலவுஞ்
சீரும், போற்றுதிருக் கண்டிகைநற் றுவடமு மலர்முகத்தின்
பொற்பு மேனி, யாற்றுமொளிச் சாயையுமக் கமலவா சனத்த
மர்வு மமைந்த வெல்லார், தோற்றுமுருக் காண்குவமே லன்பி
னுடன் குதுகலமுந் தோன்று மன்றோ. (௩௩௮)

அவமுடையோ நிருணமயந்தா மிழந்தவரே யவனிதனி
னரிய மக்கட், பவமுடையோ ரருந்தவத்தை யுயர்கலையை யறை
யுமற்றும் பலநற் சீரை, நவமுடையோ ராய்ப்பெறினும் பய
னமோ நாமறியநவிலு முன்னேத், தவமுடையோர் தங்களுக்கே
தனியோக சாதனமுஞ் சாரு மன்றே. (௩௩௯)

பத்திலியார்பதமுத்தி

வேறு

இன்னண நிகழு நாளி னினையதென் னிலங்கை மட்டோ
சொன்னதே யங்கண் முற்றுந் துலங்கத்தன் பெயரை நாட்டு
மன்னவன் ராம நாத மதிவலன் றனக்கென் றந்நாட்
பன்னருந் தவஞ்செய் துற்ற பத்தினி யான தெய்வம். (௩௪௦)

கௌரவ ஸ்ரீ போன். இராமநாதர்
நிட்டை வீற்றிருத்தல்.

சீர்தனைக் கணவற் கீந்துஞ் செயத்தரு பணிகள் செய்தும்
கார்தனை வழங்க வைத்துங் கற்பையே நிறுத்துந் தேவி
பார்தனைப் பரவ நித்தம் பலமனை யறங்கள் பேணி
யோர்தனை யுடைய மைந்த ரொழுவரைப் பயந்த செல்வி. (௩௪௧)

தேங்கிய செல்வத் தாலுஞ் செல்வரின் பேற்றி னாலு
மாங்கிய லாசுக் கேற்ற வமைச்சியற் கணவற் கில்லா
யீங்கிய லாக வாழு மிராசமா னிபத்தி னாலு
மோங்கிய வணங்கி னூக்கு ஞவமைதா னிலாத மாதா. (௩௪௨)

சித்தியு நோன்பு மென்றுஞ் சிவனடி சேவை செய்யும்
பத்தியு மருளு மின்னும் பாவைமார்க் கேய்ந்த சிந்தைச்
சுத்தியு மிருமைக் கேற்ற தொல்லற நடத்தற் கொத்த
புத்தியு மொருங்கே வாய்ந்த புண்ணிய வதியுந் தானே. (௩௪௩)

மானுட வருவிற் றுய்க்கு மானிலத் தனுபோ கங்க
டானுட லெடுத்துத் துய்த்தே தனிவழி யாக விர்த
ஆனுட லுயிர்தான் விட்டே நடக்குநா னாதவி யாகி
வானுட னேகத் தக்க வதிப்பொதி யமுது கைத்தாய். (௩௪௪)

எண்ணுமா யிரத்துத் தொள்ளா யிரத்துட னெய்து நான்கி
னண்ணிய வயது தானு நவிலுமைம் பதுதா னாகக்
கண்ணிய புவியின் வாழ்வு கனவுபோ லாகத் தான்செய்
புண்ணிய மான யாவும் பொருந்திமுன் நின்று காக்க, (௩௪௫)

நிறைமதிக் கணவன் ருனு நேரிலா மகார்க டாமு
மிறைமதிப் புடைய மற்று மினியமைத் துனருஞ் சூழ
வறைமதிப் போங்க வாழ்செல் லாச்சியம் மாளு மந்தப்
பிறைமதிப் பெருமான் வைகும் பெரும்பதங் கிடைக்கப் பெற்றான்.

நாளுற வுடலை விட்டு நாடுதற் கரிதே யான
வாளுற வயங்கு தேவ மாணுரு வமைந்த தாய்க்கு
நீளுற மறைகள் செப்பு நியமங்க டவறு ருமற்
கேளுற வந்த மைந்தர் கினியையின் டியற்றி யுற்றார். (௩௪௬)

விவிலியவியாக்கியானம்

செல்லுமா யிரத்தெண் ணாற்றுத் தொண்ணூறே டெட்
டே யாகச், செல்லுமாண் டதனினை யன் றிரித்துவே றருத்தங்
கொண்டே, வெல்லுமா ருகப் பேசும் விவிலிய ரதிக யிக்க,
வொல்லுமா றிருந்த வுண்மைப் பொருளைமத் தேயு வுக்கும், ()

மேலுமா யிரத்துத் தொள்ளா யிரத்துடன் மேலி ரண்டிற்
சாலுமா ஞானி யென்றே தருமொரு யோவா னல்ல
னாலுமா றுன நல்ல வரும்பொரு ளறிஞ ருக்கே
யேலுமா றமைத்துக் காட்டி யிவனொரு யோவா னுக்கும், ()

அம்மதம் பிறந்த தேய மந்தநூல் வழங்கு தேய
மெம்மதத் தனையுந் தேரா மெம்மதத் தேயத் துள்ள
தம்மதப் பொருளீ தென்றே தக்கவ ரான யாருஞ்
சம்மதப் படத்தா னடித் தகும்விரி வுரைகள் செய்தான். ()

தண்மைசே ராரி யத்திற் றண்டமி முதனின் மேலு
மொண்மை சேர் சித்தார் தத்தி லோதுபல் பாடை தம்மிற்
றிண்மைசேர்ந் திலங்கு மிந்தச் சேர்ராம நாத ஞானிக்
குண்மைசே ருரைக ளாய்ந்தே யுரைப்பது மரிய தேயோ. ()

பாசமே பசுவே யென்றும் பதியென்று மியம்பு மூன்றி
னேசமே விலக்க ணங்க ணீடுயி ரிறப்புத் தோற்ற
மோசமே யிலாமற் சேரு முத்திமே னரக மெல்லார்
தேசமே லளவை யோடு தெரிப்பது சமயந் தானே. (௩௫௨)

குமாரசுவாமிமுதலியார்பதமுத்தி

வேறு

மூவரு மொருங்குதா முடிகொண் மன்னனுக்
கேவரு மதிக்கநல் லெழில மைச்சராய்க்
காவரு மிலங்கையைக் கைக்குள் வைத்துமேற்
றுவரு குறைகளைத் தவிர்த்து வந்தனர். (௩௫௩)

இடன்வரு மிலங்கைமே விலங்கு செல்வத்தர்
திடன்வரு கலைகளிற் றேர்ச்சி மிக்கவர்
நடன்வரு மம்லன்ற னுடு மன்பின
ருடன்வரு சோதர வுதிர பாசத்தார். (௩௫௪)

ஏறிய சீரினுக் கிலக்க மில்லவர்
தேறிய தமிழ்செய் தவந்தி ரண்டவர்
ஹீறிய லமைந்தவ ரிவர்க்குண் மேலைநாட்
கூறிய மூத்தவன் குமார சாமியே. (௩௫௫)

அறைதரு மிவன்றனை யறிவர் யாவரும்
பிறைதரு நிமலன்மேற் பெருகும் பத்தியு
நிறைதரு தருமமு நிலவு சீர்த்தியு
முறைதரு தந்தைவிண் ணுலகஞ் சேர்ந்தபின், (௩௫௬)

தந்தைதன் பெயரையே தந்து நாட்டிய
வெந்தைதன் பூசனை யெழில்வி ழாக்களு
முந்தைதன் றுதைசெய் முறைமைத் தாகமேல்
விந்தைதன் பாங்கினின் விதிப்ப தின்றியே, (௩௫௭)

மன்னுபத் தொன்பது வருட முட்டுந்தான்
றன்னுயர் தவந்தனாற் றரும கர்த்தனா
யுன்னுமவ் வாலய வொழுங்கை யிம்மியு
முன்னுமொர் குறைவரா முறையி னுற்றியே, (௩௫௮)

தொடுத்தவர் யிரத்துடன் றொடர்தொள் ளாயிரத்
தடுத்தவர் ருகிய வாண்டு தானுற
வுடுத்தீ ரிலங்கையுள் ளோர்க்குஞ் சீரொலா
மெடுத்தசோ தார்க்குமீங் கெய்தச் சோகமே, (௩௫௯)

பாகமற் றொருத்திதான் பங்கு கொள்ளினும்
போகமற் றமருமப் புனித னுர்தருந்
தேகமற் றவர்கடாஞ் சேரும் லோகமேற்
சோகமற் றிருக்குந் சுகத்தை யெய்தினான். (௩௬௦)

வேறு

கற்றுள ராம நாதன் கவுஞ்சிலை விமோண் மதாற்
சொற்றுள வமெரிக் காவைத் தொடர்ந்துபோய் வருத லோடும்
பற்றுள விரண்டார் தர்ம பத்தினி மணமு நோக்கின்
முற்றுள முதலி சென்று முத்திசே ராண்டின் முன்பே. (௩௬௧)

க வு ஞ் ச லி லி ஞ் து வி ல கு த ல்

பொன்னுடன் வாணி தன்னைப் பொருந்தவோர் கலக மின்றித்
தன்னுட னிருக்க வைத்த தவமுள ராம நாதன்
முன்னுடன் பிறந்த வண்ணன் மூதுல சுவர்த்த வாண்டின்
மன்னுட னீதி யாயு மந்திரித் துவம்விட் டானே. (௩௬௨)

காரிய மெடுத்துக் காட்டுங் கவுரவ ராம நாத
வேரிய லமைச்ச னில்லா திருக்குமந் நானிற் சங்கஞ்
சூரிய நிலாத வானுந் தூயவ ரிலாத நாமும்
பேரிய விலாத வேந்தும் பேர்பெர்வி விழந்த தன்றே. (௩௬௩)

கோவியல் விலகி நின்ற குலவுமான் டாறு மட்டு
மேவிய வமெரிக் காவை விளங்கு பன்னகரை நாடித்
தேவியல் சிவால யத்துத் திருப்பணி புரிந்து மின்னுந்
தாவிய வறங்கள் செய்துந் தருமகர்த் தாவர் யுற்றான். (௩௬௪)

இன்னிய லுடைய தான வந்தயாழ்ப் பாண நாட்டின்
மன்னிய விளைஞர் வேறு சமயமேற் புகர்ம லுக்கும்
பன்னிய வெர்முக்கங் கல்வி பயிலவு நினைந்திட் டையன்
கன்னியர் கழகந் தந்து காத்தது மினைய நாளே. (௩௬௫)

பொருந்திய வறிவாற் சான்றோர் புணர்த்துகைத் தொழில்கள் வர்
திருந்திய திறலின் மிக்கோர் சேர்மத தரும முள்ளோ [ய்ந்து
ரிருந்திய வமெரிக்காவுக் கேகலு மிரண்டார் தர்ம
விருந்தியன் மணமு மற்றும் விளம்புவ னினிது கேண்மின், (

அமெரிக்காட்சிபெறுதல்

வேறு

வானுலவும் பச்சிலைக ளடர்ந்து சேந்து
வயங்குமிளங் கிசலயங்கள் பெர்துளத் தந்து
தேனுலவு மதுகரங்க ளிசைத்து மொய்க்கச்
சீதந்ரு மணியலர்க டிகழப் பூத்துக்
கானுலவுங் கிளைகடொறுங் கருத்துங் கண்ணுங்
கவர்த்துபல நிறவிசைப்புள் ளினங்கள் பாட
யானுலவு மதியமுத கிரக மென்ன
மன்னுநிழற் றண்டலைகண் மலியப் பெற்றும், (௩௬௬)

பந்தமுற வலர்ந்தவெண்மை செம்மை யின்னும்
பலநிறமு நோக்கமுறக் கவினு கின்ற
கந்தமுள மலர்ச்செடிக ளிலைகண் மின்னக்
கைநிரைமேற் கோணவட்ட முறையின் வைத்த
நந்தவனக் காட்சிதனக் குலகி லிந்த
நந்தவன மென்பதலா லுவமை யுண்டோ
விந்தவன மிடமிடங்க டோறு முள்ள
விமையவரா ராமமென விளங்கப் பெற்றும், (௩௬௭)

விண்ணளவு மடுக்குமனை விரும்பு தெற்றி
வேந்தரரண் மனையமைச்சர் சங்க மன்றம்
பண்ணளவு சபையரங்கம் பத்தி முற்றப்
பணிகுநர்தே வாலயங்கள் வகுப்புக் கேய்ந்த
வெண்ணளவு கழகவிதம் விநோத சாலை
யேற்றவபி டதந்தருபண் டிதர்கள் வைப்புக்
கண்ணளவு நெடுவீதி கவலை சந்தி
கண்டகண்ட விடங்கடொறுங் கவினப் பெற்றும், (

தனமுடையோர் வறிஞருக்குக் கலைகற் போர்க்குந்
தமதுமதம் பரப்புகர்க்குஞ் செய்யுந் தர்ம
மனமுடையோ ரறிவுடையோ ராழ்ந்த பத்தி
மாண்புடையோர் தாழ்ந்தகுணந் தயாவு தம்மாற்
கனமுடையோ ருலகிலின் றியமையா தாகக்
கண்டசித்திக் கைத்தொழிலை விருத்தி யெய்தத்
தினமுடையோ ரானவிவ ரமரப் பெற்றுஞ்
சீர்படைத்துத் தான்கிறந்த தமெரிக் காவே. (௩௬௮)

காயமது பொருளாகக் கருத கில்லான்
காசினிக்க னொருபாலுற் றழகு வாய்ந்த
தேயமது காண்பலெனக் கருதி யொன்றுஞ்
சிந்தைகொளான் கலபூர்ந்து சனமுங் கொண்டே
நேயமது தூண்டநெடு நாட்கள் சென்று
நினைவுமுடி பாகவென நினைந்து சென்ற
தாயமது பெற்றகொலம் பசுமுன் கண்ட
நுனிநாளின் மேற்சிறந்த தமெரிக் காவே. (௩௭௧)

குடியரசு வழுவாமற் றனிக்கோ லோச்சிக்
குறைதவிர்க்கு முறைமையுள வமெரிக் காரன்
முடியரசு போலுமதோ வெனவு முன்னான்
முதறிவு மிருக்குமதோ வெனவு மின்னுங்
கடியரசு போலாத நலஞ்சா நேயக்
காட்சிகளைக் கருதியுமே யிலங்கு மீழப்
படியரசு புரக்குமமைச் சியலின் வாய்ந்து
பரவுபுகழ்ச் சேர்ராம நாத வையன், (௩௭௨)

ஆய்ந்துவரு மாயிரத்தின் மேலுந் தானொருள்
ளாயிரத்தி யைந்தாகு மாண்டு தன்னிற்
நேய்ந்துவரும் லிகிதருடன் நென்மை பெற்றுத்
தொடர்ந்துவருங் காப்பினரு மெய்த வங்கே
யேய்ந்துவரும் பெருஞ்சலதி கடந்து பன்னு
ளெழில்வளங்கள் சாலமெரிக் காவு கண்டே
வாய்ந்துவருந் தனதருமா னந்த னோடு
மற்றுளரு மெதிரழைக்கக் கலந்தங் குற்றான். (௩௭௩)

திருத்தமுள தாமமெரிக் காவி லெங்கள்
சேர்ராம நாததுரை வருமக் காலம்
விருத்தமுள யோவானு மத்தே தானும்
விளம்பியவாக் கியங்குளினுண் மறைந்து மன்னும்
பொருத்தமுள கருப்பொருளைத் தானே முன்னம்
பொற்புறத்தா னெழுதுமுறை கிடைக்கப் பெற்றே
யருத்தமுள திதற்கிதுவென் றங்க ணுள்ள
வறிஞரெலா மற்புதமுற் றமருங் காலம், (௩௭௪)

கோனிருக்கு நகரதனுட் டலைமை பெற்றுக்
குலவுசுகந் தரவமைத்துத் திகழ்வ தான
தானிருக்கு மாளிகைமே லவாவுற் றங்கட்
டகுமமைச்சர் தனமிருந்தோ ரறிஞ ரின்னும்
வானிருக்குந் திரியேக பரன்பா லன்பு
வரும்போத காசிரியர் மற்று முள்ளோர்
தேனிருக்குந் தாரசலத் தண்ண றன்னைத்
திரடியரளாய்த் தினந்தினமுங் காண்ப ரம்மா. (௩௭௫)

நீட்சியுட னுன்னதமும் பளிங்கிற் செய்தே
கிலவுநிரைக் கதவுகளுஞ் சிகர வைப்புங்
காட்சியுட னுலவுபல கணியு மன்னுங்
கல்லூரி தொறுந்தொறுமவர் தழைக்கச் சென்றே
யாட்சியுட னவந்நாலுண் ணுழந்தங் குற்ற
வரியகருப் பெருளினுவென் றெடுத்துக் காட்டி
மாட்சியுட னற்புதமு மன்புந் தோன்ற
வகைவகையாய்த் தானுபன்னி யாசஞ் செய்தான். ()

கள்ளுறையுந் தாரழகன் வாக்கொவ் வொன்றின்
கனிவினையுஞ் சுவையினையு மொளியுட் கொண்டே
வள்ளுறையுட் புகும்வாளின் மறைந்து மன்ன
வரைந்தவர்தாம் வைத்திவொக் கியங்கட் குள்ள
வுள்ளுறையுட் பொருவினையு நலித்துந் தாழ்த்து
முயர்த்துமொழி திறந்தனையுங் கூடுஞ் சங்கத்
துள்ளுறையும் பேரறிஞ ருவந்து கன்னத்
துற்றியபுத் தமுதமெனத் தெவிட்டா துற்றார். ()

தோற்றிவரு மனுக்களுக்காய்ப் பலமன் னிக்கத்
தோன்றுதிரி யேகருக்குட் குமார னென்றே
சாற்றிவரு மவரொருமா ஞானத் தீர்க்க
தரிசியவர் வாக்கியங்கள் சாத மின்னும்
போற்றிவருஞ் சீடருரைத் தனவும் வாய்மை
புதியபல வேற்பாடு கொண்டு சொல்லு
மாற்றவரும் பொருள்களினுன் மயக்க மன்றி
கற்றுமொரு மயக்கமதி வில்லை யென்றும், (௩௭௬)

மேலுமுயிர் பதிபாச மூன்று மென்னு
மேவுமிவை தாமாயி னராகி மண்மே
லேலுமுயிர் சுடச்சுடரும் பொன்னை பொப்ப
விருவினைக ளொப்பளவு முடலைக் கொள்ளுஞ்
சரலுமுயிர் தானொருக்கா ளிரண்டு மெய்தல்
சாலாது சாலுமென றகுதி யன்ற
லாலுமுயிர் பிறப்பினுறும் பேத மென்னி
னதற்குவினை முன்னிருந்த தாகு மென்றும், (௩௭௯)

ஆய்ந்தபல னுலுணர்வா ளளவை தானு
மமைந்தவுதா கரணமுட னெடுத்துக் காட்டி
வாய்ந்தபல கட்டுரையா ளவர்தார் தேற
மதியிருளுக் கொருசுடரங் குதித்த தென்ன
வேய்ந்தபல மதநிலையுந் தெரியத் தந்தே
யியம்புபன்னி யாசமழை பொழிய வங்குத்
தோய்ந்தபல ருதன்வாய்மை யுள்ள முற்றுந்
துணிந்துளங்கொ ளாசங்கை யகல்வ தானார். (௩௮௦)

முந்துமுகங் கண்டளவி விருந்த தங்கண்
முதத்தினுந்தான் மொழியமுத வாரி பொங்கிச்
சிந்துமுகங் கொடுத்தளவிற் றேநேர் வாக்கைச்
சித்தசனே ரணியுருவைக் காத லித்தே
தந்துமுகங் கொண்டாடித் தமைத்தாங் காணுத்
தலைசிறந்த கனிநூங்க நித்த நித்தம்
வந்துமுகங் கொண்டேக வவர்க்குத் தானேர்
மதித்ததனி விருந்தாகி வடுவ தானான். (௩௮௧)

வேறு

இன்னவா ருகத் தானங் கிருக்குநாள் வளங்கள் சாலு
மன்னை ரமெரிக் காலி லறிஞரென் றுயர்ந்த சீலர்
பன்னல மோங்கு மிந்தப் பழங்க ரத்திற் சின்னண்
மன்னநீ யமர்க வென்றே வந்தனை யாக வேண்ட, (௩௮௨)

நல்லொளி யறிஞ ருக்கு னாயக ராம நாதச்
சொல்லொளி யிசைவு கொண்டே துதைந்துமு டிற்று நின்ற
வல்லொளி யந்த கார மதுதாரந் திடுவான் றேற்றும்
வல்லொளி போலத் தானவ் வியனகர் விரும்பி யுற்றான். (௩௮௩)

ஸ்ரீமதி. லீலாவதி அம்மையார்.

அவ்விய நகரிற் சின்ன ளமர்ந்துகல் லூரி தோறுந்
திவ்விய வளவை யோடுஞ் செய்யுப்பிர சங்கங் கேட்டு
மவ்விய லான தென்றே யெடுத்தெடுத்த தவர்த நூலின்
செவ்விய பொருள்கள் சொல்லச் சேர்ந்தவர் கற்றும் வந்தார். ()

காசினிக் கீழ்பா லாகிக் கைப்பொரு டொழிலுஞ் சான்றே
யாசினிற் படாமன் மன்னு மமெரிக்காச் சீர்க ணுடித்
தேசினிற் சிறந்த வெங்கள் சேர்ராம நாத மன்ன
னேசிறன் பெயரை யின்று மிலங்கவே நாட்டி வைத்தான். (ந.அரு)

மோனந்த னுட்சி யாக முதிர்ந்தவன் ராம நாதன்
முனந்த நகர மீதாய்த் தங்குகா லங்கண் முற்று
மேனந்த வுலகை சொல்வே னேற்றமைத் துன்னே யான
வானந்த னளவ ளாவி யானந்தத் தழுந்தி னானே. (ந.அரு)

திங்கணுன் களவு மாங்கட் சிறப்புக ளமையப் பெற்றே
பங்கமில் ராம நாதன் பயணமுற் றெழுந்த காலைத்
துங்கமே லோர்கள் சேராத் துறைமுக மளவும் வந்து
வங்கமே லமர வைத்தே வழிவிட வழிக்கொண் டையன், ()

ஊருவின் வருமான் சாப முறுமவன் கனிட்டன் முன்னைப்
பூருவின் மரபில் வந்தோன் பொற்பனை பெறுவ தாயுந்
தாருவின் சோகந் தீரச் சானகிக் கருள்வ தாயு
மேருவின் சிகர மாபு மேவுதென் னிலங்கை சேர்ந்தான். ()

இரண்டாந்தர்மபத்தினி

நீடமா மதியுங் கோடா நீதியு மமைச்சம் வேந்திற்
கூடவே ரிதியுஞ் சூழுங் குலங்களுங் கலையுந் தேசு
மாடமா ளிகையும் பேறு மக்களுந் திதியு மின்னுந்
தேடமா நிலத்தி னெல்லாச் செல்வமு மிருந்திட டாலும், ()

சொல்லிய வொழுக்க மாண்பு தொழுகுலத் தெய்வ பத்தி
நல்லிய லான கல்வி நாயகற் பணிவு தேசு
புல்லிய விருந்து காப்புப் பொருந்துமிக் குணங்கள் சான்ற
மெல்லிய விலாத வில்லம் விளக்கிலா வில்ல மொக்கும். (ந.சூ0)

வீறுடை யில்லில் லோர்க்கு மெய்வலி பாதி யில்லை
மாறுடை யவைவைய வெல்லு மாற்றமுந் தானே குன்றும்
பேறுடை யெவர்க்கு முண்மை பேசுகிற் சத்தி தன்னோர்
கூறுடை யமலற் சேனுங் கூடுமோ தொழில்க னோந்தும், (௩௯௧)

அற்புடைத் தலைநாள் மன்ற லயர்ந்திருந் தறங்கள் கரீத்த
கற்புடைத் தேவி யிர்தக் கரீசினி துறந்து விட்டா
விற்புடைத் தாக மேவி யினிதுந் விருந்து பேணும்
பொற்புடைத் தர்ன யார்க்கும் புனர்மண்ம் வேண்டிற் றன்றே.()

கதித்தசீர்ச் செல்வந் தன்னைக் கல்வியைக் கருத்துக் கொக்க
மதித்தநல் லியலி னானை மாணுமுந் தியோகந் தன்னைத்
திதித்தமா லுலகிற் றானே தேடுத லரிது வேதன்
விதித்தவழி கூட்டி வைக்கும் விலக்குதல் விதிக்கு மாமோ. ()

சேர்ந்தவழிச் செலுத்தச் சென்றே தேயங்க டொறுந்தான் முன்
ணோந்தகன் மத்துக் கேற்ற நெறிகொடுப் புரவை முற்றச் [ஐ
சேர்ந்தசட் டங்கண் மாறித் தோற்றிமே னுகரு மித்தை
யார்ந்தபே ரறிஞ ரல்லா லஞ்ஞை ளறியப் போமோ. (௩௯௨)

கீழ்கட விட்ட கிட்டி கிடந்தலைத் தேகி மேல்பா
லாழ்கட னுகத்து னோக்கு ளணைந்துநேர் கோத்த தொப்ப
வேழ்கட வினுக்கு மப்பா விருப்பினுந் கன்ம மென்னு
மூழ்கட மாற்ற லாலங் கொருங்குறக் கூட்டு மென்பர். (௩௯௩)

ஆறிய முனிவர் கட்டு மகிலமுந் கடந்த ஞான
மேறிய மகத்து கட்டு மிச்சையொன் றுறலு மரீகு
முறிய விச்சை யன்னோ ருறுகிது மிலை ரொப்பர்
தேறிய வுளமேற் கொண்ட தியானமுந் தவறு வாரோ. (௩௯௪)

தொல்லை மவற்று ளந்தத் துறவுவி டொன்றே நல்கு
நல்லறம் பொருள் விடின்ப நான்கையுந் தந்து மேலுந்
சொல்லறத் துறைகட் கேய்ந்த துணையுமா யெழிது மென்றோ
வில்லற மியற்று கிற்பா ரிருமையும் பெறுதற் கென்றே, (௩௯௫)

உலகநல் வினையுந் தான்முன் னுஞ்ஞறுபுண் ணியமு நொந்த
வலகிலவ் வறிஞ ராற்று மருந்தவப் பயனு மான
விலகலில் லாதவழி மூம் விடுங் கொலோ வெங்கட் காக
விலகு மாயிரத்துத் தொள்ளா யிரத்துநான் கென்னு மாண்டில்,

பான்மலி கடலை விட்டுப் பாரிடைப் பிறந்த செவ்விக்
கான்மலி வல்லி யொன்று காவியைப் பிறையை வில்லைத்
தேன்மலி குமிதழிப் பூத்துத் திகழ்வபோற் நிகழும் ரூப
மான்மலி நோக்க லீலா வத்யனங் கணைய மின்னே. (௩௯௬)

ஒங்குல கினுக்கே தன்னோ ருடல் பொரு ளாவி மூன்று
மூங்குளங் களிக்க நல்கு முத்தம ராம நாத
வீங்குள ராச தர்ம மியன்மனைத் தர்மங் காக்கப்
பாங்குள செல்வத் தர்ம பத்தினி யெனக்கொ டெய்வம். (௪00)

பெருமைசேர் குலத்தை மான்மைப் பெருங்குணங் காட்டு
மென்று, மருமைசேர் கலையின் சீரை யறிவுதான் நெறிக்கு மெ
ன்று, மொருமைசேர் தவத்தின் பேற்றை வாழ்வுதா னுணர்ந்
து மென்று, மிருமைசே ருலகஞ் சொன்ன விலக்கணத் திலக்
கே யாக, (௪0௧)

உயர்குடிப் பிறப்பு மோங்கு முத்தம குணமுந் கற்ற
வயர்விலாக் கலையு முன்செய் யருந்தவப் பேறு மேற்ற
பெயர்மனத் தருளு மிந்தப் பேர்ப்பெரு மாட்டி தன்பான்
மயர்வறக் காணு மேனும் வகுப்பது மிகைதா னன்றோ. (௪0௨)

பொருந்துநல் லழகாற் பூமின் பொறுமையாற் புவிமான் கொண்ட
மருந்துநேர் கணவற் காப்பால் வயங்குசா வித்தி ரிப்பெண்
டிருந்து நேர் நெறியால் வானிற் நிகழ்வட மீனங் கோம்பும்
வருந்துமில் லொழுக்கத் தாலவ் வாசகி நிகரா மன்றோ. (௪0௩)

தவம்பெறச் சமய தீக்கை தான்பெறச் சின்ன மான
சிவம்பெற வருத்தி ராக்கத் திருவடந் தரிக்க நீற்று
நவம்பெறப் பூதி பூண நாடரு மனுட யாக்கைப்
புவம்பெறக் கிடைக்கு மேனற் பாக்கிய மிதன்மே லுண்டோ.

ஆரியர் தமிழை மற்றை யாங்கிலக் கலைகள் கற்றுஞ்
சீரிய காட்சித் தாய் சித்திர வகையிற் றீர்ந்து
மோரிய நின்ற விர்த வுலகின துண்மை காட்டு
நேரிய ஞான தூலக் ணெறிப்பட வாய்தல் செய்தும், (சு௦௫)

ஆனஞர் னங்கை வந்தே யைம்புல னடக்கி யாங்கோர்
தானமேற் கலக்கும் யோக சாதனப் பயிற்சி யுற்று
மோனமேற் கதியா னந்த முத்தியங் கதற்கே யின்னு
முனமற் துலக மேத்து முயர்சிவ பத்தி வாய்ந்தும், (சு௦௬)

ஓதவந் துயர்ந்து மாத ருவர்க்கெலார் திலக மொத்தே
பாதவத் திலங்கை காக்கும் பார்த்திப னமைச்சுக் கேயந்த
மீதவப் பெருமைத் தான மேன்மைக ணடத்தற் கொத்த
மாதவம் புரிந்த லீலா வதியருந் துணைய தாக, (சு௦௭)

மானவர் கண்ணி னுள்ளு மனத்துஞர் தோற்றி நிற்பேர்ன்
றானவன் ராம நாதன் றருமபத் தினியுந் தர்னு
மானவல் லரசுக் கேற்ற வமைச்சியற் கருமத் தோடும்
வானவர் வாழ்த்தற் கொத்த மனையற மோம்பி யுற்றார். (சு௦௮)

உண்ணெகிழ்ந் துவந்து தன்னோ ருடலுக்குந் துணையர் மென்றே
தண்ணிய குணமு மேழைச் சனங்கண்மே லிரக்கந் தானு
நண்ணிய விர்த மாத நற்றுணை யான கால்
மெண்ணுமா யிரத்துத் தொள்ளா யிரத்துமே லைந்தா மான்டே

இன்னதோர் நாளிற் றஞ்செய் யிருந்தவப் பிண்ட மாக
நன்னல நிலையிற் கோளு நாளுமங் குலவி நிற்ப
வன்னமே வுற்ற வோர்பெண் மகவுவந் துதிக்கக் கண்டே
முன்னமுண் மகிழ்வின் மேலு முடிவிலா மகிழ்வு பூத்தார். (சு௦௯)

அற்பகற் பேணித் தொள்ளா யிரத்துட னிரண்டா மாண்டிற்
கற்கட கத்துத் திங்கள் கவினவந் துதித்தா ளுக்குச்
சொற்சிவ கர்ம சுந்த ரிப்பெயர் துலங்க விட்டே
நற்பக னுடிக் கல்வி நலம்பெறக் கற்க வைத்தார். (சு௧௦)

பாங்குறக் குழந்தைக் கேற்ற பக்குவ டெய்த வெய்த
வாங்கிலந் தமிழொ டின்னு மாரிய மதுவு நாளு
மோங்குறப் பயிற்றி மேலு மோதுவார் தம்மை நாடி
யிங்குற வதைத்து வைத்தா ரினியதே வார மோத, (சு௧௧)

குத்திர மிலாத கீதக் குலத்துளோர் தம்மைக் கூவிச்
சித்திர வினை நன்னைத் திவவுயாழ் தன்னை யாங்கே
பத்திர மாக வைத்துப் பாற்றினர் நாளு நாளும்
புத்திர வாஞ்சை கூரப் போற்றினர் வருவ தானார். (சு௧௨)

கவுஞ்சிலில் மீளவுமமைதல்

ஆண்டுக் ளாறு செல்ல வானபன் மூன்று மாண்டின்
மீண்டுநல் லமைச்ச னாக மேவினன் சங்க முள்ளோர்
வேண்டுசட் டங்க ளங்கண் வேண்டுமே னிறுத்தி யிட்டி
மீண்டுதென் னிலங்கைக் கான விதிகளை யமைக்கத் தானே, (சு௧௩)

தோற்றினன் ராம நாத துரைகவுஞ் சிலுக்கே யென்ன [னுஞ்
மாற்றமென் னமைச்சர்க் கெல்லா மகிழ்ச்சியோ வெறுப்போ வின்
சாற்றவும் வேண்டு மோதான் றனிவளத் திலங்கை மாந்தர்க்
கேற்றன வுளமே னல்ல விற்பமு மேன்மை தானும், (சு௧௪)

பரப்பினிற் பாயு நீர்க்குப் படுமனை வாய்த்த வாபோ
லிரப்பினி லலையு மாந்தர்க் கிருநிதி கிடைத்த வாபோற்
புரப்பினி லடங்கா யூர்க்குப் புரவல னமைந்த வாபோன்
முரப்பினில் வெதும்பு வார்க்கு முதிர்நிழ லெதிர்த வாபோல்,

ஆண்டுவந் தாறு மட்டு மாமுறை பிறழும் போதி
லீண்டுவந் தமைச்சர் மன்ன ரிளைத்துமே னுளத்து ளன்பு
பூண்டுவந் தேற்கத் தன்னோர் புண்ணியச் சமையுங் கொண்டே
மீண்டுவந் தையன் சங்கம் விரும்புமந் திரியே யானான். (சு௧௫)

வேறு

கோடு நீதி கொடிது கொடிதென
நாடு நீதி நலம்பெற வைத்தனன்
வாடு நீதி மதிவலர் தங்களை
நீடு நீதி நியாயங்கொ லென்றனன். (சு௧௬)

துடித்து நாட்டுளோர் சொல்லுங் குறைகளை
முடித்துத் தந்து முறையிது வாமெனப்
படித்துச் சொல்லியப் பார்த்திபன் றன்னைநே
ரிடித்துக் கூற விவற்குள தர்மமோ. (சகக)

சீரி னாடு திருத்தவுஞ் செல்வங்க
ஊரி னெங்கணு மோங்கவுஞ் செய்குவன்
றுரி னீங்கத் தரணிபற் கெங்கணும்
வாரி பொங்கி வரும்வகை செய்குவன். (சஉ௦)

காடு குன்று கழனி குளநதி
நாடு தோட்ட நகர் தெருவனை
வீடு வாவி விடவி நிலங்கடல்
கோடு சாவடி கோமனை யாவணம், (சஉ௧)

கூடி வரராக் குலங்கள் சமயங்க
டேடி நாடுபல் சேவைகள் வேலைக
ளீடி லாதவிவ் வீழத் திவையெலா
மாடி பென்ன வகத்து ளடக்குவன். (சஉ௨)

துளக்கு கின்றசொற் சேர்வில னாகியே
கிளக்கு மிந்தக் கிளரமைச் சற்கலால்
விளக்கு மீழ மிகுபொருள் யாவையு
மளக்கு மாற்ற லமைச்சரி னுர்க்குண்டே. (சஉ௩)

பொன்னம்பலவானேசராலய தர்மகர்த்தாப்பேறு

வேறு

மாத்தவத்தி னுயர்ந்ததந்தை தனதுபெய ரமையவைத்த
மலத்தின் சார்பை, நீத்தபொன்னம் பலவானேச் சுரன்றரும
நடாத்துமுறை நெறியை யந்நா, ளேத்தவருந் தனயரவர்ப் பின்
னுமடி யடியாக விவர்க்கு ளப்போ, முத்தவற்கென் றுரைத்த
படி யேகுமார சாமியெனு முதல்வன் றன்பின், (சஉ௪)

நிலங்குலவு முச்சுடருட் சிவசோதிச் சூரியனை நிகர்த்திட்
டெல்லா, நலங்குலவு மவதார புருடனிந்தச் சேர்ராம நாத வள்
ளல், புலங்குலவு மாயிரத்துத் தொளாயிரத்தோ டாருகப் புக
லு மாண்டிற், நலங்குலவு மருட்டரும கருத்தாவாய்த் திருப்ப
ணியுந் தருவான் வந்தான். (சஉ௫)

முன்னவர்க்கு ளிருவோரும் பூசைவிழாத் தனிவேறு முறை
மை தன்னிற், பின்னமிலா வகைநிறுவித் தாங்களனு தினமரு
ளும் பெருக்கி வந்தார், மன்னனிந்தச் சேர்ராம நாதனிலை மா
த்திரமோ மதித்துத் தானே, யின்னமுந்தான் றிருப்பணிகண்
முவேந்த ரியற்றியவா நியற்ற வென்றே, (சஉ௬)

செய்யமுத னூலெனவுஞ் சேர்ந்தவழி னூலெனவுஞ் செப்ப
நிற்கு, மையனரு ளாகமத்தை யாய்ந்ததற்கோ ரங்கமென
வறையு நுண்மைத், துய்ப்பெற்ப னூற்றுறைக ளையமறக் கற்று
லகந் துதிக்க மன்னும், வையமரு டாதைநிகர் சிற்பியனை யங்கு
நின்றும் வருவித் திங்கே, (சஉ௭)

திருந்தியகை வினையாளர் தமையுமுட னங்கழைத்துச் சிற்
பி யற்குப், பொருந்திபநல் விடமருளி நனியுவக்கும் வேதனமு
ம் போத நல்க, வருந்திபதன் சிற்பநுண்ணுல் விதிவழுவா தாய்
ந்தாய்ந்து வயங்கும் வண்ணம், விருந்தியலென் றதெயிர்க்க நூத
னமாய்த் திருப்பணிகள் விளைந்து செய்வான், (சஉ௮)

மன்னுகர்ப்பக் கிரகமர்த்த மடுத்தமகா மண்டபமேல் வா
ய்ப்ப பொன்றாய்த், துன்னுநப னத்துடனே யலங்கார மங்கத
னைத் தொடுத்திட்டுன்னும், பன்னுசபா மண்டபமென் றறுவ
கைத்தா யியம்புமண்ட பங்க டம்மை, முன்னுமுடம் பதின்மு
லா தாரமுத லாறிடமாய் மொழிந்த முன்னூல். (சஉ௯)

ஒண்ணு மருஞ் சிலைதிருத்தி மேலுமொளி பெற்றிடச்சி வு
ளிக ளிட்டுப், பண்ணுமலக் கமலவகை செய்துசுந்து தெரியா
மற் படுத்து வண்ணங், கண்ணுமனத் தொடுகவருங் காட்சிபெ
றக் கைத்தொழிலைக் காட்டி யிங்கே, யெண்ணுமறு வகைத்தா
கு மண்டபங்க ளெழிலமைய வியற்றி யின்னும், (சஉ௧௦)

கலங்குமத நாகமுட னைமெட்டுங் கூர்மமுந்தாங் கனங்க
டாங்க, விலங்குதிருத் தூபிகையை விதிதனக்கோ ரிலக்காக்கவி
தித்த பின்ன, ரிலங்குமுலை வயங்குமரி யாழிதூர கதங்களுட
னிலைகள் விட்டுத், துலங்குமடற் கதலிரும் பூத்துண்க ணிரை
நிரையே துதையத் தந்து, (ச௩௧)

பாங்குவருஞ் சுவரெழுப்பி நிலமுழுதுந் தழுவிசைகள் பாப்
பி யிட்டே, யோங்குமதில் கோபுரங்க ளணிவிதி யிவைகளெ
லா முன்னி யுன்னி, யீங்குவருஞ் சிற்பியர்கோ னின்னமுமே
திருப்பணிக ளியற்று கிற்கு, மாங்குசிவ னுலயத்தி லானதிருப்
பணிகளுக்கு மவதி யுண்டோ. (ச௩௨)

வேதவிதி யாய்ந்தகூர வோரிருவர் தமைநிறுவி விமலற் கே
ய்ந்த, வோதனநன் காக்குபரி சாரகரை யமைத்துநித மோவ
லின்றிச், சீதமலர் கொய்வதற்கு மலர்மலை கட்டுதற்குந் திருந்
து பத்தித், தாதரென வமைந்தபல வேவலரைத் தெரிந்தெடுத்
துத் தகவங் குய்த்து, (ச௩௩)

முந்துவருந் தாதைசிவ னடியாருக் கன்னமென்று முதத்தி
னோடுந், தந்துவருந் திருமடத்தை முன்னையினுந் திருத்திரனி
தயங்கச் செய்து, கொந்துவரும் பூந்தோட்டங் குறையாது ம
லர்தினமுந் கொடுக்க வைத்தே, யிந்துவருஞ் சமயிகளுக் கி
யைந்தவைக ளங்கெவையு மியற்றி யிட்டு, (ச௩௪)

சித்திதரு மறுகால மொருகடிகை வழுவாமற் றினங்க டோ
று, நித்தியநை மித்தியங்க ணிறுத்தியையன் ருனடத்தி நிய
தி செய்த, முத்திதரும் பங்குனிநல் விழாநடத்தி முழுதருளை
முன்னி யென்றும், பத்திமிக மார்கழியா திரையிலன்னப் பா
வாடை பரிவொ டிட்டு, (ச௩௫)

புலங்குலவு மமைச்சியலைச் செயுமூலக ஞானமட்டோ பொ
ற்புந் நென்று, நலங்குலவு மனுபூதி ஞானமுஞ்சேர் தருமராம
நாத வையன், நலங்குலவு மினையபல சீவதரும் கருத்தாவாய்த்
தவாம லின்று, நிலங்குலவு மாறுதிருப் பணியியற்று தாதனங்க
ணிகழ்த்தப் போமோ. (ச௩௬)

திங்களணி சடைமவுலிச் சிவபெருமான் நிருக்கோவி நிரு
ந்தச் செய்வோர், தங்களுயர் குடியிலெழு தலைமுறையோர் சிவ
கதியைச் சார்வ ரென்ற, வில்களவி விலாத்தரும் கருத்தாவா
யறம்பலவு மியற்றி வைகு, மெங்களரும் பொருள்ராம நாத
னுறுங் கதியினுக்கோ ரிலக்கு முண்டோ. (ச௩௭)

வேறு

வலங்கைமேன் மழுவை யேந்தும் வள்ளற்கத் தேயந் தன்னிற்
பொலங்கைமே லுயர்ந்த மூன்று புரவல ரமைத்த வாபோ
னலங்கைமே லோங்கு ராம நாதனென் றமருஞ் சீமா
னிலங்கைமே னகரி லிந்தத் திருப்பணி யியற்று விக்கும். (ச௩௮)

எண்ணவுந் தமிழிங் கில்லை யென்றுள நினைந்தே யையன்
விண்ணவன் கோவின் மேலை வீதியி னொருசா ராகப்
பண்ணமை யினோளுக் காகப் பரிந்தொரு கழகம் வைத்தே
நண்ணநன் காக வந்த நாள்களி னடத்தி வந்தான். (ச௩௯)

3. இங்கிலந்துக்கேகல்

எண்ணுமா யிரத்துத் தொள்ளா யிரத்துட் னேழா மரீண்டின்
நண்ணுமில் விலங்கைக் கான நலங்களைப் பெறுவா னுன்னி
யெண்ணுமீ ழுத்து வேந்தை யுவர்த்துத்தன் கருத்து முற்ற
விண்ணுநா ணிங்கி லாந்தின் மேவினன் கருணை யாளன். (ச௪௦)

வேறு

எங்களுக் கிதந்தரு மிராம நாதவேள்
சங்கமேல் வாதங்க டவிர்க்க வெண்ணியே
துங்கமோ டரசர்கோன் றோன்றி வைகுறு
மிங்கிலந் தேகினன் கருமம் வாய்க்கவே. (ச௪௧)

ஆருல களிக்குமே ரமைச்சர் மந்திரஞ்
சீருல வுற்றிடச் சேர்ந்து செய்குறுந்
தாருல வுறுத்தனிச் சங்க மெய்தித்தன்
பேருல வுற்றிடப் பெருமன் வைகியே. (ச௪௨)

அங்குதரின் கருதிய வனைத்து முற்றறத்
தங்குமப் புரத்திடைச் சார்ந்து சில்பக
லெங்குமுள் ளவாவ னேற்றுக் கைதா
விங்குதென் நிலங்கைமேன் மீண்டு மெய்தினான். (சச௩)

தந்தசெந் தமிழினிற் சாற்றப் போந்திடி
லுந்தவேந் தியல்களை யுறுத்தல் செய்திடா
தந்தவாங் கிலமுழு தாகச் செப்புறு
நந்தவி லாவகை நாடிக் காண்டி.ராஸ். (சச௪)

ஸ்ரீராமநாத லித்தியாலயதாபனம்

வேறு

மண்ணினி னுதித்த வெந்த மாந்தரே யெனினு மாக
வெண்ணினி லடங்காச் செல்வம் யாவையு மெய்தப் போமோ
பண்ணினி னோங்கச் சொன்ன பாய்க்கிய முழுதும் பெற்றே
விண்ணினி னுயர்ந்த சீர்த்தி மேவுசேர் ராமநாதன், (சச௫)

வானிடத் தமரர் நித்தம் வாழ்த்தவே யறங்கன் செய்யா
வானிடத் தைந்து மாட்டி யமலனை வணங்கிப் போற்றக்
கானிடத் திருந்து நோற்கக் கருவியே யான விந்த
மானிடப் பிறப்பி னாலே வருபய நெவைதா மென்றும், (சச௬)

மன்பெருஞ் செல்வப் பேறும் வளர்கலைப் பேறும் வேந்தர்
முன்பெரு முத்தி யோக முதன்மையாம் பேறும் பெற்ற
நன்பெரு மகன்றான் வந்த நாடுநற் சிறப்புற் றோங்கத்
தன்பெரும் பொருளா லீட்ட றருமமும் புகழு மென்றும், (சச௭)

ஒண்மைதா னிருக்கு மேனு முயர்திரு விருக்கு மேனும்
வண்மைதா னிருக்கு மேனும் வளர்கலை யிருக்கு மேனார்
திண்மைதா னிருக்கு மேனுஞ் சேவைக ளிருக்கு மேனு
முண்மைதா னானே யிந்த ளுனுட விராதே யென்றும், (சச௮)

என்னதா னியற்றத் தக்க தென்றுமுன் னிறைவி கேட்ப
வின்னதா மென்றே நாத நெடுத்துநா லெட்ட தாகச்
சொன்னதா னங்க டம்முட் டொடர்பசி தீர்க்கச் செய்யு
மன்னதா னத்தை யிங்கே யதிகமென் றறைவ ரேனும், (சச௯)

உண்ணும்போ தொழிந்து மீண்டு முறுபசி வராமற் போமோ
நண்ணும்பே றறத்தோ டின்ப நற்பொரு ளோடு வீடுன்
றோண்ணும்பே ருலகி விந்த வுயிர்த்துணைப் பொருள்க ணன்கு
மெண்ணும்போ துதவும் வித்யா தானந்தா னதிக மென்றும், (1)

சிந்தைமே னினைந்தே யந்தத் தினங்களிற் றுய்நா டான
விந்தயாழ்ப் பாண மெய்தி யினையசீர்ச் சிறுமி யர்க்காய்
நந்தலில் கழக மொன்றை நாட்டுது மெனத்தான் செப்ப
முந்தவே கருது நம்மோர் முழுமகிழ் வுடைய ரானார். (ச௫௧)

நீர்வள நிலவ ளங்கள் நிறைந்தநாட் டகத்து மத்திச்
சீர்வளம் வருவோர் தங்கிச் சேர்வதற் காம டங்க
ஞர்வளம் பலவு மெய்தி யுடுவிலோ டிணுவில் சுன்னைச்
சார்வளம் பொருந்துந் தானந் தகுமெனக் குறித்துப் பின்னர், (1)

சாலவும் விசால மான தரைகளைத் திருத்திப் பாங்க
ராலவே மதிலைப் போக்கி யணிபெறு படமொன் றுக்கிப்
போலவே பிறிதொன் றில்லாப் பொற்புள தாகத் தானே
நாலவும் வடக்குத் தெற்காய் நலம்பெற நேரெ டுத்தே, (ச௫௩)

வெண்சதைச் சுவர்க ளோட விசம்புலா வுறவெ முப்பிப்
பண்கலா நிலைக ணுட்டிப் படரொளி பரப்பி நோக்குங்
கண்சுழன் றிடுவா னல்ல கண்ணடிக் கபாட மிட்டி
விண்கட ரொழுமா றோங்க மேலைமா டிகளுஞ் செய்தே, (ச௫௪)

இலகணி வயங்கத் தூண்க ளெண்ணில நிறுவி யிட்டே
பலகணி வரிசை போக்கிப் பளிக்கொளிக் கதவஞ் சேர்த்தித்
திலகணி யாக மேலே சிகரங்க ளொழுப்பி யிந்த
வுலகணி யினித்தா னேதென் னுவந்தெடுத் துரைக்கத் தானே,

தயங்குசீர்ச் சிறுமி மார்க டார்தா மாக வைகி
வயங்குநற் கலைகள் கற்க வரிசையி லறைவ குத்தே
முயங்குபத் திமையா லென்று முதல்வனை யிரண்டு கால
மியங்குபெண் மகார்கள் போற்ற விவெந்ததா பனமுஞ் செய்தே,

துயிலிட நானத் தானத் துயநல் லுணவு வர்க்க
மயிலிடம் பந்தே யாதி யவரவர்க் கடுத்த வாடல்
பயிலிட மட்டிற் சாலை பசுநிரை யமர்கொட் டாச
மெயிலிட மிருந்த கீழ்பா வியந்திரக் கூப மின்னும், (ச௫௪)

இன்னகல் னூரி யோடு மிணைத்ததன் வடபா லாகப்
பொன்னவள் வாசஞ் செய்யும் பொற்புமிக் குடைய தாகிச்
சொன்னநற் சுகபோ கங்க டுய்த்துக்கொண் டமர்தற் கொத்த
நன்னவ மனைதான் வைக நலம்பெற வினித மைத்தே, (ச௫௫)

சீரிய கழகத் தோடு சேர்த்ததன் நென்பா லாக
நேரிய குணத்தி னுண்மை நெறிகளி னுயர்ந்தோ ராகிக்
காரிய முணர நின்ற கணக்கினர் விகிதஞ் செய்யு
மேரிய லமைந்த மன்ற மெவர்க்குமங் குதவச் செய்தே, (ச௫௬)

பற்றிய சிற்பர் தம்மாற் பலவணி யமையச் செய்து
முற்றிய காட்சித் தாய முகப்புக ளிலங்க வைத்தே
சுற்றிய சுவர்த்த லங்க டுதைந்தவெண் சுதைக ணின் னுஞ்
செற்றிய நிலவு பாங்கிற் செறியிரு மெப்பச் செய்தே, (ச௫௭)

விருத்தமாய்க் கழக வாயில் விழிக்கொரு விருந்தே யாகிப்
பொருத்தமா யிலங்கு நல்ல பூச்சேடி வகைகள் வைத்தே
நிருத்தமாய்க் கலைமா னென்று நிலவுகல் னூரி நேரிற்
நிருத்தமாய் மதில்வாய் தற்கண் டிகழயக் கபாட மிட்டே, (ச௫௮)

ஆனவா யிரத்துத் தொள்ளா யிரத்துமே லொன்பா னுண்டின்
மேனகல் னூரிக் கான வேலையா ரம்ப மாகிப்
போனமுன் றுண்டி லிங்கே புனற்குட் டிடங்கண் முற்றி
யினமி லுலகைக் காக்கு மிறையவ னருளி னாலே, (ச௫௯)

துளங்குபன் மூன்று மாண்டிற் சொற்றநற் நினத்தின் வேதந்
தளங்கமுன் னவர்க்கும் வாணி தனக்குமர்ச் சனைக ளாற்றி
விளங்கவே ராம நாத விதாலய மெனப்பேர் நாட்டி
புளங்களி கூட வித்தை யாரம்ப முயரச் செய்தான். (ச௬௦)

சுத்தநல் லுணவி னுக்குஞ் சுயமதப் பேற்றி னுக்கு
மத்தனைத் தொழுவ தற்கு மணியுடை யணிவ தற்கு
மொத்தவ ரமரு தற்கு முணருகின் ராம நாத
வித்தியா லயமே யல்லால் வேறிலைச் சிறுமி யர்க்கே. (ச௬௧)

சமையத்துக் கேற்ற தான சமயமே சமயம் யாருங்
குமையத்தந் துண்டு கற்றல் கூடுமென் பவர்க்குச் சாலா
நமையத்துக் காளா காத நலந்தரு மென்ப வர்க்கே
யமையத்தந் திருந்த வித்தி யாலய மிதுவொன் றன்றோ. (ச௬௨)

ஒதிதா னூட்டு மிந்த விதாலய முஞ்ற வின்றேற்
சோதிதா னிலங்கு சைவத் துயநஞ் சிறுமி கட்டுச்
சாதிதா னெங்கே யோங்குஞ் சமயந்தா னெங்கே யீச
னாதிதா னென்ப தெங்கே யானநல் லொழுக்க மெங்கே. (ச௬௩)

துயிலெமென் பநவைக் காக்குஞ் சோலையுள் விளங்கி நல்ல
வெயிலேயேய் ராம நாத வித்தியா லயத்தை நோக்கி
னெயிலேமுன் னெரித்த நாத னேந்திழை யோடு வைகுங்
கயிலையிற் றோற்று மென்றே கருதலாம் போலு மம்மா. (ச௬௪)

பெண்கள் ஆசிரியத்தமிழ்க்கலாசாலைத்தாபனம்

சீர்பெறத் தமிழ்க் ளாய்ந்து சிறுவர்க்குப் பாரிற் வல்ல
பேர்பெறக் கற்றுத் தேர்ந்த பெண்க ளாசிரிய ராகப்
பார்பெற வருதற் காங்கு பயில்கலா சாலை யொன்றை
யோர்பெற வமைத்த விந்த விதாலயத் திணைத்துக் கீழ்பால், (ச௬௫)

நீடுபித் திகைக ளாலு நெடியநற் சாலை யாலு
மாடுசா ளரங்க ளாலும் வருத்தபே ரறைக ளாலும்
கூடுமுற் றத்தி னாலுங் குலவவே யிருபா னாறி
னாடுபே ரறஞ்சால் ராம நாதவே ளமைத்துத் தந்தான். (ச௬௬)

குலந்தனி லொழுக்கந் தன்னிற் குலவுமா சாரந் தன்னிற்
நலந்தனி லளவைக் கேய்ந்த சைவநற் சமயந் தன்னிற்
கலந்தனி லுயர்ந்த விந்தக் கன்னிமார் கலைகள் கற்க
நலந்தனிற் கழகந் தந்த நன்றிதான் மறக்கப் போமோ. (ச௬௭)

பகவற்கீதை வியாக்கியானம்

வேறு

பாண்டுமகா ரைவருக்குஞ் சுயோதனர்க்குந் தாயமதாற் பகைமேற் கொண்டே, வேண்டுமுற வினர்குரவர் விறலசர் மற்றுமுளோர் மிடைந்து சுற்ற, வாண்டுபொருஞ் சமாக்களத்தி லானபெருந் தானைகளை யணிகள் செய்யாத், தூண்டுபரித் தேர் கடவித் தொடுத்தகணைச் சிலைகளுடன் றேற்று மெல்லே, (சஎக)

விடுமனைத் துரோணனைமே லவன்மகனைச் சல்லியனை விரு ம்பித் தாயங், கூடுமமர் தொடங்குகிற்குஞ் சுயோதனர்க ணுற் றுவரைக் குறித்து நொந்தே, நீடுமனத் துணர்ந்துநிலம் வெறு த்துநெடுந் தேரினினிடை நின்று நெஞ்சம், வாடுமனத் தருச்சுன ர்க்குச் சமர்புரிவான் மாமாயன் வகுத்த வுண்மை, (சஎஉ)

சாற்றுமது வேபகவற் கீதையென்பர் சோதாங்க டாயர் தந்தை, போற்றுமனை மக்களிது மாயமன நினைவெனத்தான் புகலு கிற்குந், தோற்றுமரும் பொருளமைந்த கீதையிதற் காங் காங்கே தொன்மை தொட்டுத், தேற்றுபல பொருண்மயங்கி யையமுறப் பலருமுரை செய்து வைத்தார். (சஎங)

அவ்வுரைக ளத்தனைபு மாய்ந்தாய்ந்து மதன்சார்பா யடுத்து நிற்குஞ், செவ்வுரைக ளாகியசித் தாந்தமவை யேழிரண்டுஞ் செப்பு கின்ற, வெவ்வுரைக ளாங்காங்கு விளக்கமுறத் தானறே டி யெடுத்துக் காட்டு, மிவ்வுரைக ளுரைகளென யாவருக்கும் பயன்பெறவே யியற்றி யிட்டான். (சஎச)

தத்துவசாத் திரஞானந் தகுராச யோகமுடன் றவநற் சார் பு, மொத்துவரப் பயின்றுலக வனுபவங்கண் முழுதுமொருங் கோர்ந்து வந்த, சத்துவமும் றுயர்ராம நாதவரி வாளனிது தரு ம மென்றே, யத்துவித முதற்பொருள்க ளனைத்தினையுங் கீதை யின்க ணமையத் தந்தான். (சஎரு)

எவர்கூறு துற்குமதன் முதன்மொழிக ளமையுமெனி னி னிய தன்றே, வவர்கூறுங் கீதைதனித் தமிழிதற்குப் பொரு ட்சிறப்பா லமையா தென்று, முவர்கூறுந் தேவமொழி யிந்நூ ற்குச் சாலுமென்று முளத்துக் கொண்டே, யிவர்கூறுங் கீதையி லே வடமொழிகண் மணிபோல விலங்கு மம்மா, (சஎசு)

பொருளினுக்கும் புகழினுக்குங் சலையினுக்கு மறிவினுக்கு ம் புனியைக் காக்கு, மருளினுக்கு மொருவடிவா யவதரித்த சே ர்ராம நாத வைய, னிருளினுக்கு விண்மணிபோ லொளிர்நகவந் கீதையெனு மிந்த தூற்கு, மருளினுக்கு மருந்தாக விளக்கியரு ம் பொருளையிவண் வரைந்து வைத்தான். (சஎஎ)

வேறு

கீதையோர் ஞான நூலக் கீதைக்கு ராம நாத மேதையோன் வியாக்கி யான மேதகு வியாக்கி யானம் யாதையோ விதற்கு நேரா யியம்புவ மிந்த வுண்மை பேதையோ ரறிவர் கொல்லோ பேசறி வாள் எல்லால், (சஎஅ)

தாக்கிய வமரைக் கைத்த தனஞ்சயற் குண்மை ஞானந் தாக்கிய வுறுதி கண்ணன் சொற்றதாங் கீதைக் கையன் பாக்கிய மெவர்க்கு மாகப் பயந்தநல் வியாக்கி யான மாக்கிய வாண்டு பன்னான் காண்டென வறைய லாமே. (சஎக)

ராமநாதீயமும் ஆத்திசூடிமந்திரவிளக்கமும்

நான்மறை முடிவு மூவர் நவின்றநற் றமிழு முன்னுட் டான்மறை முனிவர் சொல்லுந் தனிமணி வாச கப்பேர்க் கோன்மறை யவர்மொ ழிந்த கோவையு முத்திக் கேயந்த தேன்மறை ஞானச் சிர்வா சகத்துடன் சேர்ந்தொன் றாக, ()

நந்தலில் லாத ஞான நாயனா ரருளிச் செய்த முந்தறம் பொருளோ டின்ப மூன்றையுந் தெரித்துக் காட்டி யுந்தமன் னுலகம் போற்று முத்தா வேத மாதி வந்தபல் பெயர்கள் பெற்று வருந்தர்ம சாத்தி ரத்தில், (சஅக)

நாடுபா யிரத்தி னோடு நான்கி காரங் கட்டுக் கூடுபத் தொன்பா னுண்டிற் கோமகன் ராம நாதத் தேடுசேர்க் கலைவ லாளன் மேர்ந்துமேற் பொருள்க ளெல்லாம் பாடுசெந் தமிழின் வல்லோர் பகர்ந்துதஞ் சிரமேற் கொள்ள, ()

பதவுரை விருத்தி யின்னும் பலகருத் துரைக ளெஞ்சர்
திதமுற வரைந்து வாய்ப்ப ராமநா திய மென்றே
சதமுறப் பெயரு மிட்டுத் தந்துமே லாத்தி சூடிக்
குதவுநற் நரும ஞான வுரையுமொன் றியற்றி னானே. (சஅ௩)

சேனாபத்திய ஆஞ்ஞையும் 4. இங்கிலந்துக்கேகலும்
சிறைவிதேலும் தேசாதிபன் நீக்கமும்

வேறு

ஆற்றவருஞ் சீரிலங்கை மீதுபதி னேந்தாகு மாண்டுதன்னி
ற், சாற்றவருஞ் சிங்களர்க்குஞ் சோனகர்க்குந் தத்தமது சமய
மதின், போற்றவரும் விதிவிலக்கென் னுள்ளபல கொள்கைகளி
ன் பொருட்டேயாக, மாற்றவருங் கலகமொன்று கொளும்பு
முதற் பலவிடத்து மலிந்தனவால். (சஅ௪)

வாள்சுரிகை யீட்டிதண்டு வகோதயுகற் றேமரங்கள் வழங்
குதிற்பார், கொள்சொலிநேர் வருகுநரைக் கொல்லுகிற்பார் வீதி
களிற் குறுகிநிற்பார், நீள்சுவர்க ளிடித்திடுவார் மாடமனை மதி
ல்களுட லீறுசெய்வா, ராள்சுழிய வருந்திய வசுருட னரக்கரு
மென் றவரையொப்பார். (சஅ௫)

இப்பழிபென் றதுகருதா ரிருந்தமனை தொறுந்தொறும்
போ யிலங்குநல்ல, கற்பழியா மங்கையரைக் காதலிப்பார் கண
வருறிற் கடிந்திடுவார், சொற்பழியா மெனக்கருதார் தோற்றும்
த மானமனந் தூண்டவிங்ஙன், பொற்பழியா திருந்தபல நகர
மெலாம் வெகுண்டொருங்கே பொடித்திடுவார். (சஅ௬)

இருவகையி னிவரெழுந்திங் கிவ்வகையே யுயிர்களின்மே
விரக்கமின்றிப், பொருவகையு முயிர்களவண் பொன்றுவதும்
பொற்புடைய விடங்களெலா, மொருவகையே யழிவதுவு மோ
ர்த்தரசன் படைஞரையங் குய்த்துமுன்போல், வருவகையே ய
மர்த்தியுமக் கலகமின்னு மிகவுயிஞ்சி வருவகண்டே, (சஅ௭)

வேறு

அஞ்ச வேயவ ராற்ற டடக்குவீர்
விஞ்ச மேலும் வினைகள் புரிவரேற்
புஞ்ச மானவர் பொற்பரைக் கீழதா
யெஞ்ச வேவலி யேதுநீர் செய்குவீர். (சஅ௮)

சுற்றி நிற்பவர் சூழ்ச்சிசெய் வோர்களைப்
பற்றி வந்து படர்சிறை யாக்குவீர்
செற்றி நும்வலி செய்மின்க ளாமென
விற்பி தோர்பெற்றி யீழத்தே சாதிபன், (சஅ௯)

முந்த வுள்ள முறையது வாயினு
மந்த நீதி யடாதென் றுணர்கிலா
னிந்த வேலை யிதுதகு மென்றுகொல்
வந்த சட்டத்தை வாய்ப்புற நாட்டியே, (ச௫௦)

சாற்று மெல்லையச் சாமரி சாணையைப்
போற்று வன்றிறற் போர்ப்படை மன்னவர்
யாற்று கின்றனம் வந்த கலகமென்
றேற்ற மாநக ரெங்குந்தா மெய்தியே, (ச௫௧)

நாடு தம்மி னகரங்க டம்மில்லங்
கீடு சொல்ல வியலா வகையமர்
தேடு சோனகர் சிங்கள ராமிவர்
கூடு கூட்டத்துட் கோட்புலி பாய்ந்தென், (ச௫௨)

போய வெல்லை பொருவான் வருநரை
யாய மள்ள ரரையின்கீ ழாப்பெருங்
காய மாக்கியுங் கையுறப் பற்றியு
மாய நூக்கியும் வன்மைகள் காட்டினார். (ச௫௩)

காட்டு மெல்லை நடும்படை பாவிக்க
நீட்டு மெல்லை நெடுநகர் நாடுந்குங்
கேட்டு நின்றவர் கிட்டிநேர் நின்றவர்
கோட்டு நீரெனக் கோளடங் குற்றனர். (ச௫௪)

கணங்க ளன்னவர் காய்சின முள்ளவர்
குணங்க ளுள்ளவர் கோள்க டொடங்கின
ரிணங்க யாரு மிறைநகர் வீதிவாய்ப்
பிணங்க ணைக்கிப் பெரும்பய மெய்தினார். (ச௫௫)

தெருவ தெக்கணுந் திண்ணைக் ளெங்கணு
மருவ நின்றன மாமனை யெங்கணும்
வெருவ வந்தன வீதிக ளெங்கணு
மொருவ ரின்றி யொளித்தடங் குற்றனர். (சகக)

தாந்த மாமனை தங்குவ ரோடியே
சாந்த மானவர் தஞ்சமென் றெய்துவர்
காந்த நெஞ்சிற் கடுஞ்சின மூளினும்
வேந்த னுணை விலக்கவுங் கூடுமோ. (சகக)

வேறு

ஏற்றமுள பொருள்கவார்து மேந்திழைமார் கலங்கவைத்துந்
தோற்றமுள வீடிடித்துஞ் சோனகரைத் தொலைவுகண்ட
சீற்றமுள திறல்காட்டுஞ் சிங்களரி லோர்சிலரைத்
தேற்றமுள படைத்தலைவர் சிறையினிடைப் பற்றிவைத்தார். ()

ஒங்குபெரும் குடிப்பிறந்தோ ருயர்தனத்தோ ரக்காலம்
பாங்குபெற வரசியற்றும் பார்த்திபர்த மாபிலுளோ
ரேங்குபெரும் வறுமையுளோ ரேழைகளென் றெல்லோருந்
தீங்குபெற நேர்த்தகொடுஞ் சிறையகத்துப் புக்கனரே. (சகக)

மேனகரி னுடுகளின் வேந்தனமர் தருங்கொளும்பா
மாநகரி னுயர்ந்தபெரு வளங்களுட னமைந்திருந்த
சோனகரி னொருசிலரைச் சூழ்தமிழ ரொடுமாசன்
றானகரி னருங்காவற் றனிச்சிறைமே லிருக்கவைத்தான். (ரு௦௦)

சீருடைய விவ்விவங்கை சிங்களர்க டுபடுமெனப்
பேருடைய துண்மையன்றோ பெரிதுமிந்தச் சிங்களர்கள்
பாருடைய வவன்பணிப்பப் படர்சிறைக்கட் பட்டமையா
லேருடைய நாடுநக ரிழந்தனகாண் பொற்புகளே. (ரு௦௧)

நாடுநகர் நலிவதையு நடர்த்துகொடுங் கோலினையுங்
கூடுநகர் சிறைகளையுங் குறித்துமனங் கவன்றனன
னீடுநலம் புகழ்நீதி நிறைகருணை யறிவிவற்றற்
றேடுநகரேந் திரனாகித் திகழ்ராம நாநமன்னன். (ரு௦௨)

தரணிபதி வெகுளிதனைத் தானிறுவு சட்டமதை
முரணிவரும் வன்சிறையை முடித்துமென மனத்தமைத்தே
யரணியழல் போற்சினவி யருங்காவற் கிரக்கமுற்றே
யரணிவந்த விங்கிலந்துக் கரிதுசெல மனம்வலித்தான். (ரு௦௩)

கோனிதனை யுய்த்துணரான் கொடியுபிடி. விடாததுபோற்
றானிதனை நாட்டிநிற்பத் தகாதிதுவென் றேயவன்பா
லேனிதனை யெனவுரைத்து மெடுத்தியம்பா னாகவினி
நானிதனைக் காண்பலென நாடியெழுந் திட்டனனே. (ரு௦௪)

சாவதனைக் கருதாமற் சலதியினுஞ் சமாதன
லாவதனைத் தானினையா னவன்மனுக்கட் குற்றபெரு
நோவதனைக் கருதியுள நொந்துதுணிந் திங்கிலந்து
போவதனைப் பொருட்படுத்திப் புத்தியுள பத்தினிதான். (ரு௦௫)

மேவுமுயிர்க் குற்றபெரும் விபத்துகளை நீக்கிவொன்
கோவுநக ரேகியிவண் குறைமுழுதுந் தவிர்த்ததன்மேற்
தேவுநிக ரானதங்க டிருமுகத்தை நாடியிவண்
டாவுமெனக் கதிவிரைவிற் றருகவென விடைகொடுக்க, (ரு௦௬)

உரையிடத்து மடங்காத வுத்தமநற் பத்தினியார்
தரையிடத்துந் தாநிலுதான் ருழ்த்துடைக்குங் கலம்விடுத்துத்
திரையிடத்தும் பொருதுநிற்குஞ் சேர்மனிதன் போர்கருதார்
புரையிடத்து மன்னவனைப் போகெனவிட் டதுவியப்பே. (ரு௦௭)

கடன்முழுதும் பகைவருண்டு கலங்களுட னமுக்கிவொர்
தடம்போக விதுசமையந் தகுமோவென் றவர்தடுத்து
மிடம்போக வளவிலுயி ரிறந்துவிடக் கண்டுமினி
யுடம்போடு முயிரினைநா னோம்புவதென் னென்றெழுந்தான். ()

கலமுர்த்து தான்றுணிந்து கடுகிலா முதலுளிற
சலமுர்த்து மாக்கலத்தைத் தயங்கியபே ரமைச்சனுடன்
பிலமுர்த்து விடத்தாழ்த்த பேரிடமுஞ் சிவபெருமான்
வலமுர்த்து தருமருளான் மகிழ்வினுடன் கண்டனனே. (ரு௦௮)

போரிடத்திற் பொழுதுமுற்றும் போக்குமவர் புணரியுட்போய்
 னீரிடத்தி னுடைத்தாழ்த்த நின்றழந்த கலத்திருந்த
 பாரிடத்திற் சாரந்தவெண்ணெய் பரவையிடைப் பரந்திருத்த
 லோரிடத்திற் றேன் னுவது முத்தமன்றன் கண்டனனே. (ருக௦)

போரோடுந் திரியுமது பொடித்துடைக்கும் வன்மையது
 நீரோடுஞ் சுழியோடி நீசியிலெதிர்த் தேதுரத்த
 நேரோடுங் கப்பலிது நேராம லங்குமிங்குஞ்
 ருரோடு மோடுவதுந் தோன்றலிவன் கண்டனனே. (ருக௧)

இறையிருக்கு மவற்றிடுக்க னெய்துதற்குங் கடுங்காவற்
 சிறையிருக்கு மவர்குறைக டீர்வதற்கும் வினையுறா
 னிறையிருக்கு நெஞ்சிலச்ச நேராமன் முன்புவந்து
 கறையிருக்குங் கண்டனருள் கருணைநின்று காத்தருள், (ருக௨)

ஊக்கமதே துணைபாக வொலியெழுமார் கலிரீந்தி
 யாக்கமுள லண்டனெனு மரியபெரு நகரடைந்து
 தாக்கமுறு மனையெடுத்துத் தக்கவர்க ளானவர்க்கோர்
 நோக்கமுறத் தானதன்க ணைன்மையுடன் வைகினனே. (ருக௩)

சென்றிருக்கு மச்சமயஞ் சேர்மனரும் போரிவனு
 மென்றிருக்கு மச்சமய மெவரெனினும் போர்சிகழ்ச்சி
 நன்றிருக்கு நகரினிட நலிலவென நாவெடுத்தா
 லன்றிருக்கு மருங்காவ லானகடுஞ் சமயமம்மா.. (ருக௪)

பேருலகிற் பெரும்பாகம் பிரித்தானி ராச்சியத்தின்
 சீருலவு முதலமைச்சாய்ச் செங்கோலை நடத்திவரு
 நேருலவு முறையினன்பா னேர்ந்துமுகங் கொடுத்திருந்தே
 பாருலவு மிலங்கையுள பான்மையெலாம் பகருகிற்கும், (ருக௫)

சட்டமவ னாக்கினதுந் தான்வெறுத்து நிற்பதுவு
 நடட்டிகச் செய்ததுவு நலிந்துகிறை வைத்ததுவு
 மிட்டமுள வாசியலா லிருந்தகுடி சனங்களுக்குக்
 கட்டமிக வாவதுவுங் கருத்தமையக் கழறியின்னும், (ருக௬)

சீர்முழுதும் பெற்றதனிச் செங்கோலைச் செலுத்தியிர்தப்
 பார்முழுதும் புரக்குமெங்கள் பார்த்திபற்குப் பாக்கியமா
 யோர்முழுதும் பெற்றிலங்கு மிலங்கைநக ராள்வதற்கு
 நோர்முழுது மிலைபமைச்சே நெடுங்கலக மிருந்ததென்றும், (ருக௭)

நாட்டுமந்தச் சட்டமொன்று நலமுடைய தல்லவென்றும்
 வாட்டுமதி பதியையவண் மாற்றாமது நன்மையென்று
 நீட்டுமருஞ் சிறையினரை நீக்கிவைத்தன் முறையதென்று
 மீட்டுமதுப் புரையாத விதிமுறைகள் விளம்பியபின், (ருக௮)

தெரிந்துநெறி முறைநிறுவித் திருத்தியுல கெங்குமருள்
 புரிந்துயிரை யோம்பவரும் புந்தியுள மந்திரியீர்
 விரிந்துவளஞ் சாலிலங்கை மேலியவீர் நாட்கல்கம்
 பரிந்துவரை பட்டோலை பாருமெனக் கொடுத்துமின்னும், (ருக௯)

உன்னவருஞ் சமயிகளி லொவ்வொருவர் நெரிவுசெய்யா
 முன்னவரு மிருவரையேன் மூவரையே னால்வரையே
 லின்னவரு மிலங்கைசெல வேவியறிந் திடுதெனல
 மென்னவருஞ் சேர்ராம நாதனெடுத் தியம்பளவில், (ரு௯௦)

ஏருரைக்குஞ் சூழ்ச்சிவலோ னித்தனையுங் கேட்டுரைக்கு
 நீருரைக்கு முரைகளுண்மை நிகழ்த்துதுசாட் சிகளிதற்கேன்
 சீருரைக்கு மவணிகழ்ச்சி தினந்தினமு நாமறிவே
 நேருரைக்கு மொருவரினீர் நெடி துளத்து நினைகலென்றே, (ரு௯௧)

மதிமுழுதும் வாய்ந்தமுதன் மந்திரிநல் வாக்களித்து
 விதிமுழுது நாடியவண் விதிக்குவனென் றனுப்பியபின்
 பதிமுழுது மாளமைச்சர் பலருடனே தானாய்ந்து
 துதிமுழுதும்பெறுஞ்சூழ்ச்சித்துணைவனிதுசெய்தன்னால். (ரு௯௨)

வேறு

தலங்கைவர் தரசு செய்யுந் தரணிபர்க் கடாது கண்டாய்
 கலங்கவே வைத்த காவற் கடுஞ்சிறை விடுதல் வேண்டுந்
 துலங்குசீ ரறிஞர் நீதித் துரைமக்க ளமர்தற் கொத்த
 விலங்கைமே னின்று நீயு மில்விடை வருதல் வேண்டும். (ரு௯௩)

என்னவச் செய்தி வல்லே யிலங்கைமன் னவற்குப் போக்க
வன்னவன் கலங்கி யெங்க னையனாற் றலையே முன்னி
முன்னவன் கிடைத்த வேந்தின் முதன்மைபோய்த் தானு மன்றே
யின்னவன் சிறைக ணீக்கி யெழில்கொளிக்கிலந்துபுக்கான். (௫௨௪)

கோதுதான் போலர் யள்ளைக் கூற்றுநா ராசந் தோட்கத்
திதுதான் வந்த தென்றே சிந்தையுட் கலங்கி யந்தப்
போதுதான் பயண மாகிப் புரத்துளோர் தமக்கும் வெள்கி
யேதுதான் செய்வ னந்தோ விவனுமிங் கிலந்து புக்கான். (௫௨௫)

தான்முந் தவமு மில்லோர் தாரணி யிகழ்ந்து பேச
ஆனமும் பழியு மெய்தி யொதுங்கியே யடங்கு மாபோன்
மானமு மதிப்பு மின்றி மன்னவர் கோல மின்றி
யினமுந் தானு மாக விவனுமிங் கிலந்து சேர்ந்தான். (௫௨௬)

கறைகளை யிலாவ மைச்சன் கட்டளை யமைத்த வாறுஞ்
சிறைகளை விடுத்த வாறுஞ் செய்வது மயங்கி யந்நாட்
குறைகளை விளைத்த வேந்தன் கோனகர் தணந்த வாறு
முறைகளை யுடைய வீழ முழுவதும் பரந்த வன்றே. (௫௨௭)

தோற்றிய விலங்கை மட்டோ தொடுகடல் வளாகத் தோர்க்குச்
சாற்றிய வுதவி முற்றுந் தருமுப காரி யன்றே
வேற்றிய காவ னீக்கி யாருக்கு மொருங்கே யின்ப
மாற்றிய ராம நாத னருளுக்கு மவதி யுண்டோ. (௫௨௮)

தொன்மைகொள் ராம நாதத் துரைவரும் வரினெங் கட்டு
நன்மைகள் வருமென் றுற்ற நகரொடு நாட்டுள் ளோரும்
வன்மைகொள் சிறையி னோரும் வருமவன் வருகை நேர்ந்துந்
தன்மைக ணிகழ்ச்சி கேட்டுந் தாந்தமை யறியா ரானார். (௫௨௯)

நன்றுதா னமக்கெஞ் ஞூன்று நல்கிய ராம நாதத்
துன்றுபே ருடைய சீர்த்தித் துரைமக னங்கு நின்று
மின்றுதான் வருமோ நாளை யெய்துமோ வின்னுஞ் சின்னாட்
சென்றுதான் வருமோ வென்றே சிங்களர் வாவு காத்தார். (௫௩௦)

கொங்குநின் றுலவுந் தாரான் கோமகன் ராம நாத
னங்குநின் றரசன் செய்தி யனைத்தையுந் தெரிந்த பின்னர்ச்
சங்குநின் றுலவும் வாரித் தடங்கடந் திலங்கை யென்னு
மிங்குநின் றிலங்கு கிற்கு மெழிற்றுறை முகத்தைச் சேர்ந்தான். (௫௩௧)

காக்குந் கருணை யுள்ளோன் கவுரவ னுளமே னீதி
பூக்குந் குணங்க ளுள்ளோன் பூரணன் பொலிந்த ஞானந்
தேக்குந் பத்தி யுள்ளோன் சேருமென் றலங்கா சங்க
ளாக்குந் துறைமுகத்தை யறையவும் வேண்டு மோதான். (௫௩௨)

குறைமுக மாக மன்னுங் கொளும்புளோர் மற்று முள்ளோர்
நிறைமுக மாக வந்து நிரைநிரை யாக கிற்ப
வறைமுக வாரி நின்று மயிர்தமொன் றுதித்த வாபோற்
துறைமுக மதன்கண் வந்தே தோன்றினன் ராம நாதன். (௫௩௩)

புரையுறச் சிறையை நீக்கிப் புரவலன் றனையு மாற்றித்
தரையுறப் பேரை நாட்டித் தந்தசேர் ராம நாதத்
துரையுறச் சிறப்புச் செய்த துறைமுகந் தருமே யென்னிற்
கரையுறத் திரண்டு நிற்போர் காதலை யளக்க லாமோர். (௫௩௪)

வெற்பக நெருங்குங் கண்டி வேந்தமர் கொளும்பு காலி
கற்பக நாடு நேருங் கவினுள நாடு மற்று
மற்பகல் வருகை காத்தே யமர்ந்தசிங் களர்க ளேனோர்
பொற்பக மகிழ்வு பூப்பப் போந்தவ னுசை பொங்கி, (௫௩௫)

தோன்றன்மேல் வான மாரி வழங்கல்போற் கலமு மந்தச்
சான்றபே ராழி தானுந் தசையுமோர் சிநிதூந் தோற்று
தான்றசீர் மலரே யாக வாருயிர் மீண்டும் வந்தோர்
போன்றவர் மனங்க ளாசப் பூமழை பொழிந்து நின்றார். (௫௩௬)

சீதங்கொ ளாசி யோர்பாற் சிறந்தவாச் சியங்க ளோர்பா
னாகங்கொ ளினிமை யோர்பா னலம்பெறப் பாடிப் போற்றுங்
சீதங்கொ ளார்வ மோர்பாற் கிளர்ந்திடக் கருணை யாளன்
பேதங்கொ ளாகரி னுள்ள பெருந்துறை யிறங்கி நின்றான். (௫௩௭)

செய்யகோ விழுக்கு மன்னைத் தேசத்தா லகற்றி யீழ
முய்யவே காத்து வந்த வுத்தமன் ராம நாத
வையனே ராக யாரு மப்பொழு தொருங்கு கூடி
வையமே லெவர்க்கு மில்லா வகைபல வாசி செய்தார். (௫௩௮)

தூரிய மார்க்க ஞாய துரந்தார் தமிழ் ரந்தச்
சீரிய மதிப்பு வாய்ந்த சிங்கள ரருகு சாரத்
தேரினி விருத்தித் தங்கள் செங்கையாற் பற்றி வீதி
நேரினி விழுத்துப் போந்து னேன்மனையகத்துச்சேர்த்தார். (௫௩௯)

ஈங்குள னுறைக்க ணின்று மெழின்மனைக் கேகும் போதி
லாங்கிலர் மற்று முள்ளோ மாடவர் மகளிர் யாரும்
பாங்குள வீதிநின்றும் பலகணி வாய்த ணின்று
மோங்குமேன் மாடி நின்ற முற்று நோக்கித் தல்கெய்தார். (௫௪௦)

கருக்கலிற் கலங்குஞ் சட்டங் காட்டுமக் கால மெண்ணுர்
மருக்கலிற் றிகடார் வேந்தை மனத்துளா ராமை யாலே
திருக்கலி னுயர்ந்தோ ரேனோர் திருமுகங் காண நச்சித்
தெருக்கலின் வந்து வந்தே திரடி ளாக மொய்த்தார். (௫௪௧)

மாவுலா மனையி லையன் வதியவே களிமீ தூர்ந்து
கோவுலாங் கண்டி காலி கொளுப்புள தகுதி வாய்ந்தோர்
நாவுலாம் புகழி னனை நாடினர் குழுமி வந்து
பூவுலா மாலை சூட்டிப் போற்றியே சலந்தங் குற்றார். (௫௪௨)

சங்களை யுறங்குஞ் செய்ச்செஞ் சாலிநாட் டரசோ வென்பா
ருங்களை யெம்மைக் காப்பா னுதவின னிறைவ னென்பா
ரெங்களை யிடரி னீக்கி யெடுப்பவர் நீர்தா மென்பார்
தங்களை யலாமல் வேறு தந்தைதா யெமக்கா ரென்பார். (௫௪௩)

மண்ணமை வாச்சி யங்கண் மலிந்தவண் டழங்க வீ திக்
கண்ணமை யிடங்க ளெங்குங் கதலியுங் கழுது நாட்டி
யெண்ணமை யையன் றன்னை யிணைத்துர கதங்க ளீர்க்கும்
பண்ணமையிரதத் தேற்றிப் பவனியும் வரச்செய் தார்கள். (௫௪௪)

பவனிபோ மார்க்கந் தோறும் பலரணி யணியாய் நின்றே
யிவனிலோ கருணை பென்பா ரிளநகை முகத்தி லென்பார்
புவனியோ ருயிரோ வென்பார் புருடனு மிவனே யென்பார்
தவனிலோவிவனைப்போலத்தாணிமே ளுளரோவென்பார். (௫௪௫)

முந்தியே சிங்க ளத்தோ டாங்கில முறைதேர் தீரர்
புந்திசேர் ராம நாதன் புரியருந் திறமை யாவுஞ்
சந்தியேப் தெருக்க ளெங்குந் தத்தம துளத்தி லன்பொன்
றுந்தியே தங்கித் தங்கி யுபன்னியா சங்கள் செய்வார். (௫௪௬)

நேரினைத் தந்தா னென்பார் நீர்வள மலிந்த வெங்க
ஹரினைத் தந்தா னென்பா ருற்றவ ரோடு வாழு
மேரினைத் தந்தா னென்பா ரெண்ணுகிற் பலவ கைத்தாஞ்
சீரினைத் தந்தா னென்பார் தெருமனை யகங்க ளெங்கும். (௫௪௭)

சிங்களர் தனிற்பண் சேர்த்தித் தேனெனத் தெவிட்டா தாகப்
பொங்கவே யமைந்து நின்ற புகழ்மிகப் பொலிந்த கீதர்
தங்கட மாசை யாலே தனிமனை தெருக்கண் மற்றை
யெங்கனும் பாடிப் பாடி யிராப்பக லரியா துற்றார். (௫௪௮)

தத்தம மனைக் டோறுந் தயங்கவே ராம நாதச்
சித்திரப் படங்கள் வைத்துத் திரிகளுங் கொளுத்தித் தங்கள்
புத்துவைத் தொழுதாங் கென்றும் போற்றினர் வருவ ரென்னி
னுத்தம ராம நாத னுவர்க்குபர் தெய்வ மன்றோ. (௫௪௯)

கோளுடைக் கலகந் தன்னைக் குடிகளை யரசை விஞ்சும்
வாளுடைப் படைஞர் தம்மை மதித்துச்செங் கோலை நாட்டி
நீளுடை யிலங்கை முன்போ னேர்பெற நிறுத்தி நம்மை
யாளுடை ராம நாத னுற்றலே யாற்ற லம்மா. (௫௫௦)

தன்னுயிர் போல வேநற் றருமமு மருளும் போற்றி
மன்னுயிர் காக்கு மெங்கள் வள்ளலாம் ராம நாத
னின்னுயிர் வேண்டா னெய்தி யேற்றநீர்ப் படையிற் றப்பிப்
பின்னுயிர் பேணி வந்த பெருமைதெய் வீக மம்மா. (௫௫௧)

பாங்குறக் குடிகள் கோலும் பண்புற வுலகிற் றீமை
நீங்குற நெறிக ண்டி நிலவுறும் ராம நாதன்
சங்குற ராச தர்ம மியற்றியே நெடிது கால
மோங்குறக் கருணை யீச னுதவுறப் பணிதல் செய்வாம். (௫௫௨)

பரமேசுவரவித்தியாலய தாபனம்

வேறு

பொற்பமைந் துயர்குணம் பொலியப் பேதையர்
கற்பதற் காமொரு கழகந் தந்தபோற்
சொற்கலை யாண்மகார் தொடர்ந்து கற்றிடச்
சிற்பநற் கழகமுஞ் சிறக்கச் செய்யவே, (௫௫௩)

மன்னுநற் கருணையை மலிந்த தர்மத்தை
நன்னிலத் துயர்த்திய ராம நாதவே
டுன்னுதன் கருத்ததைச் சொல்லி யாமிட
முன்னியிற் குரையுமென் றுரைக்கு மெல்லையில், (௫௫௪)

சலநல மயல்களிற் றங்கு வேரீநலந்
தலநல முலாவியே சார்தற் காலம்
பலநல மமைந்ததாய்ப் பண்பு சான்றநற்
புலநல மார்தர்கள் புகன்ற தானந்தான், (௫௫௫)

நீருடைத் தாகியு நெருங்கிப் பற்பல
ஆருடைத் தாகியு முயர்ந்த விந்தியப்
பேருடைத் தாகியும் பிறங்கும் பல்வகைச்
சீருடைத் தாயது திருநெல் வேலியே, (௫௫௬)

ஏற்றநல் லிடமென வெடுத்துக் கொண்டி
னற்றவும் பெரும்பொனை யள்ளி வீசியே
மாற்றமற் றிலாவகை மலர்நி லங்களை
பூற்றமோ டமைதா வொருங்கு சேர்த்தோ, (௫௫௭)

தரவுமந் நிலங்களை சால வாலுற
மேவுநாற் புறங்களும் வேலி கோவியே
யேவுபன் னெழென வியம்பு மாண்டினிற்
பாவுநல் லிடத்தத்தி பாடி மிட்டுமேல், (௫௫௮)

வேறு

சீர்பெறு வடக்கு நின்னுந் தென்றிசை யாக வரங்க
ணைர்பெறும் படித்தாய் நீள நெடுஞ்சுவ ரெடுத்து மேலிற்
கார்பெறும் வரைக்கும் போக்கிக் கபாடங்க ணிலைக ளிட்டே
யேர்பெறுங் கீழ்பான் மேல்பா லிருந்துமா ணவர்கள் கற்க, (௫௫௯)

பண்ணுறு மறைவ் குத்துப் பார்க்குந் நுளமுங் கொள்ள
வெண்ணுறுஞ் சாள் சங்க ளிருநிரை யாகப் போக்கிக்
கண்ணுறக் கவர்வா னாகக் கண்ணடிக் கதவு மிட்டே
சுண்ணவெள் ளொளிக ளல்லிற் சுதாகர னுண வீச, (௫௬௦)

தெள்ளொளி முகப்பு வைத்துச் சிகரகோ புரமெ முப்பி
யொள்ளொளி கான்று மிக்க வுயர்வுட னகல நீளம்
வெள்ளொளி விளங்கும் பித்தி விதித்தநா தனங்க டம்மை
யுள்ளொளி ரிரண்டு கண்ண லுற்றுநோக்கிடுவ தெங்ஙன், (௫௬௧)

சாலவே யகல நீளந் தந்துய ரறைக ளாலு
மேலவே யிருந்து கற்க வேற்றசோ கரியத் தாலு
மாலவே யுலாவி நின்றற் காரெடுஞ் சாலை யாலும்
போலவே கழக மொன்று புகலுமா றிருந்த தில்லை, (௫௬௨)

சொற்கலா சாலைப் பாங்குந் தொடைதொடை யாகச் சேர்ந்து
நற்கலா வினோதர் வைகி நயந்துபன் னால்க ளாய்ந்து
கற்கலா மாறு நாடிக் கண்டகண் மீளா வண்ண
மற்கலா நிதியு நாண மண்டப மனைக மன்னும், (௫௬௩)

மேதகு வனப்பி னாலே விரன்மடித் திடுதற் கொண்ணு
தோதகு கலாசா லைக்க னெருபடித் தாகச் செய்தே
நாதகு மாறு கூறு நல்லகோ புரத்தோ டுற்ற
மீதகு முகப்பு முன்னர் விரிவுள முற்ற மன்னும், (௫௬௪)

அருந்திடற் கான தான மல்லினி னினிது தூக்கம்
பொருந்திடற் கான தானம் போதவே நானஞ் செய்யா
விருந்திடற் கான தான மெழும்புபந் தடித்துத் தேகந்
திருந்திடற் கான தானஞ் செவ்விதி னிருந்த வரங்கே, (௫௬௫)

சந்தத நானஞ் செய்யாத் தயங்குவெண் பூதி சாத்தி
வந்தநற் சிவானு பத்தி மனத்தின்மே லமுந்தச் செய்தே
யிர்தநற் கழக மைந்த ரிரண்டுகா லத்துந் தங்கள்
சிர்தனை யதுவே யாகச் சிவாலய மதுவுந் தந்தான். (௫௩௬)

கற்றதன் பயன்யா தென்னிற் கடவுடர் டொழுத லென்று
மற்றதன் பழக்கங் கற்று வருகையில் வானன் றென்றுஞ்
சொற்றதன் கலாசா லைக்கட் சோருமோ தொடங்கு மர்நா
ஞற்றதன் கருத்தாற் கோவி லோங்கவே யமைத்ததையன். (௫௩௭)

பற்பல வேலை யெல்லாம் பண்பெற வமைத்த பின்னர்
நற்பதி னென்பர் னாண்டி னைம்பெற நாடி மன்னன்
சொற்பர மேச்சு ரப்பேர் விதாலய நாமஞ் சூட்டிக்
கற்பவர் குழும் நன்னு ளாசம்பக் காட்சி செய்தான். (௫௩௮)

இப்பிவரீய் விழுந்த நன்னீ ரிலகுமுத் தாகு மாபோ
லொப்பிலா ராம நாத வுத்தம மகான்றன் செல்வஞ்
செப்பிலா மென்னத் தக்க சிவாலயத் திருப்ப ணிக்குந்
தப்பிலா விதால யத்துத் தனியறங் கட்டு மான. (௫௩௯)

இந்தயாழ்ப் பாண நாட்டுக் கிரண்டுகண் ணுகத் தோன்று
முந்தநல் லழகு சரீல்கல் லூரிக ளிரண்டி னாலும்
வந்தது தருமந் தானோ மண்ணுல குள்ள மட்டுஞ்
சந்ததி விளங்க வைத்துத் தன்பெயர் நின்று டாதோ. (௫௪௦)

உரியவர் கல்வி செல்வ முவர்பிறந் ததனா லென்னோ
வரியவ ராக வந்த வவனிமேற் பெயர்பெற் றாரோ
புரியற முடனே தோன்றிற் புகழொடு தோன்று மென்று
பெரியவர் புகன்ற வாதே பிறந்தவன் ராம நாதன். (௫௪௧)

தந்தைமுன் னின்று வேண்டத் தானதற் கிரங்கி நல்கு
முந்தைநாள் ராம நாத முர்த்திதன் வரத்தி னாலே
யிர்தநா லிலத்தில் வந்தே யிவனவ தகித்தா னென்கை
சிர்தைமே லர்ப்பவ தென்னோ திண்ணமே யாகு மன்றோ. (௫௪௨)

பார்செய்த தவந்தா னென்றே பகர்திடத் தோன்றி யீழ
நேர்செய்த வமைச்சே யாக நிலவுசேர் ராம நாத
னோர்செய்த விலங்கை தன்னி னிலங்குயாழ்ப் பாண நாட்டைச்
சீர்செய்த வதற்கு நாங்கள் செய்யுங்கைம் மாறு முண்டோ. (௫௪௩)

வேறு

பொருளினுக்கும் புகழினுக்கும் கலையினுக்கு மறிவினுக்கு
ம் புவியைக் காக்கு, மருளினுக்கு மொருவடி வா யவதரித்த சீர்
ராம நாத வைய, னிருளினுக்கு விண்மணிபோ னெல்வேலித்
னினமைத்த வெழிற்கல் லூரி, மருளினுக்கு மருந்தாக வட்டந்
லையுங் கற்பதற்கு வாய்த்த தொன்றே. (௫௪௪)

பட்டஞ்சூதேல்

வேறு

ஒங்குமர சுடனளவி யுலகோம்பு முறையமைத்தல்
தேங்குகுடி களுக்கியைந்த சீருடைய நெறியமைத்தல்
பாங்குவரு மெவர்குறையும் பார்த்தவர்க்குச் சுகமமைத்தல்
வீங்குபொரு டமக்குரிய விதமான வறமமைத்தல், (௫௪௫)

மந்திரயோ சனைக்குமுதன் மந்திரியர் யமைந்துவர
விந்திரனேர் போகமுற்று யின்பமிச நுகர்ந்துவரல்
சந்திரனல் லமுதமெனத் தனிக்கருணைச் சுரந்துவரல்
வந்திரவு பெறுமரன்பான் மனம்பதிந்து கசிந்துவரல், (௫௪௬)

மின்பொருட்டாற் கைதையினம் விரைமலர்க ளலர்த்திரிந்
தும், பொன்பொருட்டாற் புவிகளிக்கும் பொன்னெடுமின் பய
ன்பெறுமோ, மன்பொருட்டா யென்றுமிலை மதித்துக்கி யுண்
ர்த்திடுங்காற், மன்பொருட்டா யென்றுமிலைத் தானுலகுக் கு
ழைத்துவரல். (௫௪௭)

என்றுபுக நேவகுணம் ராசகுண மித்தனையு
நன்றுபெற மானுடைய நல்லிலங்கை யவதரித்தோன்
துன்றுபல தேயமெங்குந் தோற்றமுள தன்பெயரைச்
சென்றுநிலை நிற்கவைத்த சேர்ராம நாதனன்றோ. (௫௪௮)

கூட்டமுள சீரெவையுங் குறைவகலப் பெற்றுலகி
 னூட்டமுள சேர்ராம நாதனெனு மாமணிக்கு
 நீட்டமுள வரசதனு னிலவுறுவா னேர்ந்தலிக்கு
 மீட்டமுள வுயர்வான பட்டமுந்தா னெதற்காமோ. (௫௭௬)

தண்மைபெறுஞ் சங்குகளுட் டகும்பாஞ்ச சன்னியம்போ
 லொண்மைபெறும் பொன்களினு ஞாயந்தருசாம் பூதம்போற்
 றிண்மைபெறு மிவன்மனுவுட் சேர்ராம நாதனெனி
 லெண்மைபெறுஞ்சின்னமிந்தவேந்த லுக்குவேண்டுவதோ. (௫௮)

ஆட்சிபெறு மாங்கிலர்க ளரசியலிற் றொடங்குமநான்
 மாட்சிபெறும் பட்டமுள மந்திரியு மிவன்பாட்டன்
 சூட்சிபெறு மிலங்கையருட் சூட்டுநயிற் பட்டமுதற்
 காட்சிபெறு மாறிருந்த காவலனு மிவன்மாமன். (௫௮௧)

மன்னுகலை திருவறிவு மந்திரஞ்செய் யுயர்நீதி
 துன்னுதர்மங் கருணையெனச் சொன்னவிவை முழுதுமுற்றும்
 பன்னுபுகழோங்கிபதன் பரம்பரைபோர் குலமுறையென்
 றுன்னுமிவன் பட்டமுற வுளத்திலொருப் பட்டனனே. (௫௮௨)

எண்ணியவா யிரத்தியெண்ணூற் றென்பதின்மே லொன்பதென
 நண்ணியவாண் டதெனயந்தே நானிலத்தோர் கோலோச்சும்
 புண்ணியமா ராணியம்மாள் பொருந்துமெனத் தெரிந்தெடுத்துக்
 கண்ணியமாம் பட்டமொன்றைக் கனம்பெறுவான் சூட்டினனே. (௫௮௩)

சூட்டுமிதன் பொருளாய்ந்து சொல்லிடுங்கான் மிகவிரிவா
 யீட்டுமிதித் தானியெனும் ராச்சியத்து னுதித்திருநீ
 யோட்டுமொரு தாரகையா யோவாம லெத்திசையு
 நாட்டுபெரும் புகழோங்க நண்ணியிமைத் திடுதலன்றோ. (௫௮௪)

தாதுலவுந் தார்மார்பத் தமிழரெனுஞ் சாகியத்துண்
 மாதுலனே முன்னநயிற் பட்டமவண் வாங்கியபோ
 லோதுலகு மேன்மதிப்பா லுயர்ராம நாததுரை
 மாதுலவுஞ் சீயெம்சீப் பட்டமுதல் வாங்கினனே. (௫௮௫)

மானமொரு மூன்றினையு மதித்துக்கி யுயர்த்திவரும்
 வானமுயர் சீர்த்தியுள மாராம நாததுரைக்
 கானவிரு பானொடொன்றி னணிமகுட வர்த்தனன்
 ருனமுயர் வுற்றநயிற் பட்டமொன்று தான்கொடுத்தான். (௫௮௬)

உற்றவிரு பட்டமலா லுலகினொரு மதிப்பினுக்காய்ப்
 பெற்றபல பட்டமுள பேசுகின்னம் பலவுளவாற்
 கற்றகலை யமைச்சரசு கருணைபெருஞ் செல்வமிவை
 முற்றவுள வேந்தலுக்கு முதன்மைபட்டர் தான்றருமோ. (௫௮௭)

வேறு

ஆர்த்திகொ ளவரைச் சேர்ந்தே யவாவர்க் கேற்ற மான
 சீர்த்திகள் கொடுத்துத் தம்பாற் சிறப்பிலா திருந்து நெஞ்சிற்
 பூர்த்திகொண் டெக மென்றும் போற்றிய ராம நாதப்
 பார்த்திபற் சேர்ந்தே யிர்த்தப் பட்டங்கள் சிறந்த வம்மா. (௫௮௮)

ஏன்றநற் நவங்கள் செய்து மின்னுயிர்க் கிரங்கி யுற்றுந்
 தோன்றுகிற் புகழொ டென்ற சொற்படி தோன்றப் பெற்று [ம்
 மான்றுகோ லோச்சும் வேந்தோ டவனியாள் முறைகள் கோத்து
 வான் துலங் கிடுவோ ரிந்த மந்திரிக் குடும்பத் தோமோ. (௫௮௯)

அருணாசலமுதலியார்பட்டம்பெறுதல்

வேறு

சலமொழி குணத்தினன் நருமச் சிந்தைய
 னலமெனக் கற்றவ னடக்க முள்ளவன்
 பலமொழி யாரொடும் பகர்த லில்லவ்
 னலமெனக் கண்டதை நயக்கு நீதியன். (௫௯0)

சீருல விலங்கைமேற் றிலக மானவ
 னுருல கோம்புநல் லமைச்சின் வாய்ந்தவன்
 பாருல சத்தவர் பணியுஞ் சீர்த்திய
 னேருல வாதலில் லியலைக் தாப்பவன். (௫௯௧)

காமரு வருளினன் கடவுட் பத்திய
னேமரு மரசர்கை யேந்துஞ் சியன்
றேமரு மண்ணர்க டிருட்டி பொப்பவ
னாமரு னாசல மறியின் மேலையோன்.

(ருகூஉ)

ஆனவ னரசியற் கமைந்த நீதியின்
மான்வ னாமென மதித்து மன்னவன்
ருனவ னேர்பெறீ இத் தயங்கு பட்டமொன்
றேனவ ரேத்துற வினிகிற் றந்தனன்.

(ருகூங்)

துன்னிய வாண்பென் னான்கு தோற்றிடக்
கொன்னியன் மந்திரிக் குடும்பம் வாழ்வுறப்
பொன்னிய லிலங்கைசீர் பொலிந்து மன்றுறப்
பன்னிய விவனயிற் பட்டம் பெற்றனன்.

(ருகூச)

மேதினி போற்றிய மேன்மைத் தம்முனே
டேதினி யுரைக்குவ தியைந்துற் றிங்கிவன்
றீதினி லுறாவகை தென்னி லங்கையா
மாதினி யாண்மன மகிழ வைத்தனன்.

(ருகூரு)

இட்டமு மாவரே லிலங்கைக் கேய்த்தநற்
சட்டமுந் தருவரேற் றங்கு மாந்தரின்
கட்டமுந் தவிர்ப்பரேற் கதிப்புத் தந்திடும்
பட்டமும் பெறுவரேற் பகர்வ தென்கொலேர்.

(ருகூசு)

திருச்செந்தூர் விழாநடைபெறுத்தல்

பொங்கிய வசுரர் தம்மைப் பொன்றுவித் தமரர்க் குற்ற
வங்கியல் சிறையை நீக்க வாறுமா முகத்துப் புத்தேள்
கொங்கியல் கயிலை நின்னுங் குவலய மிசையே வந்து
தங்கிய செல்வ மோங்குந் தன்மது செந்து ராமால்.

(ருகூஎ)

நீர்தரத் தனிதங் கேட்டே நெடுங்கரைக் கண்ண தாகச்
சேர்தரக் கருணை கூரச் செந்தில்வாழ் கந்த வேளுக்
கார்தரக் காலங் கால மருச்சுனை விழாக்க ளென்று
நேர்தரக் காவல் வேந்தர் நிபந்தனை யமைத்து வைத்தார்.

(ருகூஅ)

சேர்த்திய நெறிக டப்பார் திரிசுதந் தரர்க ளென்னுஞ்
சீர்த்திகொ ளந்த னாளர் திருவிழாப் பூசை யின்னு
மார்த்தியார் பிராயச் சித்த மானவை யெவையு மங்கண்
பூர்த்திய தாக நாடிப் பொற்புட னியற்று வாரால்.

(ருகூக)

தீதக றலத்தி லிந்தச் செயலையா ரறியா ராங்கோர்
கோதகல் விழவுக் காலங் கொள்ளேநோய் பரவிற் றென்றே
பாதக மென்ப தெண்ணூர் பண்டிதர் பகரக் கேட்டுத்
தோதகன் பகுதி நீதித் துரைவிழாத் தடைசெய் திட்டான்.

(ருகூ௦)

கொற்றவன் றடுக்கு மாறுங் கொள்ளேநோய் பரவு மாறு
நிற்றலு நடந்து வந்த நிபந்தனை தவறு மாறுஞ்
சுற்றமன் னுற்ற யாருந் துடித்திடு மாறும் யாவுந்
தெற்றென வுணர்ந்து நின்ற திரிசுதந் தரத்த ரானோர்,

(ருகூ௧)

காக்குறு மரச னிட்ட கட்டளை விலக்கு தற்கு
மாக்குறு விழாவை யிந்நா ளயருவிப் பதற்கு மாக
நோக்குறு பொழுதிற் றக்க நோன்மையோ றிவண்யா ரீதை
நீக்குறு திறவின்வாய் த்தநெடுந்தகைகொளும்பிலுண்டால்.

(ருகூ௨)

ஓண்மையாற் பெரிய னென்று மோதலாற் பெரிய னீயும்
வண்மையாற் பெரியன் மன்னும் வளந்தனாற் பெரியன் பேசு
முண்மையாற் பெரியன் செய்யு முதலியாற் பெரிய னுள்ளத்
திண்மையாற் பெரியன் கண்டிர் சேர்ராம நாத மன்னன்.

(ருகூ௩)

ஆற்றெனு தாக நேரு மாபத்துச் சகாய னாகி
வேற்றுமை யாக வந்த விபத்துக் கடிக்கத் தானே
தோற்றிய ராம நாதத் தோன்றலின் டிற்ற லன்றி
யேற்றவா பத்து நீங்கா தென்றன சொருங்கே யாரும்.

(ருகூ௪)

ஆதலே கரும மென்ன வந்தனர்த் தலையா யுள்ளோர்
நோதலே வரினு மின்னே துவல்கொளும் பினுக்கு யாங்கள்
போதலே நலமென் றோர்ந்து பொழுததிற் பயண மாகிக்
காதலே யொழுக்க மாகக் கடலையுங் கடந்திட் டாரே. (௧௦௫)

சகங்கண்டு மருள வோங்குந் தனமொளிர் கொள்ளும்பிற் சேய்
சகங்கண்டு வாழ்வு மன்னுந் திரிசுதந் தரத்தர் தூயோன் [செய்
முகங்கண்டு மகிழ்வு தூங்கி முகத்தினு மலர்ச்சி மிக்க
வகங்கண்டு களிப்பு விஞ்சி யாசியோ டமர்ந்தா ரங்கண். (௧௦௬)

வதுநீர் வந்த செய்தி யாவையும் விரித்தெ னக்கண்
டோதுவி ரென்றே யைய னுவப்புடன் வினவா நிற்பத்
திதுதீர் தரவே வேட்குந் திரிசுதந் தரர்க ளானே
ரீதுநா மீண்டு வந்த தெனவெடுத் தனைத்துஞ் சொற்றார். (௧௦௭)

ஆங்குது கேட்ட போதே யறுமுகன் விழவுக் கேயோ
திங்குவந் தடுப்ப தென்னாச் சிந்தைநொந் தவரை நோக்கித்
தாங்குவேல் பணித்துச் சூரைத் தடிந்தவ னருளு மேது
மீங்குநீ ரழுங்கல் வேண்டா மினிவிழா நடக்கு மென்றான். (௧௦௮)

மறுமுக நோக்கா ராகி மனமொழி காய மொன்று
யுறுமுக நான்கிற் பின்ன யுளகலி யுகத்து நாங்கள்
பெறுமுக நீயே யென்று பேணுவோர்க் குதவுஞ் செந்தூ
ரறுமுக னெமக்கு நல்கு மருட்டிற் மிருந்த வாதே. (௧௦௯)

தெருட்டுறு மிராம நாதச் செம்மலார் துணிபிற் சொற்ற
வருட்டுறு மமுதந் தங்க ளஞ்செனிப் பட்ட போதி
விருட்டுறு நிலத்துந் றோரை யெடுத்துவெள் ளிடைவிட் டென்ன
மருட்டுறு மனமு மெய்யு மகிழ்ந்துபூ ரிப்ப தானார். (௧௧௦)

சண்முகன் சிறப்புச் சற்றே தடைப்படி னமுதத் திங்கட்
டண்முகன் ராம நாதன் றரிக்குமோ லுக்கி நின்ற
பண்முகம் பரந்த பார்மேற் பண்ணவர் தமையுங் கொண்டே
விண்முகம் போலுஞ் செந்தூர் மேவின னமர்ந்தா னங்கண். (௧௧௧)

தீர்த்தன குறைக ளென்றே திருச்செந்தூர் நாதந் போற்றிச்
சேர்த்தன ருவகை பொங்கத் திரிசுநந் தரர்க ளேனோர்
சார்த்தனர் ராம நாத தருமபூ பதிபா லாக
நேர்த்தன யாவு நேராய் நின்றுமுன் முறையிட் டாரே. (௧௧௨)

தனையது நாடிக் கூறச் சண்முகன் விழவுக் கிந்த
வினையது வாரா தென்றும் வேறுளோர் தம்மைப் பற்றி
யினையது செய்மி னென்றே பெழுதுத நகுமோ வென்று
மனையது தீரத் தேச வதிபற்கே வரைந்து விட்டான். (௧௧௩)

திண்மைசே ருளத்தி னோடுஞ் சென்னைமே விருந்த தன்பா
லண்மைசேர் நண்டார் தேச வதிபனுங் கண்ட போதே
வண்மைசேர் ராம நாதன் வரைதலை மறுப்ப னோதா
னெண்மைசேர் விழவு செய்வா னுத்தர வளித்து விட்டான். (௧௧௪)

பாங்குறு நீதி மானும் பண்டிதர் தாழ் நானா
வாங்குறு மிராம நாத வண்ணற னுற்ற லாலே
யோங்குறு மாவைக் கீண்ட வொருதனி வேலி னுற்குத்
தேங்குறு வரிசை யோடுந் திருவிழா நடைபெற் றன்றே. (௧௧௫)

திருவரு ஞடைய சேய்தன் திருச்செந்தூர் விழாக்கண் முற்றுங்
குருவருள் ஞானச் செல்வன் குறைகணேர்த் தவர்க்கு நாடித்
தருவரு ளிராம நாதன் றரிசனஞ் செய்து மீண்டும்
பொருவரு கொளும்பு நண்ணிப் பொற்புட னமர்வ தானான். (௧௧௬)

வையமே லாதே யாக வருப்படை வீடு தோறுஞ்
செய்யுந் கருணை பொங்கத் திருவிளை பாடல் செய்யு
மையனக் கீரனாரை யடுத்துவந் தருளு மாபோற்
கையனென் றனக்குந் தன்னோர் கடைக்கணைக் கருளு மென்றும். (௧௧௭)

திருமயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவமகாசபையில்
அக்கிராசனம்வகித்தல்

மன்னெயில் மகேந்தி ரத்தில் வானவச் சிறையை வைத்தே
தன்னைமற் றெவரும் போற்றத் தனியர சாண்ட சூரைக்
கொன்னயில் விடுத்துச் செற்ற குமரவே ளாமருந் தானஞ்
சென்னையி னொருசா ரான திருமயி லாப்பூ ராமால். (கூகஅ)

நிறையினை யுடைய தாக நேர்பொரு ளறிஞ ராயு
முறையினை யெடுத்துக் காட்டி மூன்றுபா லமைத்துப் பற்பல்
துறையினை யுடையார் யாருந் துதிக்கவே தமிழி னாய
மறையினை யருளும் ஞான வள்ளுவன் சமாதி யிங்கே. (கூகக)

கூறுவள் ளுவன்ச மாதிக் கோவினின் பிராகா ரத்திற்
நேறுபன் னேழா மான்டிற் சேர்வுறு மானி யைந்தி
லேறுசீர் நாய னாரை பெண்ணுஞ் பகத்துக் காக
மாறுதீர் வள்ளு வப்பேர் மகாசபை கூட லுற்றார். (கூக௦)

நாயனார் மான்மி யத்தை நன்றுதாம் விளக்கு தற்கு
நாயனார் ஞாப கத்தை நாட்டமண் டபஞ்செய் தற்கு
நாயனார் நூலு மற்று நாடியச் சிடுவ தற்கு
நாயனார் பொருட்டி னாலே நற்சபை கூட லான. (கூக௧)

வள்ளுவ ஞாப கத்து மகாசபைக் கதிபன் நேரிற்
றெள்ளுசீர் ராம நாதச் செம்மறா னென்று மிக்க
வள்ளிய னான சீனி வாசநல் லையங் காரங்
குள்ளாற நினைந்து யார்க்கு முரைக்குவ னினைய வாறே. (கூக௨)

வித்துவ சபைக்கு வாய்ந்த விளங்கொளி மகுட மாக
மத்தியில் ராம நாதப் பிரபுதான் வயங்கு கிற்கு
முத்திசேர் நாய னார்த முதல்வருஞ் சபைக்கு யாரை
மத்திய மகுட மாக வரிப்பதென் றெனையே கேட்டார். (கூக௩)

மற்றவர் வினாவும் போதின் மருளிலா வெனது நெஞ்சந்
தெற்றென வாய்ந்து வல்ல செந்தமிழ்க் கிடமே யாகி
யுற்றசேர் ராம நாத வுத்தம புருடன் றன்னைப்
பற்றிமற்றொன்றைநோக்கா திலங்கைமேற்பாய்ந்ததன்றே. (கூக௪)

எண்ணுநா வலர்கள் கூடு மேற்றமாஞ் சபைக்கு மத்தி
நண்ணுநா யகமாய் நின்று நடாத்துமுத் தமனு மாவான்
மண்ணுளோர் துதிக்கத் தோன்று மன்னவன் ராம நாதப்
பண்ணுளோனென்றேநெஞ்சிற் பதிந்ததென்னபிப்பிராயம். (கூக௫)

இலக்கண லக்கி யத்தி லெய்துபே ரபிமா னத்தோன்
நலக்கணே மயலைத் தள்ளுந் தத்துவ ஞான முள்ளோ
னலக்கணற் றிலங்கைக் கின்னோ னாற்றுகைங் கரிய மற்று
நிலக்கணே யாருந் தேர்வர் நீவிரு மறிதி ரன்றோ. (கூக௬)

நேருற வமைத்த சட்ட நிபுண சபைக்க மைச்சாய்ச்
சாருற விருந்த தங்கள் சாதியன் ரெனினு முக்கிச்
சேருற விவனை வைத்தார் சிங்கள ராகி லைய
ஞருற வெமக்கு மட்டோ வவர்க்குமன் புடைய னன்றோ. (கூக௭)

புண்ணியன் புலவர் போற்றும் புகழினன் போதன் மிக்க
கண்ணிய னிலங்கை யாளும் காவலன் முதல மைச்சன்
குண்ணியன் கருணை யாளன் குலவுயாழ்ப் பாணத் துள்ள
பண்ணியல் விதால யங்கள் பரவுப காரங் காட்டும். (கூக௮)

ஏற்றமார் ராம நாதற் கெய்துநற் சிறப்பை யெல்லா
மாற்றவே சீனி வாச வையங்கா ரெடுத்துக் காட்டி
மாற்றமென் னாய னார்த மகாசபைக் கழையி னென்னச்
சாற்றவே கேட்ட தக்கோர் தகுமென வொருப்பட்டாரே. (கூக௯)

தெரித்தனர் கலை ளாய்ந்தோர் செல்வர்க ளினைய சில்லோர்
பரித்தன தனத்தாற் றுமும் பாக்கியக் கொளும்பு நண்ணித்
தரித்தன ரமைய நோக்கி வள்ளுவ சபைக்குத் தம்மை
வரித்தனம் வருதல் வேண்டு மகாசபை சிறக்க வென்றார். (கூக௧௦)

என்றிவர் வேண்டு மெல்லெ யெண்ணுபு ராம நாத
என்றிவர் வருகை யென்னு நாடின னுபசு ரித்துக்
குன்றிவர் மயிலாப் பூர்க்குக் குறையிலை வருதற் கென்றான்
மன்றிவர் பான்மை வேண்டின் மறுக்குமோ ராம நாதன். (கூநக)

பொருமயி லேந்துஞ் செவ்வேள் பொற்புடன் வீற்றி ருக்குந்
திருமயி லாப்பூர் நின்றுஞ் சேர்வர வதுநேர் நோக்கி
யொருமயி லளவு மிக்கோ ருவந்துமங் கலங்கள் செய்யப்
பெருமையி லையன் வந்தே பிறங்குசீர்ப் பதிக்க னுற்றான். (கூநஉ)

கற்றபே ரறிஞர் செல்வர் காவலர் சேவை செய்வோர்
முற்றவே யொருங்கு கூடி முகமனோ டளவ ளர்வி
யுற்றபோ திராம நாத வுத்தம புருடன் யார்க்கு
மற்றமே யுறமற் றுனு மறைந்தன னுபசா ரங்கள். (கூநங)

வள்ளுவ மான்மி யத்தை வளர்தர விளக்கு தற்கு
முள்ளுளா பகத்து மாட மொன்றிவ ணியற்று தற்குந்
தெள்ளுநா லாய்தே யச்சிற் றிருத்தியச் சிடுவ தற்கும்
வள்ளியோ யவர்தம் பேரான் மகாசபை கூட்ட லானேம். (கூநச)

கற்றுள கலேசேர் செல்வங் கருணைநன் மதிய மைச்சுச்
சுற்றுள சீர்த்தி யீகை துலங்கிய பிரபுத் தன்மை
பெற்றுள மாந்தர் தம்மைப் பெரிதுநா மாய்ந்து நோக்கி
முற்றுள தாங்க ளல்லான் மொழியுங்கா லிங்கா ரென்றே. (கூநடு)

வள்ளுவ மகாச பைக்கு வரித்தன மவைக்குத் தாங்க
ஊள்ளுவந் தமர்ந்து நன்று நடாத்துத றகுதி யாகு
முள்ளுவந் திதுவேண் டிறே முதிசைத் தம்பிக் கென்றுங்
கள்ளுவந் தூட்டிந் தாராய் கருத்தினி லெமக்கீ திச்சை. (கூநசு)

எண்ணிய பொருள்க ளாயா விலாவகத் துணரக் காட்டு
துண்ணிய வுணர்வான் மேலோய் நுமக்கியாம் புகலப் போமோ
தண்ணிய குணத்தாற் சீராத் தருமத்தான் ஞானந் தன்னுற்
கண்ணிய மான வேந்தே கைக்கொளல் கடனீ தென்றார். (கூநஎ)

சான்றபே ரறிஞ் சாகித் தக்கவ ரென்று வேண்டி
னுன்றமேன் மக்க ளானோ ரதனையு மறுப்பர் கொல்லோ
தோன்றவே திசைக டோறுஞ் சூழ்புகழ் நிறுவி யிட்ட
வேன்றசேர் ராம நாத வேந்தலு மதற்கி சைந்தான். (கூநஅ)

வேறு

ஆங்குதிரு வள்ளுவனா ராலயத்தி னொருசாரி
னோங்குதிரு வாளருட னொளிபெறுமற் றெல்லோருந்
தாங்குதிரு வாய்ந்ததெனச் சாற்றமிக விரிந்துயர்ந்து
தேங்குதிரு வார்சபையைச் சித்திரமா யலங்கரித்தார். (கூநக)

செந்தமிழுக் குரியபற்ப நேயமுள வுத்தமருஞ்
சிந்துதிரை சூழிலங்கைச் சிரமான ரத்தினமும்
வந்தபடி கண்டியர்கை வல்லவர்க ளமைத்தன வே
விந்திரனின்சபையழகென்றிசையாமலெதையிசைப்பேம். (கூநச)

வேறு

பக்கநோக் கிலாத நீதி பதிகண்மேன் ஞாய வாதர்
மிக்கவண் டமிழின் வல்ல வித்துவக் குழாங்கள் செல்வர்
தொக்கமேற் குடிப்பி றந்தோர் சொல்லின யிரத்துக் கொன்றுய்த்
தக்கவ ரெவருந் தோன்றிச் சபைக்கலங் காரஞ் செய்தார். (கூநச)

நேரிய சபைதா னங்கோர் நீர்த்தட மாக வையும்
பாரிய மாந்தர் செய்ய பதுமங்க ளாக வந்தச்
சீரிய பதும மெல்லாந் திகழுமா ரலர்த்தத் தோன்றுஞ்
சூரிய னாக வந்து தோற்றினன் ராம நாதன். (கூநஉ)

இருளுடை யிடத்தி லேயோ ரிருள்வலி யெனுமா றையன்
மருளுடை மனமா சோட வந்தவை பொலியத் தோற்ற
வருளுடைச் சீனி வாச வையங்கா ரோடு மேனோர்
தெருளுடை ராம நாதச் செம்மலை வேண்டிச் சொல்வார். (கூநங)

சேயக மிருந்த செவ்வித் திருமயி லாப்பூர் தேவர்
தாயக மதனா லிங்கே தானதை விளக்குஞ் சாட்சி
யாயக நினைந்துண் டாக்கு மவைக்குநன் மணியைப் போன்ற
நாயக மாக வைகி நடத்தவென் றனுவ தித்தே, (கூநச)

இரந்தன ராக வைய னிசைந்திள நகையுந் தோன்றத்
தூர்தவுட் கிளர்ச்சி யோங்கத் தோற்றவை பொலிந்து காட்டப்
பார்தபன் மணிக ளுக்குட் பதித்தசெம் மணியென் றோத
நிரந்தபே ரொளியி னோடு நீமொ சனத்தி னுற்றான். (க௪௫)

மேன்மழை வழங்கு மையன் வீற்றிருந் ததற்குப் பின்னர்க்
கான்மழை கமழ மாலே கழுத்தினி திட்ட தன்மேற்
மேன்மழை தானோ வென்னத் திருப்பதி கங்க ளோதி
வான்மழை நாண வாக்கு மழைசொரி வதற்கு வல்லர். (க௪௬)

ஆனவ ரின்னும் நுண்ணு லறிவினி லுயர்ந்தோர் யாரு
மானமே லுடையராகி மகாசபை மதிக்கும் வண்ணம்
வானவர் விரும்பு ஞான வள்ளுவர் சரித மற்றுந்
தினமே வுரும லாய்ந்தே தெரிந்துசொற் பொழிவ தானார். (க௪௭)

இலக்கண மதனின் வல்ல ரிலக்கிய மதனின் வல்லர்
தலக்கண தாக வேண்டுந் தருமசாத் திரங்கள் வல்லர்
நிலக்கண துண்மை கூறு நீடுசித் தாந்தம் வல்லர்
புலக்கண தாகக் கற்கும் புராணங்கள் வல்ல ரெல்லாம், (க௪௮)

கற்றத னளவே யான கலைதரு மறிவுக் கேற்க
வுற்றசித் தாந்த மெல்லா மொருவருக் கொருவர் முந்திச் [கப்
சொற்றசொற் பொழிவை முற்றச் சோர்விலா தமைத்துக் கேட்
பெற்றசேர் ராம நாதப் பெருந்தகை யாய்ந்து பேசும். (க௪௯)

வள்ளுவ ரவதா ரத்தை வாசுகி யொழுக்கை யான்றோ
ருள்ளுமுப் பால்க ளோது முயர்தமிழ் வேதந் தன்னைத்
தெள்ளுநல் லறிநூற் தங்கள் செவிக்குப்புத் தமுத மாகக்
கொள்ளுமா லுபன்னியாசஞ் சூதுகலத்துடன்செய்தானால். (க௫௦)

இயம்புநா லதிகா ரங்கட் கிராமநா திய மென்னு
நயந்தரு பெயரை வைத்தே ஞானப்பே ருரைதான் செய்த
வயங்கிளர் ராம நாதன் வாக்கினால் விரிக்கு மென்னின்
வியந்தரும் பொருளி னுண்மை விளம்பவும் வேண்டுந் கொல்லோ. (க௫௧)

இன்னவர் ரூக வரங்கண் யாவர்க்கு முவகை தூங்கச்
சொன்னயம் பொருண யங்க லெங்கியே தனும்ப வெங்கண்
மன்னவ னுபன்னி யாசம் வானம்போற் பொழிவு செய்பா
தன்னமா சிலாம லுற்ற சபைக்கலங் காடஞ் செய்தான். (க௫௨)

தேங்கிய தமிழி னின்பந் தெவிட்டவே மொழிந்திட் டையன்
பாங்கிய லுடைய யார்க்கும் பரிவுரை யதுவுஞ் செப்பித்
தாங்கிய கலைஞ ராதித் தக்கவ ரேத்திக் கூறு
மோங்கிய சன்மா னங்க ளுத்தமன் குட லானான். (க௫௩)

தாவடி நெடுவேற் பெம்மான் சன்னிதி போற்றி யன்பாற்
சேவடி தொழுத பின்னர்த் திருமயி லாப்பூர் நின்றுங்
கோவடி வான தோன்றல் குழியினர் வழிய னுப்பத்
தேவடி வாகு மீழத் தலைநகர் சேர்வ தானான். (க௫௪)

சிதம்பரம் சுதந்தரமாக்கல்

வேறு

நாத னூர்நின் மருளுட னடமமர் தலந்தா
னேத நீங்குல சுதற்குள விருதய கமலம்
போத மேயினர் தமக்கரன் பொற்புறு முபய
பாத நற்பதந் தருவது முபர்சிதம் பரங்காண், (க௫௫)

முற்று நற்றவத் துயர்மணி வாசக முனிக்குப்
பற்று மன்னுசா யுச்சிய பதமுன மளிக்கப்
பெற்று மின்னமும் வேண்டிய பெருந்தவர் தமக்கு
மற்று மேற்பர முத்திகள் வழங்குமித் தலங்காண். (க௫௬)

ஞான ரூபமுற் றிலங்கிய நற்கிதம் பரத்தை
மோன ஞானிகள் முனிவர்கள் முயங்குத லறியா
னா வாங்கில மன்னவ னரசினுட் படுத்த
மேன நீதிக ளாய்ந்தனன் விதித்திடக் கருதி. (க௫௭)

சாலு மென்றவண் சதாசிவ வையரைத் தருந்த
மேலு மோரிரு நடுவரை வேந்தியன் முறையா
லேலு மாறுநீ ராய்ந்து நம் மரசினு ளெடுக்க
வாலு நீதியைக் கூறுகென் றவ்விடை யமைத்தான். (க௫௮)

அந்த நீர்மையைத் தில்லைவாழ்ந்தன மறிந்தே
சிந்தை நொந்தனர் செய்வதும் யாதெனத் தெரியார்
நந்த வேசெயும் விபத்தினைச் சிதம்பர நடனத்
தெந்தை யாரரு ளெங்நன் மாவதென் றினைந்தார். (கூ௫௯)

சிறந்த வேதிய ராயினுந் திணிநில ஷரைப்பிற்
பிறந்த மானுடப் பிறப்பினின் மயங்கினர் பெரிது
மற்றந்த வாவகைத் தாண்டவத் தைந்தொழி னடத்தி
யுறைந்த நாதனுக் குவாது செய்வது முவப்போ. (கூ௬௦)

வாத மாயிது நீடித்து வலியுற வருநாள்
வேத சிற்சபைத் திருட வேதிய னருளா
னீத நல்லுரு வெடுத்தென நிலவுறும் ராம
நாத வேந்தனுஞ் சென்னையை நணுகியங் கமர்ந்தான். (கூ௬௧)

ஆழி மூழ்கையிற் புணையரு கணைந்தமை நிகர்க்க
மீளி சென்னையி னமர்வதைக் கேட்டனர் விழைந்தே
யூழி யோங்குறுஞ் சிதம்பரத் துத்தம மறையோர்
நாழி தாழ்த்திலர் சென்னையை நாடினர் நணுகி. (கூ௬௨)

ஓங்கு பத்தியு முலகுப காரமு முறுநர்த்
தாங்கு தர்மமுந் தனக்குறு குணங்களாய்த் தயங்க
விங்கு வந்தவ தரித்தநம் மையனை யிருந்த
பாங்கு நாடினர் வந்தனர் கண்டனர் பரிந்தே. (கூ௬௩)

சீர்த்தி பெற்றுநல் வாழ்வுறத் தில்லையி னடேச
மூர்த்தி தன்னரு ளாகவென் றுகிகண் மொழியச்
சேர்த்தி பெற்றமு வாயிரத் தொருவனுய்ச் சிவனு
மார்த்திகொண்டறையவரைநம்மண்ண லுந்து தித்தே. (கூ௬௪)

ஆச னங்கொடுத் தமரவைத் ததற்குமே லவரை
நேச மாகவின் றெற்றது நிகழ்த்துகென் றுரைக்கத்
தேச மேத்திய தில்லைவாழ்ந்தனர் தெரிந்தே
பேச லாயினர் பெருந்தகை பெரிதுளங் கலங்க. (கூ௬௫)

போற்று கின்றநம் பொற்சபை பொலிவுற நடன
மாற்று கின்றவன் றஞ்சமென் றமரெமக் கருளாற்
தோற்று நீர்மணற் கேணிதான் சுரந்துறு மதுபோற்
சாற்று கின்றதென் னுழைத்தனன் றினந்தினர் தருவான். (கூ௬௬)

நாங்கி லேசமற் றமுதுபா றதியுட னறுநெ
யோங்கி யார்குவைக் கன்னறேன் கனியுமென் றுவைக
டேங்கி யுற்றதீம் போனக மருளிறுந் றினமும்
வாங்கி வாங்கியே யருந்தினம் வருவது வழக்கம். (கூ௬௭)

நாத னல்லரு ளாவிது நடப்பதே யலாமன்
மீத மாகநாம் புதைத்திலம் வேறிலை விளம்பப்
பேத மெண்ணியே சிதம்பரம் பெரும்பொரு ளுடைத்தென்
றோத மன்னவன் விசாரனைக் குன்னின னுளத்தே. (கூ௬௮)

வேந்து கையகப் படுமெனின் மேலுமென் சேட
னேந்து பார்மிசைத் தலமித னேற்றமு மொழியுஞ்
சார்ந்து வைகும் தணர்களின் மருதியு மொருவும்
பேரந்து தங்களைக் காண்பமேற் போதுமென் றெழுந்தேம். (கூ௬௯)

சந்த தந்தனித் தாண்டவச் சபாபதி யருளுந்
தந்த நல்லறத் தங்கடந் தயாவுமே யிருந்தால்
வந்த சைவமுந் தில்லைவாழ் மறையவர் குலமு
மிந்த நீர்மையி னோங்குமென் றிங்ஙன மிசைத்தார். (கூ௭௦)

வேறு

எல்லையில் வேள்வி யோம்பி யிருங்கனி கடியு நீவிர்
தொல்லையின் முறைபோ லாகுந் துயரமேன் விடுமி னெங்க
டில்லையி னடேச னூர்தந் திருவரு ளடியேற் குண்டேல்
வல்லையில் யானே தீர்ப்பன் வழக்கினை யென்று சாற்றி. (கூ௭௧)

அடுத்தநாட் கங்கு லாங்கே யாங்கிலர் தமிழர் யாரு
மடுத்தன ராகி மன்னு மன்னிய சபைய தாகக்
கடுத்தவங் கிலத்தி லண்ணல் கதிப்புடன் பொருளுந் தோன்றக்
கொடுத்தன னுபன்னி யாசங் கொண்டகோ ளதற்கு மே. (கூ௭௨)

கேட்டுள தீரர் யார்க்குங் கிளர்ச்சியுந் திறலு மின்பும்
வேட்டுளங் களிக்கக் கார்டி மேவல ரரிநே ரண்ணல்
பாட்டுள கலைஞர் செல்வர் பகர்குடிப் பிறப்பி னுள்ளோர்
கூட்டுள விவர்க ளோடுங் குலவுறீ யடுத்த நாளில். (௬௭௩)

சட்டமேற் போன நீதிச் சதாசிவ மறையோ னோடு
பட்டவ ரிருவர் தாமும் பாங்குற வைத்து மன்ன
னிட்டமார் தலந்த னக்கு மியல்சம யந்த னக்கு
நட்டமா மிதனை நீங்க னாட்டுதன் முறைய தாமோ. (௬௭௪)

பூதல மென்றோ வன்றே பொற்புடன் பொருந்தி மன்னு
மாதலஞ் சிதம்ப ரங்கரண் மன்றுணின் றுடு நாதன்
காதல னாகித் தானு மொருவனுய்க் கலந்து நின்ற
வேதல மாகு மைய ரிமையவ ரெனற்குங் கண்டிர். (௬௭௫)

கோலுயர் பாண்டி யற்குக் குறைவின்மற் திரியா யுற்று
மாலுய ருலகை நீத்த மாணிக்க வாச கன்முன்
னாலுயர் பதங்க ளுள்ளு நனுகுதற் கரிதாய் மன்னு
மேலுயர் பதமா மத்து விதம்பெறுந் தலமு மீதால். (௬௭௬)

காதலி னுண்ணு மென்றே கருணைகூர் நடேச மூர்த்தி
யோதலி னுயரி வர்க்கே யுழைத்துழைத் துதவு மென்றுஞ்
சாதலி னெழித்து முத்தி தருந்தல மிதுவே யாகு
மாதலி னொருகோ லோச்ச மரசின ரொழுங்கிங் கேளே. (௬௭௭)

சீர்த்திசேர் ராம நாதத் திப்பிய ரிணைய வாறே
யார்த்திசேர் தேவ நீதி யமைதரக் காட்டக் கேட்ட
பூர்த்திசே ரணைய மூன்று புண்ணிய ரொருங்கே யாயா
மூர்த்திசேர்கோவினோக்கமுயல்வதைவிலக்கல்செய்தார். (௬௭௮)

இருணிலை திரிவேர் தம்மை யெண்ணிய விடத்துச் சேர்க்கு
மருணிறை ராம நாத னாங்குநேர் விபத்தை நீக்கத்
தெருணில வுற்ற சிந்தைத் தில்லைவா முந்த னாள்
பொருணிசம்புறப்பெற்றோ ரிற்பொருவிலாமகிழ்வுபூத்தார். (௬௭௯)

சிந்தனை யதுவாய் நின்று சிதம்பர நடேசன் பாதம்
வந்தனை புரிக வென்றே வள்ளலை வரிசை யோடுந்
தந்தனை வோர்க்குங் காட்சி தானடஞ் செயுந்த லத்தே
பந்தனை யொழியு நல்லோர் பரியுட னழைத்துச் சென்றார். (௬௮௦)

தலத்துடன் மூர்த்தி தீர்த்தந் தந்தனை யிலாத தாகிப்
பலத்துடன் பூசை யாற்றும் பாம்புடன் புலியு நின்று
நலத்துடன் காண நித்த நடம்புரி தலத்தின் மாடே
வலத்துடன் ராம நாதன் வந்தொரு மடத்திற் சேர்ந்தான். (௬௮௧)

சித்தமும் புலன்க ளேந்துஞ் சேர்த்திடப் புறம்பு முள்ளுஞ்
சுத்தமும் தானு மாசுத் தூரியமே லாவி மன்ன
மத்தமும் பணியும் வேய்ந்த மன்றுடை நாதன் பாத
நித்தமும் வணங்கிச் சின்ன னேருமத் தலத்தி லுற்றான். (௬௮௨)

வாதமீண் டுற்ற வீர்பா ளேந்தினில் வந்த வில்லின்
மாதமோர் சபையை யிங்கே மகாமகோ பர்த்தி யாயன்
ஏதமில் லறிஞ னுமம் பலவநா வலனு மின்னும்
போதமே விட்ட யாரும் பொலிதரக் கூட்டிப் பின்னர். (௬௮௩)

ஆய்ந்தன ரெங்க ளைய னக்கிரா சனத்தில் வைக
வாய்ந்தவம் பலவா ணச்சீர் நாவல னிந்த வாத
மேய்ந்தநன் னீதிதன்னை யேந்தலார் தீர்ப்பி னோடுந்
தோய்ந்தசீ ருவையுநாடித் தொடுத்துச்சொற்பொழிவுசெய்தான். (௬௮௪)

உன்னுற வேண்டிற் றெல்லா நாவல னுரைத்து வைக
மன்னுற வுபாத்தி யாயன் வள்ளலார் மாட்சி செப்பப்
பின்னுற ராம நாதப் பெருந்தகை வழக்கு மற்றும்
பன்னுற நின்ற வெல்லாம்பகர்ந்தன னவையோர் டோற்ற. (௬௮௫)

போற்றிய சபையிவ் வாறே பொலிவுற முடிந்த பின்னும்
சாற்றிய தேவி யோடுந் தனிமக ளோடு மின்னுந்
தோற்றிய நடேச பிள்ளைத் தோன்றலுங் கூட வையன்
தேற்றிய வருள்கை கூடுஞ் சிற்சபைத் தலத்தி லுற்றான். (௬௮௬)

உயங்குல வுருவ மாக வுளவிராட் புருடற் கென்று
மியங்குவ தாகி மன்னு மிருதயத் தான மான
நயங்குல வுறுந்த லத்தே நடாத்திமுன் றொட்டு வந்த
வயங்குவ தொருசித் தார்த்த மகாசபையென்று முண்டால். (சுஅ௮)

நல்லிய லுடையீ ரின்னு நவிலுவ னிதற்கு முன்னுஞ்
சொல்லிய சபையி தற்கே தொழாயிரத் தேழர் மாண்டில்
சல்லிய மிலாம லென்றுத் தயங்கிய சமாச மென்றே
யெல்லிய லொளியா ரெங்க னேந்தலை வரச்செய் தார்கள். (சுஅ௮)

மற்றவ னெய்த வங்கே மருவுசித் தார்த நூல்கள்
சொற்றமேற் காவி யங்க யேவே தார்த மற்றுங்
கற்றவர் யாரும் வந்தே கவின்மகர் சபையைக் கூட்டி
நற்றவன் ராம நாத னாயக மணியாய் மன்ன. (சுஅ௯)

கதித்தமே னூல்கள் கற்ற கவின் கொள்பண் டிதனா மென்றே
மதித்தபே ரறிஞ னான மறைமலையடிகண் முன்னர்
துதித்தசேர் ராம நாத னுரைமகன் பெருமை யாவும்
விதித்தபே ருபன்னி யாசம் பெய்தபின் மேலு முள்ளோர். (சு௬௦)

தத்தம னுணர்வுக் கேற்பத் தருந்தகா வியஞ்சித் தார்த
மத்தகு பொருண்மைத் தாம்வே தார்தமென் றினைய யாவும்
புத்தமு தெனுமா றங்கட் பொருள்வழுச் சொல்வ முக்கள்
சித்தநன்காய்ந்து சுத்தச்செந்தமிழ்ப்பொழிவுசெய்தார். (சு௬௧)

இன்னுமங் குரைக்கத் தக்கோர் யாவரு முரைத்த பின்னர்
மன்னுமச் சபைக்கு மத்தி மன்னிய ராம நாத [சொல்லிப்
முன்னுமங் குரைத்தோர் சொற்ற வுரைக்கெலாங் குறிப்புச்
பின்னுமங்கினிமைத்தாகப் பிரசங்கமதுவுஞ்செய்தான். (சு௬௨)

முன்னையங் கிருந்தகல்வி முகிர்த்தபே ரறிஞ ராய்ந்தே
தன்னையங் கழைத்த வாறுஞ் சமாசமு மீது கண்டிர்
பின்னையங் னனமே யாகப் பெரிதுவந் தரிய தக்கோர்
முன்னையங் கிருக்க வைத்தே வளப்பங்கள் வினாவிச் சார. (சு௬௩)

பொருவரும் ராம நாத புரவலன் நேவி யோடு
மிருவரு மினைய வாறே யிவணருந் தானஞ் செய்துந்
திருவரு ளார்ந்த தில்லைச் சிதம்பரஞ் சேவை செய்துந்
தருவரு வனஞ்சா ரீழஞ் சார்ந்தன னுவகை யோடும். (சு௬௪)

வேதாரணிய வழக்குத்தீர்ப்பு

வேறு

ஓதவனக் கடற்சார்பு முப்பளமு மிருப்பையுட னோங்கு பு
ண்ணைச், சீதவனச் சார்புகளுஞ் சேர்த்துமுன் நான்மறைகள் சி
றந்த பூசை, மாதவனத் துடனியற்றி வதிந்துகத வடைத்திருந்த
மகத்து வஞ்சேர், வேதவனப் பதிக்கதிப ரிவரவரென் றொருவா
தம் விளைந்த தந்நாள். (சு௬௫)

வளஞ்சாலும் யாழ்ப்பாணத் திருநாட்டிற் பழமையது வர
ணி யென்னு, முளஞ்சாலு மொருதனியு ரவ்வூரிற் றெண்டுகொ
ட்டே யுறைத லுற்றே, னளஞ்சாலும் பதிக்குமட வதிபதியா
யிருந்துவரு மடியி லுள்ளோன், குளஞ்சாலுங் கண்ணருளோன்
சுந்தரதே சிகனெனும்பேர் குலவப் பெற்றேன். (சு௬௬)

தானுரிமை யொடுநடத்தி வருநாளி னிடையினதைத் தவிர்
க்க வெண்ணி, மானுரிமை யிலையெனவே வடபான்மங் கலமுதனி
வந்து முன்னே, நானுரிமை யுடையவனென் றொருமுன்று வருட
மட்டு நயந்தா னெய்தக், கோனுரிமை வழக்குமன்றிற் கொடுத்து
றுதி பெறநடத்திக் கொண்டு வந்தான். (சு௬௭)

சென்னையுள மேற்கோடு பலகாலுந் தானாய்ந்து தீர்க்க வெ
ன்னின், முன்னையுள முறைமயங்கி யுண்மைநிலை தான்றிய முடி
யா தாகிப், பின்னையுள கட்சியினர் சம்மதமு மறிந்ததன்மேற்
பெரிதுமுன்னிப், பொன்னையுள தாமிலங்கைச் சேர்ராம நாதது
ரை போது மென்றே, (சு௬௮)

தொக்கவுல குய்யவுழைத் துதவுமுய ருபகாரி தொடர்புந்
நங்கோர், பக்கமுறக் கோடாத துலைநாவி நிற்குநடு பரவு மீழ்
த், தக்கமதி யமைச்சருளொ டார்த்தகுண பூடணமித் தகைய
வெல்லா, மொக்கமதித் தேவழக்கைத் தீர்க்கவெனத் தானுமதற்
குடன்பட் டெய்தி, (௬௯௯)

நெய்யுடைய விளக்கமுகு பெறும்தே வனத்தனரு னெறி
யை முன்னிச், செய்யுடைய வடபாதி யொடுவாணிச் சுந்தரதே
சிகன்றன் பங்கிற், பொய்யுடைய தெங்கெனவு மாங்கதனு ளாழ
முறப் புதைத்து வைத்த, மெய்யுடைய தெங்கெனவுஞ் சாதன
ஞ்சான் றுட்சிகளால் விளங்கிக் கண்டான். (௭௦௦)

தந்திரியும் வருகினியு மணியணியாய் வகுத்திருத்திச் சல
தி சூழ்ந்த, நந்திரியு மாறுழுவ ருமுபழனத் திலங்கையரு ணல
ங்கொள் ராச, மந்திரியு மந்தரங்க மந்திரியு மந்திரியு மன்ன னெ
ன்றா, வந்திரியுந் தண்மனமே தெரித்துரைக்கும் வழங்குரைக்
கு மிவர்க ளுண்மை, (௭௦௧)

இந்தமறைக் காட்டினுக்கா மாதீன கர்த்தாவென் றின்று ம
ன்றுஞ், சொந்தமுறத் தேசிகனை யொருமுன்று மளவைகளுஞ்
சொல்லு கின்ற, முந்தமறைந் தழிவழக்கை முதன்மையுளோர்
தொடுத்திடுதன் முறைமை யன்றும், நந்தமுறை தவறுமவர் த
ண்டனைக்குட் படுவரெனத் தள்ளி விட்டான். (௭௦௨)

மெய்மறைத்த வடபாதி மங்கலத்து முதலியதில் வெறுப்பு
மில்லை, பொய்மறைத்த தேசிகற்கும் வழக்குவென்றி யானதெ
ன்று புகழு மில்லை, நெய்மறைத்த குழலியுடன் வேதவனத் த
மார்த்தருள நிடமன் முன்னர், மெய்மறைத்த நகாதெனத்தார் து
ரைதீர்த்த நீதியொன்றை விபந்து கொண்டார். (௭௦௩)

தேனுடனேர் மொழியோடுஞ் சேயோடு மருளரத் திகழ்
ந்தெங் கோமான், றுனுடனே கலந்ததிரு வருவமிருந் திலங்கு
கிற்குந் தலமாம் வேதக், கானுடனே தரிசனஞ்செய் தருள்க
வெனத் தெய்வமிந்தக் காசி னிக்கண், மானுடனே யாகிவந்த
சேர்மாம நாதனைத்தான் வழிக்கொள் வித்தே, (௭௦௪)

நடையிடையே பந்தரிளங் கமுருகன்னல் கதவிதரு நடுவித்
தோங்க, விடையிடையே யலங்கரித்து மற்றுமெங்கு மலங்கரி
த்து மிமையோர் போற்றும், விடையிடையே வருநாதன் கோ
விலுற மங்கலங்கள் மிகவுஞ் செய்தும், புடையிடையே வரிசை
பெலார் தந்தழைத்து விமரிசையாய்ப் போந்த பின்னர், (௭௦௫)

ஏற்றசக மத்தனைக்கு மிடமான திருமடத்தி லிருக்க வைக,
யாற்றலுறப் பெறும்தாம நாதனவண் டேயநன்னீ ராடிப் பின்னர்,
போற்றவரும் பூதிபுனைந் தன்புருவாய்ச் சிவஞானம் பொலிய வந்
து, சாற்றமறைக் காடனுமை பாகனமார் தமார்த்தசந்நி தான
த் துற்றே, (௭௦௬)

நோற்றபயன் கைகூடப் புலனடங்க நெஞ்சினுள்ளே துனி
த்திட் டெங்கோன், ரோற்றமுள வருகினைந்தே மனம்வாக்குக்
காயமெனச் சொல்லிம் மூன்றுந், தேற்றமுற வவன்வசப்பட்
டொழிந்தபின்னர் விதிவலஞ் செய்து வந்தே, யூற்றமுள சிவநே
யர் சேர்ந்துவரத் திருமடத்தி லுவந்து புக்கான். (௭௦௭)

மறுசுவையொன் றில்லாம ளமுதமுங்கைப் பாகுமென் மட
த்திற் செய்த, வறுசுவைகொ ளமுதமுண்டு மதன்மேலுஞ் செவி
களுக்கு மழுத மென்னப், பெறுசுவைசேர் தேவாரம் பண்ண
மையக் கேட்டுமின்னும் பெருகு மின்பத், துறுசுவைகொள் சங்
கிதங் கேட்டுமுளங் களிகூர்ந்தே யுறைத லுற்றான். (௭௦௮)

ஆண்டுவரும் வழக்கினுண்மை யதுவாகத் தீர்ப்புமுட னளி
த்த பின்னர், வேண்மெறைக் காடனுசி விளம்பியநூல் விதிப்ப
டியே விமலன் பொற்று, ளீண்டுமுளத் தன்பாசப் போற்றியரு
ள் பெற்றதன்மே லிலங்கை நண்ணிப், பூண்டுதன தறங்கொலா
மாற்றியிவ ணெல்லோர்க்கும் புகழ்ச்சி தந்தான். (௭௦௯)

அருணாசலமுதலியார் பதமுத்தி

வேறு

பம்பிய வருளும் பன்னூற் பயிற்சியு மறிவுஞ் சீரும்
வெம்பிய திறலும் பேரும் விளங்கிய ராம நாதன்
றம்பிய தாகும் பேறுந் தகுதியுங் கலையுஞ் சீரு
நம்பிய வென்ன வந்தோ னவிலரு ணுச லந்தான். (எக௦)

தொன்மனைக் கழகு செய்யுஞ் சொர்னமின் றுணைய தாக
நன்மனை யணிக லம்போ னலம்பொலி மகாரைத் தந்து
மன்மனை யணைய செல்வ மன்னுபு வயங்கிக் காட்டும்
பொன்மனை வாழ்ந்தவ்வேந்தல்புசமுடன் வருநாடன்னில், (எக௧)

சொல்வினைப் போக முற்றுந் தோன்றியே துய்த்த பின்னர்
வல்வினை துனைப்போ தேனு மாநிலத் திருத்து மோதான்
பல்வினை யான யாவும் பார்மிசை நுகர்த்தி நின்ற
நல்வினை யீர்த்துக் கொண்டு நடந்தது யாத்தி ரைக்கே, (எக௨)

ஆர்தரு மவாவு மன்பு மகத்துற விருபான் மூன்றிற்
சீர்தருந் தேவி யோடுஞ் சித்திர மகார்க ளோடு
மோர்தரும் பத்தி ஞான மோங்கரு ணுச லந்தான்
பார்தருந் தலங்கண் மன்னும் பாரத வருடத் துற்றான். (எக௩)

தல்லைபுள் ளிருக்கு வேளுந் திருவிடை மருதூர் காளி
யொல்லைவந் தருளு மெங்கோ னுவந்தமர் தலங்கள் போற்றி
வல்லைவந் தவற்கு நல்கி மைந்தநம் பழநீ யென்றே
தொல்லையிற் குமாற் கையன் சொல்லிய பழநி வந்தான். (எக௪)

தலைப்படு பவங்க ணீற்றுஞ் சரவணப் பொய்கை மூழ்கி
நிலைப்படு நீறு கண்டி நிலவுபட் டாடை சாத்தி
மலைப்படு முச்சி யேறி வளரிளங் குமாள் முன்ன
முலைப்படு மெழுகு போல வுள்ளநெக் குருக நின்றே, (எக௫)

காழ்ந்தநெஞ் சுடைய ருரைக் காதுயே சயந்த னேனோர்
விழ்ந்தவெஞ் சிறையை நீக்கி விண்ணா சுதவுந் தேவே
தாழ்ந்தவெம் போக மான சாகரக் கரைகா ணுதே
யாழ்ந்தவென் றனக்கு நின்ற னடிப்புணை தருவாய்போற்றி. (எக௬)

பூவினன் சிறைமேல் வைகப் புவிபடைத் தமர்ந்தாய் போற்றி
காவினன் மகளை வேடக் கன்னியை மணந்தாய் போற்றி
யாவினன் குடியே யாதி யறுபடை வீடு தோறு
மேவிநன் காடல் செய்யும் வேற்படை விறலா போற்றி. (எக௭)

முருகனே போற்றி யாறு முகவனே போற்றி மாயோன்
மருகனே போற்றி யத்தன் மதலையே போற்றி போற்றா
ரருகனே போற்றி பொன்னா ரமானே போற்றி யென்னுட்
கிருகனே போற்றி பூவிற் கிளர்பதம் போற்றி போற்றி. (எக௮)

வேலனே போற்றி சூர்க்கு மேதினி யடக்கிக் காட்டுங்
கோலனே போற்றி யன்பர் கும்பிடச் சித்தி நல்குங்
காலனே போற்றி யார்த கருணைவா ரினியே போற்றி
பாலனே போற்றி போற்றி பழநிமேன் மருந்தே போற்றி. (எக௯)

என்றுநின் நிரங்கிப் போற்றி யீன்றவற் பிரியுஞ் சேய்போற்
குன்றுநின் நிழிந்து தானுங் குணவதி தானு மாக
நின்றுநின் றடியார் பார்க்கு நிரப்பினர் தமக்கு மீந்தே
யன்றுநின் றடுத்த நாளி லாலவாய் மதுரை வந்தான். (எ௨௦)

முன்னுறப் பிறப்ப தற்கு முதம்பெற வளர்வ தற்கு
மன்னுறச் சிவித் தற்கும் வருமனு பவங்க டெய்தத்
பின்னுறப் பிரிவதற்கும் பிதாமக னிடங்க ணுடி
யுன்னுறக் குறித்த கன்ம முரைப்பதென் கண்கூ டன்றோ. (எ௨௧)

இன்னவ னால வாயி லெய்துமத் தினத்தி னுசி
துன்னிய சலதோ டத்தாற் சுரஞ்சிறி் திருந்த தாக
வன்னதாற் றேவி யன்றே யாலய சேவை வேண்டா
மென்னவு மறுத்துத் தன்பா விருந்தநல் வினையி னாலே, (எ௨௨)

தாதையர் தாய ரன்பார் தனயரிற் கிழமை பூண்ட
கோதையர் கூட வந்தோர் கூடினர் தடுப்ப ரேனும்
பேதையர் காய மட்டே பிறந்தவ ரிறத்த றின்னை
மேதையர் தமக்கென் றாலும் விதியினை விலக்கப் போமோ. (௭௨௩)

இந்திரன் பழியைத் தீர்த்த லெனும்வினை யாட ரெட்டே
யந்தவெண் ணெட்டே யான வாடல்க ளியற்றுஞ் சோம
சுந்தரன் றன்னை நோக்காற் றுலங்குமீ னுட்சி தன்னை
வந்தனை யின்றே நாங்கள் வாழ்வுறச் செய்வ மென்றே, (௭௨௪)

தாதனிற் றுழந்த நாரை தானுண வொழிந்து நேற்ற
மாதவர் படியும் பொற்ற மரைத்தடம் விதியான் மூழ்கித்
திதவ மிலாத வேந்த நேவியுந் தானும் வந்து
காதவி னுல வாயான் கழலர ணெனக்கென் றுன்னி, (௭௨௫)

திருத்தனே பொருண லுக்குச் சீருரை நிறுத்துக் காட்டு
கிருத்தனே யால வாயி னிமலனே போற்றி போற்றி
யொருத்தனே யாகி யென்று முலவுமைந் தொழிலுஞ் செய்யுந்
கருத்தனே யால வாயிற் கடவுளே போற்றி போற்றி. (௭௨௬)

ஆக்கிய கருவைக் குஞ்சர் யமைத்தகண் மீனை யொக்கு
நூக்கிய பக்கு வஞ்செய் நோக்கமீ னுட்சித் தாயே
போக்கிய முழுதுந் தந்தாய் போதும்பே ரின்பப் பேறுந்
தேக்கிய பெறுவான் செய்யுந் தேவியே போற்றி போற்றி. (௭௨௭)

கதித்தகர் யத்தால் வாக்கான் மனத்தினால் வலமும் வந்து
துதித்தன னினைந்து சோம சுந்தரே சுவர னோடுங்
கதித்தமீ னுட்சித் தாயைக் கண்டருள் பெற்று மீண்டு
விதித்ததன் சாசை வந்து மேவினன் மேவு மன்றே. (௭௨௮)

செல்லறீர் கலையின் மிக்கோர் திகிரியுய்த் துலக மாள்வோ
ரெல்லவர் தமக்கு மெய்து மிறப்பெனல் சரத மென்கை
சொல்லவும் வேண்டுங் கொல்லோ சரமெனு மந்தப் பாவி
மெல்லவே யேறி யேறி விடமெனத் தலைக்கொண் டன்றே. (௭௨௯)

பூவியை தர்வைத் துள்ள புகழரு ணச லந்தன்
நேவியை மறக்க வீன்ற செல்வரை மறக்கத் தன்னோ
ராவியை நிகர்க்கு மன்பா ரண்ணனை மறக்கச் செய்த
பாவியை நேரா யின்னும் பர்விதா நென்தப் பாவி. (௭௩௦)

மருந்துமந் திரமே மற்றை மணிபெனு மிண்ப மூன்றும்
பொருந்துமா றுக வாங்கட் பொருக்கென வவர்கள் செய்து
மருந்துவா னிருந்த போக மனுபவித் தொழிந்து விட்டாற்
றிருந்துமோ சுரரோய் விஞ்சிச் செகத்தறி வொழித்த தன்றே. (௭௩௧)

தலமுடன் மூர்த்தி தீர்த்தந் தானுடைத் தாகி யென்று
நலமுடன் விளங்கு முத்தி நகரமா மதுரைப் பாலாய்ப்
புலமுட னடங்க வாவி போய்ச்சிவ னருளுண் முழக்கக்
குலமுடனினவர்கள் மாழ்கக்குவலயம்வெறுத்தான்மன்னன். (௭௩௨)

சோகத்தின் சுவையைக் கண்ட தோகையு மகனு மாக
மாகத்திற் றம்மை யிங்கே மறந்துபோ யிருந்த வேந்த
நேகத்திற் சீர்கள் குன்றச் செயல்புந் திரதத் தேற்றிப்
பாகத்திற் கொண்டு செல்வப் பாங்குள் கொள்ளும்பு வந்தார். (௭௩௩)

கிளத்திய சடத்துக் கேயந்த கிரியைகள் செய்து செய்த
வளத்திய நேர்கொண் டெய்தி மயானத்திற் தனத்துப் பாயல்
வளர்த்தியே தகனஞ் செய்யா வழங்குமச் சடங்கு மாற்றி
யுளத்தியலொருவாத்துன்ப மொருவகையாற்றியுற்றார். (௭௩௪)

ஊரையு நோக்கான் மற்று முறவையு நோக்கா னன்பாம்
பேரையு நோக்கா னீதி பிறழ்கிலா நோக்கை நோக்கிச்
சீரையு மருளை யுந்தான் செயுமரு ணச லத்துக்
காரையு மறிவுக் கொப்பென் றறைவது சமூக்கேயன்றோ. (௭௩௫)

வேறு

மாட்சிபெற் றுள்ளது மலைகள் சான்றது
நீட்சிபெற் றுள்ளது நிலவு மாறது
சாட்சிபெற் றுள்ளது தனங்கொள் காடது
காட்சிபெற் றுளமலாய் நாடு கண்டிரால். (எகசு)

ஊனருந் திடுமதி லுவப்பு மிக்குள
சீனரு மலாயருஞ் சேர்ந்து மன்னிய
சோனருந் திருந்திடாச் சொற்கொள் வஞ்சக
வினரு மிருப்பதவ் விடங்கள் கண்டிரால். (எகஎ)

சயமே வெள்ளிமற் றிலங்கு நாகத்தோ
டேயமேல் விளைவுறுந் தோட்ட மெங்கனும்
பாயமேற் பான்மசம் பதஞ்செ யப்பிசின்
மேயமேற் பொன்விலை விலையு மென்பவே. (எகஅ)

மானறுங் காட்டுள வளங்க ளேயலால்
வானறு மலையுள வளமுஞ் சால்வது
தேனறு நெய்தனித் தேங்கொள் சாரமோ
டானறும் பாலுயிங் காறு தானரோ. (எகக)

மானமா னவருள மயங்கல் சொல்வதென்
மோனமா முனிவர்க்கு முயக்க மூட்டுறுஞ்
சினமா தர்க்குநேர் தெய்வ மாதரேல்
வானமா நாடது மலாய் நாடிதே. (எகஃ)

நாமத னியல்புக ணவிலப் போருமோ
வாமத மெண்ணை ராண்மை யோர்களுந்
தேமத மாதருந் தினமுஞ் சிந்தையேன்
மாமத னாசது மலாய் நாடிதே. (எகௌ)

மானமர் வனமுள மலாய் நாடிதை
நானமர் கருத்தனோ நவில்வர் மேலையோர்
கானமர் மலைகளிற் காண்கொள் யாற்றினிற்
நேனம ரிலங்கையைச் சேர்ந்த தென்றரோ. (எகஉ)

போதிய பொருள்களாற் பொருந்திற் மந்தநா
ளாதிய தொற்றுவ னனும னாய்தெடுத்
தோதிய தோரெழு நூறு யோசனை
பாதிய தந்தநாட் பார்க்கி னில்லையே. (எகஈ)

வாங்கிய குறிஞ்சியை வனங்கொண் முல்லையைத்
தேங்கிய பிசின்மரந் தெங்கத் தோப்புடன்
ஈங்கிய விதனைப்பா தாள லங்கையென்
ஈேங்கிய மேலையோ ருரைப்ப ருண்மையே. (எகஐ)

அறைமுகச் சிங்கைகோ லாலம் பூருடன்
பறைமுகப் பட்டணம் பகரிற் பற்பல
தறைமுகப் பண்டங்க டந்து வாங்குறுந்
துறைமுக மிரண்டுடன் ஈேன்று மொன்றுமே. (எகஐ)

வள்ளிய னம்மவர் வதிவ தேனைநா
டெள்ளிய தாகிய விர்த நாடுதான்
வெள்ளியை வந்தவர் விரும்பு மவ்வள
வள்ளியே தருதலி னளகை யொக்குமே. (எகஐ)

முன்னிய தாமலாய் நாட்டின் முந்தைநான்
மன்னிய கலையினர் மரபி னேறிவர்க்
கன்னிய ராயின ராப்ப குப்பினர்
பன்னிய செல்வயாழ்ப் பாணத் துள்ளவர். (எகஐ)

நன்றுதா னென்றுதாய் நவின்ற சொற்படி
சென்றுதா மரசினர் சேவை தன்னினுந்
துன்றுதா யிருந்தபாற் றேட்டந் தன்னினு
மொன்றுதா மேதுரைத் தனத்தொ டற்றனர். (எகஐ)

இன்னநன் னிலமையோ டிருக்கு மிங்கிவர்
சொன்னநா டாளுறுந் தொன்ம லாயர்க்கு
மின்னவச் சினர்க்கும் யவன வேந்தர்க்கும்
பின்னவாங் கிலர்க்குந்தம் பெருமை காட்டவே. (எகஐ)

வேறு

பார்த்தபுகழ் நிறுவுபொன்னம் பலக்குரிசி நவத்தாலுஞ்
சுரந்தவரு டரும்ராமேச் சுரனுதவும் வரத்தாலு
மிரந்தகுறை கூறவரு மெங்கடவ வசத்தாலு
மரந்தகெட மாநிலமே லவதரித்த செம்மறனை, (எரு௦)

ஏலாத பிரமாணத் தேற்றமுள நூலாய்ந்து
சாலாத வழிவழக்கிற் றுன்புகுந்து கொள்ளாம
லாலாத நன்னிதி யாசனுக்குக் காட்டிவைத்துத்
தோலாத வாதமதிற் றொடர்ஞாய துரத்தானை, (எரு௧)

பாட்டனதன் மேலாக மாதலனும் பண்டுதொட்டு
நீட்டமுட னாய்ந்தமதி நேர்தசங்கத் திவர்கனின்பி
னாட்டமுட னனையசங்கத் தமைச்சினர்க டலையாய்க்க
நாட்டமுடன் கட்டுரைக ணவில்கூழ்ச்சித் துணையினனை, (எரு௨)

தேங்குபல வளஞ்சாலுந் தென்னிலங்கை மாத்நிரமோ
பாங்குவருஞ் சீருடையாழிப் பாணமுள வரிகளையுந்
தீங்குபெறுஞ் சிறைகளையுந் திராத கொலைகளையுந்
தாங்குபல குறைகளையுந் தவிர்த்தருளுந் தண்ணியனை, (எரு௩)

மின்னமகல் செங்கோலைப் பிடித்தாசு புரிதருவான்
மன்னவனுக் குறுதிதா வரும்ராச வமைச்சினனைச்
சின்னமக மென்னிலங்கைத் தேசவதி பதிதனக்கு
மின்னவல விதுவெனச்சொல் லீசகசிப மந்திரியை, (எரு௪)

தென்னிலங்கைக் கண்போலச் சிவாலயத்துத் திருப்பணியுந்
பன்னியயாழிப் பாணமகள் பண்ணுதவப் பயன்போல
மன்னியவான் மகார்களுக்கும் வாய்ந்தவிளம் பெறும்பையர்க்குந்
தன்னிகரில் விதாலயங்க டாபனஞ்செய் தருமினனை, (எரு௫)

கொல்லிலங்கை தனிற்கலகந் தோன்றியழி வுற்றிகொ
ளெல்லிலங்கு மிக்கிலந்துக் கேகியமைச் சனுக்குரைத்தே
மல்லிலங்கு மதிபுணையு மதிமயங்க மாற்றுவித்தும்
வல்லிலங்கு சிறைமீட்டும் வைத்ததனித் திறலினனை, (எரு௬)

செந்துரின் விழாக்களென்றுஞ் சிறப்பாக நடக்கவைத்துங்
கொன்னுருஞ் சிதம்பரத்தைக் கோன்காத்துக் கொடாதொழித்து
நன்னுரு மறைக்காட்டு நவில்வழக்கைத் தீர்த்துமென்று
மித்துருஞ் சடைமௌலி யினிதருளும் பேற்றினனை, (எரு௭)

மாற்றுயர்ந்து மாசகலு மாமணிக்கு மேலுமணி
யேற்றுமது போலுமென்றே யாருமறிந் ததுவேனுந்
தோற்றுமுல கோர்மருளாய்த் தொடர்ந்தாசி நாமமின்னுஞ்
சாற்றுநயிற் பட்டமுதற் றயங்குபட்டச் சிறப்பினனை, (எரு௮)

தென்கலையை வடகலையைத் தேயமுற்றும் பார்துவரு
மன்கலையை யின்னுமிவண் மதித்தபல பாடைகரி
னன்கலையை நனியாய்ந்து நாவலரைப் பாவலரை
முன்கலையைக் கற்றவரை முழுதோம்பு மறிவினனை, (எரு௯)

முத்திசைக்குந் தாரகல மூவருளுந் தான்சிறந்து
நத்திசைக்கு மணிபோல நடுவிலுறு நாயகனை
யித்திசைக்கு மத்திசைக்கு மென்னும லோர்படித்தா
பெத்திசைக்கும் பேர்திறுவி யிடுமராம நாதமன்னை, (எரு௦)

வேறு

இங்குநா மழைப்பே மென்னு யாவரு மொருங்கு கூடிப்
பங்குநா மெடுத்துப் பாங்கர்ப் பட்டணைத் தோறுந் தோறுங்
கொங்குலா மாலைப் பந்தர் குலவுமா றிடக்கொண் டாட
வெங்குமா யாங்காங் காசு விரும்பொரு டிரட்டி. னாரே. (எரு௧)

ஆற்றவு மருள்வைத் தெம்பா லங்குதாம் வருதல் வேண்டு
மாற்றமென் னெமக்கு மேலா மகிமையைத் தருதல் வேண்டும்
போற்றவே யிருக்குஞ் செல்வப் புரங்களைப் பார்த்தல் வேண்டுஞ்
சாற்றநம் போதா தென்னுத் தாழ்த்துவிண் ணப்பஞ் செய்தார். (எரு௨)

முத்தவும் பலகா லாக முன்னுநீ வேண்ட லாலுந்
நந்ததாய் நாட்டி னோர்க்குத் தனித்துணை யாத லாலு
மந்தநாட் டணிகள் காணு மவாவுமொன் றிருத்த லாலுஞ்
சிற்தைமேல் ராம நாதச் செம்மலு மதற்கி சைத்தே, (எரு௩)

ஈருடற் குயிரோன் நேபேர் லியைந்தநற் றுணையாய் மேவு
நேருட னிலாத பத்தி நிறைகுணந் தேசு ஞானம்
பாருடன் வந்து தோன்றும் பத்தினித் தெய்வத் தோடுஞ்
சீருடன் சார்த் மேய செல்வமா மகனாந் தானும், (எகச)

எண்ணிய விருபா னேந்தி லெய்துபங் குணநற் திங்க
ண்ணிய சுபமா தத்தி னலங்கொள்யாழ்ப் பாண நின் றுங்
கண்ணிய மாகச் சென்று கவின்மலாய் நாட்டி னுள்ளோர்
பண்ணியதருமம்வாய்ப்பப் பயணமென்றெழுந்துவந்தே, (எகடு)

நலந்தரும் ராம நாத நரேந்திரன் பயண மென்றே
சலந்தரு கலமேல் வந்து தானிவ ணிவந்த செய்தி
நிலந்தரு கதிரோன் றேற்ற நெடுங்கதிர் பரந்திட் டாங்கே
புலந்தருமலாய்நாடெங்கும்பொள்ளெனத்தெரிந்ததன்றே, (எகசு)

நல்லவர் வரவு நாடி நயந்துகொண் டாடா ருண்டோ
வல்லவ ரிலாமற் செய்த வைபுனிங் கெழுந்த மூற்றம்
வல்லவ ராக வாங்கே வந்திந்தயாழ்ப் பாணத் தார்க்
ளெல்லவர் தமக்கு மற்றையெவர்க்குமே களிப்புத் தந்த, (எகஎ)

தேசமே சமயஞ் சாதி தேர்கலை யபிமா னத்தி
னேசமே யாகி யென்று நிஷவுபாழ்ப் பாணத் தாரிற்
பாசமே லான தக்கோர் பலப்பல நகர நின் றும்
வாசமே லளிக ளென்ன வரல்கொளச் சிங்கை வந்தார், (எகஅ)

சேர்தனை யழைக்க நின்ற சிறந்தபட் டணங்க டம்மை
யேர்தனை யியற்றிச் சாகை யிடங்களு மமையச் செய்தே
சீர்தனை யுடைய சிங்கைத் திருநகர் மிகக்கோ டித்து
நேர்தனைநோக்கியாருநெடுந்துறைமுகத்துமொய்த்தார், (எகசு)

தோரண வகைகள் போக்கித் துறைமுக மறையத் தூர்த்தே
யேரண வுறுந்தார் வாச மேய்ந்தபன் னீர்கைக் கொண்டு
பூரண மாக யாரும் புவியினற் கருமங் கட்டுக்
காரண மான வையன் கவின்முகங் காண வுற்றார், (எஎ௦)

இன்றுவர் திடுங்கொ லென்று மின்னமு மொருநாட் பிந்தச்
சென்றுவர் திடுங்கொ லென்றுத் தினந்தினம் வரவு காத்து
நன்றுவர் திருந்த மேலோர் நாடினர் குறித்து நின்ற
வன்றுவர் துயர்ந்த கப்ப லணைந்தது துறைமு கத்தில், (எஎக)

துன்றிடத் தவஞ்செய் வார்க்குத் தோற்றுதற் தெய்வ மாகச்
சென்றிடச் சலத்து ளெங்கள் சேர்ராம நாத மன்னன்
நின்றிடக் கண்ட யாரு நிறைமது வுண்டார் கொல்லோ
வென்றிடக் குதாக வித்தே யெதிர்வா வேற்ப தானார், (எஎஉ)

தூரியத் துழனி யோங்கத் துவசங்க ளெழுந்து துள்ள
நேரிய வாசி பொங்க நிலவுபூ மழைவான் தூர்ப்பப்
பாரிய புதல்வி யோடும் பத்தினி யணங்கி னோடுஞ்
சீரிய ராம நாதச் செம்மலுங் கரைக்கண் வந்தான், (எஎங)

தரைதனி னெவர்க்கு மில்லாத் தருமத்தைத் தனத்தை மேலா
முரைதனி னடங்காச் சீரை யுயர்கலை யறிவைப் பெற்றே
நிரைதனி னமைச்சா யென்று நீடிய ராம நாதன்
கரைதனி னிழிந்து யார்க்குங் காட்சியுங் களிப்பு மீர்தான், (எஎச)

பல்வகைச் சமயஞ் சாதிப் பாங்கினர் மேன்மை சான்ற
நல்வகைத் தான யாரு நயந்துகை கொடுத்து வாசச்
சொல்வகைத் தான மாலை சூட்டினர் தேர்மேற் கொண்டே
தொல்வகைப்பார்த்திபற்காய்த்துலங்குமானிகையிற்சேர்த்தார், (எஎட)

பொருந்துபா கங்க ளார்த்த போனக மருந்திச் சற்றே
யிருந்துப சாரம் பேசி யின்றுயில் பொருந்திப் பின்னர்
திருந்துசீர் மலிந்த சிங்கைத் தேசாதி பதியுந் தானும்
பெருந்துரைத் தனமு மற்றும் பேசின ருவகை கூர்ந்தார், (எஎஎ)

தேனருந் துறநேர் வண்டிற் சிறந்தயாழ்ப் பாணத் தோருஞ்
சீனருந் தலைமை பெற்ற சிங்கையின் மலாயர் தாழுஞ்
சோனரு மாங்கி லேயத் துறைகளு மொழிந்தோ ரான
வேனரும் ராம நாத வேந்தலை வந்து மொய்த்தார், (எஎஏ)

வேறு

வந்தவர்க டமையிருத்தி வாக்கமுதந் தெவிட்டாமன்
முந்தவவர் தம்முடனே முகமனுரைத் திருந்தளவிற
செந்தமிழர்க் காழுபன்னி யாசமிவண் செய்கவென
விர்தையுள் யாழ்ப்பாணத் தவர்தாழ்ந்து வேண்டியன்றே, (எஎஅ)

சீரினருஞ் சிங்கைநகர்ச் சிறந்தசபை யணிதருத்திப்
பாரினருங் கலையினரும் பாங்கினரு மல்லாம
னேரினருஞ் சேவைகளி னிற்பவரும் பல்வகுப்பாம்
பேரினரு மவ்வமையம் பெருந்திரளாய்க் குழுமியுற, (எஎக)

மன்னவனே மந்திரியோ வயங்கியபொன் னாக்கினனென்
றன்னவனே வுண்மையுள் வத்துவித முணர்ளுன
முன்னவனே வென்றவையோர் முன்னியதி சயித்திருப்ப
றன்னவனே வெனும்ராம நாதவண்ண லச்சமயம், (எஎஉ)

சுதியுடைய நாகசுரந் தோற்கருவி யெழுந்திசைக்க
மதியுடைய யாழ்ப்பாண மக்களய லாகவரத்
துதியுடைய பாரிமக டொடர்ந்துபல மாதருடன்
றதியுடைய னாகவந்து சபைகளிக்க வைகினனல். (எஎக)

செய்யமறைப் பொருளமைந்த தேவார மோதியபின்
னையனவ னெழுந்திருந்தே யவைபொலிய மதிப்பருளித்
துய்யவரும் பொருட்சுவையுஞ் சொற்குவையுஞ் சுகங்கொடுக்கச்
சய்யமுகி னேருபன்னி யாசமழை தான்பொழிந்தான். (எஎஉ)

பொன்பூத்த சடைமவுலிப் புண்ணியனார் மான்மியமுங்
கொன்பூத்த சைவமக்கள் கொள்கைகளும் பத்திகளும்
தென்பூத்த யாழ்ப்பாணத் தேசமுளோர் சீர்த்திகளும்
பின்பூத்த சிங்கைநகர்ப் பெருமைகளும் பேசினனே. (எஎஉ)

செந்தமிழு மிடையிடையே யாங்கிலமுந் தெரிந்தாய்ந்து
பந்தமுள தேனினுடன் பாலுமெனப் பேசியபின்
வந்தபல வரிசையுடன் மாண்பினர்கள் பாங்காகச்
சுந்தமுள தன்சாகைத் தனிமாளி யணைந்தனனே. (எஎச)

திருவுலவுஞ் சிங்கையுள் சித்திரமார் மனைகளையுந்
தெருவுலவு மணிகளையுந் தெரிந்ததன்மேற் சீனருள்ளு
மருவுலவுத் தனபதிகண் மந்திரிக ளேத்தெடுக்க
வுருவுலவுஞ் சீமானங் குற்றனன லீந்துதனம். (எஎரு)

வேறு

நாவைமேற் கொண்டு மாற்றார் நலிந்திடா வகைமைத் தாகத்
தேவைமேற் கொண்டு நித்தந் திருந்திட விருந்து பேணிச்
சேவைமேற் கொண்டு தார்தாஞ் சேர்நகர் தோறு மெங்கள்
கோவைமேற்கொண்டுதஞ்சீர்குலவுறவ்வெண்டுமென்றே, (எஎசு)

சுலர்வுறு புசைத்தேர்த் தானஞ் சுற்றிட மணிகள் செய்து
முலர்வுறு ஸீதி முற்று முயர்கொடி துலங்க விட்டுங்
குலர்வுறு சாகை மற்றுங் குறைவற வமைத்துக் கொண்டு
நிலர்வுறுசிறம்பானென்னுநெடுநகர்க்கழைத்துச்சென்றார். (எஎசு)

தடையிடை யிலாம லோடுந் தழற்புகை யிரத நிற்கு
நடையிடை வந்த வந்த நாடுள தானந் தோறு
மிடையிடை வருகை நோக்கி யேற்றயாழ்ப் பாணத் தோர்கள்
புடையிடை மலர்க றீர்த்தே புண்ணிய னோடுஞ் சென்றார். (எஎசு)

ஏரியல் ராம நாத னெய்துமத் தேர்வந் தெய்தத்
னூரிய மொலிக்க வாசித் துழனிபூ மாரி பொங்கச்
சீரியர் தொடையல் குட்டச் செவ்விதி னிழிந்து யார்க்கு
நேரிய வினிமை கூறி நிலவுதன் சாகை புக்கான். (எஎசு)

புக்கபி னமுத மொக்கும் போனக மருந்தி யாங்குத்
தக்கவ ராகித் தன்பாற் றண்ணி யோடும் வந்து
தொக்கவ ருவகை கூரத் தொன்மையோ டளவ ளாவி
மிக்கநற் சுகசே மங்கள் வினவியே யமர்ந்தா னையன். (எஎசு)

புதியுடைத் தாகி நிற்கப் புகழொன்றும் புலவ ராற்றுங்
கவியுடைத் தலைவ னாகக் கதித்தசேர் ராம நாத
வவியுடைத் தேவின் வாக்கா மமுதநாஞ் சமய மின்றே
செவியுடைத் தான பேறு சித்திக்க வுண்ப மென்றே, (எஎசு)

எய்திட லெவர்க்கு மாகா தேர்பெறச் சபைகேரீ டித்தே
யுய்திட லெமக்கே யாக வுத்தம வுபன்னி யாசஞ்
செய்திடல் வேண்டு மென்னச் சிந்தைகேர்ந் தவனோர் மாரி
பெய்திடலென்னத்தானேபிரசங்கமகிழ்ந்துசெய்தான். (௭௯௨)

இன்னநன் னகரத் துள்ள வெழில்வள னோக்கி பெங்கண்
மன்னவ னமர்ந்தா னாக வாய்ந்தவிம் மலாய்நாட் டிற்கே
யுன்னவுற் றிலங்குஞ் செல்வத் துபநகர் குவாலா லம்பூர்
கின்னயாழ்ப்பாண மென்றுஞ் செப்பு வரிதனைத் தானே. (௭௯௩)

பொன்னகர் கொல்லோ கஞ்சப் பூமக னகரம் கொல்லோ
வெந்நக ரீது கொல்லென் றெண்ணவெ யிலங்கித் தோன்று
மிந்நக ரிடங்க டொறு மிருந்தபாழ்ப்பாணத் தோர்கண்
முன்னக ரெதுவென் றுன்ன முழுவது மலங்க ரித்தே, (௭௯௪)

கோவலர் நெறிக்கு நாதன் குறைவிலாத் தனத்தி னாதன்
நேவல ரருட்கு நாதன் நேர்ந்தநூற் கலை னாதன்
பாவலர் னுதிக்கு நாதன் பாரிசேர் கொடையி னாதன்
நாவலர் ராம நாத னானையே காட்சி யென்ன, (௭௯௫)

தேவரு மதிக்குந் தூமத் தேர்வந்து தரிக்குந் தானம்
புவரு மாலை யாலும் பொற்புடைக் கொடிக ளாலும்
காவரு கதவி பூகங் கவின்றரு நிரைக ளாலும்
மேவரு மொருங்கு கூடி யெழின்மிகச் செய்த பின்னார், (௭௯௬)

மானரீ ருடைய நாதன் வதிந்துரீ ராடு தற்கு
மானரீ ரான வுண்டி யமைதர வருந்து தற்கு
மேனரீ ராகப் பள்ளி மேவியே துயில்வ தற்கும்
வானரீ ரமைந்த சாகை வாய்ப்புற வெடுத்து மேலும், (௭௯௭)

தேர்வருந் தான நின் னுஞ் சிறந்தமர் ளிசைவ ரைக்கு
நேர்வரும் விதி யார நெடுங்கொடி விதானம் போக்கிப்
பேர்வரும் ராம நாதப் பெருந்தகை வருகை நோக்கி
யேர்வருஞ் சிலரை யான்கே பேஷின ரழைக்க வென்றே, (௭௯௮)

வேறு

சங்குவரு மவர்களுட னிருந்தவருங் களிசிறந்தே
யோங்குபெருஞ் சீருடைய வுத்தமனோ டொருங்க ளவிப்
பாங்குவரு மலாய்நாட்டுப் பண்புகளு மேனவையு
மாங்குவகை யாரநகை யாடியுரைத் தமாளவியல், (௭௯௯)

ஆண்டுநம துயர்நாட்டை யணிபடுத்து மதுபோல்
விண்டுநமக் குயர்வுதர வெய்துமைய வுளத்திலன்பு
பூண்டுநமக் காகவினிக் குவாலாலம் பூர்க்குவர
வேண்டுநம தன்பாரக் கொண்டாட வேண்டினமே, (௮௦௦)

என்றுவரு மவர்வேண்ட வின்னுமுளோர் தகவேண்ட
நன்றுமது சிந்தனையே நமக்குமென்று பெருந்தகைதான்
துன்றுமவர் பாங்காகத் தொடர்ந்தபுகைத் தேரினிடைக்
குன்றுவள நாடுகண்டு குவாலாலம் பூர்க்குறுக, (௮௦௧)

வேறு

கதிரவ னுதயங் கண்ட கமலம்போன் முகம லர்ந்தே
யெதிரவர் னுற்ற மேலோ ரிரதநின் றிழியச் செய்யார்
வுதிரமென் பூக்க வே யோங்குபே ராசி கூறி
யதிரவாச் சியங்க ளாங்கே யாசனத் தமர வைத்தார். (௮௦௨)

பத்தினி யாரும் பெற்ற பதுமையொத் திலங்கு கின்ற
சித்திர மகளும் வைகச் செம்மலார் நடுவண் வைக
மித்திர ரான நல்லோர் மென்மலர்த் தெரியல் ரூட்டிப்
பத்திரம் படித்து வாசம் படுபனி ரீருந் தூர்த்தார். (௮௦௩)

சகையிற் குணத்தின் மிக்க வெழில்கொள்யாழ்ப்பாணத் தோருக்
கோகையி லுயர்ந்த வண்ண லுவந்துப சாரங் கூறி
யாகையி லமரர்க் காக வமைத்தகொல் லெனவ மைத்த
சாகையி லழைத்துப் போகித் தகவுப சரித்தல் செய்தார். (௮௦௪)

நால்வகைச் சுவைக ளாறு நாடுகி னமர ருண்டி
போல்வகைத் தான யாவும் பொருந்தவுண் டின்னு மையன்
பால்வகைத் தாகி வந்த பலருமே லருந்திப் பின்ன
சேல்வகைத் தாக வைகி யின்மொழி யுவந்து கேட்டார். (௮௦௫)

பாலுண்டு ததியு முண்டு பழமுண்டு தேனு முண்டு
சேலுண்டு நாரையுண்டு செய்யலுண் டோடு மாற்றங்
காலுண்டு வளங்க ளுண்டு காருண்டு கிரிக ளுண்டு
மாலுண்டு மலாய நாடு மறப்பதற் கரிய தென்றான். (அ௦௬)

நாட்டமா யினைப் நம்பி நாட்டுள சீர்கள் கூறக்
கேட்டவ னாமர்த செல்வங் கிளர்புகழ் பொறுமை யீகை
கோட்டமின் மனமென் றின்ன குலவுயாழ்ப் பாணத் தோர்கள்
வேட்டநா டது போல வேறிலை யென்று சொல்வார். (அ௦௭)

ஆக்கமுங் கலையு நேரு மறங்களு மருளுந் தேச
மூக்கமு மமைச்சுஞ் சீரு முயர்ச்சியும் பொறையும் ராச
நோக்கமு மொழிபு மின்பு நுவலுங்கா லுலகி லெல்லாத்
நாக்கமு மமைப் வெங்க டவத்தினுற் பிறந்த கோவே, (அ௦௮)

ஆங்கில ராச்சி யத்தி லவிருந்தா ரகையே யன்றி
யிங்குள வெங்களுக்கோ ரிரவியு மான வையா
வோங்குமோ ருபன்னி யாச முவந்துநாங் கேட்கப் பன்னுட்
டேங்குமீபராசையுள்ளோஞ்செய்திடல்வேண்டுமென்றே, (அ௦௯)

உள்ளிய நெரிந்த பின்ன ருவருபர் சபைய தொன்றை
யொள்ளிய விதானத் தாலு மொளிரினர்க் கண்ணி யாலு
நள்ளிய லாக மேவி நளிருமா சனத்தி னாலுந்
தெள்ளிய வணிகள் சேர்த்தித் திகழுமா றலங்க ரித்தார். (அ௧௦)

மேலைநாட் டறிவிற் சான்றோர் விளங்குசெந் தமிழிற் சான்றோர்
சாலுமேற் சேவை யாளர் தளர்விலா தீட்டு செல்வ
ராலவே றிருந்த மேலா மணினகர் நாட்டி னுள்ளோ
ரேலவே வந்து வந்து யாவரு மிடமின் னுற்றார். (அ௧௧)

பேறெனப் பிறந்த செம்மல் பிறந்தபே ரெடுத்த தர்ம
னாறெனப் பெருகுஞ் செல்வ னடைந்தவர்க் கருளுஞ் செய்யன்
மாறென வருந ரில்லா மாண்பினன் ராம நாத
னேறென வவைக்கண் டோன்றி விருந்திவர் விழிகட் கீர்தான். (அ௧௨)

இருந்தவ ரெழுந்து தாழ வெழில்கொளா சனமேல் வைகித்
திருந்தவப் பண்ணின் வல்லோர் திருப்பதி கங்க ளோதப்
பெருந்தவம் விளங்கு மையன் பேரவைக் கமைவு செப்பிப்
பொருந்தந் றத்து வங்கள் புகல்பொருள் பேசி னானே. (அ௧௩)

திருத்தமு மங்கி லத்திற் சேர்ந்தசெந் தமிழின் வாய்ந்த
பொருத்தமு மாக வாயும் புலன்களைத் தாரத் தக்க
வருத்தமும் வாக்குங் காட்டி யையமு மயலுந் தீர
வருத்தமு நோக்கா தாங்கே வழங்கினன் சொல்லின் மாரி. (அ௧௪)

அவ்வயி னங்கி லர்க்கு ளாய்ந்தபண் டிதர்க டாமுஞ்
செவ்விதிற் றமிழைக் கற்றுச் சித்திபெற் றவர்க டாமு
மெவ்வயி னேனு மெய்தா வினியசொற் பொருண யங்க
டிவ்விய மாகக் கேட்டே சிறந்ததெம் முளங்க ளென்றார். (அ௧௫)

இந்தநல் லறிஞர் வேண்ட வின்னுங்கோ லாலம் ஸூர்க்கண்
செந்திலென் றுரைக்குந் தானஞ் சேர்ந்தமர் தண்ட பாணிக்
கந்தவே ளால யத்திற் கவின்றிரு மடத்திற் பின்னும்
வந்தமா ஞானி தாயு மானர்சித் தாந்தஞ் சொன்னான். (அ௧௬)

மருவினை மலரா னோக்கும் வடிவுள ராம நாத
னருவினை யதைநா மத்தை யறிந்ததே யன்றிக் காணு
ருருவினை வாக்கை யிங்கே யுழுவலன் பாச நேரிற்
றிருவினை யுடைய மன்றிற் றிரண்டுவந் துவந்து கண்டார். (அ௧௭)

இந்துகண் டிளகுங் கன்னே ரிருதயக் குடனே நோக்கி
முந்துகண் டெவிட்டா துற்ற முதமுள ராகத் தம்மை
வந்துகண் டவர்கள் யார்க்கும் வகைவகை முகமன் கூறிக்
கொந்துகண்ணிறையுந்தாரான் குலவுதன்சாகைபுக்கான். (அ௧௮)

சுற்றுள சுற்ற மென்னச் சூழ்ந்தயாழ்ப் பாணத் தார்க்கா
மற்றுள நகரங் கட்டும் வந்துவந் தழையா நிற்பக்
கற்றுள கவிஞர்க் குற்ற கவிசுந் தென்று நீங்கப்
பற்றுள ராம நாதப் பார்த்திப னதற்கு நேர்த்தான். (அ௧௯)

பாங்குபரன் மரத்தோட் டங்கள் படர்ந்தசீர்க் கின்னா னீப்போ
தேங்குபேர்க் கோலக் கஞ்சாச் சேயமர் ரைப்பீங் கின்னுர்
தாங்குரீர் மரக்க லங்கள் சார்துறைப் பினுங்கு மான
வோங்குபார் தவந்தா னென்ன வோதுப் டணங்கள் சென்றே, (அஉ௦)

மேலுறு நகர்க் டோறு மேதையோ ருபக ரிப்பிற்
சாலுறு தன்மைத் தாகத் தகத்தக வுபக ரிக்கக்
கோலுறு கரத்து வேந்தர் கோநிகர் ராம நாதன்
மாலுறு மவாவு தீர வவர்க்குத்தன் காட்சி யீந்தான். (அஉ௧)

சொற்றவவ் வாரே யாகச் சேரித்த வவைக டோறு
மற்றவர் பணிந்து வேண்ட மன்னிய பாடையேழு
கற்றவன் ராம நாதன் கருத்துடன் செவிகட் கின்பம்
பெற்றன மென்று சொல்லப் பிரசங்க வழதந் தந்தான். (அஉ௨)

இன்னவ ரிந்த விந்த விடங்களி னனுச ரிக்கப்
பன்னருஞ் சிறப்பி னோடும் பரிவொடுந் தங்கித் தங்கி
மன்னவன் செழிப்புந் றோங்கும் வளநகர் நாடு பாரப்
பின்னவன் றுறைகொள் வேலைப் பினுங்கினிற் றரிக்கு மெல்லே, (அஉ௩)

பொருளுறு நாட்டு நின்றும் புறப்பட ராம நாத
னருளுறு முளத்தி னூடே யானநந் குறிப்புத் தோன்றச்
சுருளுறு மலைசேர் சிங்கைத் துறையிருந் துயர்ந்த கப்ப
றெருளுறு மிலங்கைக் கேகுஞ் செய்தியுந் தெரிய வந்த. (அஉ௪)

சங்குறை யிலங்கைக் கப்ப ருன்செலு நாளு மாகக்
கொங்குறை காவு குழுங் குவாலாலம் பூர்க்கு வந்தே
கங்குறை சிங்கைக் கந்தக் கடிகையிற் செல்வ னென்றே
யங்குறை பவர்கட் கெல்லா மன்புரை பகர்வ தானான். (அஉ௫)

வயங்குயாழ்ப் பாணத் தோர்கள் வாழ்த்தியே குழும்பிப் பற்பல்
வியங்களுந் தொனிக்கத் தூம விரதமே விவரச் செய்தே
தயங்குபூ மாரி பெய்து தாங்களுந் துணையாய்ச் செல்வ
மயங்குகோ லாலம் பூர்க்கு வழிக்கொண்டு வருவ தானார். (அஉ௬)

வேறு

சிங்கைநகர் நாடியெங்கள் சேர்ராம நாதனென்று
துங்கமுடன் வரவவற்குத் தூமத்தேர் வந்துவந்து
தங்குமிட மிடந்தொறுந்தார் தண்மலர்வாச் சிவங்களுடன்
பொங்குபல வரிசையுடன் போற்றினார்கள் வழியனுப்ப, (அஉ௭)

சென்றுவருங் கனலாவித் தேர்வர லும் படிந்துமுகில்
குன்றுதொறுங் கண்ணுறங்குங் குவாலாலம் பூர்க்கணுள
துன்றுபெருங் குணஞ்சாலுந் தூபவவ ராசைவிஞ்ச
நின்றுநறு மலர் தூவி நீளிரதத் திழியவைத்தே, (அஉ௮)

அர்தநல போனகங்க ளானவெலார் தாமருத்தி
வந்தவழி தூரமுள வயாவினாப்புத் தீர்த்ததற்பி
னிர்தவிடத் திருநாழி யிருந்துபன்னி யாசமொன்று
தந்ததன்மேற் செல்கவென்றுத் தனியிரதம் வைப்பமென்றும், (அஉ௯)

சுலமேகும் பொழுதினுமோர் கடிகையிவண் டாமாமற்
நலமேகூர் தனியிரதஞ் சாருமென்று மவர்வேண்ட
நலமேவுஞ் சேர்ராம நாதவர சேரமறுக்குந்
குலமேவு மவர்தமுடன் கொண்டாடிக் கலந்திருந்தே, (அஉ௧௦)

உத்தமர்க் ஞானங்கரிக்க வோதுபன்னி யாசமவண்
புத்தமுத மாருமெனப் புலங்களதன் மயமாகச்
சுத்தமுற வெடுத்தெடுத்துச் சுலாவுகடற் றிமையெழல்போல்
வித்தகமாய்த்தெளிவுபெறவேட்கையளவாயுரைந்தான். (அஉ௧௧)

பின்னுமவன் றண்ச்சிறிதும் பிரிபவொருப் பட்டிலராய்
மன்னுமணி யாசனமேல் வைத்துநறு நீர்தூவி
முன்னுமலர் த்தெரடையலும் மூவருக்குஞ் சூட்டியின் னுந்
துன்னுமன மார்தபல னுதிகளைபுஞ் சாற்றியங்கே, (அஉ௧௨)

நீரேறி வளமேறி நிலவுமலாய் நாட்டுவண்மைச்
சீரேறி யுள்ளவருந் திருவேறி மல்குபுகழ்ப்
பேரேறி பேரேறும் பெருந்தகைபா ருடன்றனிமைந்
தேரேறி பொல்லவருந் சிங்கையெனு நகரேற, (அஉ௧௩)

வேறு

சிங்கைமேல் வருகை காத்துச் சேர்தவ னின்ற மேலோர்
செங்கைமேன் மலர்க ளேத் தேரினின் றிழிந்த பின்னர்
பங்கைமே வுமைக்கு நல்கும் பரமனா ரருளை முன்னித்
தங்கைமே லெடுத்து வாழ்த்திச் சாகைமேற் கொடுசென் றுய்த்தார். (அகச)

தக்கவ ரமைத்த செல்வர் தருமுண் ளருந்தி மேலுந்
தொக்கவ ரவரு முண்டே துபவாய் பூச றுத்து
மிக்கமா ளிக்கக்கண் ணாக விலாசமா யமரா நிற்ப
வக்கண் மிலங்கைக் கப்ப லாயத்த மான தன்றே. (அக௪)

நேரமே யாக நின்ற நெடுந்தகை யினரு மன்றை
யேரமே னுட்டி னோரு மேனையோர் தாழ்ந் கூட
வாரமே லிட்டு வாசத் தரும்பனி நீருந் துர்த்து
வாரமே லுடைய ராகி மங்கலம் புகல்வ தானார். (அக௫)

சூழறத் திரைக ளேங்குந் தொடுகட லிலங்கைப் பாரத்
தோழறச் சுமந்து காக்குந் தொன்மகி யமைச்சர் கோவே
தாழற விடரம் லெம்மைத் தந்தயாழ்ப் பாண் நாடு
வாழற நலங்கள் செய்து வைத்தநந் தருமத் தேவே, (அக௬)

ஆலுறு மரசி கைகி ழாகவே முறையை நல்கி
மேலுறு மொருக ரத்து மேன்மையோ யெம்மைச் செல்வஞ்
சூலுறு மிந்த நாட்டுஞ் சார்ந்துமே லுயர்த்தி வைத்த
மாலுறு நன்றி யென்றை மறக்கல மென்று மென்றார். (அக௭)

வான்றோர் நோக்கும் வேளாண் மக்களி னவாவி னீங்கள்
காண்வாஞ் செல்வ மேங்கிக் கவின்மலாய் நாடு காட்ட
மானமே லிட்டே யென்னை வரவழைத் துபச ரித்த
லான்பேர் நன்றி நாணு மயர்க்கல னென்று மென்றான். (அக௮)

நன்னல மொழிக ளிங்ங னவின்றொருங் கள்வ ளாவிப்
பின்னய வாசி கூறிப் பெருந்தகை தனைய ழைத்துத்
தொன்னய மான தக்கோர் தொடர்ந்துநீர் புறமுஞ் சூழர்ப்
பன்னய மலிந்த வீதி படர்ந்துவான் றுறைக்கண் வந்தார். (அக௯)

ஆங்குமே னுட்டி னோரு மம்மலாய் நாட்டி னோருந்
தேங்குபே ரான செல்வச் சீனரு மான மேலோ
ரோங்குறு வுவுகை பொங்க வொல்லையி லெங்க னையன்
பாங்குநே ராக வுற்றே பணிவுடன் கைகொ டெத்தார், (அசக)

மேலுமிப் புகைகொண் டேடும் விரைமரக் கலத்தின் மீதாய்ச்
சாலுமி தென்னா வந்தே தந்துகை பணிவுஞ் செப்பி
மாலுமி வருகை யேற்ப வள்ளலா ரமர்ந்து வைக
வேலுமி னுயிரை மாணு மேந்தறன் பிரிவை யாற்றார், (அசஉ)

உன்னவ வுலகுக் கெல்லா முயருப காரி யாகிப்
பன்னக மணிந்த மோலிப் பரமனின் னருளே காக்க
நன்னய மான யாவு நயந்தனை நெடிது கால
மன்னவ வாழ்கென் றுசீர் வதித்தனு மதியின் மீண்டார். (அச௩)

சலமிசை யெழுங்கை தந்து தாங்கியே செலுத்தச் செல்லுங்
சலமிசை ராமநாதக் கருணையா ரறிஞன் வந்து
புலமிசை வினேவு சாலப் பொலிந்துறு மிலங்கை யென்னுந்
தலமிசை யெவர்க்கு மின்பந் தந்தனன் காட்சி தந்தான், (அச௪)

ஸ்ரீமான் நடேசபிள்ளைக்கும்

ஸ்ரீமதி சிவகாமசுந்தரி அம்மாளுக்கும் விவாகப்பேறு

வேறு

பார்பரவ வருங்குரிசில் பார்த்திபருக் கொருவலக்க
ணைர்பரவ வருங்குணக்குன் றேத்துமரு ளறக்கடவுள்
சீர்பரவ வரும்பரிதி சேர்ராம நாதனின்
பேர்பரவ விற்றிருந்து பெருவாழ்வு கூர்தருநான், (அச௫)

ஓதுதவந் திரண்டுருவா யுதித்ததுகொல் லெனவு தித்தே
போதுதருந் திருநிகர்த்துப் பொறையறிவு குணஞ்சிறந்து
திதுதவி ரிளையமகள் சிவகாம சுந்தரிப்பேர்
மாதுதனக் கானதொரு மணப்பருவம் வந்ததுவே, (அச௬)

வாய்ந்தமணப் பருவமதை மனத்தமைத்த வெங்களை
னய்ந்தகலை யறிவடக்க மருளாண்மை பொறைபொழுக்க
மேய்ந்தகுலங் குணந்தேசென் றெண்ணவரு மத்தனையும்
வேய்ந்தவரெனருவனைத் தான்வேண்டினனாயுற்றனனல், (அசஎ)

காவிரிசூழ வளநாட்டிற் கதித்திடுசெந் நெல்வளத்தார்
பூவிரிநற் றண்டலைபாற் பொலிந்தவரண் மனையழகா
னவிரியு முத்தமிழா னல்லவர்கள் வதிதரலார்
னவிரியு மொருநகரத் தஞ்சையெனுந் திருநகரம், (அசஅ)

துலங்குநக ரிற்கரசின் றொடர்புடையோ னமரசிங்கென்
றிலங்குமிவற் கொருபொழுதி னெய்தியவா பத்தினுக்காய்
நலங்குலவு மதிகபொரு னால்கியிடர் தீர்த்துயர்ந்த
தலங்குலவவாழ்ந்துவருந்தனிக்குடியோர்வழித்தோன்றல், (அசக)

இருள்கொடுக்கு மிருநிலத்தே பெவரெவர்க்கு மினியதுபோன்
மருள்கொடுக்கு மின்னுமெரி வாய்நகந் தான்கொடுக்கும்
பொருள்கொடுக்கும் பெரும்பேற்றிற் புலனடங்க யோகநின்றே
யருள்கொடுக்குஞ் சிவஞானி யருளபரா னந்தகுரு, (அரு௦)

தேசொ போசிமகன் சிவாசிமகன் சரபோசி
கூடுமா சிவன்காலங் குருவிவற்குக் காலமதும்
நாடுபுக ழார்ராம நாதசிவ ஞானிதனக்
கீடுமிக யோகநிலை யீய்ந்தகுரு நாதநிவன், (அருக)

ஈன்முள ராமமண ரீடழிய வென்றுதனி
மானமுள ரேத்துசைவ மதிறுவி வருஞானப்
பானமுள ராகியசம் பந்தமுனி பரம்பரையாம்
ஞானமுள னிக்குருவே னவினுவதென் குருத்துவமே, (அருஉ)

மாசுதவி ரிவன்மரபின் மருமானாய் வருங்குரிசி
நேசுபெறு மாங்கிலத்திற் சித்திபல தானடைந்தோன்
பேசுதிற் றுறும்ஞாய வகைகளினுற் பெருவழக்கை
யாசுதவிர்த்தேத்துரைத்தேயரி துவென்றிபெறுத்திறலோன், (அருங)

சீலமிகப் பெறுந்தமிழைத் தெவிட்டாமற் றேரறிஞன்
சாலவங்கத் தவனாகத் தஞ்சைநகர்ச் சங்கமிருந்
தேவலர சேர்பெறுவா னெடுத்துயர்த்தி வருந்தலைவன்
ஞாலநலம்புகன்றேத்துந்நேசெனெனத்தகும்பெயரோன், (அருச)

ஆவைநிகர் சார்தமுளோ னனைவோரு மோர்துகொளும் [குங்
பூவைநிகர் பெருங்குணத்தோன் பொங்குவெயில் வெப்பொழிக்
காவைநிகர் தண்ணளியோன் கருதுமிவன் வரனெனத்தான்
தேவைநிகர் செம்மலையே தெரிந்துளத்து ளமைத்ததன்மேல், (அருரு)

நிலமகடன் னிதியாக நிலவுதஞ்சை நகரநின்றிக்
குலமகனை வரவழைத்துக் கூடவைத்துச் சிலகாலம்
நலமகடன் குணங்களுட னாடியிவ ரமையுமென்றே
தலமகண்ற் களிசிறக்கத் தயங்குமணஞ் செயநினைந்தான், (அருசு)

ஒற்றரிட மணவோலை யூர்கடொறும் விடுத்துநல்லோர்
சொற்றகப் நாள்வகுத்துத் துலங்குபுக ழோனுரைக்க
நற்றலமென் றேராம நாதவித்தி யாலயத்துண்
முற்றமுற வாய்ந்துவல்லோர் முடுபந்த ரிட்டனரால், (அருஎ)

வேறு

உள்ளுற விதானம் போக்கி யுயர்ந்தகால் களுக்கு வாய்ப்ப
வெள்ளுறை யிட்டு மேலும் விளங்குபன் னிறங்கள் சுற்றிக்
கள்ளுறு மாலை நாற்றிக் கதலியுங் கமுகு நாட்டி
வள்ளுற விடங்க டோறு மகரதோ ரணங்க ளிட்டே, (அருஅ)

தயங்குபூக் கம்ப லங்க டரையுற விரித்து விண்ணி
னியங்கு ரியனிற் சோதி யிலங்குதி பங்க ளேற்றி
யுயங்குத விலாமல் வைக வுத்தமர்க் கிடங்கள் கோலி
வயங்குமா றங்க னாடி மணவறை யமைய வைத்தார், (அருக)

இன்னவா றுக யர்வு மியற்றின ராக வாங்கட்
சொன்னநன் முகூர்த்த முன்னர்த் தோகையர் குழாமு மற்று
மன்னவா டவரு மெய்தி யவரவர்க் கிடங்க ளெங்கே
யென்னவே நாடிப் பந்த ரெள்ளிடற் கிடமின் றுற்றார், (அச௦)

சீர்தகு மகனி ஶாலுஞ் சிறந்தவா டவர்க ளாலு
நேர்தகு மணிக ளாலு நிலாவுகண் ணடிக ளாலும்
பார்தகு முவமை யொன்றும் பகருதற் கரிதா யப்போ
தேர்தகு மணஞ்சரல் பந்த ரீர்திரச் சபைபோன் றற்ற, (அகக)

வேறு

நாடு சீர்த்திசேர் ராம நாதவே
டேடு மாண்புடைத் தேவி யாரொடுங்
கூடு மச்சபை குறுகு வோர்க்கெலா
நீடு நல்லுரை நிகழ்த்தி னுனரோ, (அகஉ)

கார்கொள் பேரிகை சுதிப்புற் றூர்த்தன
சீர்கொள் வினையுந் திவவு யாழ்களு
மேர்கொள் சின்னமு மிசைத்துப் பொங்கின
தார்கொள் மத்தளந் தவிற முங்கின, (அகங)

சீத நாண்மலர் தீர்த்தம் பத்திர
நாத மார்மணி நலிருந் தீபங்கள்
போத நீன்குசம் பொருந்தக் கொண்டவண்
வேத வந்தணர் மேவி வைகினார், (அகச)

மார நேர்மண வாளன் மஞ்சன
மார வாடியே பட்டு மங்கியும்
பூர மானவுத் தரியம் பூண்டுபின்
ஔர மாதிய வணிகள் சாத்தியே, (அகரு)

முந்து வாச்சிய முழங்க நண்பர்கை
தந்து நேர்த்திடத் தாங்கு கோலமோ
டந்த மாசபை யகம லர்த்திட
வந்து சீர்மண வறையின் வைகினான், (அகசு)

வேறு

சொல்லிய முகூர்த்தமுந் தோற்ற வவ்வயின்
வல்லிய ரானவர் வண்ணஞ் செய்பவர்
மெல்லிய றனக்குறெய் விதங்கள் பூசியே
நல்லிய லாகவே நான மாட்டினார், (அகஎ)

ஆட்டின ரீரமு மாற்றிக் கோதியே
கூட்டினர் கூந்தலைக் குடுமி சேர்த்திடாக்
காட்டினர் நறும்புகை கலவை பூசிப்பின்
தீட்டினர் நெற்றியிற் றிலகந் தன்னையும், (அகஅ)

மட்டினை யிலாவிலை வயங்கும் கச்சினை
யிட்டினைத் தாமென வியம்ப லாகலா
முட்டினை துசப்புற மொய்கு முற்கொரு
பட்டினை யுடுத்தினர் பண்டெய் மாதரார், (அகக)

வில்லணி கலன்களின் மிளிர்த லைக்கெனச்
சொல்லணி கழுத்தணி தூய கையணி
செல்லணி காலணி சேர்த்தி னார்கலை
நல்லணி யாமென் நயந்த நங்கைக்கே, (அகௌ)

சொல்லுநல் லணிகளைத் துலங்க விட்டபின்
நல்லவர் பற்றினர் நடத்தி வந்திடப்
பல்லவப் பதங்களாற் படர்ந்து நாணுறீஇ
மெல்லவர் தவன்வலம் மேவி வைகினார், (அகச)

வேறு

அந்தநல் லமைதி தன்னி னவையுளோர் சான்றே யாக
நந்தலி லருள்சேர் ராம நாதனும் பாரி யாருங்
கந்தமார் குழலி யெங்கள் கன்னியைத் தழன்முன் னின்னே
தந்தனங் கொள்கவென்றே சாற்றிரீர்த் தாரை வார்த்தார், (அகஉ)

சொல்லிய முகூர்த்த மாகத் தூரிய முழங்கப் பூமேல்
வல்லியென் றிலங்கி நின்ற மங்கல நாணே யேந்தன்
மெல்லியல் களத்திற் சேர்த்தி விரைகமழ் முடியி னுக்கு
நல்லிய லமைந்த முல்லை நறுந்தொடை சூட்டி னானே, (அகங)

அந்தணர் கிரியை யாவு மாற்றினர் வளர்த்த செய்ய
முந்துறு மோமத் தியை மும்முறை வலமாய்ச் சூழ
வந்தனர் வந்து தோகை வலதுகால் சிலையின் மீது
தந்துபின் வானிற் சாவி தரிசனஞ் செய்வித் தானால், (அகச)

மஞ்சனீ ரறுகு நிம்பம் வாலரி கடுகு சோறு
விஞ்சனீ டிரியுஞ் சேர்த்து விளங்குதட் டேந்தி யாங்கே
கஞ்சமா னிருவ ரென்னக் கவின்கொள்பொற் றுவி மாத
ரஞ்சனே ரெனவர் தேரீ ராஞ்சன மெடுத்து நின்றார், (அஎரு)

இந்தநற் சடங்கு முற்ற விருந்தமங் கலஞ்சேர் மாந்தர்
வந்தகங் களிக்க நீங்கள் வையமே நெடிது நாலம்
சந்ததிப் பேறு செல்வந் தழைக்கவே வாழ்க வென்னாக்
கந்தமா ரறுகும் பூவுங் கலந்தவக் கதமெடுத்தார், (அஎசு)

நல்லமூக் கனியும் பாலு நறுஞ்சுவைத் தேனு மின்னுஞ்
சொல்லுசிற் றுணவு மாகத் துய்த்தபின் னிருவர் தாமும்
வல்லசேர் ராம நாத வள்ளலைப் பாரி யாரை
யொல்லுமாறொருங்கேபோற்றியோக்கியமகிழ்வுபூத்தார், (அஎஎ)

இன்னன மன்ற லெல்லா மியற்றியே முடிந்த பின்ன
ரன்னபே ரவையு ளோருக் கானபோ நகங்க ளார்த்தி
நன்னலச் சார்தம் பன்னீர் நறியதாம் பூல நல்கிப்
பின்னவர் மனைகட் கேகப் பிரியநல் விடைக ளீந்தார், (அஎஅ)

சொல்லுநல் வினைதந் துய்க்கச் சந்தர மாதூந் தானு
மொல்லுநந் பேரகந் துய்த்து மூடநீர்த் துவந்து மாரா
தல்லுநந் பகலுந் தாங்க ளாருயி ருடலு மொன்றாச்
செல்லுநல் லுலகங் கூறத் தேனெடு சுவைபோ லுற்றார், (அஎக)

உத்திசெய் யறிவு சான்ற வெரண்டொடி தானுந் தானுஞ்
சித்திசெய் காலந் தோறுஞ் செபமனுட் டானஞ் செய்தே
பத்திசெய் பார்த்த பூசை பன்னுவர் காரண மூன்றுஞ்
சுத்திசெய்யிவரைக்காணிற் றொலையுமேபவங்களயாவும், (அஎஅ)

தேற்றமா ரறிவு தன்னிற் சீர்மையிற் சாந்தந் தன்னிற்
ரோற்றமா மழகு தன்னிற் றாய்மையிற் பொறையிற் பேசு
மாற்றமா மினிமை தன்னின் மற்றுள குணங்க டம்மி
னேற்றமா நடேச பிள்ளைக் கிலக்கில யெடுத்துப் பேசு, (அஎக)

பொற்பா மேச்சு ரப்பேர் பொலிவிதா லயத்துக் கிந்தத்
தற்பம திலாத வேந்த றலைமயா சிரிய னாகி
யற்பக றறங்கள் செய்து மருமகப் பேறு பெற்று
நற்பமைந் தினிது வாழ நம்பனா ரருள்கித் திக்கும், (அஎஉ)

சேந்தமிழலக்கண வெளியீடு

கண்ணெனமுன் னமைந்தவைகள் கல்லார்க்கு முகத்திரண்டு
புண்ணெனவுங் கற்குமதும் புலமையுளோர் புகன்றபடி
யெண்ணெனவு மெழுத்தெனவு மிரண்டேனு மெழுத்ததுதான்
பண்ணெனநூற் கழுகுதரும் பான்மையினி லதிகமென்பர், (அஎஅ)

ஆற்றவரு நூற்றதந் காங்கருவி யெனுமெழுத்தென் [ம்
மேற்றவரு மிலக்கணந்தா னெழுத்தொடுசொற் பொருளதன்மே
சாற்றவரும் யாப்பணிபென் றைவகைத்தார் தனித்தனியே
போற்றவரு மிவையாய்ந்து போதவுணர் திடலரிதே, (அஎஅ)

தலக்கணுயர் பாடையிகத் தயங்குறச்செய் காரணத்தா
லிலக்கணமென் றொருநாம மேற்றுவருங் கற்பவர்க்கு
வலக்கணிகர்த் துறுமனத்து மாசகலக் கற்றிடுத
லலக்கணி வாளரலா லாரறிவா ரதன்பெருமை, (அஎஅ)

ஞானமதிற் றத்துவத்தின் ஞாயமுடன் காவியத்திற்
கானமதிற் கரைகடந்தே கவின்ராம நாதமகான்
வானமதிற் றிகடான வகைகளுக்கு ளோங்குபன் னூற்
ருனமதிற் சிறப்புடைய தானமிலை யென்றுணர்ந்தே, (அஎஅ)

கூறுபக வற்கேதே குறண்முதனான் கதிகாரத்
தேறுபல வுரைதெளிவா யொரிதெடுத்து விரித்ததுபோல்
வேறுபட விலக்கணத்துள் வேண்டுமெழுத் தோடுசொற்கு
மாறுபடா வகையெவரும் வருத்தமறக் கற்கவென்றே, (அஎஅ)

பன்னூலி னிதுசாலப் பயில்வதற்குச் சாலுமென
நன்னூலிற் குத்திரங்க ணயந்துதழிக் கொண்டறிஞன்
பின்னூலிற் குதாரணமும் பேருரையும் புதுக்கிவைத்து
முன்னூலி னதிகமென மொழியவெளி யிட்டனனே, (அஅஅ)

வேறு

அந்தந் பொருளும் யாப்பு மணியுமென் றிணைய மூன்றும்
பிந்தவே தருவா னுன்னிப் பிரித்திரண் டதிகா ரங்கள்
முந்தவே வெளியி டாக்க முயன்றிரு பானே ழாண்டிற்
செந்தமி ழிலக்க ணப்பேர் திகழவைத் துபக.ரித்தான், (அஅக)

மதுரைச்செந்தமிழ்ச்சங்க உபன்னியாசம்

வேறு

நீரி னுலழி வுறுதலும் வழு திநின் றிரங்குற நிமலன்
சீரி னேரணிப் பணிதனை விடுத்திடம் வகுத்திடத் திருத்தி
யாரி னேர்சடை யிருந்ததன் மதிதரு மதுரநல் லமுதம்
வாரி வீசியே தூய்மைசெய் திடுதலின் வருபெயர் மதுரை, (அக௦)

துயங்கு சங்கமேற் புலவர்கள் வேண்டிடச் சோமசுந் தரனார்
வயங்கு நற்பொரு னூலினை வரைந்தனன் றந்ததும் மதுரை
தயங்கு லைசியர் குலத்துய ருமனா முருத்திர சருமன்
மயங்கு நூலுரைப் புலவர்கள்கலகங்கடர்த்ததும்மதுரை, (அக௧)

நீட்டு நூல்களை யாய்தரு புலவரை நேர்பெற நிறுத்துக்
காட்டு கின்றன ப்லகையொன் றிருப்பது கரைபொரு கடன்முன்
வீட்டு மென்றுதன் னகரிடை யெழுநின் வெறுத்துடன் சலதி
மாட்டு வைகிடா வைகைமா நதியினை யுடையதும்மதுரை, (அக௨)

இன்ன தாகிய மதுரைமுன் னிருந்தமுச் சங்கமு மிலாமல்
அன்ன சீர்கொண்மு வேந்தரு மவர்கடா மாதரித் திருந்த
சொன்ன நேரமும் புலவருஞ் செந்தமி முருமையுந் தொலைந்தே
பின்ன முற்றன வருவதை யிணையநாட் பெரிதுளங்கருதி, (அக௩)

திதியு நோக்கலன் புகழெனக் கொடுத்துறுப் பரங்கர சேன
பதியு மின்னமுந் தக்கவ ராயினர் பலருநோர் தொருங்கே
ததியுளோர் தனந் தொகுத்தனர் செந்தமிழ்ச் சங்கமொன் றமைத்தே
விதியு நூல்களு மாய்தநற் புலவரை மேதக வமைத்தார், (அக௪)

துங்க மன்னனுஞ் சீருள வவர்களுந் தொடங்கிய மதுரைச்
சங்க மிங்கிது தொன்மைபோ விணையநன் னுனிணுந் தயங்கும்
இங்க னுசறக் கற்றவ ரெய்தவு மிருக்கவு மயக்கஞ்
சிங்க வாய்துநா றரும்பிர சங்கமுஞ் செய்திட லமையும், (அக௫)

வேறு

வள்ளிய னாட்டு மிந்த மதுரைச்செந் தமிழ்ச்சங்க கத்தில்
தெள்ளிய திருவாங் கூறிந் சேடசாத் திரியு மொப்ப
வுள்ளிய வவருஞ் சூழ வொருபகல் ராம நாத
தெள்ளிய வுபன்னி யாச மோங்கவே யுலந்து செய்தான், (அக௬)

சாத்திர வகைக டம்மைச் சங்கத்தி னுபகா ரத்தைப்
பாத்திர ராயி னோரைப் பைந்தமிழ் வளர்ச்சி தன்னைக்
காத்திர மான வர்க்குங் கருத்துமே யமைய யார்க்கு
நேத்திர நேரு மைய னிகழ்த்தினன் றேங்க வின்பம், (அக௭)

உள்ளவே யுளங்கள் மற்றை யோங்கிரண் டள்ளுங் கொள்ளை
கொள்ளவே யெளிதிற் கேட்டுக் குதுகல முடைய ராகித்
தெள்ளவே தெளிந்த சீர்த்திச் சேடசாத் திரியு மற்று
மெள்ளலே யிலாத யாரு மேத்தெடுத் தனரா யுற்றார், (அக௮)

தந்திரத் தறிஞ் னென்னிற் றரணியைச் சுமக்க வந்த
மந்திரக் கிழவ னென்னின் வாக்கிற்பொன் னாக்க னென்னி
னந்திரச் செல்வ னென்னி னிவனுரை வழங்கு கிற்கி
னெந்திரப்பாவையென்றே யிருந்திடாரவைக்கண்யாரே, (அக௯)

பாலவா யழுதபின்னா பருகப்பாற் கடலைத் தந்த
வாலவா யமலன் றன்னை யங்கயற் கண்ணி தன்னை
யேலவா யாரப் போற்றி யேத்தியே ராம நாதன்
மேலவா யவிரித் தான மேனிமன் னுற்றான் மன்னே, (க௦௦)

செப்பிய சூரிசி லிந்தச் செந்தமிழ்ச் சங்க மீதே
தப்பிலா விதிகள் காட்டித் தரும்பிச் சங்கஞ் செய்யா
திப்பிய வறிவு சான்ற சேடசாத் தூரியு மற்றும்
ஒப்பிலா ரளவிப் போற்ற வுறைந்தவ ணகரி மீண்டான், (கூ௦௧)

வித்தியாலயதாபனமும் சமயபரிபாலனமும்

வேறு

வானமுடன் மண்ணுலகங் களிசிறக்கச் சிவபோத மருவி நி
ன்ற, ஞானமுடன் றுலக்கமுறச் செந்தமிழுஞ் சிவமதமு நலங்க
ண் மன்னத், தானமுடன் றவநடக்க வளவைகளுட் படாதமருட்
சமய மென்னுந், தினமுடன் றபுக்கவந்தான் சேர்ராம நாதனெ
னுந் தெய்வ மன்னுன், (கூ௦௨)

வாய்ந்தவிளஞ் சிறுவருக்குத் தருமமுடன் சமயபத்தி வள
ர்க்கச் சான்றோ, ராய்ந்ததனித் தமிழ்க்கலையை யூட்டுதலே யாகி
யநல் றறமென் றுன்னி, யேய்ந்தவிரு பானிரண்டு தொடுத்தார்
க டொறும்வேண்டு மிடங்க ளெங்கு, மீய்ந்தவர சுவைகொண்டு
மேற்றபல விதாலயங்க ளியற்றி யிட்டான், (கூ௦௩)

வள்ளுவநா லடிநிகண்டு திவாகரமே பிங்கலந்தை மருளின்
றுற்ற, தெள்ளுபொரு ளவ்வைமொழி சிறந்தபின்னேத் தமிழ்சத
கஞ் சிவநன் ஞானங், கொள்ளுதிரு வாசகதே வராமதி காசமி
ன்னுங் கூறின்ற, வள்ளுசம யத்துடனே யுயர்தரும சாத்திர
ங்க ளோத வைத்தான், (கூ௦௪)

அறுசமயங் கடந்தளவை யளக்கநின்று விடளிக்கு மரிய
சைவ, அறுசமய விதாலயமென் றுங்காங்கே பலசுடர்க ளுதயஞ்
செய்யப், பெறுசமய மிதுவெனமுன் னூர்கடொறும் பலப்பல
வாய்ப் பெருகி வந்த, மறுசமய கழகமெனக் கழறுமந்த காரமு
ற்று மறைந்த வன்றே, (கூ௦௫)

இன்னவிதா லயங்களுட னுங்காங்கே சென்றுபன்னி யாச
மென்னுந், சொன்னமழை பொழிந்துமிவன் வேருன்றி நனிவ
ளர்ந்து றுலங்கி நின்று, வன்னமத மானகளை கட்டுயர்ந்த சிவ
போக மான விற்ப, மன்னவினா வானசைவப் பைங்குழை நித
நிதமும் வளர்க்கு மன்றே, (கூ௦௬)

அத்தரைமுன் கலந்தமணி வாசகனார் சிவயோகத் தமரும்
பெட்டும், புத்தரைவென் றரன்சமய நிறுத்துமருட் பேறுமுட
ன் பொருந்து மன்றோ, வித்தரைநின் றுலவுபுகழ்ச் சேர்ராம நா
தமகா னிறைவ னன்பார், பத்தரைநேர் வேடமுடன் சிவயோக
சமயநிலைப் படுத்த லெல்லாம், (கூ௦௭)

செந்தமிழுஞ் சிவமதமுங் களிசிறந்து வீற்றிருக்குந் திருத்
த மிக்க, விர்தவட பாற்கணுள யாழ்ப்பாணத் திருநாட்டை வி
னைய நன்னுன், வந்தவகை யதினதிக மேன்மைபெறத் தருங்கா
ல வகைகட் கேற்க, நந்தலிலா ஆழியன யுழைத்துவருஞ் சேர்
ராம நாத வள்ளல், (கூ௦௮)

ஒன்றிருந்து மொன்றிலையா லுலகி லுண்மை யானாலு முரை
க்கி னிங்கே, முன்றிருந்து வினையவத்தாற் பெருந்தனமு மருங்
கலையு முதலின் மன்னி, மன்றிருந்து கோனடத்து மந்தரங்க ம்
ந்திரமு மற்று முற்று, நன்றிருந்து கொண்டதென்றி றனிச்சம
ய மொடுதமிழு நயப்பு ருவோ, (கூ௦௯)

ஆதுலருக் கன்னையொக்கு மயங்கிமதி கேட்குனருக் கமைச்
சை யொக்கு, மோதுலக மருளுமதி னரசையொக்குங் குணத்து
யர்வுக் கோங்க லொக்கு, மாதுலவு மறிவுதனிற் சேடனெக்குங்
கற்றவர்க்கு வரையா தீர்தே, தாதுலவு தருவையொக்கு போத
னைக்குக் குருநிகர்க்குஞ் சாற்றி னையன், (கூ௧௦)

கன்னியர்க்கு மாண்மகர்க்கு மிருவேறங் கிலகழகங் கவின
வைத்து, மின்னியலா ரரிவையரா சிரியநிலை பெறுந்தமிழ்க்கல்
லாரி தந்தூர், துன்னியபல் லூர்கடொறும் விதாலயங்க ளமைத்
துமிவன் றாய சைவப், பன்னியநூற் பொருள்பரப்பல் யாழ்ப்
பாண மியற்றுவதவப் பயன தன்றோ, (கூ௧௧)

நல்லோர்க்கு னல்லோனென் தேத்தவருஞ் சேர்நாம நாத
வையன், வல்லோர்க்கு மல்லோர்க்கும் வளாகமிது விரும்புகிற்
கும் வளங்க ளொன்று, மில்லோர்க்கு முள்ளோர்க்கு மிருநிலத்
தை யாண்வெரு மிறைவ னுக்கு, மெல்லோர்க்கு மொருமுகந்
தா னுகியுப காரமுட னிருக்கு மென்றும், (ககஉ)

சட்டநிருபணசபையைச்சேர்ந்த ஐம்பதாம்வருடக் கொண்டாட்டம்

வேறு

சமயமா நின்மை நேர்மைச் சட்டநற் சுயாதீ னங்க
ளிமயவர் விரும்பு தர்ம மேதையு மாய்ந்து கோட
றமையசன் காவல் செய்தல் சமர்கடிந் துயர்த லின்ன
வமையமா நிலங்க ளாளு மாங்கில வரசு கண்டிர், (ககந)

ஏழ்துணை நிலங்க ளெங்கு மேகசக் கிரமூய்த் தாலும்
விழ்துணை யானு லன்றி விரிவடந் தழைக்க வற்றே
ஆழ்துணை யிலாத போதி லொண்ணுமோ சித்தி வாய்ந்த
சூழ்துணை யமைச்ச னின்றேற் றுலங்குமோவரசுகண்டிர், (ககச)

துதியுள வணிகண் மன்னத் தொடுகட லிலங்கை யானு
நிதியுள நிருபன் றன்னை நின்றமந் திரத்தி னேரைக்
கதியுள முறைகள் கோத்துக் காட்டினே ராக்கந் கொத்த
மதியுள வமைச்ச னாக வந்தவ தரித்தான் கண்டிர், (ககடு)

ஆதிதா மமைச்ச ராக வடிப்பட லிலங்கைப் பாரம்
பாதிதா மேந்து மேலாம் பரம்பரைக் குலத்து மன்ன
னீதிதா னலாமன் மற்றந் நீதிசொற் பனத்துங் காணன்
பேதியான் ராம நாதப் பேரறி வாளன் கண்டிர், (ககசு)

சொற்றமன் னவர்கள் வாழ்த்தித் துகியெடுத் துவகை கூர
மற்றவ னமைச்ச னாக மந்திரக் கவுஞ்சி லேறி
யுற்றவான் டிருபத் தொன்பா னுறவுறு மேன்மை யேற
வற்றமந் றிலாமன் மன்னி யைப்பது வருடங் கண்டிர், (ககஎ)

வேறு

பூகமதி மந்திரியா யுயர்ந்துயர்து ராசவுத்தி
யோகமதி னெத்திசையு மொளியினொளி யோங்கவைத்தே
பாகமதி தவழ்சடையான் பரிந்தருளுங் கருணையென்று
மாகமதி தவறுதைம் பதுவருட மாரமைந்தார், (ககஅ)

ஒன்றியிது காநிலங்கை யுயர்வுபெறத் தருமமைச்ச
னன்றியிது சட்டமென்பா ராருமிலா தரசாங்கந்
துன்றியிது நமக்குதவுந் துரைராம நாதனுக்கு
நன்றியிது நாங்கருதி நடத்துவங்கொண் டாட்டமென்றே, (ககக)

வேறு

சந்திரச் சுதைத் தன்னொளி வீசுறத்
தந்திரத் தொழி றந்து புனைந்திடா
வந்திரத் கென் றிருந்துகண் கொண்டிடு
மந்திரத் தனி மண்டபந் தன்னிடை, (ககஉ௦)

ஈழ வேந்து மிவற்குப வேந்தனுஞ்
சூழ மாமதி சூழந் துணைவரும்
வேழ முற்ற மிளிர்மா போர்களும்
வாழ வேயவை வந்து குழீஇயினர், (ககஉ௧)

தேச மெங்குந் திகழ்புகழ் நாட்டியே
யாச கன்ற வமைச்சனா யீழத்தோர்
நேச நெஞ்சி னிலவுந மையலும்
வாச வன்னென வந்தவை வைகினன், (ககஉ௨)

தோற்ற மோடவண் டோற்றி யுமர்ந்துழி
மாற்ற மென்முனம் வைகினர் பேச்சினி
லேற்ற போதிலங் கெத்தனை நாழியு
மாற்ற லுற்றநம் மையனை வாழ்த்தினர், (ககஉ௩)

ஆக்க மேவுற வைம்பான் வருடமுந்
தாக்க மாகமன் சங்க மமர்ந்ததுந்
தேக்க நின்றநந் சித்திகள் பெற்றது
மூக்கமா யொவ் வொருவரும் பேசினர், (ககஉ௪)

வேறு

மண்ணுறப் புகழ்வைத் துள்ள மன்னவன் ராம நாதன்
கண்ணுற விருக்க யாருங் கைதந்து களித்த பின்னர்
பண்ணுறத் தவங்க ளாற்றிப் பண்டைநாட் சேமித் திங்கே
யெண்ணுறத்தோற்றுமென்களிழுவேந்துரைக்குமன்றோ, (கசுஉரு)

தேங்குசீ ரவர்தம் வாக்குத் தேனிலு மினிதத் தேனைப்
பாங்கிய லவர்க ளுண்பர் படர்சிறைத் தேனீ யென்னத்
தாங்குற வவர்க்குக் குத்துத் தருமிடை யிடையே யத்தா
லோங்கியவவர்க்குப்பொங்குமுளத்திடைக்களிப்புமன்பும், (கசுஉரு)

நந்தலி லரசே யாக நானிந்த விலங்கைத் தீவில்
வந்தநா ளதிக மேன்மை வாய்ந்தவ ரொருவர் நண்ப
ருந்தசே ரிராமநாத வுத்தம் ருடனே தாக்க
மெந்தநா ளேனு மின்றி யிருப்பதே நலமா மென்றார், (கசுஉஎ)

சங்கமே லவர்க ணுடிச் சட்டங்கள் பேசும் போதிற்
றுங்கமே வுற்ற வின்றோர் தூங்கிக்கொண் டிருப்ப ரேனும்
பங்கமே யிலாமற் பின்றும் பண்புறப் பேசு மப்போ
தங்கவர் பேசங் கூற்றி லறுவதித் துதறிக் கூறும், (கசுஉஅ)

தூங்கின ரிருக்கும் போதிற் றென்மதி யினர்தம் பேச்சை
வாங்கினர் முழுதும் பின்னர் வடித்தெடுத்த னுடைத்துத் தள்ளு
மேங்கின ரிருத்தல் வேண்டுமென்றன ரிவைக் ளெல்லாந்
தாங்கின னனுப வத்திற் சரநான் கண்டேன் கண்டீர், (கசுஉக)

தூக்கமா யிருக்கு மாறுஞ் சூழ்துணை யோர்தம் பேச்சை
நோக்க மாய்க் கவருமாறு துண்பொருள் பலவாஞ் சொல்லாந்
றுக்க மாயுடைக்கு மாறுந் தருமசாத் திரத்துக் கேற்ப
லுக்க மாய்ப் பேசுமாறு முவர்க்கலா லெவர்க்குண் டம்மா, (கசுஉஓ)

சங்கமே லனைய சர்வத் தனிக்கலா சாலைப் பேச்சை
யங்கணை யரிய நாட்டி னரசியற் றிருத்தப் பேச்சைப்
பங்கமே யிலாமலங்கே கேட்குமேற் பகர்வ தென்றோ
துங்கமே வுறநா தன்சா துரியங்க டெரியு மன்றே, (கசுஉஔ)

வாக்கினுக் கெதிரே யாக வானவே றிடித்த தொப்பத்
தாக்கியே யெதிராம் வாக்குச் சமயவுற் சிதமாய்ச் சொல்ல
னாக்கினுக் கழகு செய்யு நல்லவல் லமைக டாமே
தேக்கியவிவரைச்சங்கர்தெய்வமாய்ப்போற்றச்செய்த, (கசுஉஉ)

இன்னவர் திறமை யின மேதையு மறிய கில்லே
முன்னவே சபையி லாத வோய்வுகா லங்க டோறு
நன்னய வவைக்க ணுள்ள நாமெலா மொருங்கு கூடிச்
சொன்னவின் நாளி லுள்ள சோர்வுகள் பேசு கிற்பேம், (கசுஉங)

மதித்தநாம் ராம நாத வள்ளலை நோக்குங் காலை
விதித்தநா வலரே யென்றும் வித்தியார்த் திகரே யென்றுந்
திதித்தநாச் சியத்தி லோர்தந் திரிபெனப் பெறுவ ரென்று
முதித்தசாத் திரவிற்பன்னருயர்த்தசீர்த்தியரேயென்றும், (கசுஉச)

ஆற்றவு மரசுக் கேய்ந்த வமைச்சிய னிபுண ரென்று
மாற்றவு மியலா ஞாய வாதிரா னென்று மின்னு
மேற்றமே வுற்ற சீர்த்தி யிரண்டுத்தி போக ரென்றுஞ்
சாற்றவு மரிதா ஞான சாதனி யென்றும் போற்ற, (கசுஉரு)

வேறு

இத்தனையு மெடுத்தெடுத்தே யிலருடன்மற் றவர்புகல
வத்தனையுங் கேட்டகத்தி னருளினுட னெஞ்ஞான்றும்
சத்தனையு மறவாத தனிராம நாதவைய
னெத்தனையுமதித்திருந்திரென்றிவற்றைத்தா னுரைக்கும், (கசுஉசு)

சாட்சிபெறுங் கடவுளெற்குத் தந்ததத்து வங்கனையே
யாட்சிபெறு மதிபதியு மங்கமுள மற்றுமுள
மாட்சிபெறு மெல்லீரு மதித்தெடுத்துப் புகழ்ந்ததனாந்
காட்சிபெறு மெமதுளமேற் களிப்பதிக மாயினதே, (கசுஉஊ)

திரவனாஞ் செழித்திலங்குந் தேசவபி மானியென்றுஞ்
சாரவனத் துவனகதருஞ் சாத்திரவிற்பன்னரென்று
மீரமனத் தருள்சாக்க விவிலங்கை புரக்கவரு
மாரசமர்த் திருமார்பத் ததிபதிதான் கூறினரால், (கசுஉஐ)

நாடுசங்கத் தவரொருவர் ஞானியிவ ரென்றுரைத்தார்
மாடுவரு மொருவரிச்சா மானியரான் முடிக்கரிய
தேடுபெருஞ் சீருடைய சேர்ராம நாதனிய
நீடுபெறுங்காரியங்களெலாமுடிக்குமென்றுரைத்தார், (கசக)

ஆனாலு நானுரைப்பே நகண்டபர வெளியாகி
நானாலு படைப்புகளு நண்ணுமித்தச் சிறுதீவிற
நேனாலு மலர்மார்பீர் செபற்கரிய செப்தனனே
கானாலும் புகழ்மலை கவினவென்மேற் சூட்டிவிட்டார், (கச௦)

நல்லுலகி னாங்கனெலா நம்வலதாய்ப் பிறந்திலங்காண்
சொல்லுகிறு குழந்தையெனத் தோற்றியுல வுறுப்பொழுதிற்
செல்லுறுபிற் சீவியங்க டெரிந்திடுமோ வின்றெடுத்த
வொல்லுமவர் தாமுமதை யுற்றறிய வல்லுநரோ, (கசக)

தேறவளர்ந் தேகுழந்தை சீர்த்தமிகப் பெறுகுவன
லேறவருந் தன்முபற்சி யிந்நிலையைத் தான்கொடுக்குங்
கூறவுள வொன்றிதற்குக் குவலயமேன் முன்னமுயிர்
மாறமனஞ் செய்திருந்த வல்வினையு மாகுமன்றோ, (கச௨)

நாடடைந்த பெருமைதனை நாமடைந்த பெருமைதனை
யிடடைந்த நம்மாலே யென்றுகொளல் பொருந்துமதோ
சேடடைந்த விர்திலைமை சேர்த்தியதத் துவங்கடமைப்
பிடடைந்தநமக்கருளும்பெருமானைப் போற்றுகிற்போம், (கச௩)

போற்றியென்பாற் சூட்டுமுங்கள் புகழுமையா மாலையிதை
யேற்றியெமை வைத்தருளு மிறைமலர்த்தாள் களிற்சூட்டித்
தோற்றியிவ ணைமைப்புகழ்த் தொல்லவையீ ருமக்கிதினுஞ்
சாற்றியிசை பெருகவேனத் தற்பாணை நான்பணியேன், (கச௪)

ஆய்ந்தபல ரெம்மையிவ ணவதார புருடனென்றே
யேய்ந்தவுளத் தெண்ணுங்நா ரின்னுமனு வெனப்பிறந்தோர்
வாய்ந்தவிவண் பெறத்தகைய மன்னுதத்து வங்கனோநா
வீய்ந்தவறம்போற்புகல்வேனென்றுமெமையெதிர்பார்ப்பர், (கச௫)

என்னவிவண் புகலுவதென் நெதனையுநா நறியகில்லே
னென்னையொரு தீரென்று மெண்ணுகிலே னன்றுதொட்டே
தன்னமரு டருந்தேவ தத்துவங்க னுடன்கீரும
மன்னவெலா மறிதருவா நறிவெனக்குக் கிடைத்திருந்த, (கச௬)

தந்தவருட் டனித்தேவ தத்துவத்தி னுயர்வலியாற்
சந்தமுள பிரமாணந் தருந்தி தவரும
னந்தலிலா வகைநாடி நானடத்தி வருதலுண்மை
யிந்தவிதம் பவுத்தமுட னின்னுமதம் பலபுகலும், (கச௭)

அரியபிர மாணமில்லா ரன்றுதமை யிழந்திடுவா
ருரியபிர மாணமதே யுயர்ந்தபரி சுத்தமுள
பெரியபிர மாணமென்றும் பெறுகுவதே நங்கடமை
பிரியபிர மாணவுண்மை பேசினர்முன் னொருஞானி, (கச௮)

வேறு

இந்தவா றிருக்கத் தாதை யிளமையி லெனக்குச் சொன்ன
தந்தரா மேச்சு ரத்தி நமர்ந்தருள் ராம நாதன்
சந்தநற் பாதம் போற்றித் தனயனிங் கொருவன் றன்னைத்
தந்தனை யெனினின் னாமந் தானவற் கிடுவெ னென்ன, (கச௯)

அங்கவ னருளி னாலே யவதரித் திட்டாய் நானு
நங்கட னென்றே ராம நாதப்பே ரிட்டே னென்றான்
மங்கலி லெனது தாதை மனுடனுப் மதிக்கப் பெற்றோன்
தங்கனே பத்தி வாய்ந்தோன் ருபித்தோ னிலிங்க மொன்று, (க௯௦)

பாடிய லமைந்த செவ்விப் பாட்டுக ளியற்ற வல்லோ
னடிய சிறுவ னாக நானமர் காலந் தன்னி
னடிய வினைஞ் சோடு மவர்வினை யாட்டிற் போகேன்
தேடிய தாதை கூடத் தெரிசனத் துறுவ தாவேன், (க௯௧)

சாய்தரு சுவரி னோடுஞ் சார்ந்துநான் நின்று கொண்டே
யேய்தரு தந்தை பாடு மினியபாட் டோசை கேட்பேன்
சேய்தரு வடதே யத்துஞ் சேர்மறு தேய நின்று
மாய்தரு ஞான யோக ரவரிடம் வந்து சேர்வர், (கூருஉ)

பேர்தரு தாதை தானும் பெரியவர் தாமுங் கூடிச்
சேர்தரு மறைக்குள் யானுஞ் சென்றிருந் திடுவ னங்கே
யோர்தரு மொருபேர் ஞானி பொருதினத் தென்னை நாடிச்
சார்தரு முச்சி தொட்டுத் தடவின ராசி சொற்றார், (கூருங்)

மயங்கிய லிலாத வேழு வயதெனக் கடுத்த கால
முயங்கிய கருமந் தன்னின் முதிர்ந்துநா னிருத்தலாலு
மியங்கிய பொதுவி ருப்பி விச்சைபெற் கிலாமை யாலும்
வயங்கிய வென்னைத் தாதை வயோதிகனென்று சொல்வர், (கூருச)

நேடுறு வயது நான்கி னீள்கதி நற்றா யெய்தப்
பீடுறு மெமது தந்தை பெற்றதாய் தனினுஞ் சால
நாடுறு முதுமைப் பெண்க ணல்லவ ராக நம்மை
யீடுறு மாறு பேண வெடுத்தன ரமைத்து வைத்தார், (கூருடு)

நீர்கொடு குளிக்க வைக்க நின்றுமே யீரம் போக்கச்
சீர்கொடு முணவு நல்கச் சித்திர வுடுப்பு டெத்தத்
தேர்கொடு கழகஞ் சேர்த்தச் செயத்தரு பணிக ளெல்லாம்
நேர்கொடு புரிவா னாக நிறுவின ரேவ லோரை, (கூருசு)

பின்னமி றமைய னாரைப் பெரியமன் னவனு மென்று
நன்னய மாக வென்னை நடுவின்மன் னவனு மென்றுஞ்
செந்நலத் தம்பி தன்னைச் சின்னமன் னவனு மென்று
மின்னவா றாக வெம்மை யினமையி லைழப்பர் யாரும், (கூருள)

இன்னண மொழுகு நாளி லினியந் தந்தை யோர்நா
ளென்னைமற் றண்ண லாரை யெதுருந் நோக்கி நீங்கள்
மன்னிய கொளும்பி னின்று மற்றொருந் சென்று கற்க
நன்னய விருப்போ வென்ன நாமதற் காமென் றேமால், (கூருஅ)

உற்றவென் வயது மந்நா ளொருபதின் மூன்றே யாகப்
பெற்றதா லப்போ ராணிப் பேர்க்கழு கத்துக் கற்றேன்
குற்றமே யிலங்கை மேனாட் கொண்டகா ரியங்க ளென்றார்
மற்றவர் தமிழு மேலாய் வைத்திட நினைந்தா ரெம்மை, (கூருக)

சென்னைமேற் கலாசா லைக்கட் சேர்க்கவே சிந்தை கொண்டு
முன்னோட புகைத்தேர் வீதி முடிந்தில தாத லாலே
பென்னையென் னண்ண லாரை பெடுத்தவோர் கலமே லேற்றிப்
பின்னைநன் மக்க டம்மைப் பிரிகின்ற வதற்கும் நொந்து, (கூருங்)

ஆயிரம் வெள்ளி வைத்தே யடக்கிய பையு மின்னுந்
தோயிரும் பேசி யாவிற் றுரகமு மெங்கட் காசு
வேயிரங் குறுந் தந்தை யேறியே கலத்திற் றந்து
மாயிரும் பணங்க ளின்னும் வருமென்று கூறிப் பின்னும், (கூருக)

இலங்கிரா மேச்ச ரத்தி விறங்கிரீர் நாகை சேர்ந்தே
புலங்கிர ரங்கு நின்றும் புகையிர தத்தி லேறிச்
சலங்கிரர் சென்னை புக்குத் தனிக்கலா சாலக் கண்ணக்
கலங்கிரர் கற்பி ரென்றார் கண்கணிர் வடியக் கண்டேம், (கூருஉ)

வேறு

மாற்றமெடுத் துரைத்துரைத்தே வழிபனுப்பித் தாமேகத்
தேற்றமுற வெம்முடனே சென்னைமட்டும் வந்திலரா
லாற்றவருந் துயரமென வண்ணலெனக் குரைத்திரங்க
வேற்றமுள வவர்பிரிவா லிருவேழங் கலங்கினமே, (கூருங்)

சித்திபெறி னூர்க்குநயஞ் சித்தியின்றே லுமக்குநட்டம்
புத்தியிது வெனத்தாதை புகன்றமதி யதனாலு
கொத்தினுடன் கைவசத்திற் கொண்டபணந் தன்னாலு
மத்தினமே மனுடிலை யாயினநா மிருவேழம், (கூருசு)

சென்றுபின்னர்ச் சென்னைநகர் சேர்த்தனங் கல்லூரியதின
நன்றுகலை கற்றுவந்தோர் நங்குளிடம் விரைந்தனுகி
யின்று நுமைக் கண்டனம்பா மிருக்கவினித் தனித்தேகர்
துன்றுமப்பியாசமதற் றொடர்புளதோ வெனவிசைத்தார், (கசஅ)

மன்னியதும் வினையாட்டிற் பசிற்சியிலே னென்றுரைத்துந்
தென்னியலு மாடலதற் றெண்டியுமென் றேவினார்நான்
மன்னியகைத் தடியெடுத்து வலியுடனே சுழற்றியுந்தான்
பின்னியலுஞ் சத்தியதற் பெற்றிலன்மேலேதுசெய்வேன், (கசஅ)

ஈதுபழக் குற்றவாய் ரென்றவரை நான்பார்த்தே
னோதுமவர் மார்புவிர் வுற்றபெரும் யாக்கையுளர்
தீதுசெயத் தகுந்தபெரும் திறலுடையர் கோக்கிடுங்கா
லேதுமைய மிலேசிந்து மனுமனையே யிவர்கிரப்பர், (கசஅ)

இன்னவர்பா லித்தொழிலு மிரண்டாண்டிற் பயின்றனமேற்
சொன்னவர்பான் மல்லயுத்தத் தொழில்பலவுங் கற்கலுற்றேம்
பின்னவர்தம்முடனே பிடித்துமல்ல யுத்தவகை
யென்னவரு மதுபுரிய வெண்ணமெனக் கிருந்ததுவால், (கசஅ)

ஒருவாக்குக் கிடைத்ததப்போ துனக்குடம்பிற் றிறவிருந்த
திருவாக்கு மின்னுமின்னுந் திறமைகளு மிருந்தனவென்
றுருவாக்கு வலியிழந்த வுருடனே பொருதிடுத
லருவாக்கு மருளாமோ வதுவாகா தென்றதது, (கசஅ)

அங்கதிலே யிருந்தெவர்க்கு மருள்மிகவு முதிப்பதற்கா
யிங்குநல ஞானிகளை யிலங்குபெரு மக்கடமை
யெங்கெவர்கள் சேர்த்தொழுகி னெய்தியமேற் சீவியங்க
டங்குமென்று மவாறிஞர் தானாவ ரென்றுணர்ந்தேன், (கசஅ)

வேறு

பின்புநான் சென்னைச் சர்வப் பெருங்கலா சாலை நின்று
மின்புதந் திலங்கு மெங்க ளிலங்கைவர் தாற்றுந் தொல்லை
யன்புதந் திருந்த ஆழா னரியநற் கொடையே யாகத்
துன்புதிர் சீரின் ஞாய துரந்தர னாக வுற்றேன், (கசஅ)

விதிபெறு மாறு நின்று மிரிப்பிர மாண மீது
துதிபெறு தெய்வத் தன்மை துயதார் தன்மைத் தாகும்
நிதிபெறு மவர்க னீதி நின்றிடா தொழுகு வாரேற்
கதிபெறு மதுதா னில்லைக் கருதுகற் பிழைவந் தெய்தும், (கசக)

நேரினிற் கொண்டே யுய்க்க நேரினி னடத்தி வைத்துச்
சீரினி னோங்க வென்றுஞ் செய்வது பிரமா ணந்தான்
பாரினி லொருபேர் நீதி பதியையோர் ஞாய வாகி
யேரினின் மயக்கி வென்றே னென்றன ரெனக் கீதென்னோ, (கசக)

காசதாம் பெறுவ தற்கே கவின்பெறு பிரமா ணங்க
ளாசதா மிலாமற் கற்ப தென்பர்க ளறிவி லார்யான்
மாசதா னிலாத வென்றன் மனசுக்குச் சொன்னேன் ஞானத்
தேசதா னல்கி யென்னைத் திருத்திடக் கற்ற தென்றே, (கசக)

வில்லங்க வழக்கி னின்றும் விலக்கவே யெதிரி தன்னை
வல்லபங் காட்டு வார்கண் மதித்ததந் தரங்கள் செயவர்
வெல்லத்தான் வேண்டு மென்ற விசாரமே விசார மல்லா
லெல்லவர் பிரமா ணத்தை யிவர்கொலோ வறிய வல்லார், (கசக)

அரியநன் னீதி மாணு மடிப்படு குலத்துள் ளோரு
முரியநற் பிரமா ணத்தி லுயர்ந்தவர் தாழு மென்றுந்
தேரியநன் மதிப்புச் செய்யத் திகழுவோ மெனலு மாகாப்
பெரியநன் னீதி மாண யணுப்புதல் பெரிது மாகா, (கசக)

இந்தவா றிராம நாத வேந்தலங் கெடுத்துத் தாங்கள்
முந்தவர் துதிக்கு மாறு முதலுள யாவுங் கூறி
வந்தலல் லதிப னான வக்கிரா சனற்கும் யார்க்கும்
வந்தனங் கூற வேனோர் மகிழ்ந்தன ருவனாக யானார், (கசக)

தொகைநலம்

வேறு

தண்டுவரு மவர்களென்றுத் தபித்துழலு மிவர்களென்றுத்
தொண்டுவரு மடிமையென்றுத் தொழுகுலத்தோ ருவர்களென்றுத்
கொண்டுவரு மொருபகுப்புங் கொண்டிடுத லில்லாமற்
கண்டுவருங் கண்டோனாட்டக் கருணையுளோனிவன் காண்மின், (கௌ)

சேட்டமுள வரசருட னாங்கிலருஞ் சிங்களரு
மாட்டமுள ராயமரு மரங்கிடத்து மாய்ந்துணர்ந்த
கூட்டமுள தமிழகத்தார் கூடுசபையகத்துமென்று
நாட்டமுள வாக்குவல நாவலனு மிவன்காண்மின், (கௌக)

இகலுவதென் றிலாதெவரு மிமையவனென் றேத்தெடுப்ப
வகலுவதென் றுலகிலொன்றற் கஞ்சுவது முபகா
மிகலுவதென் றெழிவதுவும் விரும்புகிலா ராசதத்தோன்
புகலுவதென் னவதார புருடனென்பா னிவன்காண்மின், (கௌ௦)

அருங்குணங்க ளுள்ளவர்க்கு மடிக்கடியே பற்பலவாய்
வருங்குணங்க ளுள்ளவர்க்கு மருளகல நல்லறிவு
தருங்குணங்க ளானவெலாந் தாழ்ந்துமவர்க் குரைத்துவரும்
பெருங்குணங்க ளுடன்பிறந்த பெருந்தகையு மிவன்காண்மின், (கௌக)

கோத்திருக்குஞ் சட்டமுறைக் குறைநிறைகள் கூறுதற்கு
மாத்திருக்கு முலகினர்க ளவரவர்க்கொன் றாய்வதற்கு
மூத்திருக்கும் பெரியருரை மொழிந்துமுகங் காண்பதற்குங்
காத்திருக்கு மணிவாய்தற் கவினுடையா னிவன்காண்மின், (கௌ௨)

அறந்தானென் றரும்பொருளென் றும்புகழென் றெருமூன்றும்
பிறந்தானென் றுளபொழுதிற் பெருதொழியி லென்பிறந்துஞ்
சிறந்தானென் றிருநிலத்திற் சீரெவையு மொருங்கமையப்
பிறந்தானென் றெடுத்துரைக்கப் பிறந்தவனு மிவன்காண்மின், (கௌ௩)

சுகத்திலெவர் தவமுடையார் தாமெனநா மாயவரு
மகத்திலைய மேனிதனை யறியுமருந் தவம்பயந்த
விசுத்திலெவ ரெவர்க்கேனு மெய்தவொணு தானவிர்தச்
செகத்திலேச வரியமெய்துஞ் சீமானு மிவன்காண்மின், (கௌ௪)

பொன்னாட்டிற் பொலியிலங்கா புரத்திருக்கு மெவர்புகழூர்
தன்னாட்டின் மட்டுமென்றே சாற்றுகிணுஞ் சாலாதே
யென்னாட்டி னெத்திசையி னிரவியெனு மாறிலங்கக்
கன்னாட்டிப் பேர்நாட்டுங் காவலனு மிவன்காண்மின், (கௌ௫)

நீதெனென்று நினையாம னினைந்துவரு நிமலனடித்
தாதெனென்று முபர்த்தைசவ சமயமுள சிவஞான
போதெனென்றும் புகலரிதாம் பொற்புடைய மக்கடமு
ணாதெனென்றும் வரும்ராம நாதெனென்பா னிவன்காண்மின், (கௌ௬)

நீடுகுரு வென்றவனி நிகழ்த்தவரு மகத்தியனார்
தேடுகுரு மறைப்பொருளைச் செப்பெனக்கேட்டகமகிழு
மீடுகுரு வோடுகலந் திருவினையின் பற்றெழிக்க
நாடுகுரு வானசிவ ஞானகுரு மிவன்காண்மின், (கௌ௭)

வேறு

சீரினி வினையின் றுன சிவன்றிருப் பணியி னுலு
மாரினி யிவனென் றீந்த வன்னதா னத்தி னுலும்
பாரினி லுபர்த்த பொன்னம் பலம்புரி தவநற்பேற்றை
நேரினி லுலகிற் காட்டி நின்றசேர் ராம நாதன், (கௌ௮)

வேண்டள வாக நல்ல மேநினி துதிபெ டுக்கப்
பூண்டள விலாம லென்றும் போதவே யிருபத் தொன்பா
ணண்டள வாகச் செய்த வரியபே ருபகா ரங்க
ளீண்டளவாகச்சொன்னேனினியிவண்டொகுத்துஞ்சொல்வேன், (கௌ௯)

தந்தைரா மேச்ச ரத்திற் றனயனைத் தருக வென்னு
வந்துமுன் மாதி னோடு மகனோடும் வணக்கஞ் செய்ய
முந்தவே ராம லிங்க மூர்த்திதன் னருள்பா லித்த
வந்தநல் வரத்தின் சீரா லவதா புருட னுணன், (கௌ௦)

தனயனைப் பெறுவான் வேண்டுந் தசரதன் நனக்கு வாய்ப்பத்
தனயனுப் வந்து மேனாட் டானவ தரித்த வாபோற்
நனயனை வேண்டு மிந்தத் தாதைக்கு மதுவே யாகத்
தனயனு யனைய காவற கடவுடான் நரணி வந்தான், (கூகக)

வருபொரு ளிரண்டி னென்றைப் பெற்றிலார் மருட்பே யாவர்
தருபொரு ளொன்றைத் தானுந் தாங்கினார் மனுக்களாவர்
ஒருபொரு ளதுவு மொன்றே வுலகெலா மதிக்கத் தக்க
வருபொரு ளொருங்கே யெய்தி நேந்தலுக் கிலக்கு முண்டோ, (கூகஉ)

வெறுத்திடா முகமுங் காட்டி வெள்குற மன்று தோறு
மறுத்திடாப் பொருளுஞ் சொல்லும் வாய்ப்பவே யெடுத்துக் காட்டி
யுறுத்திடா நீத வேந்த னுவக்கவே யரிய நீதி
நிறுத்திடா வாதம் வெல்லும் நிலைமயு மளவிற றுமோ, (கூகங)

முறைகளை யெடுத்துப் பேசு முதன்மதி யமைச்சே யாகி
நிறைகளை யொழியின் மன்ன லீடவு மிடித்துச் சொல்லிக்
குறைகளை யடையா வண்ணங் குறைகட லிலங்கைக் கேற்று
மிறைகளை யெடுக்கச் செய்து மின்னமுஞ் சுகங்க ணும், (கூகச)

சொற்றதாய்ப் பாடை நிற்கத் தோற்றிய விடத்திற் றோற்று
மற்றமி லவர்கட் கைய னங்கிலத் தவாவே யென்னின்
மற்றவர் வேட்கை யேனிம் மன்னன்மு னைவந்து நாழி
முற்றவே பேசி நின்றான் முந்தொரு நாளி னம்மா, (கூகரு)

முன்னமக் கடலுட் சுப்பல் மூழ்கச்செய் கலக நாளில்
தன்னுயிர் கருதா தேயிங் கிலந்தினைச் சார்த லாலும்
மன்னனை மாற்ற லாலு மவன்சிறை நீக்க லாலும்
இன்னன செயல்க ளாலு மிவனுயிர்க் கருணைதோற்றும், (கூகசு)

அங்கில ரிலங்கைக் காண வரசினர் கருமம் பார்ப்பா
னில்கிலர் திருந்து மிங்கே யெய்துமத் தலைவ மார்கள்
கொங்கில குறுந்தா ரைய குறைவினங் கிலந்து மட்டோ
வெங்கில நின்றேர்நாங்க ளிதற்குமுன் னறிவே மென்பர், (கூகஞ)

கொங்கிலங் குறுந்தார் வேந்தாய்க் குறித்துள வவரை நாடி
யிங்கிலங் கிலங்கைக் கின்னே யேகுயிர் போலு நீவி
ரங்கிலங் கிராம நாத னதையறிந் தொழுக னன்றென்
நிங்கிலந் தமரு மேலோ ரிசைப்பரே லச்ச மன்றோ, (கூகஅ)

நன்றென வுள்ள யாவு நாடொறு நயந்து முன்னுள்
வென்றென தெனக்கொண் டாளும் வேந்தினோர் புயமுமாகி
என்றென வுலக முற்று மிலங்கியே தனக்கி டின்றிக்
குன்றென விருந்த ராச குடும்பத்தின் நிலக மாணன், (கூகஆ)

தந்தைதா பனஞ்செய் கோயிற் றருமகர்த் தாவு மன்றிச்
சுந்தைநோர் திரண்டே யான சிவப்பிர திட்டை செய்து
மெந்தையார் விழவு பூசை யெழில்பெறத் தந்துந் தான்றன்
முந்தைநா ளாற்றி வைத்த முழுத்தவம் விளக்கி னானல், (கூகஓ)

கொற்றவர் தமக்கு மேலாக் குலத்துளோர் தமக்கு முற்றக்
கற்றவர் தமக்குங் கல்லாக் கசடர்க டமக்குஞ் செல்வ
மற்றவர் தமக்கு மின்னு மடுத்தெமக் குதவு கென்றே
யுற்றவர் தமக்கு மென்று மூன்றுகோ லிவனை யன்றோ, (கூகஔ)

தேங்கிய செல்வங் கல்வி தேவநற் பூசை வேள்வி
யோங்கிய மாளி மன்ற முன்னிய போக மின்பம்
வீங்கிய கருணை யீகை விறலா சான பாவுந்
தாங்கிய விவனைத் தானே தரேந்திர ரென்பர் நல்லோர், (கூகஐ)

இத்தரை யரசிற் பாதி யிருபுயஞ் சுமத்த லொன்றோ
சுத்தசெந் தமிழை யோங்குஞ் சுயமத மதனை மேலா
முத்தம ஞானந் தன்னை யுலகினில் வளர்த்த லாலே
யொத்தவ ரிலாத ஞான குருவுமா யுறையு மையன், (கூகஊ)

கண்ணிய மாகக் கற்கக் கண்ணிய ராட வர்க்கென்
நெண்ணிய கழக மின்னு மெழிற்றமிழ்க் கழக மேலுத்
தண்ணிய நாடு தோறுங் கழகங்க டந்து பெற்ற
புண்ணிய மிதன்மே லுண்டோ புகழுமில்லாமற் போமோ, (கூகஃ)

பன்னகஞ் சுமந்த வைப்பிற் பாரத வருட மீதி
 னன்னய விலங்கை யோடு நாடுமே னுட தம்மிற்
 பொன்னக மலாய நாட்டிற் பொருவிலான் புரிந்த வற்று
 ளென்னயான் புகன்றே னுயி னின்ன முமனேக முண்டால், (க000)

மழுவலன் ராமன் மற்றத் தசரத ராமன் மன்னுங்
 கொழுவலன் ராமன் வேய்ந்த கொன்றைவே னியன்பாற் பத்தி
 வழுவல னுன பொன்னம் பலமகன் ராமன் மண்ணி
 லுழுவலர் சால்வர் தாமு மோங்குமற் புதர்க ளாவார். (க00௫)

ராசரிஷித் துவம்

பொருளேநல் லுத்தி யோகப் பொற்பினை யுயிர்மேல் வைத்த
 வருளேமன் னறங்க டம்மை யமைந்தவன் ராம நாதன்
 மருளேநல் குலக மித்தை யாமெனக் கண்டு பாச
 விருளேவென் கண்ட ராச விருடியா மாறு சொல்வாம், (க00௭)
 முனிவரும் வேந்து நோக்கின் முனிக்கவர் துரும்பென் னுன்னித்
 துனிவரு மாற தின்றித் துணைவியும் பாங்கே யாக
 நனிவரும் வேள்வி நோன்பு நயந்தற மியற்றிச் சித்தி
 யினிவரு மென்றே ராச விருடியா நிலையைப் பெற்றான், (க00௮)

குச்சகன் முதலோர் பின்னாட் குறைதவிர் துறவி னின்றார்
 கச்சக மரசை நீத்த கவுசிகன் முனிவ னுனான்
 நச்சக வறங்கள் யாவு நடத்தியே யதன்மே லாக
 விச்சகம் புகழ் நாடி யிருடியே யானார் பல்லோர், (க00௯)

முன்னுமூன் றமைச்சத் தன்மை முதல கறிந்த செல்வ
 மன்னுபே ஈண்மை வென்றி வளர்புக முன்றி வற்றற்
 னுன்னுபே கங்க ளெல்லாந் துய்த்தன னுண்மை கண்டே
 யின்னுமே னென்றே ராச விருடிதன் நிலைகைக் கொண்டான், (க0௧0).

மன்னுமம் பலவப் பேர்நா வலபரா சுத்தி சாமி
 யுன்னுசீர்ச் சிதம்பரத்தி னுமாபதி வீதி வைகி
 யின்னுமித் தோன்றற் குள்ள வுண்மைக ளெடுத்துக் காட்டிப்
 பன்னுமோர் பாச ரத்தைப் பாங்குறத் தருவ னிங்கே, (க0௧௧)

வேறு

ஆற்றவருந் தவப்பெருமை யகலாதே நிழல்போஸத்
 தோற்றவரு மெழுமையினுந் தொடர்ராச குடும்பமதின்
 மாற்றவருந் தகைத்தாகும் வாழையடி வாழையென்னப்
 போற்றவரு மவதார புருடனை வாழ்கவென்றும், (க0௧௨)

ஏய்ந்தவிடை நாடிபென விலக்கிலங்கா புரத்திலெங்கள்
 ஆய்ந்ததவப் பபனாக வவதரித்த சீமானும்
 ஈய்ந்தபொன்னம் பலராம நாதனை வெண்ணியிவண்
 வாய்ந்தவரு டரும்ராச விருடியை நீ வாழ்கவென்றும், (க0௧௩)

நாவலனோ மாணியுடன் சுவாமியுமாய் நலம்பெறிந்தப்
 பாவலனை யறிஞரெலாம் பக்குவங்கண் டோர்ந்திடுங்கால்
 ஆவ லுடன் பணிந்திடுத லதுபெருமைக் குயர்சான்றும்
 ஓவலிலா திவன்வரைந்த வுயர்தருபா சுரமுமிதே, (க0௧௪)

வேறு

ஒள்ளிய வுணர்வான் மிக்கி ரொன்றிவ னுரைப்ப துண்டாற்
 றெள்ளிய சிவஞா னத்திற் சிவந்தனை யடைந்தே யுள்ளத்
 துள்ளுற வோடும் பொன்னு மொக்கவே நோக்கு வோருக்
 கென்றாத லிலாத மாத ரிருந்துமென் னெழிந்து மென்னோ, (க0௧௫)

வேறு

உருவனந்த மெடுக்தெடுத்தே யுலகுபிமைக் காத்துவரு
 மொருவனந்த வலைப்பாய லுறங்குமது போன்றுரித்த
 மருவனந்த சயனமன்னு மாமாய னருண்மயமார்
 திருவனந்த புரத்தரசன் றெரிந்துமுன மமைத்திருக்கும், (க0௧௬)

சாற்றுமாண் மனைக்குவித்வ சனசவருட் டான்றிலகன்
 ரோற்றுமாறி வோங்குசர்வே சுரசர்மா வடகலைக்குப்
 போற்றுமவர் புகழ்ந்துவரும் பாணினியைப் போலுமிவன்
 நேற்றுபக வத்கிதை செப்பியபா யிரத்தொருண்மை, (க0க௭)

வேறு

கற்றதூற் கல்வி செல்வக் கதிப்பினன் சிவன்பாற் கூடப்
 பெற்றமா ஞானி யிந்தப் பெருமனே ராம நாதன்
 சொற்றவீம் மகாத்து மாவைத் தொடர்ந்தான் பயிற் லாலே
 நற்றவப் பேறுங் கூட்ட நான்சிவ ஞானி யானேன், (க0க௮)

என்றிந்த வறிஞர் கோமா னேந்தலை யளந்து கூறு
 நன்றிந்த மாற்ற மின்னு நானெடுத் தியம்ப நின்ற
 வொன்றிந்த ராம நாத னோம்பிய வுலக விற்பம்
 வென்றிந்த ஞான மெய்தல் விளம்பவேண் டுவதன் றீதே, (க0க௯)

அன்றுதொட் டிடையீ டின்றி யடியடி யாக வந்த
 குன்றுதொட் டெய்சீர் ராச குடும்பத்தோர் செய்து வைத்த
 தொன்றுதொட் டறங்கள் யாவுந் தொடர்ந்தொரு வடிவ மாக
 நன்றுதொட் டிலகம் போற்றி நாடவந் துதித்த லானும், (க0௨0)

சித்தியா யமையத் தான்செய் திருப்பணித் தருமத் தானும்
 வித்தியா தானத் தானும் விட்டமேற் குறையி னானும்
 சுத்தியா மோனத் தாலே சுழுமுனை திறத்த லானும்
 பத்தியா மிராம நாதன் பரமஞா னியையே யானான், (க0௨௧)

உண்டவர் தமக்குத் திரு முட்பசி யுலக போகங்
 கண்டவர் தமக்குத் திருங் காதனோ யென்பர் நல்லோர்
 பண்டவர் புகன்ற வாறே பற்றெலாந் துய்த்த பின்னர்
 எண்டவர் நிலைமை யெய்தி னெய்துமோ வவர்க்குங் குற்றம், (க0௨௨)

ஏறிய வனுபோ கங்கள் யாவையுங் கண்டே நெஞ்சு
 மறிய ராம நாத வண்ணல்சத் தினிபா தந்தான்
 உறிய உளத்திற் கூட வுலகத்தி னுண்மை கண்டே
 தேறிய விருடி யாதல் செப்பவும் வேண்டுங் கொல்லோ, (க0௨௩)

சீவஞானப்பேறு

ஒருவருள் ளிருந்தா ரென்று முலகுதான் மாயையென்றுங்
 கருவருள் வினைகள் விட்டுக் கழலுதல் வேண்டி னென்றுந்
 திருவருள் வேண்டு மென்றுஞ் சிந்தைமேற் கொண்டு ஞானக்
 குருவருள் கிடைத்த ஞானே குணமறு தலைப்பட்டெற்ற, (க0௨௪)

சேரின்ப மிரண்டே யென்றுஞ் சிற்றின்ப மாயை யென்றும்
 பாரின்ப மான வஞ்சப் பற்றறல் வீட தென்று
 நேரின்ப மிலாத தென்று நின்மல னடியைச் சேர்தல்
 பேரின்ப மாகு மென்றும் பெறுவதற் கரிய தென்றும், (க0௨௫)

கருமத்தால் வினைக டேயுங் கருமங்கா ரணமாய் நின்று
 தருமத்தால் வினைந்து செய்யுந் தருமத்தாற் சித்த சுத்தி
 வருமத்தா லொருமைத் தாகி வளர்வதட் டாங்க யோகம்
 பெருமைத்தாம் யோக நின்றும் பிறப்பது ஞான மென்றும், (க0௨௬)

ஞானந்தான் சரியை யாதி நான்கினு முளதா மென்றும்
 ஞானந்தான் யோக நான்கை நாடியே யுதிக்கு மென்றும்
 ஞானந்தா னிலையேன் முத்தி நணுகுந் தென்று முன்னி
 ஞானந்தான் வேண்டி ராமநாதன்யோகுறுதன் முன்னம், (க0௨௭)

நான்சிவ சமய மென்பர் ஞாலமுந் துறந்தோ ஷென்பர்
 ஏன்சிவ யோகியென்ப ரிவர்களிற் சமக்கே பாதி
 தான்சிவ ஞானி யாதல் சரதமே ராம நாதக்
 கோன்சிவ யோகி யாகக் குருவருள் கிடைத்த ஞானே, (க0௨௮)

ஆற்றவுந் தனங்கள் பெற்றோ ரமைச்சதி காரம் பெற்றோர்
 கோற்றமா வளிக்கும் ராச குடும்பத்தோ ரின்னு முள்ளோர்
 ஏற்றதத் துவஞா னத்தை யெய்து வரிதற்குச் சான்றா
 மாற்றமென் றுயு மா னார் வாதலு ரடிகள் பிள்ளை, (க0௨௯)

இற்றனிக் கிழத்தி யோடு மிசைந்தன ரிருந்து மேனும்
பற்றறத் துரந்து மேலாம் பரமஞா னிகளா யுற்றோர்
குற்றமொன் றிலாத கொற்றங் குடியுமா பதியி னோடு
மற்றவள் ஞுவனு மின்னும் வசிட்டனே யாதிபா னோர், (கடு௩௦)

வித்துவ சிசேட்டர் வரக்கேன் விளைவுக ளிளமைக் கால
மொத்துவ ருலகர்க் காக வுழைத்துழைத் துதவி வந்தே
ஞத்துவ மேறும் ராம நாத வேண் முதுமைக் காலந்
தத்துவ ஞானி யாகத் தான்வரல் புதுமை யன்றே, (கடு௩௧)

கலைகலங் கிடாமற் கற்ற கவுரவ ராம நாதன்
மலைகலங் கிடினு நின்ற மண்கலங் கிடினுஞ் சூழ்ந்த
வலைகலங் கிடினுந் தன்பா லனுவன் வேனுங் கொண்ட
நிலைகலங் கிடாம னிற்கு நின்மல வொளியுந் தானும், (கடு௩௨)

சுடுற வந்த ராச விருடியே யாவ னென்னி
னாடுற வோங்குந் தத்வ ஞானி பு மாவ னென்னி
தேடுற வுதித்த ராம நாதனார் திறமை யாவும்
கூடுற வெடுத்துக் கூறக் கூடுமோ வெவர்க்கு மம்மா, (கடு௩௩)

இத்தனை சிறப்பும் வாய்ந்தே யாவர்க்கு நோக்கொன் றாகா
வெத்தனை நலங்க ளெல்லா மின்னமுந் தருவா னுற்ற
வத்தனை மறவாப் பத்தி யருள்குடி யிருக்குஞ் சிந்தை
முத்தனை யான ராம நாதனை மொழியப் போமோ, (கடு௩௪)

மற்றுள வுக்கக் டேஹு மன்னின ரவரி னிப்பாற்
சொற்றுள கலியு கத்திற் சூழ்கட லிலங்கை மீதிற்
கற்றுள கல்வி செல்வங் கருணைகூ ராசு மற்றும்
பெற்றுள ராம நாதன் பேரொன்று நின்ற தன்றே, (கடு௩௫)

நேரினிற் குறையொன் றில்லார் யாரென நிகழ்த்துங் காலைச்
சாரினி லுமையைத் தந்த சங்கர னொருவ னாமால்
பாரினில் யாரும் போற்றும் பரிதிவந் துதயஞ் செய்தால்
நீரினிற் குமுத மொன்று கூம்பியு நிற்ப துண்மை, (கடு௩௬)

முற்றவே யுணர்ந்தோர் பாவின் மொழிசுவர் குற்ற மென்னின்
மற்றவர் கவிக டம்மேன் வழக்கள்வா ராமற் போமோ
குற்றமென் றுளக ளோந்தே குணங்களை யணைந்து போதல்
கற்றவர் கடனு மென்றே கழறிநி முலகங் கண்டீர், (கடு௩௭)

நற்றவ முடைமை யாலே நரேந்திர ராகி வாழ்வு
பெற்றவர் தம்மை நாடிப் பிரபந்த மறிஞர் செய்தார்
கொற்றவ னாட்கொண் டானைக் குலச்சடை யப்பன் றன்னைக்
கற்றவ ராய்ந்து முன்னாட் காவியத் தமைத்து வைத்தார், (கடு௩௮)

நலக்கலை யறிவிற் சான்றோர் நயந்துபா மாலை சூட்டற்
கிலக்கமா மிலக்க ணங்க ளியாவையு மமைந்த மேலோன்
துலக்கமா மிராம நாதத் தாயவ னொருவ னன்றி
கிலக்கனை யிந்த நாளி னிகழ்த்திடற் குரியார் யாரே, (கடு௩௯)

இன்னநன் னாளி னிங்கே யித்தனை சிறப்பும் பெற்ற
மன்னவன் ராம நாத வள்ளலே யாகு மென்னு
வன்னவன் சரிதம் யாவு மரிதினி னாய்ந்தி யானும்
பின்னமற் றிலாம விர்தப் பிரபந்த மியற்றி னேனே, (கடு௪௦)

புரிவுறு நறும்பூ மாலை பொன்னரி மாலை யாயாத்
தெரிவுறு முத்த மாலை செம்மணி மாலை யெல்லாம்
பரிவுறு மவர்பாங் காகிப் பார்த்திடிற் றெரிவ தொன்றே
விரிவுறு தேய முற்றும் விளங்கும் பாமாலை கண்டீர், (கடு௪௧)

உதித்தமே லோர்க் டங்கட் குன்னருஞ் செயல்கள் செய்தல்
கதித்தவோர் கடனே போலக் கவிஞர்கள் கடனு மென்றே
திதித்தசேர் ராம நாதத் தெய்வனோர் வள்ள லார்க்கு
மதித்தன னுளங்கொண்டிப்பாமாலையெச்சூட்டினேனே, (கடு௪௨)

பாடிய புலவ ரின்பப் பாக்களின் சுவைக டிய்த்துக்
கூடிய வறிவிற் சான்றீர் குற்றமுங் குணமாக் கொள்ளா
நீடிய வறங்க னாட்டி நின்றசேர் ராம நாதன்
நாடிய சரித மென்றே நயந்துநீர் வியந்து கொண்டீர், (கடு௪௩)

பூவந்த தேய முற்றும் போற்றுநல் லாகி யாலுந்
தேவந்த தருமரூபத் தேவதை யருளி னாலும்
நாவந்த சீர்சேர் ராம் நாதவே ஞாலகி லென்றுஞ்
சீவந்த னாக வாழச் சிவனருள் வணக்கஞ் செய்வாம், (க0சச)

சொற்றமும் மாரி வாழ்கச் சோர்விலா துயிர்கள் வாழ்கக்
கொற்றவன் செங்கோல் வாழ்கக் குலமறை யவர்கள் வாழ்கக்
கற்றநூ லறிஞர் வாழ்கக் கதித்தநா னங்கள் வாழ்க
நற்றவம் வாழ்க ராம நாதவேள் வாழ்க வாழ்க. (க0சரு)

சு ப ம் .

ஸ்ரீ ராமநாதமான்மிய

அரும்பத விளக்கம்.

பக் கம்.	செய் யுள்.	காப்பு.
		பாதித்திகள்—பிறைச்சந்திரன். (திருப்புகழ். பாதிமதிநதி. கந்த, வள், பிளவுகொண்ட பிறைதுதற்பேதை.) தாரகம்— பிரணவம். கைமுகம்—யானைமுகம்.
2		4 மிதிலைமான்—சீதை.
"		5 அசோகவனம்—அசோகமாச்சோலை. அசோகு=சோகத்தைத் தீர்ப்பது.
"		6 சுதன்மை—இந்திரன்வசந்தமண்டபம்.
"		8 கரம்பு—முட்களும் கற்களுஞ்செறிந்த இடம். குடிசை—சிறு வீடு.
3		10 கண்ணுச்சாமி—கண்டியில் இருந்தாகபுரிந்த ஓர் தமிழரசன். இவனை, ஸ்ரீ விக்கிரமாரசிங்கன் எனவும் வழங்குவர். வேலூர்—சென்னைக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஓர் இடம்.
"		12 குமாரசாமி என்றது ஸ்ரீமான் பொன்னம்பலமுதலியாரின் மாதுலனை.
"		14 பேரையாறு—இது தற்காலத்தில் நிரவப்பட்டிருக்கிறது.
4		15 திரிகூடவெற்பு—திரிகோணசலம்.
"		16 மந்திரஞ்சேர்மன்றம்—ஆலோசனைச் சங்கமண்டபம்.
"		17 நடுநீதிமன்றம்—இங்கே நீதிவிசாரணையும் மூலகைத்தானங் கள். பொலிஸுக்கோடு, டிஸ்திரிக்கோடு, சுப்பிரீங் கோடு, வையாளி—குதிரையோட்டும்வீதி. உய்யானம்— பூந்தோட்டம்.
"		18 காசடக்குங்கூடம்—திரவியசாலை.
"		19 இயக்கபதி — குபேரன். தருநகரம் — கற்பகதருவையுடைய சுவர்க்கநகரம்.
"		20 அரமியம்—நிலாமுற்றம்.
5		25 ஆர்—ஆத்தி.
6		28 கவுஞ்சில் (ஆங்கிலச்சொல்)—மந்திராலோசனைச் சங்கம்.
"		31 தனிமகன்—ஏகபுத்திரன்: தேவதாசன்.
7		35 முறை—புத்தகம். மாவல்—இவன் ஓர் சக்கிரவர்த்தி. மகாலிபட் டுணுமூர்த்தி வாமனரூபங்கொண்டவெந்து மூன்றடிமண் கேட்டபோது அவருடையகை கீழாகநின்றேற்க இவன் கரம் மேலாகநின்று தாராவார்த்தமைபோல மகாராணி யின்கை கீழாகநின்றேற்க இவர்கரம் மேலாகவந்து புத்த கங்கொடுத்தமையின் "மாவலியோர்கரம்நிகர்க்க" என்று கூறப்பட்டது.

பக் கம்.	செய் யுள்.
7	37 வினோதசாலை—நூதனசாலை. ஆனந்தன்—ஆனந்தக்குமாரசாமி.
8	40 கருகுலம்—திரவியசாலை.
„	41 வேளாண்மை—உபகாரம்.
„	42 சேர் ராமநாதனுக்கே மணஞ்செய்தற்குரியதென்று நியமித்து அவர் தம் தாயாரின் செல்லாச்செயென்ற நாமமேயத்தை ஸ்ரீ நன்னித்தம்பிமுதலியார் தான் பெற்றபுத்திரிக்கு அப்பெயரையே சூட்டினமையின் “பொன்னம்பலமுதலி தனது மனைக்கிருந்தநம்பேர்தேற்றறஞ்சால் சேர்ராமநாதனுக் கென்றே மதித்துத்திகழவைத்தான்” என்று கூறப்பட்டது.
9	46 மாதலன்—மாமன்; மாதாவுடன்பிறந்தவன்.
„	47 உத்தியோகம்—Collector of Customs.
„	48 அதிகாரி—Government Agent, உத்தியோகம்—Assistant Government Agent.
10	52 சலந்தி—சமுத்திரம்.
„	55 உவாமதி—பூண்சந்திரன்.
„	56 வாலு—சிவசத்திகளுள் ஒன்று.
11	58 பஞ்சகச்சு—உடைவீசேடம், ஐந்திடத்திற்சொருகியுட்ப்பது.
„	60 சங்கிராந்தி—சூரியன் ஒருராசியிலிருந்து ஒருராசிக்குப்போ தல்; மாதப்பிறப்பு. நிகரம்—கூட்டம்.
„	61 கலியாணநதி—இங்கே கழனியாறு. பாதை-மாக்கலிசேடம்.
„	64 சுடலை—இறந்தோரைத் தகிக்குமிடம். இது கொட்டாஞ்சே னையில் உள்ளது.
12	69 சலபதி—வருணன், வெரிந்—முதுகு. சேது-பாலம்; அணை- வாரம்பு. கோசலநாடன்—தசாதாரமன்.
13	72 கண்குட—பிரத்தியக்ஷம்.
„	75 குமாரன்—இவசே குமாரசாமிமுதலியார்.
„	77 பஞ்சவத்திரன்—ஐந்துமுகங்களை யுடைய சிவன்.
„	78 கா—கற்பகசேலை. மகபதி—இந்திரன்.
14	80 வலன்—மொழியிறுதிப்போலி.
„	82 இங்கே பேதை என்றது இராவணனை. இவன் நெறிகடந்து பிறனில்லிளைந்தமையின் பேதையென்றகூறப்பட்டது.
15	88 டீன்—நட்சத்திரம். வாக்கு—இரண்டாமிடம். மால் காரி உம்
„	89 காவற்கடவன்—மகாலிட்டுனு. [மைத்தொகை.
„	90 புறந்தால்—உபகரித்தல். குதிகை—பிரசவமனை. [தை.
„	91 விண்ணவன்குறி என்றது—ஸ்ரீராமநாதசுவாமியின் திருநாமத்
17	100 மாக்கள்—பொய்மையாகிய பூலோகலின்பத்தை மெய்மையெ னக்கருதிப் புகழ்பவர் மிருகத்தோடொப்பவர் என்பது போதா மக்கள் என்னுது மாக்கள் எனக்கூறப்பட்டது.
„	101 நற்றாய்க்கு ஆண்மகவைக்கவாளிடைக்கண்டபொழுதுள்ள உவ கையினும் அறிவினாற்சிறந்தவன் என்று சான்றோர் சொல் லக்கேட்டபொழுதில் பேருவகையையுடையன் ஆதலின் “சுநநல்லமையத் தோகையெய்துபத்தினியம்மாளுக் கான் நல்லறியும்வாக்குமமைத்தன்மக்கட்குள்ள சான்ற லல்லாற்றல்காணத்தவக்குறைவிருந்ததென்றே” என்று

பக் கம்.	செய் யுள்.
17	102 கூறப்பட்டது. (திருக்குறள், ஈன் நபொழுதிற் பெரிதுவக் குந்தன்மகளைச் சான்றோனெனக்கேட்டதாய்.)
18	107 கோ—மலை. கோடு—மலைச்சிகரம். பூ—பூமி. மூன்றுகூடர்—சூரியன் சந்திரன் அக்கினி. ஒருமுகம்—சிவபெ ருமானுடைய முகம். இங்கே மூன்றுபாடை—சம்ஸ்கிரு தம் தமிழ் ஆங்கிலம். அகவிருள்—அஞ்ஞானம்.
„	109 அகோராத் திரம்—இரவும் பகலும்.
19	111 ஏன் நகதிரளந்திடும் ஆண்டு—சூரியமான் ததால்வந்த ஆண்டு. மனு தால்—மனுஸ்மிருதி. இது இராசதருமங்களைக் கூறுவது.
„	113 இலஞ்சம்—கைக்கூலி.
„	115 அனுவழி—புதன்.
„	116 நிரை—பசு.
20	117 மந்திரத்துணைவன்—மந்திரி.
„	119 ஆடவரும் பெண்மையைநச்சும்பேரழகுடைமையின் ஆடவருங் காதலுற என்று கூறப்பட்டது.
„	120 விதியின்வழியே மனமுஞ்செல்லுமாகலின் “நாடவிதிமதியும தாய்” என்றுகூறப்பட்டது. (ஒளவை விதியேமதியாய்வி டும்.)
21	126 நிறை—கற்பு. மீன்மாத—அருந்ததி. கற்புடையமாதரின் சொற் படி மழை பெய்தலையென்றித் தெய்வமும் எவல்செய்யும் என்பது உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் கருத்து. (திருக்கு றன், “தெய்வந்தொழாஅள் கொழுந்ருகுதெழுவாள் பெய்யெனப்பெய்யும் மழை”)
„	127 ஓரை—முகூர்த்தம்.
„	128 உயர்நூல்கள்—தருமசாஸ்திரங்கள்.
22	135 செவிலி—வளர்த்ததாய்.
23	139 பவம்—பிறப்பு.
„	141 கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஒருதேவியாரின் நாமம் உருக்குமணியா கலின் “மாயன்மூயங்குபத்தினிநன் னுமம்” என்று கூறப் பட்டது.
„	142 வெள்ளியகுணம்—சுத்தமானகுணம்.
24	144 லண்மணி—சூரியன்.
„	146 பார்வசிட்டரூபதார்தான்—Barrister.
„	148 அத்தம்—செல்வம்.
25	153 விதானம்—மேற்கட்டி. அரம்பை—வாழை. எஸ்—சூரியன்.
„	154 சடங்கு—கிரியை.
26	162 வீதி, இதுசங்கரப்பிள்ளை ரோட் எனவழங்கும்.
27	166 மருமான்—வழித்தோன் நல்.
„	169 கோடித்து—அலங்கரித்து. அமர்ந்துவைக—விரும்பியிருக்க.
28	172 பூக்கம்பலம்—பூவிழைத்தம்பலம்.
„	173 உச்சம்—உயர்வு.
30	183 ஓசம்—ஒளி.
„	187 தனிதம்—பேரொலி.
„	188 பந்தம்—கட்டுப்பாடு.

பக் கம்.	செய் யுள்.	
30	189	கைபோய்—கைவந்து.
31	191	வாமம்—அழகு. தாமம்—ஒளி. ஏமம்—அழகு.
32	193	மண்ணிற்புரத்தான்—நரேந்திரன். நிரந்தரம்—எப்பொழுதும்.
32	197	அச்சுதன்—விட்டுணு.
32	199	மாவிலங்கை—இஃது சேர்ராமநாதனது ஓர் தென்னைத்தோட்டம்.
33	205	புணரி—திருப்பாற்கடல். சுரபதி—சுரேந்திரன். நரபதி—நரேந்திரன்.
34	211	தில்லை—சிதம்பரம். காளி—சீகாளி.
36	228	பாட்டன்—குமாரசாயிமுதலியார். மாதுலன்—சேர்முத்துக்கு மாரசுவாமி.
36	229	ஒல்லார்—பகைவர்.
36	230	1. ஆழி—சக்கரம். 2. ஆழி—சமுத்திரம். 3. ஆழி—மோதிரம். 4. ஆழி—சில்லு; இதுசொற்பின்வருநிலை யென்னுமலங்காரம்.
37	235	ஒவ்வொருவாக்குகளும் பொன்னையொத்திருத்தலால் இவர்தம் நாக்கு பொன்னாக்கு ஆயிற்று என்க. புண்டரீகன்—பிரமா.
37	236	புன்னகை—சிறுசிரிப்பு.
37	238	கிலகைவளம்—காடுபடுதிரவியம் கடல்படுதிரவியம் மலைபடுதிரவியம் நாடுபடுதிரவியம் நகர்படுதிரவியம்.
38	242	அணை—பாலம். சேனைகொடுத்தல்—என்னுமுதலியநவதானியங்களைக்காடுகளில் விதைக்கும்படிசெய்தல்.
38	243	தருக்கு—சந்தோஷம்.
38	244	போகி—இந்திரன். பின்னன்—சாமன். இவன் காமன்தம்பி.
39	246	கோளம்—சேரம். இராசாங்கமந்திரி. Attorney General.
39	252	தரணிபர்மதித்தோயிலாத மந்திரி—சேர்ராமநாதன்.
40	253	கல்லூரி—Queen's College.
39	254	கழகம்—Presidency College.
39	254	தருமநாற்பண்டிதன்—நியாயவாதி.
39	255	சவுஞ்சில்—இங்கே நகராசபை. Municipal Council.
39	257	காந்தன்—என்றது ஸ்ரீகாந்தனை இவன் மறுதாரத்தின்மகனே யாயினும் ஈண்டமையக்கூறியது ஒற்றுமைநயங்கருதியென்க.
41	260	கன்னிமாதம்—புரட்டாதிமாதம்.
39	261	பாத்த—இலங்கையினின் றும்பகுத்த.
39	263	சந்து—சந்தி.
39	264	யின்—இலக்குமி.
42	267	சிந்தாமணி—சேவகசிந்தாமணி.
39	268	ரித்தியம் தின்பூசை. நைமித்தியம்—திருவிழா.
39	273	நொதுமல்—சுற்றம். கோல்நாக்கு—தராசின்நாக்கு.
43	276	பாடசாலை—Academy.
39	277	மாராணிகழகம்—Queen's College.
39	278	சர்வகலாசாலை—Cambridge University.

பக் கம்.	செய் யுள்.	
44	281	மண்டலஜீதிபதி—District Judge. துரை—Registrar General.
39	283	அம்பி—தோணி. நம்பி—ஆடுக்களுட்சிறந்தவன்.
39	285	அற்பு—அன்பு. கமலை—இலக்குமி. சாலி—அருந்ததி.
39	287	ஒருமகன் என்றது லண்டனிற்றேகவியோகமான ஸ்ரீபத்மநாபனை.
46	296	மூன்றுவேந்தர்—சேரசோழபாண்டியர். மூன்றுதேவர்—பிரம விட்டுணு ருத்திரர்.
39	300	இராசாங்கமந்திரி—Solicitor General.
47	304	வாதபுத்தகம்—வழக்குப்புத்தகம். வாதிகள்—வாதி பிரதிவாதி.
39	308	அந்தாங்கமந்திரி—இரகசியமந்திரி; பிரதிநிதித்தலைவன். Attorney General.
39	311	சேட்டமந்திரி—Attorney General. மேற்கோடுகள் என்றது—டிஸ்திக் சுப்பிரீங்கோடுகளை.
48	313	ஆகாயத்து அதிதூரத்துப் பறந்துகொண்டிருந்து ஆழமாகிய நிலத்தில் இருக்கும் இரையை விரைவில் வீழ்த்துவதற்குக் கொண்டுபோகும் பருந்துபோல இவர்தாமும் அதிகபொய்களுக்குள்ளுமறைந்துகிடக்கும் உண்மையை ஆராய்ந்து அதிவிரைவில் எடுக்கும் சாதரியமுடையராதலின் இவருக்குப் பருந்து உவமையாயிற்றென்க.
39	314	போகம்முடிபுத்தனை புறம்புக்காட்டிப்புணர்ந்துமுடிவில் முகம் பாராது வெறுத்துவிடுவது வேசிகள் அகம். அதுபோல இவர்தாமும் சுற்றம் நடுபு பகையென்றிவைகளைப்பொதுமையில் வெறுப்பின் நினைத்து நீதங்களை ஆராய்ச்சிசெய்ததன்மேல் முகம்நோக்காமற் தீர்ப்புச்செய்கின்றமையின் இவருக்கு வேசிகள் அகம் உவமையாயிற்றென்க.
49	317	தேசாதிபதியின் ஆலோசனைச்சங்கம்.
39	318	இருவகைக்கவுஞ்சில்—Legislative Council. Executive Council.
39	319	குடாமணி—சிரோத்தினம்.
39	321	பாழிமேந்து—மந்திராலோசனைச்சபை: இது பிரித்தானியராச்சியத்தின் முதற்சங்கம்.
50	323	நழத்திலங்கை—பண்புத்தொகை.
39	326	தருமச்செக்கோல் கருணைநேர்த்தோக்குமென முடிவசெய்க.
51	329	சித்தி—சிவஞானசித்தியார். நவரீதம்—கைவல்லியநவரீதம். ஒரீக்கம்—ஒழிவிலொடுக்கம். கதை—பகைத்தீதை.
52	335	கும்பகம்—கும்பித்தல்; அடக்குதல்.
39	336	இராசகம்—மூர்ச்சைவிடுதல். கடுவழி—சுழுமுனை.
39	337	கூற்றுவருங்குணை—சொல்லாகிய அத்திரம்.
39	339	மக்கட்பவம்—மானுடப்பிறப்பு.
53	341	கார்தனைவழங்கவைத்தல்—மழையெய்யச்செய்தல்.
39	343	இருமை—இம்மை மறுமை.

பக் செய்
கம். யுள்.

- 53 344 வதிப்பொதியமுதுகைத்தாய்—வழிக்குத்தருமமாகிய கட்டுச்சா
தத்தையே பொருளாய்.
,, 346 மைத்தனார்—குமாரசுவாமிமுதலியார் அருணைசுலகுதலியார்.
54 349 யோர்தானதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து கிரியைமுற்றிய அந்த
யோவான் அல்லன் என்க.
,, 352 அன்னை—தர்க்கப்பிரமாணம்.
55 357 தந்தைதன் பெயரையே தந்து நாட்டிய எந்தைஎன்றது—பொன்
னம்பலவானேஸ்வரனார்.
55 358 இம்மி—மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி.
56 361 குமாரசுவாமிமுதலியார் பதமுத்தியடைந்த இந்த ஆண்டிற்கு
சேர் ராமநாதன் கவுஞ்சிலிலிருந்து விலகினாரென்பதும்
அதற்குமுன்னமே அமெரிக்காவுக்குச் சென்று திரும்பி
னாரென்பதும் இரண்டாந்தர்மபத்தினியாரை மணஞ்
செய்தாரென்பதும் பெறப்படுதல் காண்க.
,, 362 பொன்னுடன் வாணியின்றது இலக்குமியும் சாஸ்வதியுமாகிய
மாமியையும் மருகியையும். இவ்விருவரும் கல்கமின்றித்
தம்மிடத்தில் ஒற்றமையாக இருக்கவைத்த தவமுளாரா
நாதன் என்றது செல்வமும் கல்வியுமாகிய இரண்டின
யும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றமையின் என்றிக.
,, 364 கவுஞ்சிலில் விலகியிருந்தகாலத்திலேதான் அமெரிக்காவுக்குச்
சென்றதும் பொன்னம்பலவானேசர் திருப்பணித்தரு
மும் ஸ்ரீராமநாத வித்தியாலய தாபனதருமமுயிற்றித்
தருமகர்த்தாவாக விருந்தனரென்றிக.
57 367 கிசலயம்—தளிர். மதுகரம்—வண்டு.
,, 368 ஆராமம்—புஞ்சோலை.
,, 369 தெற்றி—சித்திரகூடம், வினோதசோலை—தூதனசோலை.
கவலை—நாற்சத்தி.
58 371 காயம்—உடம்பு.
,, 373 விகிதர்—எழுதுவோர். ஆனந்தன்—சேர் முத்துக்குமாரசாமி
யின் புத்திரன்.
,, 374 கருப்பொருள்—உட்பொருள்.
59 378 தீர்க்கதரிசி—வருங்காரியஞ்சொல்பவன்.
60 379 இருவினையொப்பளவும்—பற்றுமவரைக்கும்.
,, 381 மூதம்—சந்தோஷம்.
,, 383 வில்லொளி என்றதில் ஒளி—சூரியன்.
61 388 ஊருவின் வருமான்—உருப்பி. சாபமுறுமவன்—அருச்சுனன்.
கனிபட்டன்—அருச்சுனன் தம்பி சுகாதேவன். இவன்
னக்கு அக்காலத்து இலங்கை அரசனாகிய விபீஷணன் பதி
னான்கு பொற்புகளைத் தருமபுத்திரனுக்கு இராசசூய
வேள்விக்காக உபகாரம்கொடுத்தவன் என்க. தாரு—
அசோகமரம். மேருமலையின் மூன்றுசிகரங்களுள் ஒன்று
கலின் சிறப்புநோக்கித்தென்னிலங்கையெனப்பட்டது.
62 391 மாற்றம்—வாக்கு.
,, 392 புனர்மணம்—இரண்டாம்விவாகம்.

பக் செய்
கம். யுள்.

- ,, 394 சட்டகம்—உடம்பு. அஞ்ஞா—அறிவிலி.
,, 397 இவ்வாழ்வானே பிரமசாரி வானப்பிரத்தன் சன்னியாசி என்
கின்ற மூவனாரும் அவர் தத்தம் தருமநெறிகளில் ஒழுக்கச்
செய்தற்கு வேண்டிய உபகாரங்களைச் செய்து உற்றதுணை
யாய்நிற்பவன் ஆகலின், “சொல்லறத்துறைகட்கேய்ந்த
துணையுமாய்” என்றாகுறப்பட்டது. (திருக்குறள் இவ்
வாழ்வானென்பாணியல்புடையமூவர்க்கும் நல்லாற்றி
னின்றதுணை.)
63 399 ருபமுஞ்செல்வமுமென்றிவற்றால் இலக்குமியேயெனினும்
இவர்தாம் இலக்குமிபோலப்பாற்கடலிற் பிறவாது பூமியிற்
பிறந்தமையின் “பான்மலிகடலைவிடப்பாரிடைப்பிறந்த”
என்றதென்க. கண்ணும் துதலும் புருவமும் நாசி
யும் முறையேகாவிய்பூவையும் பிறைச்சந்திரனையும் வில்
லையும் குமிழும்பூவையும் ஒத்திருத்தலின் “காவியைப்பி
றையைவில்லேக்குமிழைப்பூத்து” என்றதென்க. காவி,
குமிழ் என்பன ஆகுபெயர்கள்.
66 420 தாரி—கேடுவருதற்குரிய அடையாளம். வாரி—வருவாய்.
,, 421 விடவி—விருட்சம்.
67 429 நன்மண்டபம்—இது ஸ்நானமண்டபம் எனவும் வழங்கும். ஆற
தாரங்களாவன—மூலாதாரம் சுவாதித்தானம் மணிபூ
கம் அனாதம் விசத்தி ஆக்கினை.
68 431 மதகாகம்—யானை. நாகம்—பாம்பு.
69 433 நலங்கைமேலோங்கு—நலமான ஒழுக்கத்தில் மேலாக உயர்ந்த.
,, 439 பொன்னம்பலவானேசர்தேவாலயத்தின் மேலேவீதியிலே அக்
காலத்தில் ஒரு தமிழ்க்கழகத்தைவைத்து நடத்திவந்தனர் என்க.
70 444 உத்தராமநாதனது தகுதிகளை அரசபடையேயன்றித் தமிழ்
உறுத்திக் காட்டாதாகலின் அப்பாலைக்குரிய இன்றிய
மையாதவிஷயங்களை அதிற்றானே கண்டறிக என்பதாம்.
,, 448 ஒண்மை—கீர்த்தி. வண்மை—கொடை.
72 457 கொட்டாரம்—தொழுவம்; திசைச்சொல்.
,, 460 சுதை—சண்ணச்சாந்து.
,, 461 விருத்தம்—வட்டம். அயம்—இரும்பு.
73 466 ஒதி—ஞானம்.
,, 467 எயில்—முப்புரம்.
,, 468 கலாசாலை—Training College.
,, 469 பித்திகை—சுவர்.
,, 470 கலம்—சற்பாத்திரம்.
74 471 குரவர்—துரோணன் கிருபன்.
,, 473 சகோதரர் தாயர் தந்தையர் மனைவியர் புதல்வர் என்றகொள்வ
தெல்லாம் மாயமென்றும், மனத்திலே எழும் ஓர் கினைவு
மாத்திரையாகுமென்றும் பகவத்கீதைகூறும். (பாரதம்
முதற்போர் (மாயையென்றெருத்தி தன்பால்மனமெனு
மைந்தன்றோன்றித், தூயநல்லறிவன் மன்னைத்தோற்றமி
ன்றாக்கிவைத்தான், தாயொடுதந்தைமக்டோமென்றிவர்

பக் கம்.	செய் யுள்.
	பாணற்ற, நேயமுமவன் நனாலேநிகழ்ந்ததோர்நீனைவுகண் டாய்.)
475	அத்துவிதம்—இரண்டற்றது. (சித்தாந்தவினாவிடை—தத்து வமசி. தத்+தவம்+அசி—அதநியானாய் நியதுவானாய்.)
476	முதன்மொழி தேவமொழிஎன்பன்—வடமொழியென்க.
479	தனஞ்சயன்—அருச்சுனன். அரசர்களை வென்றெடுத்த திராவி யத்தையுடையவன். கண்ணன்—கிருட்டினன். இது கிருஷ்ணன் என்னும் வடமொழிச்சொதவு: கரியநீரமு டையவன்.
480	மறைமுடிவு—உபநிடதம். மூவர்—அப்பர் சுந்தரர் சம்பந்தர். முனிவர்—வியாதர். கோவை—திருக்கோவையார்.
481	உத்தரவேதம்—திருக்குறள்.
483	இராமநாதியம்—அவ்வரைப்பெயர்.
486	காதலிப்பார்—இடக்காடக்கல்.
491	சாமர்ஸ்—இலக்கைத்தேசாதிபதி.
493	தூக்கல்—அழித்தல்.
494	கோட்டுநீர்—உணையுள் அடக்கிநிற்கும் நீர்.
495	கணம்—பசாசு.
500	மேல்நகர் என்றது—காலி கண்டி முதலிய நகரங்களை.
503	அரணி—கடைகோல்.
504	பிடித்ததைவிடாத கொடிமுபோல அரசன் தான்நாட்டிய பிர மாணத்தைவிடாது நிற்பக்கண்டு அவனாற்றலையடக்குமா றும் சிவகாருண்ணியம்பூண்டு சிறைகளை நீக்குமாறும் சேர் ராமநாதன் இங்கிலந்துக்குச்செல்வான் துணிந்தது என்க. [ரை.
505	சலதியினும் சமர் என்றது, அந்தநாட்சேர்மனியின் கடற்போ
506	விபத்து—ஆபத்து. சிவர்க்குற்ற ஆபத்துக்களை நீக்கும்பொரு ட்டு இங்கிலத்துக்குப்போய் அவ்வாபத்துக்களை நீக்கிய பின் தங்கள்திருமுகத்தை ஆவலோடிருக்கும்எனக்கு அதி விரைவிற காண்பிக்கவேண்டுமெனத் தருமபத்தினியார் விடைகொடுத்தார் என்க.
508	தடம்—வழி.
509	அமைச்சன்—லோட்சிச்சினர்.
510	பாரிடத்திற்குரந்த எண்ணெய்—மண்ணெண்ணெய். இவ்வாரு செல்லும் அந்தஇடத்திற் சிலநாழிகைக்குமுன்னே, சேர்மனி உடைத்துத்தாழ்த்த ஒருகப்பலில் மண்ணெண் ணெய் கடலிற்பாந்திருந்ததென்க.
511	சூர்—அச்சம். சேர்மனியின்சுழியோடியவன்என்றாத்துதலால், இவர் தாம்இருந்தகப்பல் நேரேயோடாமல் அங்குயிக்கு மாயோடியதென்க.
513	ஆர்கலி—சமுத்திரம்.
514	இவர் தாம் வண்டனில் இறங்குஞ்சமயம் சேர்மனியின் யுத்த சம்பவத்தைக்குறித்து ஒருவரோடொருவர் பேசுமாறு

பக் கம்.	செய் யுள்.
	நாவெடுப்பினும் அவரைக்கடுஞ்சிறையில் வைக்குஞ்சமயம் என்க.
519	பட்டோலை—இலக்கையிற் கலகநிகழ்ச்சிகளைக்குறித்துத் தாம் எழுதியபட்டோலை.
520	ஒவ்வொருசமயத்தக் கொவ்வொருவராக இருவரையேனும் மூவரையேனும் நால்வரையேனும் இலக்கைக்கணுப்பி உண்மைகளை அறிகவெனக்கூறினர்என்க.
522	விதிக்குவன்—கட்டளைசெய்வன். பதிமுழுதும் என்றதுபிரித் தானிய ராச்சியம் முழுதையும்.
523	தலம்—பூமி. கைவருதல்—தேர்ச்சியுறுதல்.
525	அள்ளு—காது. கூற்றுநாராசம். தந்திச்சமாசாரமாகிய (சொல்) நாராசம் தோட்க—தூள்க்க.
527	கோனகர்—கொளும்பு. ஈழம்—இலக்கை.
528	தொடுகடல்—தோண்டப்பட்டகடல்.
533	குறைமுகம்—குறைவுபொருந்தியஇடம். இக்கேருறைவு கல கத்தால் வந்தகுறைவு.
536	கப்பலினும் கடலினும் கரைக்கண்ணுள்ளிலத்தினும் பூவாக வேபாவப்பட்டனவென்பதாம்.
543	உங்களை—நீர், தம் என்பனவுயர்த்தற்கண்வந்தபன்மைகள்.
544	மண்—மார்ச்சனை: அதுமுழுவுக்கிடுவது.
545	தவன்—தவத்தையுடையவன்.
551	நீர்ப்படை—சேர்மனியின் கப்பற்படை.
553	சிற்பநற்கழகம்—சிற்பசாத்திரத்தின்படியமைக்கப்பட்ட கழகம்.
555	புலநலமாந்தர்கள்—அறிஞர்கள்.
556	இந்தியப்பேர்—இந்தியாவிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்.
557	மலர்நிலம்—விரிந்தநிலம். இறந்தகாலவினத்தொகை.
560	சுதாகரன்—சந்திரன்.
563	கலாநிதி—சந்திரன்.
564	முற்றம்—இக்கேமானவர் விளையாடற்குரிய முற்றம்.
567	இந்தச்சிவாலயத்தில்நித்தியநைமித்தியபிராயச்சித்தங்கள் காலக் கிரமமாகவேநடைபெற்று மாணவர்களுக்கு இன்றியமை சின்னம்—அடையாளம்: பட்டம். [யாதிருக்கும்.
581	பாட்டன்—சூமாரகவாமி. மாமன் சேர்முத்துக்குமாரகவாமி.
585	சாகியம்—கூட்டம்.
590	அலமென்—உமையுமென்றுசொல்ல.
592	திருட்டி—கண்.
593	வேந்தர்—தமிழரசர். நிபந்தனை—கட்டுப்பாடு.
611	சிறப்பு—திருவிழா.
615	மா—சூரணகியமா.
617	படைவீடுஆறு—திருச்செந்தூர் திருப்பாங்குன்றம் திருவாவி னன்குடி திருவோசம் பழமுதிர்ச்சோலை குன்றுதொறூடல். முன்னொருகாலத்திலே கடைச்சங்கத்து முதற்புலவரா கிய நக்கிரதேவர் இமையமலைச்சாரலிலுள்ளவோர்தடாகக்க

பக் செய்
கம். யுள்.

- ரையில் சந்தியாவந்தனஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், அக்கரைக்கண்ணின் ஆலவிருகத்தின் பழப்பொன்று நிலத்திற் பாதியும் நீரிற்பாதியுமாக வீழ்ந்து நிலத்திப்பட்டது பருந்தம் நீரிப்பட்டது மீனுமாகி, அம்மீனையப்பருந்த கவுஷதலம், அதியற்புதமான அச்செயலேத்தியானத்திருந்ததேவர் கண் சென்றவழி மனமுஞ்செல்லச் சிறிதுநோக்கினர். இவர்போலவே முன்னுந் தியானந்தவறுதன்முதலிய குற்றங்களினால் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரைப் பிடித்து ஒரு மலைக்குகையினுள்ளடைத்து ஆயிரவராக இன்னொருவர் அசுப்பட்டபின் உண்பதுவேவிரதமாகக்காத்திருந்த பெரும் பூதமொன்று பிடித்துக்குகையினுள் முன்னிருந்தவர்களுடன் வைத்துவிட்டு, ஸ்ரீராமஞ்செய்வதற்காகத் தடாகத்தைநோக்கிச் செல்ல, முன்னடைபட்டிருந்த தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மரும் நாங்களிவ்வளவுதாலமும் உயிர்பிழைத்திருந்தோம் இத்தினத்துஉம்மாலே யிறக்கப்போகின்றோமென்று நக்கோதேவரைநோக்கிப்புவம்புதலும், அவர் தாமும்கலக்கமுற்று ஆபச்சகாயான முருகக்கடவுளைத்தியானித்துத் திருமுருகாற்றுப்படையென்னும் பிரபந்தமொன்றைப் பாடுகையில், அது முகப்பெருமானது கட்டளையினால் சத்தருசுக்காரவேல் அவ்விடத்துப் பிரசன்னமாகி அப்பெரும்பூதத்தை யிருகடாகக்கிழித்துத் தேவரைமுற்கொண்ட ஆயிரவரையும் ரகித்துவிட்டது. இதுபற்றியே “நக்கோனாரை அடுத்துவந்தருளுமாபோல்” என்றதென்க.
- 93 619 மூன்றுபால்—அறத்துப்பால் பொருட்பால் காமத்துப்பால். பற்பலதுறை—பற்பலசமயங்கள், தமிழினியமறை—திருக்குறள்.
- 97 626 கைங்கரியம்—தொண்டு.
- 627 சிங்களர் தங்கள்சாதியாரினும் இவர்தம்மையே சட்டநிருபணசபைக்குத் தெரிவுசெய்தார்களென்பதாம்.
- 98 632 மயில்—திசைச்சொல்: ஓளவு. பெருமையில்லையென்—பெருமைபாராட்டாத சேர்ராமநாதன்.
- 636 வரித்தனம்—நியமித்தனம். அஃறிணைப்பொருளாகிய இசையைப்பாடுகின்ற வண்டுக்குத் தேனையூட்டும் மாலையெனவே அம்மாலையைத்தரித்த உயர்திணைப்பொருளாகிய சேர் ராமநாதன் தம்மேற்பாடுநர்க்கு வரையாதுகொடுப்பவரென்பது உள்ளுறையென்பதாம். உள்ளுறை—குறிப்புப்பொருள்.
- 637 இலாவகம்—இலகு.
- 99 643 இருள்வலி—சூரியன்.
- 100 645 ஒளி—கீர்த்தி.
- 651 வியம்—பெருமை.
- 101 652 வான்மம்—மழை.
- 654 தாவடி—போர்.
- 656 சாயுச்சியம்—அத்துவிதமுத்தி.

பக் செய்
கம். யுள்.

- 102 661 சிற்சபை—ஞானச்சபை.
- 662 புணை—தெப்பம்.
- 103 671 தில்லைவாழ்ந்தனர் வேள்வியாற்றிக் கலியைக் கடிப்பவரென்க, “கற்றாக்கெரியோம்பிக் கலியைவாராமே செற்றார்காழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமே” (திருப்பதிகம்).
- 672 கொண்டகோளதற்குமேறஎன்றது தாம் ஏற்பட்டிருக்கும்வாதமாகிய கொள்கைக்குமிணங்கப்பேசினமையை.
- 104 675 நின்ற+வது+அலம்+ஆகும் எனக் கண்ணளிக்க.
- 676 நாலுயர்பதம்—சாலோகம் சாயீபம் சாலுபம் சாயுச்சியம்.
- 678 கோவில்—சிதம்பரம். சிவசமயத்தவர் சிதம்பரத்தைக் கோவிலென வழங்குவர். (கோவிற்பராணம்). வைணவர் சீரங்கத்தைக் கோவிலென வழங்குவர். “கோவிலாளுடைய பைங்கொண்டலார்கண்மியில்” (பாரதம்). நோக்க—அரசினர் மேற்பார்வையிட.
- 105 681 பாம்பு—பதஞ்சலிமுனிவர். புலி—வியாக்கிரபாதமுனிவர்.
- 682 துரியம்—நான்காமவத்தை, மத்தம்—சுரும்புமத்தம்.
- 683 ஈர்பான்னைந்து—1925. வில்லின்மாதம்—மார்கழிமாதம்
- 106 687 விராட்டிருடன்—அண்டத்தைத் தூலதேகமாகவுடைய ஆதிபருஷன்.
- 688 சிதம்பரத்திலே பழமைதொட்டிருந்த சித்தாந்தமாகாசபையிலே 1907ம் ஆண்டிலே சேர் ராமநாதனை வரவழைத்து அக்கிராசனாதிபதியாக வைத்துச் சமாசம் நடத்தினரென்க. சல்லியம்—விக்கினம். சமாசம்—சபை.
- 107 696 அளம்—உப்பளம். நெய்தனிலம்.
- 108 701 ராசமந்திரி—சொலிசிட்டஜெனரல். அந்தரங்கமந்திரி—அட்டோணியெனரல். மந்திரி—ராசாங்கசட்டநிருபணசபையங்கத்தவர்.
- 702 மூன்றளவை—சாகுபி ஆகாபி ஆவணம்
- 703 திர்த்தநீதி—சமாதானக்கைச்சாத்துவாங்கித்தீர்த்தநீதி.
- 109 705 விமரிசை—ஆடம்பரம்.
- 706 அமர்ந்தமர்ந்த—விரும்பியிருந்த.
- 707 அவன்வசப்படல்—பரவசப்படல்.
- 110 710 நம்பியவென்னை—நம்பியனவென்று சொல்ல. நம்பி—ஆடீக்களுட்சிறந்தவன்.
- 711 சொர்ணம்—அருணாசலமுதலியாரின் பத்தினியார் நாமம். பொன்மனை—பொன்கிளார். கிளார் திசைச்சொல்.
- 712 துகர்த்தி—அனுபவிப்பித்து.
- 713 பாரதவருடம்—பாரதகண்டம்.
- 714 புள்ளிருக்குவோர்—வைத்தீஸ்வரன்கோவில். சடாயுவும் வேதமும் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் பூசித்ததலம் இதுவென்பதாம். வல்லவந்தவன் என்றது தன்னைச்சுற்றி விரைவில்வந்த விநாயகக்கடவுளை. பழநி—திருவாவின்னக்குடி. சிவபெருமான் ஒருமாங்களியைவைத்துக்கொண்டு உலகத்தைச்சுற்றி முதலில்வருகின்றவர்க்குக் கொடுப்பேனெ

பக் செய்
கம். யுள்.

- ன்ன விராயக்கடவுள் தந்தையைமாத்நிரஞ்சுற்றிவந்து
மாங்களியைவாங்கினர். முருகக்கடவுள் உலகமுழுவதையுஞ்சுற்றிப் பித்திவந்து மாக்களி தனக்குக்கொடாமையை
க்கண்டு கோபங்கொள்ள எம்பெருமான் மெக்குப் பழம்
நீயன்றோவென்றுகூறி அவரதுகோபத்தையாற்றியதலம்
இதுவாகலின் பழநியெனப் பெயர்பெற்றதென்க.
- 111 716 வெம்போகசாகரம்—விரும்பத்தையுடைய இன்பசாகரம். சாக
ரம்—சமுத்திரம்.
- 717 காவின்ன—இந்திரன். மகன்—தெய்வயானையம்மையார்.
வேட்கன்னி—வள்ளியம்மையார்.
- 719 மேதினியடக்கிச்சாட்டும்கோலன்—அண்டத்தையடக்கிக்காட்
டும் விஸ்வரூபத்தையுடையவர்.
- 721 பிதாமகன்—பிரமன்.
- 112 723 காயமட்டே—தேகமளவே.
- 724 கோக்காற்றுலங்குமினாட்சி—முட்டையைக்குஞ்சாக்கும் பார்
வையையுடைய மீன்போல நோக்கினால் ஆன்மாவைப்
பக்குவப்படுத்தும் கண்களையுடைய அம்மையார் என்க.
இது தெழிலுவமை.
- 725 தாதன்—அடியவன்.
- 726 பொருணால்—இறைவனாகப்பொருள். இப்பொருணாலுக்கு
உரைநிறுத்துக்காட்டியது சுப்பிரமணியக்கடவுளினவதார
மாகிய உருத்திரசன்மன்; அதனைச் சோமசுந்தரக்கடவு
ளின்மேலேற்றிக்கூறியது ஒற்றுமையெங்கருதியென்க.
- 113 733 இரதம்—புகைத்தேர்.
- 114 741 தினமுஞ்சிந்தையேல்—இடக்கர்.
- 115 744 பின்மரம்—நப்பர்மரம்.
- 745 துறைமுகம்மூன்று—சிங்கை, பிளங்கு, மலாக்கா.
- 746 வள்ளியல்—சுதைத்தன்மை.
- 747 மரபினோர்க்கன்னியர்—தாழ்ந்தசாதியர்.
- 748 தாய்நவீனநசொற்படி—ஒளவைப்பிராட்டியார் சொன்ன
சொற்படி. அது “திரைகடலோடியுந் திரவியந்தேடு”
என்றதையென்க.
- 117 757 மறைக்காடு—வேதாரணியம்.
- 118 769 கோடித்து—அலங்கரித்து.
- 120 781 ததி—கூட்டம்.
- 121 787 சிறம்பான்—ஒருசகரம்.
- 788 நடை—வழி.
- 122 795 பாரி—கடைவள்ளிக்களிலொருவன்.
- 124 806 செய்யல்—சேறு.
- 807 நம்பி—ஆகேகருட்சிறந்தவன்.
- 809 தாரகை—நகரத்திரம். இரவி—சூரியன்.
- 811 மேலநாட்டறிவிற்சான்ருர்—ஐரோப்பாவிலுள்ளவர்களிற்கல்
வியறிவாலுயர்ந்தவர்.
- 125 817 உழுவலன்பு—பேரன்பு.

பக் செய்
கம். யுள்.

- 125 818 இந்துகண்டிளாகுங்கல்—சந்திரகாந்தக்கல். முதம்—சந்தோஷம்.
- 126 821 கோ—கண்.
- 822 சோபித்த—பிரகாசித்த.
- 825 கங்கு—எல்லை.
- 127 831 வித்தகம்—அதிசயம், சாமர்த்தியம்.
- 128 835 பூசுறுத்து—சுத்திசெய்து.
- 836 ஈரமேல்நாடு—குளிரந்த ஐரோப்பா.
- 838 முறை—புத்தகம். (அரிச்சந்திரநாடகம்)
- 129 842 மாலுமி—கப்பலோட்டுபவன்.
- 843 பன்னகம்—பாம்பு.
- 130 848 தா—குற்றம். இரியும்—நீங்கும்.
- 851 சரபோசிமகன் சிவாசி. இவன்மகன் சரபோசி. இவனது
காலத்திருந்தவர் அருளபரானந்ததேசிகர்.
- 852 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரின் பரம்பரைஞானமுள்ளவர்
அருளபரானந்ததேசிகரென்க.
- 853 மருமான்—வழித்தோன்றல். இவர் தஞ்சையில் நியாயதாரந்தர
ராகவுள்ளவரென்க.
- 131 854 தஞ்சைநகரசங்கத் தலைவராக இருந்துவந்தவர்.
- 133 870 கல்வியே நல்லணியாகுமென்று விரும்பியிருக்கும் நங்கை
யென்க. நங்கை—மககேசருட்சிறந்தவன்.
- 871 பல்லவம்—தளிர்.
- 873 இலக்குமிதானே திருமங்கிலியமாகலின் “பூமேல்வல்லியென்
றிலங்கிநின்ற மங்கலகாண்” என்றும். “மானண்ணோக்கி
நல்லார் மங்கலக்கழுத்துக்கெல்லாந் தானணியாயபோது
தனக்கணியாதாமாதோ” தான் என்றது இலக்குமியை.
(ராமா-சீதாபிராட்டிதிருமணம்.)
- 874 சாலி—அருந்தி.
- 134 875 நிம்பம்—வேப்பம்வித்து. சுஞ்சமான்—இலக்குமி. அஞ்சம்—
அன்னம். நீராஞ்சனம்—கண்ணாறுகழிக்கும் ஆவத்தி.
- 136 892 வீட்டிம் என்று அழிக்குதம் என்று. ஒருகாலத்திலே வருணனு
டைய கட்டளைபால் மதுரையைழிக்குமாறு கடல்வருத
லும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமதுவேற்படையைவீசி
அக்கடலை வற்றச்செய்தனர் என்க. “வங்கவேலைவென்
ளமராத மதுரையிதவருசெயல், கங்குல் வாயதிக்கங்மிது
காரிவாய காருடல், வெங்கண்வாளார விழுக்கவீழ்வ
தொக்குமலதுகா, ரங்கண்மூடவருவதொக்கு மல்லதேது
சொல்லதே” (திரு—கடல்கவற) தனதுமதுரையை
ழிக்க வந்ததென்று வெறுத்து வைகைகடலுடன் கலந்தி
லது என்பதாம்.
- 137 895 சிங்க—கெட.
- 896 வள்ளியன்—கொடையாளன். இங்கேபாற்காசேதுபதி.
- 898 குதூகலம்—பெருமகிழ்ச்சி.
- 899 தந்திரம்—சாஸ்திரம்.
- 900 பாலவாயமுதபிள்ளை பருகப்பாற் கடலைத்தந்த, வாலவாயம்

பக் செய்
கம். யுள்.

லன்—பாலேவேட்டமுத உபமன்னியமுனிவருக்குப் பாற்கடலையழைத்துக் கொடுத்தசிவபெருமான் என்க. “பாலுக்குப்பாலகன் வேண்டியமுதிடப் பாற்கடலீந்தபிரான்” (திருப்பல்லாண்டு).

- 138 902 தினம்—எளிமை. தயக்க—நீக்க.
 ,, 905 அந்தகாரம்—இருள்.
 139 908 களைகட்டு—களையைப்பிடுங்கி. பைக்கூழ்—நெற்பயிர்.
 ,, 907 அத்தரை—சிவபிரானரை.
 ,, 910 தரு—கற்பகதரு. குரு—பிரகஸ்பதி.
 140 914 எழுதுணைநிலங்கள்—ஏழுவகங்கள், வடம்—ஆலமரம். வீழுதுதுணையானுலன்றி விரிந்த ஆலமரமும் தழைக்கமாட்டா. அதுபோலச் சித்திவாய்ந்தஆலோசனையையுடைய மந்திரியில்லாதபொழுது அரசு நன்றிபடாதென்பதாம். இந்தச் செய்யுள் எடுத்துக் காட்டுவமையணியும் சொற்பொருட் பின்வருநிலையென்னு மணியுமாம்.
 ,, 916 அநீதி—அ+நீதி—நீதியின்மை.
 ,, 917 இவர் தாம் சட்டநிருபணசபையில் வந்து 1929 ம் ஆண்டு இப்பதுவருடமாயினதென்பதாம். எனவே 1879ம் ஆண்டு அச்சபைக்கு வந்தவரென்பது பெறப்பட்டது.
 141 920 சுதை—சுண்ணச்சாந்து. தந்திரத்தொழில்—தம்+திரத்தொழில். திரம்—உறுதி.
 ,, 921 வேழமுற்றம்மியிரிம்போர்—முற்றத்தில் யானைகட்டப்பட்டு விளங்கும் மரபோர், எனவே உயர்த்தமரபிலுள்ளவர் என்பது பெறப்பட்டது.
 ,, 922 வாசவன்—இந்திரன்.
 ,, 923 பேச்சினிலேற்றபோதில் எத்தனைநாழிகைதான் சென்றாலும் போற்றலோடு பேசுந்திறத்தையுடையவரென்க.
 143 933 “இன்னவர்திறமைபின் மேதையுமறியகில்லேம்” இஃது தேசாதிபதியின்குற்றேயாம். ஒழிந்தமூன்றடிக்களும் அங்கத்தினர் கூற்றென்க.
 ,, 934 935ம் செய்யுள்கள் தேசாதிபதியின் கூற்றுக்களேயாம்.
 144 939 “முடிக்கரிய” இந்தஞ்சம் காரியங்கள் என்பதனோடமுடிந்தது.
 145 947 இத்தலிதம்—சிறப்போந்தஇத்தலிதம்.
 ,, 950 இலிங்கம்—பொன்னம்பலவானேஸ்வரலிங்கம்.
 147 961 ஆயிரம்வெள்ளிகொண்ட பையொன்றும் பேசியாக்குதினா யொன்றும் கப்பலிற்கொடுத்தனரென்க. வெள்ளி—ரூபா.
 ,, 962 நாகை—நாகப்படினம். தந்தையாகியதம்மைப்பிரியும் சோகத்தைத் தீர்க்குமவர்தாமும் கலங்கினராகலின் “கண்கணர் வடியக் கண்டேம்” என்றதென்க.
 ,, 963 அண்ணல் என்றது குமாரசுவாமியுதலியாரை.
 ,, 964 கல்வியறிந்திபெற்றவருக்கு நடமென்றும் பெருதொழியினுங்களுக்கு நடமென்றும் மேலேதந்தையார்கூறின் ரென்க. மனுடநிலை—மனுடாந்தன்மை.
 148 965 கற்றவந்தோர்—அக்கல்லுரிமாணவர்.

பக் செய்
கம். யுள்.

- 148 967 தேகாப்பியாசம் பயிற்றிவருமவர் அனுமனை நிகர்த்தபார்க்கிர மத்தையுடையவரென்க.
 ,, 968 அவருடனே மல்லயுத்தம்புரியவேண்டுமென்னுங்கருத்துத்தனக் கிருந்ததென்க.
 ,, 939 உவனெடுமல்லயுத்தஞ் செய்தலுளராகாதென்று தனக்கொரு தெய்வவாக்குக் கிடைத்ததென்பதாம்.
 151 939 1929ம் ஆண்டுவரைக்குமிங்கேசுடறப்பட்டதென்க.
 152 992 ஏந்தல்—இங்கேகௌரவராமராதன்.
 ,, 995 தோற்றியவிடத்திற்கு நேற்றுமவர் என்றது ஆங்கிலேயம்பிறந்த விடத்திற்பிறந்த ரோப்பியர். தமிழினுயர்வுசொல்லாமல மையுமென்பதுதோன்ற “தாய்ப்பாடைநிற்கு” எனப்பட்டது.
 152 996 அவன்சிறை—அவ்வரசுஞல்வைக்கப்பட்டசிறை.
 ,, 997 இரோப்பா முதலியமேலத்தேயங்கனிலிருந்து மிலங்கைக்குவ ரும் உயர்தரமானவர்கள் நாங்கள் உம்மை நம்தேயத்திற் றுனையறிந்திருக்கின்றமென்பதாம்.
 153 1000 இரண்டிவப்பிரதிட்டை என்றது விசேடதிருப்பணிகள் நடை பெற்றவரும் பரமேஸ்வரக்கல்லூரியினும் ஸ்ரீராமநாத வித்தியாலயத்தினுமுள்ள சிவப்பிரதிட்டைகளை என்க.
 154 1007 மித்தை—பொய்.
 ,, 1009 கைத்து என்பது தொடைநோக்கிக் கச்சென்றாயிற்று.
 155 1011 பன்னுமோர்பாசரம்—எழுதுமோர் திருமுகம்.
 ,, 1012 ராசகுடும்பத்தில் வாழையடிவாழையாக வந்த அவதாரபுருடன் நீ வாழ்க என்பதாம். மகாராணியம்மாளின்சமூகத்தமர்ந் தளவளாலியும் சத்தியத்தவரா தவரிச்சந்திரனின்சரித்திரத் தையாங்கிலத்தில் நாடகமாலையற்றியவர்முன்னிலையிற் படித்துச்சன்மாணிக்கப்பட்டும் தமதருமைக்கரத்திற் பொ ன்வானெடுத்து அதற்குமைந்தலிதிப்படி முதுகிறந்தலிச் சூட்டிய நயிற்பட்டத்தைப்பெற்றும் சக்கரவர்த்திகளைக் கண்டளவளாலியும் நயிற்பட்டங்களைப்பெற்றும் உலகத்து திக்க ராசசம்பத்த ராசமதிப்பென்றிவைகளாற் சிறப்ப டைந்தும் இலங்கையரசியலினொருகூற்றைத் தாஞ்சமக் கும் பெருங்கடமைப்பயுண்டும் அதிகாரத்துடன் வீற்றி ருக்கும் குடும்பமாகலினிக்குடும்பம் ராசகுடும்பமாயிற்றெ ன்க.
 ஆங்கிலவரசியலின் மந்திராலோசனைச்சங்கமாரம்பமா கியசிலாட்களில் அவர்தாமேவரித்துநியமிக்க ஸ்ரீமான், குமாரசுவாமியுதலியாரும் அவர்குமாரர்சேர் முத்துக்கு மாரசுவாமியுதலியாரும் இவர்மைத்துனர் ஸ்ரீமான், எதிர் மன்னசிங்கமுதலியாரும் கௌரவ முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியாரின்மருகர்களும் ஸ்ரீமான். பொன்னம்பலமுத லியாரவர்களின்குமாரர்களுமான ஸ்ரீமான். குமாரசுவா மியுதலியார்சேர் ராமநாதமுதலியார்சேர் அருணாசலமு தலியாரென்றிவர்களும் கௌரவ அருணாசலமுதலியாரி

பக் செய்
கம். யுள்.

ன்குமாரரான ஸ்ரீமான் மகாதேவாமுதலியாரென்றிவர்க
ளும் வாழையடிவாழையாக வரசியலுக்குக் குடிசளுக்குக்
குறைவுநேரிடாவண்ணம் ஆலமரத்துக்கு விழுதுபோலவ
ரசியலைத்தாங்கு மமைச்சர்களாகவருதலானும், இவர்தம்
முள் கௌரவ ராமநாதமுதலியாரவர்கள் அரசர்க்குக்கவச
முங்கண்ணும்போன்றிடித்துரைக்கு மதிவிசேடவமைச்
சாகவிலங்கைப்பாரத்தைச்சுமந்துவருதலானுமிக் குடும்பம்
மந்திரிக் குடும்பமாயிற்றென்க. “மொழிந்தபொருளோ
டொன்றவவ்வயின்மொழியாததனையும் முட்டின்றிமுடித்
தல்”என்னுமுத்தியால் இஃதுமிண்டுக்கொள்ளப்பட்டது.
இடித்துரைக்கும்மந்திரியே யரசைப்பாதுகாக்குமுசா
த்துணையான விசேடமந்திரியாதலைக் கீழ்ப்போந்தவிதனா
னுமுணர்க. (கந்த—அமைச். மன்னவர்செவியழன்மடுத்
ததாமென, நன்னெறிதருவதோர்நடுவந்தியைச், சொன்
னவாரமைச்சர்கடுணைவர்மேலேயோ, ரொன்னலர்விழைந்
தவாறுரைக்கின்றார்களே.)

155 1013 இடைநாடியாகவிளங்குமில்லாபுரத்திலே தவப்பயனாகப்பிறந்த
பொன்னம்பலம் ராமநாதன் என எண்ணப்படும் ராசவி
ருடி நீவாழ்க என்பதாம்.

,, 1014 மாணி—நித்தியப்பிரமசாரி.

,, 1015 ஒடும்பொன்னுமொக்தோக்துவோர், இருவினையொப்புமலப
ரிபாகத்தையுடையவர்.

,, 1016 “உறங்குமதுபோன்று” என்றது அறிதுயிலையென்க.

156 1021 சுழுமுனை—இடைநாடிக்கும் பிங்கலைநாடிக்கும் மத்தியிலுள்ள
நாடி.

157 1029 கோல்தாராளிக்கும்—செங்கோலைக்கொண்டு பூமியைப்பாது
காக்கும். பிள்ளை—பட்டணத்தடிகள்.

158 1081 ருத்தவம்—அறிவு.

,, 1032 அலை—கடல்.

,, 1033 தத்வஞானி—சிவஞானி.

159 1037 முற்றவேயுணர்ந்தோர்—சிவபெருமான், பா—இங்கே “கொங்
குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தம்பி” என்றசெய்யுள். குற்
றம்மொழிக்குவரென்றது நக்கீரரை என்க. உலகம்—
உயர்ந்தோர்.

